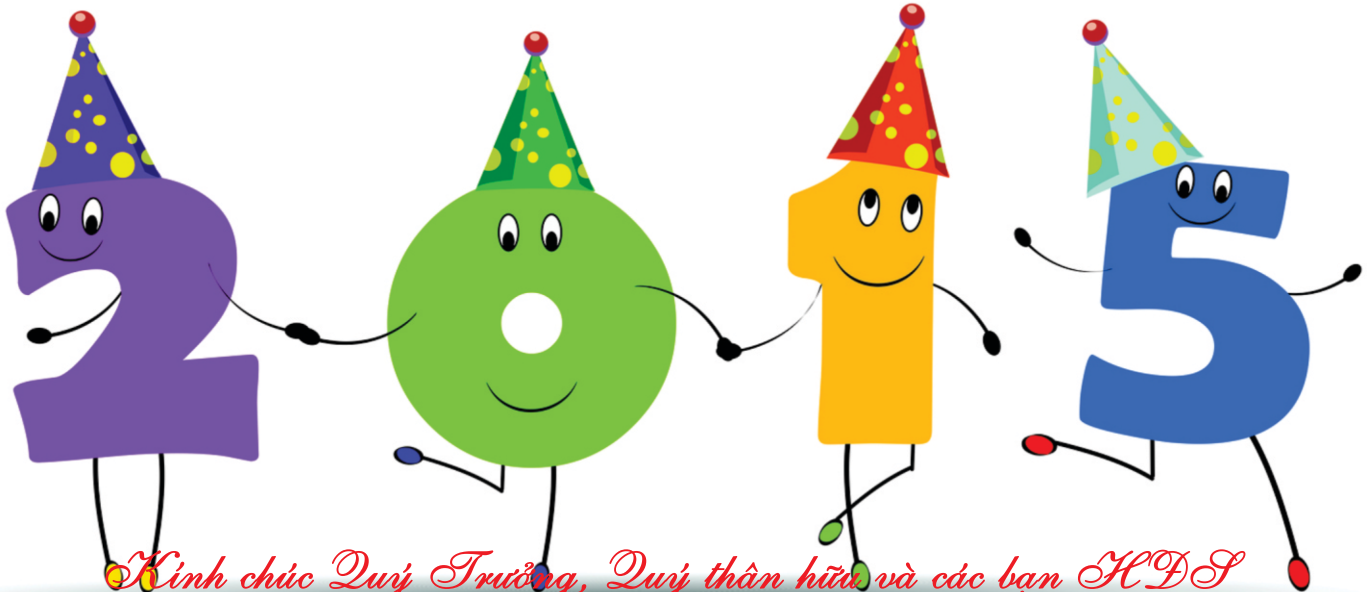

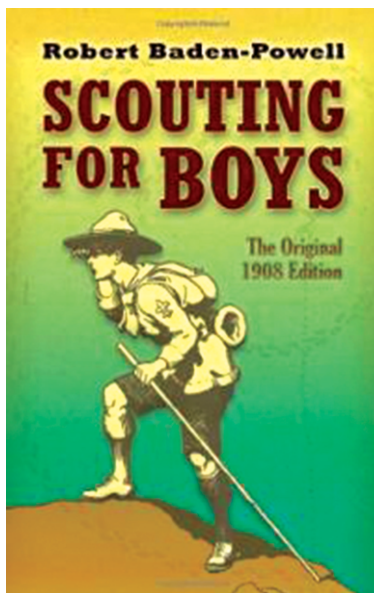
Kính chúc Quý Trưởng, Quý thân hữu và các bạn HĐS
một năm mới đầy an vui và hạnh phúc

Happy New Year

GIỮ VỮNG MỐI DÂY

14

HƯỚNG ĐẠO CHO TRẺ EM

Sau trại thử nghiệm ở Brownsea, năm 1908 Baden Powell cho xuất bản cuốn Scouting for Boys, từ đó Phong trào Hướng Đạo lan rộng khắp Thế giới. Tựa đề cuốn sách được xem như là bản Tuyên ngôn đầu tiên của PTHĐ: Đây là một Phong trào dành cho giới trẻ.

Một sân chơi rộng khắp toàn cầu dành cho Trẻ em: HĐS chơi mà học, học mà chơi.

Sinh hoạt Hướng Đạo là một trò chơi giáo dục cho trẻ em, nhưng là một công cuộc giáo dục của người lớn; để đạt được kết quả mong muốn, Trưởng HĐ phải vận dụng trí tuệ, hy sinh thì giờ, công sức để tổ chức sinh hoạt cho thật chu đáo và bổ ích… Chẳng những mất công sức mà còn tốn tiền bạc nữa. Hướng Đạo không có ngân quỹ tài trợ, Trưởng HĐ chẳng những không có lương bổng mà lại còn "móc ra" tiền túi để lo cho đơn vị của mình, do đó Gấu Đa thiện Nguyễn Thái Hùng nói đùa rằng Trưởng HĐVN là người "ma róc" cũng không ngoa!

Trưởng HĐ cũng không như Sĩ quan Quân đội có thể lấy "Cấp bậc" để lấn lướt lẫn nhau!

Thật đau lòng khi thấy trên "mạng" hoặc "thư luân lưu" gọi hoạt động của tập thể này là vì "quyền lợi nhóm", tác phong của một số người nọ là "Sứ quân"…

Khi chưa được phép tái lập HĐ, vì yêu Trẻ mà một số

Cựu Huynh Trưởng họp nhau lại thành lập nên các nhóm tự phát, mỗi nhóm có một lối chơi riêng nên chưa ngồi lại với nhau vì không cùng nhìn chung một hướng… vì sự phân hóa đó mà "Cấp thẩm quyền" có cớ để không cho phép vì "Chẳng biết ai đứng đầu để nắm chóp". VP HĐTG cũng không thể thừa nhận nhóm nào là NSO (National Scout Organisation) vì chưa được chính quyền sở tại công nhận.

Hiện nay tổng số HĐS cả nước cũng đông đảo không kém thời trước 1957… lúc VP HĐTG công nhận HĐVN là thành viên thứ 59 của Thế giới, Các Trưởng đi học WB, CALT, CLT ở nước ngoài cũng nhiều hơn trước 1975, đó là chưa kể các khóa Bằng Rừng tổ chức trong nước do các nhóm cũng khá nhiều… có thể nói gấp bội so với Campuchia & một số nước nhỏ… thế mà chưa được gia nhập PT HĐTG như họ thì thật là đáng tiếc!

"LUẬT LẬP HỘI" sắp được ban hành, đã đến lúc các nhóm, các Trưởng nên ngồi lại với nhau thành một Tổ chức chung để Nhà nước dễ cấp phép & WOSM cũng dễ thừa nhận vì hiện giờ VP HĐTG quy định mỗi nước chỉ có một NSO chứ không thể có Liên Hội (Federation) như trước kia.

Để kỷ niệm 85 năm thành lập HĐVN, chúng ta phấn đấu để được chính thức thừa nhận, cả ở Quốc nội và Quốc tế, muốn được như vậy, tất cả chúng ta hãy kết hợp thành một cây đại thụ, mỗi nhóm là một cành cùng vươn tỏa càng ngày càng sum suê chứ không là nhánh chùm gửi ký kinh, tùy theo nhân số thực thụ mà đóng góp tỷ lệ niên liễm để nộp cho VP HĐTG chứ đứng riêng rẽ thì không nhóm nào cáng đáng nỗi nghĩa vụ thành viên của WOSM… như trong bài "Một phương thức kết hợp" mà Trưởng Vĩnh Đào đúc kết kinh nghiệm của nước ngoài…

Đã là Trưởng HĐ, chúng ta nên theo đúng chủ trương của Người Sáng Lập, Hướng Đạo cho Trẻ em chứ không phải nơi dành cho người lớn thao túng… để rồi sau này lịch sử sẽ phê phán chúng ta.

GVMD sẵn sàng làm diễn đàn cho tất cả mọi khuynh hướng để tìm được một mẫu số chung giúp PT HĐVN sớm được chính thức thừa nhận cả ở Quốc nội & Quốc tế.

Giữ Vững Mối Dây
(Tặng Giữ Vững Mối Dây Kỷ Niệm 85 Năm HĐVN)

Giữ lòng đẹp như giấy trắng trong
Vững tiến thẳng ngay lòng nhủ lòng
Mối tình Hướng Đạo bao năm đã
Dây nối thân tình, niềm ước mong

Giữ cho cây xanh thẳng giữa rừng
Vững lòng thẳng tiến mãi không ngưng
Mối tình Hướng Đạo luôn bền chặt
Dây kết đệ huynh hát vang lừng

Giữ chắc tay chèo ra biển khơi
Vững lòng mặc sóng gió tơi bời
Mối tình sông biển - đời Hướng Đạo
Dây bền tay nối mãi cuộc chơi

Giữ Ba Lời Hứa mãi trong đời
Vững Mười Điều Luật trọn cuộc chơi
Mối tình Bách Hợp – Hoa Chung Thủy
Dây buộc, thuyền tình ra biển khơi

Phong Châu

Tiến trình của Hướng Đạo Việt Nam

BBT: Để kỷ niệm 80 năm HĐVN, nội san GVMD 6 đã đăng bài "NHỮNG DẤU MỐC LỊCH SỬ CỦA 80 NĂM THĂNG TRẦM TRÔI NỔI" do Sáo Dễ thương đúc kết theo tài liệu của HƯỚNG ĐẠO NGUYỆT SAN do HĐ Nam Kỳ xuất bản trước 1950 nên chỉ ghi lại được những mốc của 20 năm đầu...

** Trong cuốn Lịch sử HĐVN do Trưởng Cò Yêu đời đúc kết theo các tài liệu:*

1. Lịch sử HĐVN của Hoàng Đạo Thúy, bản đánh máy, chưa in.

2. Hồi ký Lịch sử HĐVN của Trần Văn Khắc, in trong Kỷ yếu HĐVN.

3. Hồi ký của Dã Mã 60 năm. Võ Thanh Minh, bản đánh máy, chưa in.

4. HĐVN trong quá khứ do GHX xuất bản.

5. Hồi ký của Trưởng T.T. Dương Vân. Bản đánh máy, chưa in.

6. Báo THẲNG TIẾN của HĐ Bắc Kỳ.

7. Báo HƯỚNG ĐẠO của HĐ Nam Kỳ.

8. Báo HƯỚNG ĐẠO THẲNG TIẾN của HĐ Đông Dương (FIAS).

9. Báo BẠN ĐƯỜNG của HĐ Thanh Hóa.

10. Báo TRÁNG SĨ của HĐ Bắc Kỳ.

11. Báo TRƯỞNG của HĐVN từ 1970-1975.

Để bạn đọc biết được Quá trình Lịch sử HĐVN qua 85 năm, GVMD trích đăng lại cuốn LỊCH SỬ HĐVN của Trưởng Cò Yêu đời viết năm 1993 & do Ban Tu thư HL Miền II xuất bản & bổ túc thêm thời gian từ 1993 đến nay.

Các con số ghi trong dấu ( ) cho biết các đoạn trích đăng là của Trưởng nào đã viết hồi ký ghi ở trên.

Bài khá dài nhưng GVMD cũng cố gắng in để bạn đọc có đầy đủ tài liệu vì GVMD 6 & cuốn Lịch sử HĐVN của Cò Yêu đời đã hết mà Tủ sách Tu thư Huấn luyện Miền II chưa có tài khoản để tái bản.

GVMD

Phong trào Hướng Đạo du nhập vào mỗi nước một cách khác nhau.

Sự bành trướng mau chóng của phương pháp giáo dục Hướng Đạo, không phải là nhờ một lối tuyên truyền quảng cáo khéo tổ chức mà vì phương pháp giáo dục Hướng Đạo hợp với bản tính của trẻ. Ở nhiều nước, chỉ cần có một nhà giáo dục có dịp đọc qua quyển "Hướng Đạo cho trẻ em" (Scouting for boys) mà một đoàn Hướng Đạo mới được thành lập, rồi từ đó mỗi ngày quy tụ thêm nhiều anh em hâm mộ.

Đó cũng là trường hợp của nước ta.

Ở Việt Nam, trong những năm 1930, trong nước trải qua nhiều biến chuyển.

"Nhiều việc thúc đẩy lòng yêu nước, báo và tin của ông Nguyễn Ái Quốc từ Âu châu gởi về. Ông Phạm Hồng Thái hy sinh năm 1924. Tin ông Quốc về Quảng Châu. Năm 1925 có tin cụ Phan Bội Châu bị bắt. Năm 1926 cụ Phan Chu Trinh mất. Nhiều tin về hoạt động chính trị. Ít ai biết rõ, nhưng những tin ấy làm cho suy nghĩ. Những cuộc bãi công nhắc nhở mọi người. Cuộc khủng hoảng kinh tế đã ảnh hưởng mạnh đến đất nước ta, 1930, Quốc Dân Đảng khởi nghĩa ở Yên Bái. Những thanh niên có chí cảm thấy bơ vơ, muốn tìm một việc gì có ích để làm"(1).

Ở tầng lớp trí thức, ở những người ưu thời mẫn thế, tạo ra nhiều băn khoăn và là cơ sở cho sự sáng tạo. Những trí thức, bộ phận nhạy cảm nhất của đất nước, đã sớm nhận ra lợi ích của Hướng Đạo đoàn, và vượt qua sự kỳ thị ngoại lai thường có ở người dân mất nước, đã cổ vũ lập Hướng Đạo đoàn để giáo dục trẻ em.

Tại Hà Nội, Trưởng Hoàng Đạo Thúy và Trưởng Trần Văn Khắc, tại Huế Trưởng Võ Thành Minh đã lập ra đoàn Hướng Đạo đầu tiên ở nước ta.

Trưởng Thúy cho biết: "Năm 1920 tôi làm giáo học. Tìm học nghề, tôi gặp quyển Eclaireurs của Pháp. Phong trào này được nhiều nhà sư phạm giúp, nên sách tốt. Đầu năm 1925, làm ở Cao Bằng, tôi mới có dịp đem ra thử. Năm 1929, đọc một đặc san của tạp chí Temps nouveaux (của Pháp) nói về Eclaireurs rõ ràng lắm. Tôi mới viết tóm tắt làm một tập nhỏ, tên là "Hướng Đạo Sinh" in ở nhà in Đông Tây. Cũng biết là có tên "Đồng tử quân", nhưng thấy tên ấy không đúng, mà lại nguy hiểm. Dùng tên "Hướng Đạo" vì xưa nay ta vẫn gọi người đưa đường là "Hướng Đạo" tức là "Xì-cút". Sách ra không gây được nhiều ảnh hưởng, cũng thấy vắng mặt mình, mình xin lập thì không thể nào được.

Khoảng 1930, tôi làm ở trường Yên Thành, Hà Nội, giám đốc là Carré, một người cởi mở, khen lớp học là giỏi. Nhân dịp tôi nói: Nếu ngày nghỉ, tôi có thể đưa học trò ra đồng ruộng, thì có thể giỏi hơn. Ông ta bảo: Cứ việc đưa. Ông ta ký giấy cho phép thật. Được đi là tốt rồi.

Nhưng cái năm 1930 ấy, Tây kềm kẹp dữ lắm. Về lý, thì giấy phép thế không là gì mấy. Muốn không xảy ra việc gì, mỗi lần đi phải báo trước với Sở Cẩm. Rõ ràng, lần nào họ cũng cho người đi theo. Cũng mong cho họ

biết rõ là mình chỉ hướng dẫn học sinh học tập và chơi thôi.

Dần dần, anh em mua mũ, áo quần ngắn. Em nào khó, thì cho vay 9 hào là đủ. Ăn mặc gọn đẹp, sau quen mắt đi. Người ta gọi ngay những chú bé gọn gàng, nhanh nhẹn và hay giúp việc ấy là Hướng Đạo Sinh (Xì-cút, Scout). Tên Đoàn là "Vạn Kiếp"(1).

Trưởng Trần Văn Khắc kể rằng: "Anh chị em Hướng Đạo Việt Nam khó lòng tưởng tượng trước năm 1930, sau khi vào làm tại Sở Nông Lâm Súc Hà Nội, tôi say mê điền kinh tới cỡ nào !? Đáng lẽ tôi phải đóng vai một ông phán trẻ đạo mạo, sớm vác ô đi tối vác về, bệ vệ như một thầy công chức thời Pháp thuộc. Nhưng không, mỗi buổi chiều, khi tan sở, tôi đạp xe như điên, xuống trường Thể dục, cởi trần trùng trục, chạy nhảy hò hét om sòm như mấy chàng đại hiệp trong phim chưởng Ba Tàu.

Một hôm, tập dượt xong, tôi tắm táp, sắp sửa ra về, thời bỗng gặp cơn mưa to. Tôi đành vào phòng đọc sách trường Thể dục đọc báo chí chờ mưa tạnh. Tình cờ, đứng trước tủ sách tôi thấy một cuốn sách nhỏ nhan đề: "Muốn trở nên người Hướng Đạo" (Pour devenir Eclaireur). Ngồi xuống ghế đọc, tôi thấy có vẻ hấp dẫn và thích thú. Tôi ghi vào sổ nhà trường, mượn cuốn sách đó về nhà đọc tiếp. Sau mấy ngày nghiên cứu kỹ lưỡng, tôi đi kiếm mấy anh bạn thân hội viên trường Thể dục, các anh: Tạ Văn Giục, Vũ An Ninh, Đỗ Đức Thực, Trịnh Trương Bính, bàn với các anh lập thử một đoàn Hướng Đạo ở thủ đô Hà Nội, thí nghiệm xem phong trào này có "ăn khách" trong giới thanh niên không.

Các anh đồng ý cử tôi đến gặp ông Nguyễn Lễ, Hội Trưởng trường Thể dục, ông Nguyễn Lễ tán thành ngay và ưng thuận cho chúng tôi lập một ban trong phạm vi nhà trường, lấy tên là "Ban Đồng tử quân và cổ động thể thao" (Section de Boy-Scouts et de Propagande pour les Sports). Sau đó nhà trường gởi thư sang Pháp mua sách báo ở Tổng cục Hướng Đạo Pháp (Fédération des Eclaireurs de France). Chúng ta cũng nên biết hồi 1930, sự giao thông giữa Pháp và Việt Nam chỉ có bằng đường biển, chưa có đường hàng không như bây giờ. Thư đi thư lại, chúng tôi phải chờ đúng ba tháng mới có đầy đủ tài liệu. Trong thời gian chờ đợi, chúng tôi tạm xúc tiến công việc như may y phục, thảo nội quy, phiên dịch những danh từ tiếng Pháp sang tiếng Việt. Tôi cần nhấn mạnh để anh chị em Hướng Đạo biết rằng hồi đó Bắc Việt đặt dưới quyền bảo hộ của nước Pháp (protectorat). Bất cứ một hành vi ngôn ngữ tự do nào cũng có thể gieo sự ngờ vực vào đầu óc người Pháp. Họ nghi kỵ từng li từng tí. Chúng tôi cần dè dặt và thận trọng từ lời ăn tiếng nói. Một ví dụ điển hình: lúc dịch mấy câu tuyên thệ của Hướng Đạo từ tiếng Pháp ra tiếng Việt chúng tôi đắn đo suy nghĩ khá lâu, không dám dịch câu *"Servir la Patrie"* ra là *"Phụng sự Tổ quốc"* mà phải dịch là *"Trung thành với Tổ quốc"* chỉ vì hai chữ *"Phụng sự"* có tính cách yêu nước, cách mạng. Từ chỗ yêu nước, cách mạng đến chỗ ghét Pháp, chống Pháp, theo chính quyền thời bấy giờ chẳng còn bao xa.

Đoàn Hướng Đạo đầu tiên thành lập tại thủ đô Hà Nội mang tên vị

anh hùng áo vải Lam Sơn: Lê Lợi. Ban đầu, chúng tôi chỉ thâu nhận anh em hội viên trường Thể dục làm đoàn sinh. Mỗi chủ nhật chúng tôi tổ chức những cuộc cắm trại, đi thăm các thắng cảnh bằng xe đạp, như thành Cổ Loa, sông Nhuệ thuộc làng Cự Đà, chùa Trăm Gian tỉnh Hà Đông. Thấy tổ chức của chúng tôi mới mẻ gây tình bằng hữu mật thiết giữa các đoàn viên, nhiều bạn bè không phải là hội viên trường Thể dục cũng xin nhập đoàn như các anh Ngô Thế Tân, Trần Duy Hưng, Trần Ngọc Quyên. Đoàn Lê Lợi đeo khăn quàng màu lá cây, viền đỏ.

Khi đã thành nề nếp, quy củ, trường nhận thêm ngành Ấu do anh Hoàng Đạo Thúy trông nom. Từ đây, chúng tôi đổi danh hiệu là Hướng Đạo (Eclaireurs) và bỏ danh từ Đồng tử quân (Boy-Scout). Lúc ban đầu thấy tôn chỉ Hướng Đạo đúng đắn, y phục đoàn viên gọn gàng, báo chí bắt đầu để ý, cổ động và nâng đỡ chúng tôi về tinh thần.

Nhiều tỉnh Bắc Việt noi gương thủ đô muốn lập đoàn Hướng Đạo nhằm giới thiệu với dân chúng một phong trào bổ ích cho đức dục, trí dục và thể dục của thanh niên. Chúng tôi dè dặt, chưa dám nhận lời mời của các tỉnh. Chúng tôi nghĩ cần phải chỉnh đốn nội bộ, học hỏi kỹ lưỡng trước khi mang chuông đi gióng xứ người.

Đến tháng 10 năm 1930, chúng tôi tổ chức lễ thượng kỳ đầu tiên của Hướng Đạo tại trụ sở trường Thể dục Hà Nội. Rất đông quan khách Pháp Việt đến dự lễ, trong đó có ông Tổng giám đốc an ninh Đông Dương.

Ông này có thể coi như tai mắt của cơ quan đầu não chính trị người Pháp thời bấy giờ.

Sau khi anh em Hướng Đạo đứng nghiêm chỉnh trước khán đài, lá cờ Hướng Đạo màu xanh có hoa Bách hợp trắng thêu ở giữa được kéo lên đỉnh cột (ngày nay hoa Bách hợp màu đỏ), dưới là quốc kỳ màu vàng bằng xa tanh, chung quanh có tua kim tuyến, góc trên quốc kỳ màu vàng Việt Nam có kết một cái nơ (noeud) tam tài, tượng trưng lá quốc kỳ Pháp. Sở dĩ tôi nói rõ về lá quốc kỳ của chúng ta, vì hồi đó Việt Nam ta còn đặt dưới quyền thống trị của người Pháp, không được dùng lá cờ vàng tuyền như thời độc lập của vua Lê, vua Lý, vua Trần. Thời kỳ Pháp thuộc kéo dài 100 năm. Bắc Việt và Trung Việt có lá quốc kỳ màu vàng, ở trên góc đính băng tam tài nhỏ, Nam Việt nằm trong chế độ thuộc địa (colonie) bắt buộc phải lấy cờ tam tài của Pháp làm quốc kỳ (2).

Trưởng Võ Thành Minh chép rằng:

Bộ đồng phục Hướng Đạo được người Việt Nam mặc đầu tiên ở Hà Nội vào khoảng 1930, ngay trong Hội Thể dục SEPTO mà Sếu (Trần Văn Khắc) là một huấn luyện viên. Phải mất một vài năm nữa, Hướng Đạo mới thoát thai, từ thể dục ra Hướng Đạo thực sự với sự giúp đỡ của các anh Hoàng Đạo Thúy (Hổ sứt), Ngô Thế Tân và chị Lựu, Trần Duy Hưng (Trâu mơ mộng), Vương Khả Tế (Mèo Fakir), Trịnh Hiếu Ngọc, Hồ, Lân… Hội Hướng Đạo Bắc Kỳ thành lập từ đó.

Ở miền Trung, Dã mã (Võ Thành Minh) vồ được một quyển sách nhỏ nói về Hướng Đạo, cũng vào khoảng 1930, thế rồi, nhân tình thế ở quê nhà (Vinh) bối rối. Bèn từ Vinh lội bộ vào Huế rồi đi tuốt một vòng quanh Đông Dương với bộ đồng phục Hướng Đạo đầu tiên của miền Trung.

Năm 1932, Sếu bay vào Sài Gòn, gây phong trào cho lục tỉnh miền Nam. Ngựa rừng vào liên lạc với Sếu rồi về lập đoàn Hướng Đạo Bình dân ở ngay trường tư thục cũng mang tên ấy mà Ngựa rừng là hiệu trưởng. Đồng thời ông Trần Bá Vị, viên ngoại triều đình nhà Nguyễn cũng lập ra hai Thiếu đoàn Gia Long và Triệu Tổ dưới sự hướng dẫn của anh Cao Minh Phú ở Hải Phòng vào.

Sau đó chẳng bao lâu, ở nhà Dòng Chúa Cứu Thế, tu sĩ Nhiều cũng lập một Thiếu đoàn cho thanh niên Công giáo. Các anh Trình, Ngoạn là những trưởng phụ tá cho anh Nhiều. Cũng như về phía hữu ngạn sông Hương. Trưởng Hòe, Dũ, Tráng Cử, Nguyễn Hy Đơn là phụ tá cho anh Phú.

Năm 1934, Dã mã được các trưởng hữu ngạn và ông Hội Trưởng họ Trần bầu làm Đạo Trưởng Đạo thứ nhất ở Thần Kinh và cũng trong năm ấy, các đoàn tả ngạn cũng họp chung thành một Đạo.

Năm 1935 là năm rất hoạt động của Hướng Đạo. Anh Tổng ủy viên Hướng Đạo Pháp Vieux Castor qua Việt Nam, đi thăm một vòng ba thủ đô và giúp anh em ít nhiều về chuyên môn và quản trị” (3).

Cũng nên ghi lại sau đây về cuộc đón tiếp anh Vieux Castor (Lão hải ly) André Lefèvre tại Hà Nội, do anh Lê Nguyên Bách (Cò hấp tấp) viết trong tập “Kỷ yếu 60 năm Hướng Đạo Việt Nam”.

“Và rồi René[*] Lefèvre ra Bắc. Xuống xe lửa ở ga Hàng Cỏ. René Lefèvre được một anh Hướng Đạo Việt Nam ra đón. Anh nầy chỉ nói: Chúng tôi muốn đón anh như một người anh em Hướng Đạo (un frère scout) hơn là một vị ủy viên (un commissaire). Vậy xin anh đi theo dấu đường để đến gặp anh Trưởng của chúng tôi. Chúng tôi mong được gặp anh sớm. Câu “Mong được gặp anh sớm” có nghĩa thách thức là “Anh hãy tận dụng khả năng Hướng Đạo của anh, nếu không anh sẽ không biết đường nào mà… mò”.

Anh Hướng Đạo Việt Nam cáo biệt rồi, René Lefrèvre nhìn quanh quẩn để tìm dấu hiệu chỉ dẫn. Cũng không khó khăn rắc rối gì, vì đây là giữa thành phố Hà Nội, toàn là đường tráng nhựa, giữa hai dãy nhà ở. Nhưng đối với một người xa lạ thành phố thì cũng cực lắm mới đi được từ ga Hàng Cỏ ở phố Hàng Lọng qua cửa Nam vào đường Thành đến cửa Bắc. Xuống đến vườn Bách Thảo thì René Lefèrve đã ngất ngư. Mũi tên chỉ dẫn đưa anh vào vườn Bách Thảo, nơi đây chỉ có ngõ đi ngoằn ngoèo và cỏ rậm. Một bức mật thư viết: “Anh sắp vào một khu rừng, xin anh coi chừng muỗi”, René Lefèvre bước vào đám cỏ rậm, tâm trí để hết vào các dấu hiệu, không chú ý gì đến lời cảnh cáo nọ. Bỗng nhiều tiếng vo vo nổi lên. Anh chưa kịp ngạc nhiên thì một vật nhọn đâm vào bắp chân anh. Nhìn xuống, rõ ràng một cây gậy tre vừa được kéo thụt vào và một cái áo xanh của Sói con vừa lẩn trốn. Chưa kịp nhìn theo, một mũi lao khác lại đâm vào đùi, anh quay sang trái thì bị đâm

bên phải, anh quay bên phải thì bị đâm bên trái, thành thử anh cứ nhảy như choi choi giữa đám cỏ rậm, vừa nhảy để tránh… muỗi, vừa để tìm lối thoát thân, theo dấu hiệu chỉ dẫn. Anh thoát khỏi đám cỏ rậm thì mật thư an ủi anh: "Muỗi Việt Nam đốt đau nhưng rất dễ thương, phải không anh ?". René Lefèvre vừa lau mồ hôi trán, vừa thở phào một cái. Anh đã gặp một mật thư khác: "Việt Nam mới có một bãi sa mạc. Sa mạc này không đáng tin tưởng mấy". René Lefèvre thấy một bãi cát hiền lành có vết chân người in ở trên đó. Anh tủm tỉm cười: "Ta cứ dẫm trên vết chân cũ thì đâu có gì nguy hiểm?". Và anh đặt giầy lên các vết chân. "Xụp !!!" Chân anh tụt xuống hố, không sâu nhưng đủ làm anh giật mình. Từ đó, anh dè dặt từng bước nhưng lâu lâu vẫn bị tụt hố như thường. Rồi anh phải đi qua một con suối (suối giả tưởng tượng) bằng cách tự bắc lấy một cây cầu. Anh em Hướng Đạo Việt Nam đã cung cấp sẵn cho anh mấy cây tre và cưa, đục ở gần đó. Anh cũng phải đánh đu từ chỗ này sang chỗ khác y như Tarzan qua một vùng mà mật thư cho rằng đây là vùng bùn lún chết người (enlisement).

Lao đao, vất vả mấy tiếng đồng hồ, René Lefèvre đã đến gần Núi Nùng, một đồi đất không cao nằm giữa vườn Bách Thảo. Anh đọc mật thư cuối cùng: "Anh đã vào đến giữa rừng. Rừng Việt Nam có rất nhiều cọp, và có con Cọp sứt đang chờ anh trên đỉnh núi", René Lefèvre vạch lá bò lên Núi Nùng, vừa mệt, vừa đói, vừa khát. Nhưng anh hết cả mệt, cả đói, cả khát khi nhìn thấy Cọp sứt ngồi trên một tảng đá ở đỉnh Núi Nùng. Thấy anh, Cọp sứt đứng lên, reo một tiếng lớn và nhảy xuống ôm anh. Từ các gốc cây, các tảng đá, nào Beo, nào Sói, nào Ngỗng, nào Hươu, nào… Muỗi ùa ra vây quanh anh.

René Lefèvre cười, nhưng mắt đầy lệ vì cảm động: "Đúng là một cuộc tiếp đón của Hướng Đạo !" (2).

"Khi mới đến Sài Gòn, tờ báo Impartial phỏng vấn, André Lefèvre nói: Phải đến nơi xem anh em làm Hướng Đạo hay làm chủ nghĩa quốc gia".

André Lefèvre định ở một tháng, nhưng rồi ở hơn hai tháng. Ông gặp các huynh trưởng đi cả Trại Sặt, các huynh trưởng làm cho ông hiểu Hướng Đạo Việt Nam là sâu sắc.

Ông giới thiệu hai Hướng Đạo cũ là Consigny và Bernard để giúp ta, thu xếp cho các đoàn Công giáo cũng hoạt động được chuẩn bị trại Đà Lạt (1).

"Kế đó, anh Niédrist (Sơn dương Isard), kỹ sư điện, cũng qua làm việc ở nhà máy đèn Sipéa Huế. Anh ấy gặp Dã mã và mở lớp huấn luyện đầu tiên ở Huế cho các Đoàn trưởng. Chừng 20 Thiếu trưởng thọ huấn tại trại trường thô sơ ấy (trại trường ở Nữ công học hiệu), trong đó có anh Tạ Quang Bửu (Chồn Fennec), người đã để lại cho Dã mã một kỷ niệm không thể quên.

Một Thiếu đoàn được thành lập ở trường Thiên Hựu dưới quyền điều khiển của anh Tuyên, đồng thời nhiều đoàn khác cũng được lập ra ở Quảng Bình, Nghệ An (1935), Quảng Trị, Thanh Hóa (1936) và gần hết ở

các tỉnh khác vào những năm sau. Tất nhiên, ở Bắc, ở Nam, Hướng Đạo cũng tiến bộ nhanh theo nhịp ấy" (3).

"Ở Bắc, đoàn của anh Trần Văn Khắc hay đi các tỉnh. Ông Nguyễn Lễ, Hội Trưởng có ý kiến: Đi mà mặc mỗi người một khác thì không đẹp, nên dùng sắc phục Hướng Đạo Sinh thì đẹp hơn. Anh em sắm sửa ngay, và đi các tỉnh coi hay lắm. Lần biểu diễn cuối cùng là ở huyện Vĩnh Bảo, tri huyện là ông Đinh Vân. Lúc về, anh em bàn bạc, thấy việc cổ động thể thao là hay, nhưng không cẩn thận, thì bị người ta lợi dụng. Các anh Ngô Thế Tân, Trần Duy Hưng, Nhữ Thế Bảo có ý kiến: Đã mặc Hướng Đạo, thì nên làm Hướng Đạo thật sự. Ý kiến này được anh em hoan nghênh, quyết làm Hướng Đạo, nhưng vẫn làm việc cổ động thể thao. Thành lập 2 đoàn, anh Khắc coi đoàn Lê Lợi, anh Tân coi đoàn Hùng Vương. Tự nhiên là đoàn nào cũng gồm những anh có ý định như đoàn Tráng. Biết tin, đoàn Vạn Kiếp cũng đến và cũng xin ông Lễ đứng ra lập Hội Hướng Đạo. Ông là Hội đồng thành phố, có lẽ xin được. Chắc ông Lễ đã gửi đơn nên một hôm 3 đoàn đang tập, thì Ar nouse, Chánh mật thám đến không giới thiệu. Anh em cũng làm như không biết. Hắn đi xem khắp vườn, không có gì đáng nghi ngại cả.

Có 3 đoàn, nhưng 2 đoàn gồm anh em khoảng 20 tuổi cả. Anh em cũng thấy thế nào ấy, nên cứ gọi Vạn Kiếp là Sói con, dù lúc ấy chưa có Sói. Một mục nổi tiếng của Lê Lợi là "Múa Mọi" của anh Bình. Vợ ông Thống sứ là bà Tholance hỏi ông Lễ về việc tổ chức một cuộc vui. Ông Lễ khuyên anh em giúp hết sức thì thanh thế sẽ vững. Trò "Múa Mọi" được hoan nghênh nhiệt liệt. Từ đó Hướng Đạo thấy vững dạ. Đi đâu bà ta cũng ca tụng.

Anh em nhanh chóng tha thiết với đoàn. Vì hễ nói yêu nước là bị theo dõi. Nhưng Lời Hứa thứ nhất của Hướng Đạo đã là: Phục vụ Tổ quốc. Điều lệ Hội viết như thế nhưng sao cho họ phải tôn trọng bản Điều lệ. Nghĩ ngay rằng: Vào Hội Liên Hiệp Hướng Đạo bên Pháp, thì bọn ở đây không làm gì được. Viết thư cho EDF. Cuối năm 1935, Liên hội EDF công nhận ta" (1).

Hướng Đạo ở miền Nam.

"Phong trào Hướng Đạo lan xuống miền Nam. Lúc đầu tôi còn ở Hà Nội cùng với một số anh em chăm lo phong trào Hướng Đạo phát triển mau, thời nhiều bạn trẻ trong Sài Gòn viết thư ra Bắc hỏi về cách thức để thành lập đơn vị Hướng Đạo ở thủ đô miền Nam. Có cả những thư mong muốn tôi vào lập Hướng Đạo trong đó nữa. Lòng tôi bỗng hướng về miền Nam và ao ước cùng các bạn mới bắt tay vào việc này. Cũng may là Nha Tổng Thanh Tra Nông Lâm Súc, nơi tôi đang làm có một chi nhánh tại miền Nam là Sở Khảo Cứu Nông Lâm, số 58 đường Nguyễn Bỉnh Khiêm, Sài Gòn. Tôi làm đơn xin đổi vào làm việc tại đó và được cấp trên chấp thuận. Lên đường vào Sài Gòn tháng 4 năm 1932, chúng tôi nhờ hai anh Nguyễn Thụy Hùng và Hoàng Đạo Thúy trông nom, săn sóc các đơn vị ở ngoài Bắc.

Vào đến Sài Gòn, tôi được báo Thần Chung và Phụ Nữ Tân Văn phỏng vấn. Các báo này rất hoan nghênh việc lập Hướng Đạo ở miền Nam.

Nhờ vậy mà các giới đã hưởng ứng nồng nhiệt, không những ở ngay Thủ đô, mà cả đến anh Vương Trọng Tôn ở Bà Rịa, cũng muốn lập một đơn vị ngay tại trường, nơi anh đang dạy.

Cũng nhờ có sự liên lạc từ trước nên sau khi tôi vào đến nơi, thì ít ngày sau tôi liền họp ngay với các anh Lương Thái, Nguyễn Văn Chấn, Huỳnh Văn Diệp, Trần Coln (người miền Nam gốc Miên) và một số anh em khác nữa để xúc tiến việc xin phép lập Hướng Đạo ở Sài Gòn. Chúng tôi đến thăm ông Trần Văn Khá, lúc đó là Hội Trưởng Tổng cục Thể thao An Nam (Commission Inter-club Annamite). Ông Hội Trưởng Trần Văn Khá, người cao lớn, tính tình cởi mở, thật thà. Ông là một Hội đồng quản hạt (Conseiller Colonial) được lòng tin và cảm mến của mọi người. Sau này dưới thời Bảo Đại, ông làm Tổng trưởng Kinh tế, rồi làm Đại sứ Việt Nam tại Hoa Thịnh Đốn. Khi chúng tôi đề cập đến việc lập Hướng Đạo ở Sài Gòn, ông hứa ủng hộ hết mình, vì lúc còn du học ở Pháp được biết đến phong trào Hướng Đạo. Ông đã nói: nước nhà sau này có được một thế hệ lành mạnh, tháo vát, biết trọng danh dự, liêm sỉ, biết và trọng tình huynh đệ trong đoàn, chính là nhờ phương pháp Hướng Đạo huấn luyện thanh niên mà có được. Lời lẽ tha thiết và chí tình biết bao. Khi đoàn Hướng Đạo đầu tiên được thành lập ở Sài Gòn, lấy tên là đoàn Lê Văn Duyệt, ông liền cho con trai và hai người cháu gọi ông là cậu gia nhập. Đến đây tôi xin nhắc đến một vị Mạnh thường quân là cụ Đốc Phủ sứ Nguyễn Văn Vịnh, nhạc phụ ông Trần Văn Khá. Ngay từ lúc còn khởi đầu, cụ đã giúp chúng tôi một số tiền khá lớn để mua sách vở, báo chí và dụng cụ cắm trại Hướng Đạo ở Pháp.

Sau khi đoàn Hướng Đạo đầu tiên ở thủ đô Sài Gòn được thành lập vào tháng 6 năm 1932, phong trào Hướng Đạo miền Nam được nhiều nơi hưởng ứng nên đã bành trướng vô cùng mau lẹ. Chúng tôi bàn nhau thành lập Tổng cục Hướng Đạo Nam kỳ (Fédération des Eclaireurs de Cochinchine) và bầu ông Trần Văn Khá làm Hội Trưởng. Cũng năm 1933, chúng tôi đã xuất bản tờ Nguyệt san Hướng Đạo.

Cờ Hướng Đạo phất phới trên xứ chùa Tháp.

Cao Mên (Campuchia) thấy Nam kỳ có phong trào Hướng Đạo, cũng muốn gây dựng một phong trào tương tự cho thanh niên xứ Chùa Tháp. Cuối năm 1933, Mên triều nhờ ông Bringuier, lúc đó là Giám đốc Nha Học Chánh xuống Sài Gòn liên lạc với tôi để hỏi thăm về cách thức thành lập Hướng Đạo và mượn ít tài liệu, sách báo. Đến đầu năm 1934 chúng tôi nhận được thư mời lên thủ đô Nam Vang vào dịp lễ Tung Tóc, là Tết của Cao Mên, vào tháng 4 dương lịch để làm lễ Tuyên Lời Hứa cho Đông cung Thái tử Norodom Monireth. Anh em chúng tôi đi lên Nam Vang bằng hai chiếc xe đò vào chiều thứ bảy, cắm trại tại sân banh Nam Vang. Ngay chiều hôm đó, Thái tử Monireth đến trại tìm tôi và cho biết rằng sáng chủ nhật ngày mai, sau lễ Tuyên Lời Hứa, nhà vua sẽ tặng cho ông Trần Văn Khá và tôi mỗi người một huy chương Ngũ đẳng Cao Mên bội tinh.

Đúng theo tinh thần Hướng Đạo là người Hướng Đạo làm việc bất

vụ lợi, tôi yêu cầu ông Khá nhận lãnh huy chương. Còn về phần tôi, tôi yêu cầu Thái tử can thiệp để hai trưởng cùng đến đây với tôi hưởng danh dự này bằng hai huy chương khác.

Sáng hôm sau là ngày Tết của Cao Mên. Lễ Tuyên Lời Hứa đã được cử hành rất trọng thể trước mặt Quốc vương, vị khâm sứ người Pháp, cùng văn võ bá quan trong Mên triều, dân chúng, thanh niên, sinh viên, học sinh đã đến dự rất đông. Quốc vương gắn huy chương cho ông Khá và hai trưởng mà tôi đã đề nghị. Sau cùng Quốc vương cùng đi với ông Khâm sứ, ông Khá và ông Bringuier đến gặp tôi. Quốc vương đưa tay bắt tay tôi, nói: "Nous vous félicitons pour votre esprit scout", tạm dịch: "Tôi khen ông về tinh thần Hướng Đạo của ông". Tôi hiểu là Quốc vương đã được Thái tử báo cáo cho biết là tôi đã nhượng huy chương mà nhà vua muốn tặng tôi cho hai người bạn của tôi. Lời khen tặng ấy làm tôi rất cảm động. Tôi thấy trong lòng sung sướng, thư thái. Sung sướng, thư thái hơn chính tôi nhận huy chương cao quý kia" (2).

"Năm 1935 là năm lập Tráng đoàn thứ nhất ở Đông Dương và ở Đông Nam Á: Tráng đoàn Bạch Mã. Năm ấy cũng là năm Dã mã được mang cái vinh dự quá sức mình: Mở đường cho ngành Tráng.

Năm 1936, trại trường đầu tiên được tổ chức ở Đà Lạt dưới sự điều khiển của Sơn dương. Tờ báo Hướng Đạo thứ nhất, tờ Thẳng Tiến ra đời ở Hà Nội và một cuộc Đại hội Hướng Đạo (Rallye) được tổ chức ở Sài Gòn.

Năm 1937 là năm có Hội nghị thượng đỉnh ở khách sạn Métropole Hà Nội mà hội viên là Sơn dương và Trường lộ (Long Heron Sérène) đại diện cho Tổng Hội Hướng Đạo Pháp, Hổ sứt (đại diện Bắc Kỳ), Dã mã (đại diện Trung Kỳ) và Sếu (đại diện Nam Kỳ). Hội nghị đề cập đến vấn đề Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương (Fédération Indochinoise des Associations de Scoutisme F.I.A.S.), kể cả Ai Lao và Cao Mên nữa, tuy hai nước này chưa có đại diện.

Một ý kiến được nêu ra để Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương chỉ gồm 3 nước Việt, Lào, Mên thay cho hình thức 5 xứ Lào, Mên và Trung, Nam, Bắc Việt. Tiếc rằng hồi ấy Hướng Đạo còn bị ảnh hưởng nhiều của chính trị nên ý kiến không được chấp thuận. Cho nên nước Việt Nam cứ phải chia làm ba xứ với ba cặp Tổng ủy viên (Commissaires généraux) được cử ra:

Bắc : Bernard – Hoàng Đạo Thúy
Trung : Niedrist – Võ Thành Minh
Nam : Huet – Trần văn Khắc

Cũng trong năm 1937, Tổng cục Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương được chính thức thành lập. Cục bộ được đặt tại Huế, số 46 đường Forcant gồm nhân viên theo đồ biểu sau đây:

- Đại diện thường trực : André Consigny
- Phó đại diện thường trực : Raoul Sérène

- Tổng bí thư : Võ Thành Minh
- Tổng ủy viên:
  - Bắc : Bernard --Hoàng đạo Thúy
  - Trung : Niedrist --Tạ quang Bửu
  - Nam : Huet – Trần văn Khắc
  - Lào : Tieo Sak –Lê văn Lương
  - Mên : Touc Sao – Tep In

Khi phải đảm nhiệm trọng trách Tổng bí thư Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương, tôi thấy không thể kiêm nhiệm luôn cả hai công việc khác: Đạo Trưởng Huế và Tổng ủy viên miền Trung. Chồn với học thức uyên thâm, với kinh nghiệm dồi dào từ nước ngoài về, thật là xứng đáng với chức vụ Tổng ủy viên hơn Dã mã nhiều, nên tôi tự động đến tìm anh ta ở phòng riêng (Thiên Hựu) và mời anh nhận chức mới. Chồn từ chối… và Dã mã đã đến lại lần thứ 3… tam cố Thiên Hựu. Tiện đây Dã mã muốn ngỏ lời khen ngợi, không những anh Bửu là người đã chịu thay tôi trong trọng trách Tổng ủy viên mà cả anh Cử, anh Đơn, hai bạn đường thâm niên và thâm niên hơn, đã đồng ý với tôi về việc lựa chọn ấy. Nếu Hướng Đạo mà cũng “xôi thịt” thì hai huynh trưởng lâu năm và có địa vị chắc chắn này đã có thể bất mãn về hành vi “được mới nới cũ” của tôi. Không cần phải khen nhiều, cả ba bạn đường nói trên, tất cả Hướng Đạo Sinh Thần Kinh xưa đều đã kính mến họ.

Năm 1938, vì Sơn dương nhường chức vụ Đại diện thường trực cho Hạc (Marabout Consigny), và anh này định dời trụ sở Tổng bộ vào Sài Gòn, vả lại cũng vì vài sự lủng củng khác, Dã mã từ chức Tổng Bí thư Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương và đồng thời cũng chọn Bạch nga (Phan Tây) thế chức Đạo Trưởng Thần Kinh, sau khi làm lễ Lên Đường cho anh ấy.

Để viết quyển Nghi Thức (Cérémonial) cho Hội Hướng Đạo Việt Nam. Một hôm, Ban Thường trực họp tại nhà riêng của Sơn dương để qui định về quốc kỳ và phù hiệu.

Quốc kỳ Việt Nam thế nào ? Hồi đó ít ai biết hay là không ai để ý. Lá cờ một vạch đỏ kèm theo hai vạch vàng ư ? Đó chỉ là cờ hiệu của nhà vua. Màu vàng với cái góc tam tài kia ư ? Đó lại là cờ bảo hộ, một lá cờ nhục nhã mà không một Hướng Đạo Sinh nào có thể chào một cách kính cẩn được. Dã mã cương quyết đề nghị lá cờ toàn màu vàng, thì lại vấp phải chứng cứ của hai đại diện Pháp rằng màu vàng là màu quốc tế đã nhận là màu cho cờ bệnh, chỉ dành riêng cho những tàu bè vì bị bệnh truyền nhiễm mà không cập bến. Dã mã biện bạch lại: Quốc kỳ Việt Nam có trước, cờ bệnh quốc tế mới đặt ra gần đây. Quốc tế nên kính trọng quốc kỳ Việt Nam mà đổi màu khác cho cái cờ bệnh kia, chớ lẽ nào buộc Việt Nam đổi quốc kỳ để nhường màu vàng, cái màu rất tôn quý ở Á Đông cho bệnh truyền nhiễm.

Nhưng có gì chứng minh rằng cờ vàng là quốc kỳ Việt Nam trước thời kỳ Pháp thuộc ? Hai anh đại diện hỏi lại.

Dễ lắm, tôi xin điện thoại ngay cho cụ Thượng bộ Lễ nghi; Một lát sau, bên kia đầu dây có tiếng gọi của cụ Thượng Tôn Thất Quảng: A lô ! Ai hỏi đó ?

Tôi trả lời: “Thưa, chúng tôi là Võ Thành Minh, Niedrist và Schlemmer của Ban Thường trực Hội Hướng Đạo Đông Dương. Xin cụ vui lòng xác nhận cho chúng tôi biết màu cờ Việt Nam thời độc lập có phải là màu vàng không ?”.

Phải đó ! Cụ Thượng bộ Lễ đáp lại sau vài giây im lặng.

Thế là màu cờ Việt Nam được ghi vào cuốn Nghi Thức là màu vàng, với một điều kiện mà ông Khâm sứ Trung kỳ (hình như ông D'Elloy hồi đó) bắt phải ghi thêm là khi chào cờ Hướng Đạo phải chào cả cờ tam tài của Pháp quốc kéo lên đồng thời ngang hàng với cờ Việt Nam.

Phù hiệu Hướng Đạo

Sau một dây dài chính biến ở miền Nam, triều đại thay đổi thì quốc kỳ cũng như nội qui Hướng Đạo cũng ít nhiều thay đổi là lẽ đương nhiên.

Nhưng Dã mã vẫn vui lòng khi còn thấy lại nơi gia đình Hướng Đạo cái phù hiệu y nhiên như xưa, cũng do Dã mã tranh đấu nhiều mới được xuất hiện.

Chính cái phù hiệu ấy là HOA SEN chứ không phải là hoa *Bách hợp,* như tất cả anh chị em miền Nam, kể cả bạn đường xưa đang lầm tưởng.

Nguyên do phù hiệu ấy là thế này:

Khi Ban Thường trực bàn đến vấn đề phù hiệu, Dã mã đề nghị ngay Hoa Sen thay cho những phù hiệu đã được dùng ở Âu Tây, từ Hoa Bách Hợp (Âu Mỹ) cho chí hình Chữ Thập Bằng (croix cannée), chiếc cung trương (arc tendu) hay con gà vàng (coq d'or) của Pháp, không có thứ nào thích hợp với tinh thần Á Đông cả. Hoa sen là dấu hiệu của người quân tử Á Đông: Mọc giữa bùn mà không nhiễm mùi bùn, thật xứng đáng làm phù hiệu cho Hướng Đạo Việt Nam nói riêng và cho cả Đông Nam Á nói chung. Ban Thường trực đồng ý và giao cho Dã mã mướn vẽ một bông Hoa Sen cho tuyệt đẹp. Dã mã không mướn họa sĩ vẽ mà lại ra thông cáo cho cả 5 Tổng Hội Đông Dương yêu cầu mỗi Hội gửi về phòng Bí thư một vài kiểu mẫu do Hướng Đạo Sinh của Hội tự vẽ lấy. Ít hôm sau. Văn phòng Bí thư nhận được 40 kiểu mẫu và họa đồ số 14 hay 16 gì đó được Thường trực chọn làm phù hiệu chính thức cho Hướng Đạo Đông Dương (3).

Tháng 4 năm 1992, người viết tập sách nhỏ nầy, nhân gặp Trưởng Vĩnh Bang, một trưởng kỳ cựu từ Thụy Sĩ về thăm Huế, và nhân nói chuyện về phù hiệu Hoa Sen đã được Trưởng Vĩnh Bang xác nhận rằng phù hiệu Hướng Đạo mà chúng ta dùng mấy lâu nay là chính Hoa Sen chế thành kiểu (stylisée) gần giống như hoa Bách Hợp, và chính Trưởng Vĩnh Bang là tác giả của phù hiệu.

Phong trào mỗi ngày mỗi lan rộng. Lúc đầu, tại mỗi tỉnh nhỏ chỉ có 1, 2 Liên đoàn. 5, 6 tỉnh mới họp thành một Đạo, như Đạo Kinh Nam gồm các Liên đoàn từ Đà Nẵng, Quảng Nam đến Quy Nhơn. Chỉ ở thành phố lớn như Hà Nội, Huế, Sài Gòn mới thành lập Đạo riêng, sau này đà phát triển mỗi ngày một tăng nên mỗi tỉnh lập thành một Đạo, ở các thành phố lớn lại có nhiều Đạo. Ở Sài Gòn có 6 Đạo, ở Huế có 5 Đạo.

Sau Cách mạng tháng 8, Hội Hướng Đạo Việt Nam ra đời thay thế

cho ba Hội Trung, Nam và Bắc Kỳ và được Chủ tịch Hồ Chí Minh nhận làm Hội Trưởng Danh Dự cho Hội ngày 31/05/1946.

Sau khi Bác Hồ đọc Tuyên ngôn Độc lập thành lập nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (ngày 02/09/1945) mặc dù bận trăm công ngàn việc, Bác Hồ đã dành thời gian đến thăm Trại Độc Lập, do anh chị em Hướng Đạo Sinh tổ chức ở Hà Nội (ngày 16/11/1945). Bác đã nói chuyện và cổ vũ, chỉ giáo cho Tổng Bộ Ủy Viên Hội Hướng Đạo Việt Nam bấy giờ (gồm các anh Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Trần Duy Hưng, Hoàng Quý, Vương Trọng Thành, Ngô Bích San, Lê Đức Thọ, Lê Duy Thước, v.v…). Hội Hướng Đạo Việt Nam tính đến Cách mạng tháng 8 năm 1945 đã tập hợp được hơn 30.000 Hướng Đạo Sinh trong cả nước. Ngày 07 tháng 02 năm 1946, Bác giao cho Bộ Nội vụ xem xét và phê duyệt bản qui trình Hội Hướng Đạo Việt Nam và ngày 31 tháng 05 năm 1946, Bác gửi thư nhận làm Danh Dự Hội Trưởng Hội Hướng Đạo Việt Nam.

Rồi ngày toàn quốc kháng chiến chống Pháp đến (19/12/1946). Một phần lớn huynh trưởng bận tham gia kháng chiến, tùy khả năng riêng, người ở ngành này, người ở cơ sở khác, và các đơn vị tự động nghỉ sinh hoạt trong một thời gian ngắn.

Sau khi lực lượng kháng chiến rút vào mật khu, ở vùng tạm chiếm các trưởng còn lại nhận thấy rằng cần hoạt động Hướng Đạo lại để góp phần vào công việc giáo dục thanh, thiếu, nhi, để làm chỗ giữ được đạo đức và nói được với nhau về yêu nước.

“Năm 1947, một số đơn vị Hướng Đạo đã được lập lẻ tẻ tại Hà Nội và Hải Phòng nhưng phong trào thực sự chưa hồi sinh vì tình thế chưa ổn định.

Cuối năm 1947, một số Huynh Trưởng kỳ cựu miền Bắc đã thành lập một Ban Liên lạc do Trưởng Trần Văn Thao đứng đầu. Trụ sở 86 Hàng Trống bị Sở Kinh tế Hà Nội dùng làm kho chứa thóc, được chính quyền trả lại cho Hội Hướng Đạo Việt Nam.

Ban Liên lạc cũng đã dùng trụ sở trên để tổ chức thành Rạp chiếu bóng Lửa Hồng chuyên chiếu phim lành mạnh dành cho trẻ em để gây quỹ, tạo phương tiện hoạt động hồi sinh phong trào” (4).

Sau ngày khánh thành, rạp Lửa Hồng hoạt động đều đặn để phục vụ giới trẻ trong thành phố Hà Nội. Từ nay Hướng Đạo Việt Nam đã có cơ sở “kinh tài” thích đáng (2).

Ở Sài Gòn dưới sự dìu dắt của các anh Trần Văn Qué, Nguyễn Văn Điểu, Huỳnh Minh Quang, đã tập họp lại thành những đơn vị:

Liên đoàn Chi Lăng: anh Trịnh Văn Sáu.

Liên đoàn Sao Mai: anh Nguyễn Hữu Phước, rồi đến anh Trần Văn Hướng.

Liên đoàn Gia Định: anh Đoàn Ngọc Ẩn.

Năm 1948, Tráng đoàn Chí Hòa của anh Phan Kim Phụng được thành lập.

Tháng 4 năm 1950, tất cả các đơn vị được tập họp lại thành Đạo

Cửu Long.

"Ở Huế, vấn đề hoạt động lại đã được đề cập ngay sau khi hồi cư vào khoảng 1947–1948, nhưng vì ý kiến bất đồng giữa anh em, nên việc ấy phải cứ hoãn lại mãi.

Trong cả năm 1950, ngoài việc anh Dã mã Võ Thành Minh ở hậu phương về thăm và xuất bản tập thơ "Tiếng thương tâm" trước khi xuất ngoại đi vòng quanh thế giới, không xảy ra việc gì đáng để ý.

Nhưng vào đầu năm 1951, theo tin tức báo chí và cả tranh ảnh nữa đưa tới Huế, thì anh em Hướng Đạo trong Nam, ngoài Bắc đã trở lại hoạt động rầm rộ và ở một vài nơi như Hải Phòng chẳng hạn, đã kéo nhau dự cuộc đón tiếp và biểu tình đông như kiến cỏ làm cho người ta không khỏi phải liên tưởng đến "tập đoàn dân chúng" (Sections de Rassemblement) của thời Ducouroy.

Được tin, anh em Hướng Đạo Huế đâm lo chỉ sợ bị tràn ngập trong một phong trào nhân danh Hướng Đạo mà phản lại Hướng Đạo ! Trong lúc còn bán tín, bán nghi, thì hai đặc phái viên Hướng Đạo ở miền Nam Trung Việt đến Huế với sứ mạng tiếp xúc với anh em ở đây để sửa soạn cuộc Hội nghị Huynh Trưởng toàn quốc sẽ nhóm tại Đà Lạt, hoặc Sài Gòn.

Các việc trên đã nêu lại ở Thần Kinh vấn đề tái hoạt động, nhưng lần này được anh em chú trọng đặc biệt và trong buổi họp cựu Hướng Đạo Sinh, Tráng sinh và huynh trưởng tại trường Đoàn Thị Điểm ngày 14/01/1951 lúc 9 giờ sáng, đa số anh em có mặt đã tán thành nguyên tắc hoạt động lại (hoạt động trong khuôn khổ chính truyền của BP) để đề phòng cho Trung Việt cái nạn "vườn hoang thì cỏ mọc" đã lẻ tẻ xảy ra ở một đôi nơi.

Trong dịp lễ Giáng sinh năm 1951, Hội nghị Huynh Trưởng Hướng Đạo toàn quốc được tổ chức tại Hội quán 86 Hàng Trống Hà Nội, anh Vũ Văn Hoan được bầu làm Tổng ủy viên thay anh Nguyễn Phú Đốc. Hội Trưởng là cụ Trần Văn Thân.

Năm 1952, Hội nghị toàn quốc ở Huế. Hội nghị đã mời cụ Lâm Toại làm Hội Trưởng và bầu Trưởng Tôn Thất Dương Vân làm Tổng ủy viên. Thủ quỹ là cụ Nguyễn Bá Thảo.

Tổng thư ký: anh Trần Song Hòe

Ủy viên ngành Tráng: anh Nguyễn Chữ

Ủy viên ngành Thiếu: anh Tôn Thất Đông

Ủy viên ngành Ấu: anh Lương Xuân Lộc

Ủy viên cổ động: anh Trần Ngọc Chụ

Tháng 08 năm 1953, Họp bạn Huynh Trưởng toàn quốc lần thứ nhất tại trại trường Tùng Nguyên, Đà Lạt. Trại Trưởng là Trưởng Trần Điền. Trong dịp này cụ Hội Trưởng Lâm Toại đã làm lễ Tuyên Hứa gia nhập chính thức.

Đó là ông Hội Trưởng duy nhất đã trở thành Hướng Đạo Sinh. Một bông hồng kính tặng Trưởng Tổng ủy viên Tôn Thất Dương Vân.

Trưởng Tôn Thất Dương Vân cũng Lên Đường trong dịp này.

Năm 1954, trụ sở Hội Hướng Đạo Việt Nam di chuyển vào Huế, rồi

vào Sài Gòn.

Nhờ hoạt động điều hòa, Hội Hướng Đạo Việt Nam đã liên lạc với Văn phòng Hướng Đạo Thế giới để xin được chính thức thừa nhận. Ủy viên PADOLINA (người Phi Luật Tân) của Văn phòng Hướng Đạo vùng Á Châu – Thái Bình Dương (APR) sau nhiều lần thăm viếng Việt Nam, đến Sài Gòn, Huế đã đề nghị Hội Hướng Đạo Việt Nam chính thức trở thành Hội viên của phong trào Hướng Đạo Thế giới (07/05/1957).

Việc trở thành Hội viên chính thức của phong trào Hướng Đạo Thế giới mở đầu một giai đoạn mới. Hướng Đạo Việt Nam gia tăng liên lạc và góp mặt với sinh hoạt của Hướng Đạo quốc tế.

Nhiều Ủy viên của Văn phòng Hướng Đạo Thế giới sang Việt Nam và Việt Nam bắt đầu gửi đại diện đi họp các hội nghị thế giới. Các Trưởng huấn luyện Việt Nam bắt đầu dự các khóa huấn luyện cao cấp nhất của thế giới như trại ITTC (Trại huấn luyện Ủy viên Huấn luyện) ở Thái Lan năm 1964, ở Đại Hàn năm 1968, ở Tân Tây Lan năm 1970, ở Nhật Bản năm 1973, ở Malaysia năm 1974 để nâng cao phẩm chất của Ban Huấn luyện Quốc gia.

Năm 1965, thành lập ngành Kha cho các em từ 16 đến 18 tuổi, tách khỏi các Thiếu đoàn.

Một cuộc Họp Bạn Kha sinh toàn quốc được tổ chức tại Đà Lạt năm 1971.

Còn có 04 Trại Họp Bạn Đội Trưởng tổ chức tại 04 nơi để các em tham dự thuận tiện hơn: Thủ Đức, Mỹ Tho, Đà Lạt, Đà Nẵng.

Năm 1968, Hội Hướng Đạo Việt Nam được công nhận là Hội có "ích lợi công cộng", và được ưu đãi như Hội Hồng Thập Tự.

Cùng với lịch sử đất nước, Hội Hướng Đạo Việt Nam trải qua biết bao thăng trầm chìm nổi.

Nhưng nhờ ngọn lửa thiêng luôn cháy rực trong tâm can các Hướng Đạo Sinh, nhất là các Trưởng, nên phong trào Hướng Đạo đã đứng vững ở Việt Nam qua bao thử thách.

Phong trào là sự nối tiếp giữa các thế hệ Trưởng và Hướng Đạo Sinh.

Số lượng (tính đến cuối năm 1974):

Tổng số	:	12.432 hội viên, gồm có:
Trưởng	:	2.195: - 185 Bằng Rừng - 175 Bạch Mã
Tráng sinh	:	882 trong 94 Tráng đoàn 134 Trưởng
Kha sinh	:	1.332 trong 70 Kha đoàn 277 Trưởng
Thiếu sinh	:	5.265 trong 246 Thiếu đoàn 847 Trưởng

Ấu sinh : 2.758 trong 145 Ấu đoàn
595 Trưởng

Danh sách các Châu, Đạo ở miền Nam (trước 1975)

1. CHÂU HẢI TRUNG:

Châu Trưởng: TÔN THẤT ĐÔNG

Sau chia làm hai Châu:

a/ CHÂU QUẢNG THỪA:

Châu Trưởng: NGUYỄN HÒE

Gồm các Đạo: Ái Tử (Quảng Trị), Huế (Thừa Thiên), Phú Xuân (Thừa Thiên), Tràng An (Thừa Thiên), Vạn Niên (Thừa Thiên), Kim Phụng (Thừa Thiên).

b/ CHÂU LIÊN QUẢNG

Châu Trưởng: NGUYỄN TẤN ĐỊNH

Gồm các Đạo: An Hải (Đà Nẵng), Bắc Đẩu (Đà Nẵng), Quảng Nam (Hội An), Quảng Ngãi (Quảng Ngãi).

2. CHÂU TRƯỜNG SƠN THƯỢNG:

Châu Trưởng: PHAN MẠNH LƯƠNG

Gồm các Đạo: Gia Lai, Daklak, Dabla, Bình Định, Phú Yên, Khánh Hòa, Nha Trang, Cam Ranh.

3. CHÂU TRƯỜNG SƠN HẠ:

Châu Trưởng: TÔN THẤT SAM

Gồm các Đạo: Ninh Thuận, Bình Thuận, Lâm Viên, Hồi Nguyên, Bình Lâm, Đơn Dương, Di Linh, LĐ Quảng Đức, LĐ Đức Trọng.

4. CHÂU GIA ĐỊNH:

Châu Trưởng: TRỊNH LONG VIỆT

Gồm các Đạo: Bạch Đằng, Bắc Thành, Bến Nghé, Bình Than, Đông Thành, Thủ Đô.

5. CHÂU SÀI GÒN:

Châu Trưởng: VÕ VĂN THƠM

Gồm các Đạo: Biển Đông, Diên Hồng, Hải Long, Hoa Lư, Tân Bình, Tây Hồ.

6. CHÂU BÌNH TRIỆU:

Châu Trưởng: ĐINH XUÂN PHỨC

Gồm các Đạo: Cửu Long, Phiên An, Tân Hiệp, Trùng Dương, Xuân Hòa.

7. CHÂU ĐÔNG SƠN:

Châu Trưởng: NGUYỄN TUYÊN THÙY

Gồm các Đạo: Thủ Đức, Tam Bình, Biên Hòa, Đồng Nai, Long Biên, Vàm Cỏ Đông, Vạn Thắng, Vũng Tàu.

8. CHÂU TIỀN GIANG:

Châu Trưởng: PHẠM VĂN PHỤNG

Gồm các Đạo: Trấn Định, LĐ Kiến Hòa, LĐ Vĩnh Long.

10. CHÂU HẬU GIANG

Châu Trưởng: LÊ NGỌC MIÊN

Gồm các Đạo: Hàm Long, LĐ An Giang, LĐ An Xuyên, LĐ Long Kiên, LĐ Vạn Xuân.

DANH SÁCH CÁC TRƯỞNG LÃNH ĐẠO

(Từ ngày thành lập đến 1975)

- **Từ 1930 – 1946:**

BẮC: Hội Trưởng: NGUYỄN LỄ

Tổng ủy viên:

- HOÀNG ĐẠO THÚY (1937)
- BERNARD (1937)

TRUNG: Hội Trưởng: TRẦN BÁ VỊ

Tổng ủy viên:

- VÕ THÀNH MINH (1936)
- TẠ QUANG BỬU (1937)
- PHAN NHƯ NGÂN (1945)
- NIEDRIST (1937)

NAM: Hội Trưởng: TRẦN VĂN KHÁ

Tổng ủy viên:

- TRẦN VĂN KHẮC (1932)
- HUỲNH VĂN DIỆP (1942)
- HUET (1937)

Năm	Hội Trưởng	Tổng ủy viên
51-52	Trần Văn Thân	Vũ Văn Hoan
52-55	Lâm Toại	Tôn Thất Dương Vân
56-58	Trần Văn Thân	Tôn Thất Dương Vân
58-60	Trần Văn Thân	Phan Như Ngân
60-62	Trần Văn Thân	Nguyễn Duy Thu Lương
62-64	Nguyễn Thành Cung	Nguyễn Hữu Mưu
65	Phan Thanh Hy	Nguyễn Hữu Mưu
66-67	Phan Thanh Hy	Trần Điền
67-70	Phan Thanh Hy	Huỳnh Văn Diệp
70-75	Nguyễn Văn Thơ	Trần Văn Lược

CÁC TRẠI TRƯỞNG

1936-1942 : Schlemmer

1942-1946 : Tạ Quang Bửu

1956-1958 : Tôn Thất Dương Vân

1958-1963 : Cung Giũ Nguyên

1966	:	Trần Điền
1967	:	Mai Liệu
1968-1973	:	Lê Mộng Ngọ
1973-1975	:	Mai Liệu

*
* *

- Từ 1975 đến 1986, bởi những khó khăn trong cuộc sống & để khỏi phiền phức vì lệnh cấm tụ họp đông người nên các đơn vị HĐ đều tạm ngưng sinh hoạt… Tuy nhiên ngọn lửa HĐ vẫn âm ỉ cháy trong lòng mọi cựu HĐS, họ vẫn giữ chặt mối dây thân ái bằng cách thỉnh thoảng gặp nhau trong những dịp Quan - Hôn - Tang - Tế… hoặc trong những buổi Lễ Tôn giáo.

* Ở Thừa Thiên thì mỗi năm có 2 lần họp mặt: ngày mồng 3 Tết Nguyên Đán và Rằm tháng 7 âl nhân Lễ Vu Lan (coi như Lễ Hai Thân), tất cả các Trưởng & cựu Tráng sinh, không phân biệt Tôn giáo đều tập họp tại Chùa Pháp Hải ở Cồn Hến do Hòa Thượng Thích Đức Tâm (Cố vấn Giáo hạnh của Liên Đạo Thừa Thiên) trụ trì để gặp mặt nhau và dùng bữa cơm chay thân mật.

* Ở Saigòn – Chợ Lớn thì ACEHĐ thường gặp nhau trong Lễ St Georges ở các nhà thờ Chí Hòa, Đồng Tiến, Xóm Chiếu nhờ có các LM Đinh Quang Điện, Trần Văn Dụ & Nguyễn Thới Hòa.

- Đến năm 1987, Tr. Trần Hữu Khuê (Cựu Đạo trưởng Cửu Long) cùng với các anh Phạm Thanh Hiệp, Đinh Hữu Quyến… mở các đoàn Khăn quàng xanh, một hình thức HĐ học đường, hoạt động tương đối thoải mái… nên các Trưởng ở TpHCM bắt đầu tổ chức họp mặt nhau dưới dạng mời tham gia Lễ Giỗ hoặc Cưới – hỏi của con cháu… vì chỉ cần báo tin cho Phường, Khóm… là có thể được tổ chức mà không bị làm khó dễ như thời gian trước…

Cuối thập niên '80, nhân dịp làm đám cưới cho con, Trưởng Trần Văn Lược mời Sư tử Đảm đương xuống Saigòn trước ngày dự tiệc, gợi ý phát HHR Tráng cho Tr. Phạm Quang Hồng trước giờ khai tiệc có sự hiện diện đông đảo các Trưởng kỳ cựu của HĐVN… STĐĐ đồng ý ngay vì đã tận mắt chứng kiến Khóa HHR đặc biệt chỉ có Khóa Trưởng là Voi Hoạt bát & Khóa sinh Hổ Hiền hòa kéo dài gần 3 năm trong 1 "biệt thự" ở đường Hòa Hưng, vả lại Sư huynh PQH là cựu Huynh trưởng của LĐ Trai Việt thuộc Châu Trường Sơn hạ do ST quản lý nên đã biết rõ khả năng… Nhân dịp này STĐĐ đề nghị phát HHR cho Tr. Ái Huy luôn thể vì AH đã tham dự Khóa Thiếu trưởng năm 1968. Đây là buổi lễ phát HHR đầu tiên sau 1975.

Hiểu được sự ưu tư của Tr. Nguyên TUV HĐVN ngại sẽ thiếu nhân lực để lập các đơn vị khi HĐ được phép tái hoạt động vì phần đông các Trưởng BR đã định cư ở nước ngoài… do đó STĐĐ đã quan tâm đến việc HL Trưởng trong khi chờ đợi ngày HĐ được phục hoạt…

Đầu năm 1990 (ngày 6/2), Trưởng Trần Trung Du đem Tráng đoàn

Bạch Đằng, & Voi Hoạt bát đưa Tráng đoàn Mai Khôi lên chinh phục đỉnh Langbian. Trong buổi tiếp tân tại Đàlạt, STĐĐ đã phát HHR Thiếu cho 3 Trưởng của Lâm Viên: Phan Công Lý, Trần Vạn Lý & Võ Hữu Dần… đều đã qua Khóa HHR Thiếu tại Trại trường Tam Bình năm 1974.

Tối hôm sau, 7.02.1990 tại Xuân Trường – Cầu Đất, Tr. Sam trao HHR/LĐT.UV cho Tr. Lê Văn Chín, VHB trao HHR Tráng cho Tr. Nguyễn Văn Hưng (đều thuộc Đạo Đơn Dương) & Tr. Trần Trung Du trao HHR Tráng cho A. Nguyễn Định Nghĩa (Cựu Đạo trưởng Bình Định), cả 3 đều đã qua Trại trường Tam Bình năm 1974. Tiếp sau đó là Lễ Tĩnh tâm để sáng hôm sau làm Lễ Lên Đường cho các anh Bạch Văn Nghĩa, Phạm Thanh Hiệp & Phạm Đông (thuộc TĐ Bạch Đằng) & Nguyễn Phu (thuộc Đạo Đơn Dương).

- Hè năm đó, Sư tử hạ sơn xuống NhaTrang phát khăn quàng Bạch Mã Ấu cho Trưởng Phan Thanh Thiệu (đã qua Trại trường Tùng Nguyên năm 1958), BR Thiếu cho Đà điểu Đảm đang Trần Thanh Vệ & BR Ấu cho Hà Quang Đức vì cả 2 đã qua phần trại năm 1974 tại Trại trường Tam Bình.

- Năm 1993 được Trưởng Lê Phục Hưng thuộc Toán HL của HĐ Canada báo tin về mở trại HL HHR cho các Trưởng HĐVN ở hải ngoại tại Lost Valley – California, lấy tên là Tùng Nguyên 2, STĐĐ đề nghị ghi danh cho các Trại sinh: Kiều An, Lê Ngọc Bưu, Võ Như Lân, Bạch Văn Nghĩa, Trần Ngọc Phụng, Trần Trọng Thảo, Phạm Minh Thắng, Nguyễn Tuấn… theo Khóa Tùng Nguyên 2 nhưng học tại VN do STĐĐ & Voi Hoạt bát điều hành với tư cách 2 thành viên viễn cư (member at large) của Toán HL Canada, với sự giảng huấn của các Trưởng kỳ cựu cọng tác: Trần Trung Du, Đức Ông Phạm Quang Điện, Tôn Thất Đông, Trần Văn Lược, Lê Gia Mô, Lê Văn Ngoạn, LM Trần Minh Phú, Thượng Tọa Thích Minh Tâm, Nguyễn Thúc Toản… Trại này kéo dài hơn 2 năm, mỗi tháng có 1 xuất du cuối tuần, giảng viên toàn là “gạo cội”, vì ít người nên Khóa sinh & HLV sống với nhau rất thân mật, học hành – thảo luận rất kỹ nên phần lớn thành viên nhóm này hiện nay đã là Trưởng 3-4 gỗ, trong đó có Nguyễn Tuấn đang đảm trách vai trò Ủy viên Liên lạc Quốc tế khá thành công & Bạch Văn Nghĩa qua Oregon hoạt động rất tích cực.

- Năm 1996, Toán HL Canada mở thêm khóa TÙNG NGUYÊN 3 cho HĐVN hải ngoại tại Gilwell Park, Trưởng L.P. Hưng mời STĐĐ qua Gilwell nhưng lúc đó xin passport rất khó nên lại kết hợp với VHB mở thêm khóa BR Tráng tại VN cho trên 20 Trại sinh, khai mạc cùng ngày với TÙNG NGUYÊN 3 ở Gilwell nhưng kéo dài gần 2 năm mới phát khăn quàng BR… Hiện nay một số đông khóa sinh TN3 còn sinh hoạt: Liên Bạch Hoa, Tôn Thất Hùng, Trần Thanh Long, Nguyễn Trọng Luyện, Huỳnh Văn Mùi, Đỗ Thị Thanh Nga, Phạm Văn Nhân, Nguyễn Vĩnh Thịnh, Nguyễn Thông, Vũ Anh Tuấn, Phạm Văn Vui… trong số này có Nguyễn Vĩnh Thịnh hoạt động tích cực nhất, hiện đảm trách nhiệm vụ Trưởng khối Sinh hoạt của Nhóm HĐ Liên Ngành (tương đương với TUV trước đây).

- Năm 2006 – STĐĐ cọng tác với Đại bàng Vui Trần Văn Hợp tổ

chức Khóa BR Thế kỷ XXI theo thủ bản của BSA để cấp HHR cho các Trưởng kỳ cựu trong Ban Vận động xin tái lập HĐVN & các Trưởng đơn vị đang sinh hoạt.

- Năm 2008, STĐĐ mở Khóa BR LĐT/UV cho các Trưởng kỳ cựu đã qua các Khóa Bạch Mã hoặc HHR các ngành khác để phát triển đơn vị & để họ có thể điều hành các Liên đoàn / Đạo mới tái lập.

Sau đó các Nhóm đều mở khóa HL, STĐĐ thấy HHR lạm phát quá nhiều nên không tham gia HL nữa, mà chỉ sinh hoạt cùng các cựu khóa sinh BR/LĐT UV thành Gia đình GIỮ VỮNG MỐI DÂY, làm cầu nối liên kết ACE các nhóm, các khuynh hướng ngồi lại với nhau để cùng xây dựng HUYNH ĐỆ NHẤT GIA… mỗi năm có cuộc họp mặt liên hoan nhân ngày kỷ niệm Sinh nhật BP với sự tham dự đầy đủ đại biểu tất cả các nhóm & xuất bản Nội san GVMD mỗi năm 2 số đăng tải tài liệu HĐ, tin tức sinh hoạt của bất cứ nhóm nào gửi tới.

- Năm 2010, để chuẩn hóa BR, Văn phòng APR đã mở 3 khóa HHR tại Makiling – Philippines, dành cho những ai đã qua BR Thiếu do các nhóm tổ chức trước đó để họ có trình độ đồng đều.

- Năm 2013, APR lại mở khóa đào tạo ALT dành cho những Trưởng đã qua HHR của 3 khóa chuẩn hóa nói trên.

Như vậy cũng tạm an tâm, khỏi sợ thiếu Huynh trưởng để điều hành đơn vị.

*

* *

TRẠI HỌP BẠN TOÀN QUỐC

Kể từ ngày HĐVN được thành lập, ngoài những cuộc Họp Bạn của các Châu, Đạo, Miền… không kể xiết vì bài viết có giới hạn, chỉ xin nêu các cuộc Họp Bạn Toàn Quốc mà thôi.

- 1935 – Trại HBTQ đầu tiên do Trưởng Trần Văn Khắc, Tổng cục HĐ Nam Kỳ tổ chức tại Sân Vận động Mayer (bây giờ là SVĐ Đinh Tiên Hoàng) từ 28.12.1935 đến 01.01.1936 lấy tên là Trại Huynh đệ (Camp Fraternité), quy tụ trên 500 HĐS gồm HĐVN, Cao Mên, Trung Hoa (Chợ Lớn) và Scouts de France.

- 1941 – Trại HBTQ Thần Kinh đóng tại đồi Quảng Tế, Huế. Quy tụ trên 3000 HĐS. Trại trưởng: Tạ Quang Bửu.

- 1959 – Trại HBTQ kỷ niệm 50 năm HĐVN cắm trại tại Quốc gia Lâm viên Trảng Bom, lấy tên PHỤC HƯNG. Quy tụ hơn 3000 HĐS gồm Việt Nam, Lào, Cao Mên, Trung Hoa, Pháp, Hoa Kỳ, Philippines. Trại trưởng: Phan Như Ngân.

- 1970 Trại HBTQ tại Suối Tiên, Thủ Đức – Lấy tên là GIỮ VỮNG, quy tụ trên 8000 HĐS, ngoài HĐS VN còn có sự tham dự của HĐS các nước Hoa Kỳ, Thái Lan, Campuchia, Tân Tây Lan, Úc, Trung Hoa. Trại trưởng: Trần Văn Lược.

- 1974. Trại HBTQ tổ chức tại Trại trường Tam Bình (rừng cao su

Dòng Đồng Công, Thủ Đức) lấy tên là TỰ LỰC, quy tụ trên 8000 HĐS. Trại trưởng: Trần Văn Lược.

- 2007. Sau khi Ban Vận động xin phép Chính phủ cho tái lập HĐVN không thành công, các nhóm lại tiếp tục sinh hoạt riêng rẽ, nhóm nào cũng tổ chức kỷ niệm 100 năm HĐTG.

. Nhóm GHX tổ chức tại Trảng Bom.

. Nhóm Liên Ngành tổ chức tại Khu du lịch Kỳ Vân.

. Nhóm Liên Tỉnh Thành tổ chức tại Khu du lịch Hồ Cốc có vẻ xôm trò hơn cả nhờ có Trưởng Đinh Viết Duy, GĐ một Cty xây dựng giúp kiến tạo khu vực trại & một khán đài đồ sộ.

- 2010. Kỷ niệm 80 năm HĐVN, các nhóm cũng tổ chức riêng rẽ. Nhóm HĐLN tổ chức ở Khu du lịch Đại nam, nhờ khung cảnh đẹp & Nhóm Giúp Ích phục vụ tận tình nên Trại thành công hơn cả.

*

* *

Theo đúng châm ngôn "Hướng Đạo một ngày, HĐ suốt đời", các HĐS VN dù ở đâu cũng thành lập đoàn để rèn luyện con em mình nên người hữu dụng cho xã hội, do đó dù đi khắp 5 châu, chỗ nào có người VN định cư thì ở đó có các đơn vị HĐVN.

Năm 1983, sau một thời gian ổn định cuộc sống ở "Quê hương mới", các cựu Huynh Trưởng HĐVN khắp Thế giới hợp nhau ở Costa Mesa thuộc Tiểu bang California – Hoa Kỳ để thành lập Hội đồng Trung Ương HĐVN ở Hải ngoại với sự đồng ý của Văn phòng HĐTG.

Chỉ trong vòng 32 năm mà HĐVN Hải ngoại đã tổ chức được 10 kỳ HBTG của HĐVN đều lấy tên THẲNG TIẾN: Thẳng Tiến I bắt đầu từ năm 1985 tại Pháp, đến tháng 6/2014 đã có Trại THẲNG TIẾN X tại Houston (Texas-USA), trại nào cũng có đại diện từ các nước: Anh, Bỉ, Canada, Đức, Hoa Kỳ, Hòa Lan, Na Uy, Pháp, Thụy Sĩ, Úc, Ý… đúng là Họp Bạn Thế giới của HĐVN, thật là "chính danh". Khó có HĐ của nước nào như Việt Nam, tổ chức HB cho HĐS nước mình mà được gọi là HBHĐTG mà không ai bắt bẻ được.

- Năm 2015, tại VN thế nào cũng có tổ chức HB kỷ niệm 85 năm PTHĐ hiện diện trên đất nước ta. Nghe nói Chi nhánh Úc cũng sẽ tổ chức HBTG để ACE ở hải ngoại gặp nhau mừng PT HĐVN được 85 tuổi. Nếu chúng ta có một phái đoàn phó hội để thắt chặt tình đoàn kết "Bốn bể một nhà" thì còn gì quý bằng!

GVMD

Trại họp bạn Phục Hưng

Được tổ chức từ ngày 24 đến 27 tháng 12 năm 1959 tại rừng Quốc gia Lâm Viên Trảng Bom - Biên Hòa

Trại Họp bạn Giữ Vững

Trại Họp bạn Giữ Vững Suối Tiên 1970 tại Thủ Đức - Sài Gòn Được tổ chức từ ngày 20 đến 30 tháng 12 năm 1970

Trại Họp bạn Tự Lực

Được tổ chức từ ngày 21 đến 25 tháng 12 năm 1974 tại Tam Bình Thủ Đức - Sài Gòn

Trại Họp bạn Bách Hợp 2007

Được tổ chức từ ngày 16 đến 19 tháng 08 năm 2007 tại Kỳ Vân Long Hải - Vũng Tàu

Trại Họp bạn Bách Việt

Được tổ chức từ ngày xxxx đến xxx tháng xxx năm 2010 tại KDL Đại Nam Bến Cát - Bình Dương

Trại Họp bạn Kha Hy Vọng 2008

Được tổ chức từ ngày xxx đến xxx tháng xx năm 2008 tại KDL Cao Minh Đồng Nai

Trại Họp bạn Tráng sinh

Được tổ chức từ ngày 28 đến 31 tháng 21 năm 2012 tại Vườn quốc gia Bidoup, Lạc Dương, Lâm Đồng

Trại Họp bạn Kha Tang Bồng

Được tổ chức từ ngày xxxx đến xxx tháng xxx năm 2012 tại Hố Nai, Biên Hòa

Đường Dài Tương Lai

Phong Châu

Chặng đường ấy, ***tám lăm năm*** (1)
Trải bao mưa nắng phong trần thời gian
Bước chân vượt suối băng ngàn
Đã bao thế hệ lên đàng dựng xây
Năm ba mươi (2) nhớ lấy ngày
Cánh Hoa Bách Hợp bay đầy muôn nơi
Hướng Đạo đâu chỉ trò chơi
Hát ca cắm trại cho đời thêm vui
Hướng Đạo là chốn luyện trui
Nâng cao chí khí đẩy lùi khó nguy
Sông dài biển rộng cứ đi
Với ***Mười Điều Luật*** khắc ghi trong đời
Giữ ***Lời Hứa*** suốt cuộc chơi
Trung thành, Giúp Ích trọn đời, đừng quên
Trưởng ***Trần Văn Khắc***, nhớ tên
Tiên phong đi trước dựng nền bấy nay
Bắc Trung Nam có từ đây
Màu cờ Hướng Đạo tung bay ba miền
Tuổi trẻ sống với thiên nhiên
Núi non sông biển gắn liền trò chơi
Đẹp bản thân giúp ích đời
Luyện người cường tráng là lời phải theo
Chân vui góc bể lưng đèo
Sá chi những chuyện bọt bèo thế gian
Hát ca vang ta lên đàng
Lửa đêm sáng tỏ hành trang một thời
Những lần họp bạn nhớ đời
Bắc Ninh ***Rừng Sặt*** (3) là nơi khởi đầu
Anh em dù mãi nơi đâu
Đến ngày hội ngộ rủ nhau cùng về

Dù cho cách trở sơn khê
Miền Trung ***Quảng Tế*** (4) mơ về chốn xưa
Dù cho sớm nắng chiều mưa
Qua Châu, Bảy Miếu (5) vẫn chưa thỏa lòng
Vận hội mới: vững, thành công
Trảng Bom năm chín (6) nối vòng đoàn viên
Bảy mươi trở lại ***Suối Tiên*** (7)
Tráng Kha Ấu Thiếu tay liền trong tay
Các Trưởng làm việc hăng say
Phục vụ đàn trẻ suốt ngày thâu đêm
Đã vui lại càng vui thêm
Bởi tình huynh đệ vững bền mối dây
Hát ca mở hội sum vầy
Bảy tư họp bạn chốn đây ***Tam Bình*** (8)
Sống vui sống đẹp hết mình
Muội huynh tỷ đệ thắm tình anh em
Dòng sử xưa ta mở xem
Bạch mã (9) là chốn luyện rèn đầu tiên
Địa danh kế tiếp ***Tùng Nguyên*** (10)
Trại trường huấn luyện giữa miền cao nguyên
Núi rừng Đà Lạt thiên nhiên
Các khóa huấn luyện thường niên tụ về
Muốn làm Trưởng phải rành nghề
Thực hành, lý thuyết lắm bề gian nan
Hành trang chuẩn bị sẵn sàng
Dấn thân phục vụ cho đàn trẻ thơ
Sông sâu biển rộng đón chờ
Thuyền vui hội lớn tách bờ ra khơi
Hướng Đạo là một trò chơi
Là khoa giáo dục giúp đời mai sau
Lòng bên lòng nhắc nhở nhau
Tám lăm năm đã đẹp màu tuổi xanh
Này em cùng chị và anh
Suối trăng Nguồn Thật rạng cành Tương Lai

Hải ngoại ngời rạng chí trai
Những ngày trôi nổi vẫn hoài vấn vương
Đêm đêm đốt Lửa Dặm Đường
Ngồi nghe sóng vỗ nhớ thương những ngày
Đội đoàn thành lập đó đây
Tám ba (11***)*** hội lớn là ngày hoan ca
Ca li - Costa Mesa (11)
Hiến chương thống nhất một nhà từ nay
Á Âu Úc Mỹ vui thay
Hướng Đạo gốc Việt dựng xây khắp miền
Những ngày vui sống thần tiên
Họp bạn Thẳng Tiến nối liền vòng tay
Khắp năm châu nhớ những ngày
Thẳng Tiến Một - Pháp mở ngay lần đầu (12)
Canada tiếp bước sau
Thẳng Tiến Hai đã cùng nhau tụ về (13)
Thẳng Tiến Ba San Jose (14)
Đến ***Thẳng Tiến Bốn*** cận kề sông Seine (15)
Thẳng Tiến Năm – ***Glenfield*** (16)
Xứ ***Úc Đại Lợi*** kết nhiều đệ huynh
Thẳng Tiến Sáu chỗ đẹp xinh (17)
Virginia – Fair Fax hữu tình miền đông
Thẳng Tiến Bảy tại Miền Trung (18)
Houston – Texas chập chùng nắng mai
Thẳng Tiến Tám – Riverside (19)
Ngày nóng đêm lạnh nhớ hoài chẳng quên
Thẳng Tiến Chín quyết tiến lên
Thành ***King*** hội ngộ vững bền vòng tay (20)
Thẳng Tiến Mười trở về đây
Rừng xưa ***Camp Strake*** những ngày đông vui (21)
Đường xa dù khó, không lùi
Xây tình huynh đệ ngọt bùi có nhau
Tám lăm năm bao bể dâu (22)

Lời thề Hướng Đạo chẳng nao núng lòng
Hãy hòa mình với núi sông
Vườn Hoa Bách Hợp quyết lòng đắp xây
Thiên nhiên hoa cỏ ngàn cây
Đích cao Nguồn Thật tràn đầy thương yêu
Luật Hướng Đạo nhớ **Mười Điều**
Cùng **Ba Lời Hứa** sớm chiều khắc ghi
Nắng vừng đông gọi nhau đi
Tám Lăm Năm chẳng ngại gì gió sương
Trước sau lớp lớp lên đường
Chung tay xây dựng quê hương vững bền

(1) 85 năm HĐVN (1930-2015) (2) 1930 thành lập PTHĐVN (3) 1940 họp bạn lần thứ nhất tại Rừng Sặt, tỉnh Quảng Ninh (4) Họp bạn lần thứ nhì tại rừng Quảng Tế, Huế (5) 1943 họp bạn tráng sinh tại đảo Qua Châu, Ninh Bình và cù lao Bảy Miếu, Nha Trang (6) 1959 họp bạn Phục Hưng tại Trảng Bom, Biên Hòa (7) 1970 Họp bạn Giữ Vững tại Suối Tiên, Thủ Đức, Gia Định (8) 1974 họp bạn Tự Lực tại Tam Bình, Thủ Đức, Gia Định (9) Trại huấn Luyện Bạch Mã, Huế (10) Trại huấn luyện Tùng Nguyên, Đà Lạt (11) 1983 hội nghị Costa Mesa tại California. (12) Thẳng Tiến I tổ chức tại Jambville, tỉnh Yvelienes, Pháp 1985 (13) Thẳng Tiến II tại Toronto, Canada 1988 (14) Thẳng Tiến III tại San Jose, California, Hoa Kỳ 1990 (15) Thẳng Tiến IV tại Le Breuil, tỉnh Chalon – Sur – Saone, Pháp 1993 (16) Thẳng Tiến V tại Glenfield, Úc Đại Lợi 1995-1996 (17) Thẳng Tiến VI tại Fair Fax, Virginia, Hoa Kỳ 1998 (18) Thẳng Tiến VII tại Houston, Texas, Hoa Kỳ 2002 (19) Thẳng Tiến VIII tại Riverside, California, Hoa Kỳ 2006 (20) Thẳng Tiến IX tại King City, California, Hoa Kỳ 2009 (21) Thẳng Tiến X tại Houston, Texas, Hoa Kỳ 2014 (22) 85 năm HĐVN (1930-2015).

Gilwell & Hướng Đạo Việt Nam

DCC Mai Liệu

Gilwell - phải gọi là Gilwell Park - và đầy đủ hơn là Gilwell Park Training Center. Trước 1968 là Trung Tâm Huấn Luyện Trưởng (Trung Ương) vừa của Hội HĐ Anh quốc vừa của Phong trào Nam HĐ Thế giới: Trại trưởng Gilwell Park (thường chỉ gọi là Camp Chief, viết tắt là C.C.) bổ nhiệm các đại diện Trại Trưởng (Deputy Camp Chief, viết tắt là DCC) để điều hành các Khóa Huấn luyện Huy Hiệu Rừng (Wood Badge Course) tại các địa phương Anh quốc hoặc tại các quốc gia.

Trước thế chiến II, (lúc đó chưa có ngành Thanh) Gilwell thường bổ nhiệm cho mỗi Trung tâm Huấn luyện địa phương Anh quốc hoặc quốc gia 3 DCC - một cho ngành Thiếu, một cho ngành Tráng và một cho ngành Ấu (mệnh danh là DCC, Rover DCC và Akela Leader - có thể 2 chức vụ DCC và Rover DCC do một người đảm nhiệm): trước khi được bổ nhiệm các vị này phải qua Gilwell Park tham dự một khóa HL Wood Badge về Ngành mình đảm trách.

Sau thế chiến II, Gilwell đặt thêm chức vụ Phụ tá Đại diện Trại Trưởng (Assistant DCC) cho cả 3 Ngành, bắt đầu mở các "Khóa HL Toán HL" (Training the Team Course, viết tắt là TCC) - và sau cùng 1960 đặt thêm chức vụ DCC và ADCC Ngành Thanh (Seníor Scouts). Việc bổ nhiệm DCC các Ngành cũng dễ dãi hơn trước kể từ 1957: chỉ cần đã có Huy Hiệu Rừng và được Hội HĐ quốc gia đề nghị qua Văn Phòng Thế giới là được bổ nhiệm DCC (không cần phải qua Gilwell Park như thời tiền Thế chiến II).

HĐVN khởi sự liên hệ với Gilvvell Park từ 1937 tức là từ lúc tạo dựng Trại trường Bạch Mã do Trưởng Raymond Schlemmer (được Gilwell bổ nhiệm DCC và Rover DCC): TT Bạch Mã bắt đầu cấp Huy Hiệu Rừng từ 2 khóa Thiếu và Tráng tiên khởi (năm 1938).

1939 - Vì đã cao tuổi, Tr. R Schlemmer chuẩn bị người kế vị: Tr. Tạ Quang Bửu được đề cử và được gửi qua Gilwell, cùng lúc với Nữ trưởng Chauvet, Tr. Bửu tham dự khóa WB Thiếu và Tr. Chauvet dự khóa Ấu.

1942 - Tr. R. Schlemmer hồi hưu. Tr. Tạ Quang Bửu thay thế làm Trại Trưởng Bạch Mã (sau khi được Gilwell bổ nhiệm DCC và Rover DCC và Tr. Chauvet được bổ nhiệm Akela Leader để đảm

trách HL Huy Hiệu Rừng Ngành Ấu.

Các Khóa HHR chỉ tiếp tục được trong 2 năm 1943 và 1944: từ 1945 phải ngưng vì tình hình chính trị rối ren, tiếp đến chiến tranh Việt Pháp kéo dài từ cuối 1946 đến 1954.

Sau khi đất nước bị phân đôi do Hội nghị Genève (1954), Hội HĐVN chỉ còn hoạt động trong nửa nước phía Nam và đặt trọng tâm vào việc Huấn Luyện Trưởng

1957 - HĐVN được phong trào Nam HĐTG chính thức nhận là thành viên. Tháng 8, gửi phái đoàn đi Anh Quốc dự Trại Họp Bạn Kim Khánh (Jubilee) của Phong trào (trại này mệnh danh là JIM tức là gồm 3 Trại Họp Bạn Thiếu + Họp Bạn Trưởng + Họp Bạn Tráng - viết tắt 3 chữ Jamboree + Indaba + Moot) - sau trại dự Hội nghị Thế giới tại Cambridge - sau đó về dự khóa Wood Badge Thiếu tại Gilwell Park

Bốn Trưởng Tôn Thất Dương Vân, Cung Giũ Nguyên, Mai Liệu và Nguyễn Xuân Long đã được cử đi Anh Quốc trong dịp này. Ba Trưởng Dương Vân, Nguyên, Long trở về nước sau khóa WB Thiếu Gilwell. Riêng Tr. Mai Liệu ở lại đợi theo khóa WB Tráng mở vào cuối tháng 10 - đồng thời nghiên cứu về HĐ Anh quốc và HĐTG (lúc đó VP Thế giới còn đặt ở London) - đến đầu 1958 mới hồi hương.

1958 Trưởng Cung Giũ Nguyên được Gilwell phong nhậm DCC và Rover DCC đồng thời được Hội HĐVN đề cử vào chức vụ Trại Trưởng Quốc gia, Tr. Nguyên khởi công xây dựng Trại Trường Tùng Nguyên tại Đàlạt. Hai khóa HHR Thiếu, Tráng tiên khởi (hậu chiến) mở tại đây vào tháng 8 cùng với khóa Bạch Mã Ấu.

1960 Trưởng Abdul Kader thuộc Văn Phòng Á Châu Thái Bình Dương sang Việt Nam điều khiển khóa HHR Ấu tiên khởi tại Tùng Nguyên.

1961 Trưởng Nguyễn Thúc Tuân được Gilwell bổ nhiệm Akela Leader (tiên khởi) của HĐVN - và một số Trưởng được cử đi theo khóa TTC tại Thái quốc do Trại trưởng Gilwell Park John Thurman tổ chức.

Cho tới 1967: Gilwell Park tiếp tục bổ nhiệm một số DCC, Rover DCC và AL cho HĐVN.

GHI THÊM: Từ 1968, các chức vụ DCC và ADCC... đổi thành LT và ALT (Leader Trainers và Assistant Leader Trainers) do VPTG bổ nhiệm

Uống nước nhớ nguồn

Người Khóa trưởng đầu tiên của ngành huấn luyện Hướng Đạo Đông Dương RAOUL SÉRÈNE

Héron Sagasse

BBT: Trong GVMD6 có đăng hình ảnh tất cả các vị TUV & Trại Trưởng QG của HĐVN.

Nay kỷ niệm 85 năm HĐVN tức là kể từ 1930, lúc còn trực thuộc Liên hội HĐ Đông dương (Fédération Indochinoise des Associations de Scoutisme: FIAS), nếu chúng ta không nhắc đến những người đặt nền móng cho HĐ từ ngày đầu thành lập thì thật là thiếu sót.

Nếu kể Ban Điều hành của FIAS từ ngày đầu thành lập thì có 3 nhân vật chính yếu là:

. Đại diện thường trực: André Consigny

. Phó đại diện thường trực: Raoul Sérène

. Tổng bí thư: Võ Thanh Minh

Trong 2 Trưởng quốc tịch Pháp thì chỉ có Raoul Sérène là người có công hơn cả vì đã điều khiển Trại HL đầu tiên của HĐĐD từ năm 1936 tại Đồi Tùng Nguyên – để đào tạo những

Trưởng nòng cốt cho Phong trào.

Nhắc đến Raoul Sérène thì các Trưởng kỳ cựu chỉ biết tiếng mà chưa hề gặp mặt (Văn kỳ thanh, bất kiến kỳ hình), chỉ có 4 người biết RS nhiều nhất là Dã mã Võ thanh Minh vì cùng nằm trong Ban Điều hành của Tổng hội FIAS, và DCC Cung Giũ Nguyên vì cùng cư trú ở Nhatrang nên tiếp xúc với Raoul Sérène thường xuyên, người thứ 3 là Trưởng Trần Văn Khắc, người thứ 4 là Hổ Sứt vì đều là Phụ tá Khóa Trưởng cho Raoul Sérène trong Trại HL 1936, tiếc thay 4 vị này đã theo BP nên chúng tôi không tìm hiểu thêm gì được. Người thứ 5 có biết Raoul Sérène là Trưởng Nguyễn Duy Thu Lương nhưng không thân lắm, chỉ cho biết là Raoul Sérène có người con trai còn ở Bình Dương nhưng không nhớ rõ là ở doanh nghiệp nước ngoài tên gì thành thử chúng tôi không biết đâu mà tìm. Chúng tôi chỉ ghi lại một ít chi tiết về cuộc đời của vị Khóa Trưởng HL này được tìm thấy trong nhật ký của STĐĐ, GVMD trích đăng sau đây để ít nhiều nhắc nhở đến vị điều hành Khóa HL đầu tiên của HĐ Đông dương.

GVMD

*

* *

Tháng 8, 1956… Tôi vào Saigòn ghi danh ở Đại học Khoa học, theo lớp dự bị Y khoa (PCB: Physique-Chimie & Biologie = Lý – Hóa – Sinh) & Dự bị Cử nhân sinh vật (SPCN: Science Physique-Chimie & Naturelle = Lý Hóa Nhiên).

… trong lớp PCB có quen Trần Đình Thủy ở Đạo Tân Bình & Nhan Trừng Sơn thuộc Đạo Cửu Long. Lớp SPCN thì quen Trần Kim Thạch (Hạc Tận tụy) nguyên là UV ngành Ấu của Đạo Cửu Long sau qua làm UV ngành Ấu của Đạo Đông Thành, phụ tá cho Trưởng Heo Lăn chai Trần Văn Đước.

…Đại học lúc giao thời Pháp – Việt, sinh viên phải học bằng tiếng Pháp, dù GS người Việt như Lê Văn Thới, Nguyễn Quang Trình, Phạm Hoàng Hộ… cũng phải dạy bằng Pháp ngữ. Một số GS chính là người Pháp dạy các môn: Ô. Cossera dạy Hóa vô cơ (Chimie minérale), Ô. Charézieux dạy Sinh học

Động vật (Biologie Animale), GS Raoul Sérène dạy Giải phẩu học so sánh (Anatomie comparée)…

Ban đầu nghe tên Raoul Sérène tôi cảm thấy ngờ ngợ, sau nhớ lại là có một Trưởng cao cấp của FIAS có tên như thế, bèn viết thư về hỏi Thân phụ thì biết Ông là Phó Đại diện thường trực của HĐ Đông Dương, phụ tá cho André Consigny…

Raoul Sérène trạc độ ngũ tuần, như vậy năm 1936 làm Khóa Trưởng HL đầu tiên có lẽ trên dưới 30 tuổi… thế thì tuổi trẻ tài cao!

- Tháng 12-1956… nghỉ Lễ Noel bắt cầu với Tết Dương lịch, các Trường ĐH được nghỉ 20 ngày để các GS người Pháp về ăn Tết với gia đình. Rảnh nhiều thì giờ, không có tiền mua vé máy bay về Huế thăm gia đình, bèn rủ Trần Đình Thủy đi xe lửa lên du lịch Đàlạt. Tìm đến nhà Trưởng Lê Xuân Đằng ở 27 Phan Đình Phùng để tá túc. Trưởng Đằng có chiếc xe Renault làm xe đò chở khách Đàlạt-Bảo Lộc… nên sáng sớm chở chúng tôi xuống Đại Ninh bỏ chúng tôi ở ngả ba vào Pongour, trưa ăn bánh mì mang theo rồi lội bộ trở ra qua phía bên kia Quốc lộ 20 để xuống thác Gougah, chơi chán thì lên quán thịt rừng ven đường chờ xe của Trưởng Đằng trở lên rồi theo về nhà.

Hôm sau, đúng Noel, được Tr. Nguyễn Văn Võ, Thiếu Trưởng của Đạo Lâm Viên đưa đi thăm Trại trường Tùng Nguyên… chỉ là một đồi thông rộng 40 hecta nằm bên hồ Than \Thở… không còn vết tích gì của Trại HL 1936.

Tháng 4.1956… Nhân dịp Lễ Phục sinh bắt cầu với Lễ Lao Động 1/5. Sinh viên được nghỉ 20 ngày để GS người Pháp về thăm gia đình trước khi trở lại chấm thi cuối năm.

Saigòn vào đầu hè quá nóng nực, ở Đại học xá Minh Mạng thiếu tiện nghi khó học tập, nhân có người bà con làm quản thủ biệt thự & bãi biển dành riêng cho Hoàng hậu Nam Phương (ở gần Hải học viện Nha Trang)… nên tôi rủ Trần Kim Thạch ra đó để học thi cho có bạn.

Một buổi chiều cuối tuần, chúng tôi ghé vào Hải Học Viện để thăm thầy Raoul Sérène, được người Tùy phái dẫn đến một biệt thự gần đấy dành riêng cho Cán bộ cao cấp người nước

ngoài…

Vừa đến sân biệt thự, thấy Thầy Raoul Sérène đang mặc quần short áo maillot để tập thể dục, Ông nhận ra Trần Kim Thạch và tôi vì trong lớp chúng tôi thường ngồi hàng đầu nên quen mặt, vả lại lớp không đông, dưới 100 sinh viên kể cả những giờ học chung cả 2 lớp PCB & SPCN. Chúng tôi bảo nhau không nói chào Professeur mà gọi là chào Chef. Raoul Sérène bèn gặn hỏi:

- Tại sao các anh gọi tôi là Chef?

- Vì chúng tôi cũng là Chef thuộc HĐVN nên xưng hô theo kiểu HĐ chứ không có nghĩa là quan trên ("xếp").

Raoul Sérène hết ngạc nhiên và bắt tay trái rất vồn vã, khác hẳn thái độ nghiêm nghị lúc ở giảng đường.

Dẫn chúng tôi vào phòng khách, gọi gia nhân pha trà và bảo chúng tôi ngồi đợi Ông thay y phục tề chỉnh để đưa chúng tôi qua thăm Hải Học Viện và xem phòng trưng bày các bộ xương động vật tiến hóa qua các thời kỳ địa chất để hiểu rõ thêm về môn giải phẫu học so sánh mà Thầy đã giảng dạy.

Thầy bảo gia nhân sửa soạn thêm 2 phần cơm tối, giữ chúng tôi ở lại chơi một đêm vì vợ con Thầy đã về Pháp thăm gia đình… rồi sáng hôm sau Ông sẽ lấy canô của Hải Học Viện đưa chúng tôi ra biển thăm Hòn Tằm, Hòn Én và ngắm các rạn san hô.

* Trong cuộc đàm đạo buổi tối, tôi hỏi về Khóa Huấn luyện năm 1936, Ông cho biết đó là một Khóa Huấn luyện dự bị (Camp préparatoire) tổ chức theo mẫu của Trại trường Cappy & Chamarande bên Pháp.

Trưởng Raoul Sérène đưa cho tôi chương trình trại còn lưu lại trong dossiers của Ông.

Horaire Journalier

(Thời biểu hằng ngày)

- 6 giờ - Dậy – thể dục (1 hồi tù và)
- 7g30 – Vệ sinh buổi sáng – Làm bếp
- 8g00 – Ăn lót dạ, dọn dẹp góc đội

- 8g15 – Khóa trưởng & HLV đi thăm góc đội. Các Đội trình diện (1 hồi tù và)

- 8g30 – Chào cờ buổi sáng

- 8g40 – Câu chuyện của Khóa Trưởng

- 9g - 9g10 – Giờ nhàn rỗi.

- 9g10 – 10g10 –Bài học đầu (1 hồi tù và).

-10g10-10g30- Phát thức ăn & nhóm bếp (thổi tu huýt)

- 10g30 – 11g30 –Bài học thứ 2.

-11g30-12g- Làm bếp nấu cơm trưa

- 12g30 – Ăn cơm trưa (mỗi đội mời 1 HLV)

- 13g00 – 14g00 – Giờ yên lặng trong lều (đọc sách, viết thư…) (1 hồi tù và)

- 14g00 – 15g00 – Giờ nhàn rỗi để tập hát, tập kịch

- 15g00 – 16g00 – Bài học thứ 3 (1 hồi tù và)

- 16g00 – 16g15 – Giờ nhàn rỗi

- 16g15 – 17g15 – Bài học thứ 4 (1 hồi tù và)

- 17g15 – Hạ cờ (đánh chiêng)

- 17g30 – Lãnh bữa cơm chiều & thức ăn sáng hôm sau (Cơm chiều do quản lý trại nấu chung)

- 19g00 – Họp các Huấn luyện viên

- 19g30 – Họp các Đội trưởng

- 20g00 – Lửa trại hoặc Trò chơi đêm (1 hồi tù và)

- 21g00 – Tắt lửa, yên lặng (1 hồi tù và dài)

*

* *

CHƯƠNG TRÌNH CÁC KHÓA HỌC

(So sánh gần giống Thủ bản HL Dự bị Thiếu trưởng của Gilwell nên khỏi ghi lại đây, đỡ dài dòng)

CÁC HUẤN LUYỆN VIÊN

. Raoul Sérène Sếu Sắc sảo (1),Khóa trưởng

. Trần Văn Khắc Sếu vườn Đồng Nai (2),Phụ tá

. Hoàng Đạo Thúy Hổ Sứt, Phụ tá Khóa trưởng

. Bernard Lợn lòi già, Huấn luyện viên
. Níedrist Dê Sa mạc (3),Huấn luyện viên
. Bác sĩ Tournier Huấn luyện viên
. Farraut (chủ đồn điền ở Đàlạt) HLV

TRẠI SINH
. Cao Mên: 6 . Lào: 3
. Bắc kỳ: 11 . Trung kỳ: 19
Nam kỳ: 18 (có 4 HĐ Pháp)
CHIA LÀM 8 ĐỘI
1. Bò rừng 2. Chim Chèo bẻo 3. Sóc
4. Nai 5. Lợn lòi 6. Trâu
7. Chim én 8. Chim mổ kiến

Trại phí: Các Trại sinh dù ở Vientiane, Hà Nội, Huế, Pnompenh hay Saigon cũng đều phải đóng 10$ bạc Đông Dương gồm cả tiền ăn uống 10 ngày ở trại & tiền xe khứ hồi. Đó cũng theo cách của Trại trường Cappy: người ở gần bù đắp cho kẻ ở xa để ai cũng có thể tham dự được. Đó là điều rất hay.

*

* *

* Tôi có hỏi: - Sao anh (4) không làm Trại Trưởng (Camp Chief) luôn mà sau này lại phong cho Trưởng Raymond Schlemmer?

Raoul Sérène trả lời rằng: “Trách nhiệm Phó Đại diện thường trực nặng nề lắm, lo quán xuyến hết mọi việc vì anh André Consigny là người đứng đầu trên danh nghĩa nhưng ít khi có mặt tại trụ sở Tổng hội. Chỉ có Dã Mã và tôi điều hành mọi việc”.

Như vậy Raoul Sérène chỉ là Trưởng mang 2 gỗ mà thôi – Tôi tin như thế - vì Khóa HL 1936 chỉ là Khóa Dự bị Thiếu trưởng nên không cần xin phong nhậm DCC (hoặc vì học BR ở Pháp chứ không phải do Gilwell cấp nên không thể xin phong nhậm DCC). Đến năm 1937 mở Trại Trường ở Bạch Mã thì mới có tổ chức HL hoàn chỉnh hơn có cả Bằng Bạch Mã & BR các ngành nên FIAS đề nghị Gilwell phong Trưởng Raymond

Schlemmer làm DCC (Deputy Camp Chief), chờ đến khi Trưởng Tạ Quang Bửu lấy BR từ Gilwell về thì mới đề cử DCC để thay thế làm Trại Trưởng Trại Trường QG khi Raymond Schlemmer về hưu.

Ghi chú:

1- Có người dịch Heron Sagesse là *Cò Tinh khôn*, điều đó không đúng, Heron là con Sếu, Cigogne mới là Cò. Chữ Sagesse có nghĩa là Tinh khôn, nhưng ACE HĐ thời đó dịch là Sếu Sắc sảo thật là hay.

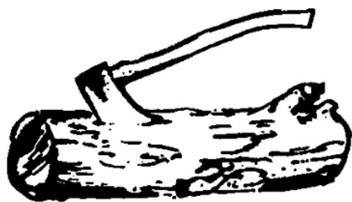
2- Trưởng Trần Văn Khắc sau này ghi tên rừng là *Sếu Siêng năng*, nhưng trước kia khi viết báo Hướng Đạo Thẳng tiến thì đề là *Sếu vườn*, bởi ACE HĐ miền Nam thường gọi Anh là Sếu vườn Đồng Nai một cách thân thương vì nhớ ơn Anh đã đem HĐ vào Đồng Nai.

3- Niedrist có tên rừng là Isard, là một loài Dê sa mạc rất nhanh nhẹn & tinh khôn, nhưng ACE VN muốn dùng chữ Hán Việt cho văn vẻ nên gọi là Sơn dương, chứ trước kia trong báo Hướng Đạo Thẳng tiến vẫn thường ghi là Dê Sa mạc.

4- Trong giao tiếp tiếng Pháp thường dùng Tu, Toi, Moi… Chỉ khi mới đầu chào hỏi mới gọi là Chef (Trưởng) mà thôi!

STĐĐ chân thành cảm ơn Chồn Từ tốn và Nai tơ Tự tin đã bỏ công đến Phòng Truyền thống của VIỆN HẢI HỌC NHATRANG để xin ảnh Raoul Serene còn lưu trữ ở đấy & bỏ thì giờ chỉnh sửa cho rõ hơn vì ảnh chụp đã trên nửa thế kỷ nên bị phai mờ theo thời gian. TTS

Sư tử Đảm đương

IN MY DREAMS
I'M GOING BACK TO GILWELL

Nguyên tác: Ralph Reader
Lời Việt: Nguyễn Quang Minh

In my dreams I'm go-ing back to Gil - well, To the joys and the
Hằng nằm mơ thấy đang đi về Trại Gil - well, Về nơi vui và hạnh

hap-pi-ness I found On those grand week ends, With my
phúc chính tôi đã tìm Gặp bạn xưa thân thương trong những

dear old friends and see the Train - ing Ground
ngày Trại trường lòng thấy nao nao yêu Trại

Oh the grass is green-er back in Gil - well And I
Trại Gil - well cỏ tươi xanh hơn dù ở đâu Làn hơi

breathe a - gain that Scouting air While in mem - o
Hướng Đạo ta lại chung nhau thở Trong ký ức lương

ry I see B. P. who never will be far from there
tri tôi thấy Bi Pi không hề cách xa Gil well bao giờ

Một phương thức kết hợp

Thử tìm một giải pháp giản dị để hình thành một cơ cấu thống nhất cho HĐVN

Vĩnh Đào

Trong quá trình chuẩn bị kết nạp một hội viên mới, Tổ Chức Hướng Đạo Thế Giới (HĐTG) thường phải đối đầu với một trường hợp khó khăn, nhiều khi nan giải, là tình trạng phân hóa thành nhiều nhóm Hướng Đạo khác nhau trong địa bàn một nước. Tình trạng này không phải là hiếm mà, trái lại khá phổ biến trong một thời gian, nhất là từ khi một số đông nước trong khối Đông Âu cũ cùng lúc muốn nạp đơn trở thành hội viên của Tổ Chức Quốc Tế.

Các khó khăn trong việc kết hợp

Tình hình này cũng dễ hiểu, vì trong khi chưa có một Hội Hướng Đạo duy nhất và hợp pháp được công nhận, nhiều nhóm tự phát được thành lập và sinh hoạt một cách độc lập. Dung hoà các quan điểm trong khi chưa có một chức năng có thẩm quyền được mọi người công nhận quả rất khó. Trong khi đó, chính sách của Tổ Chức HĐTG là chỉ công nhận một tổ chức Hướng Đạo làm hội viên tại một nước, không thể công nhận nhiều nhóm một lúc. Vì lý do đó nên tại nhiều nước quá trình dung hoà, kết hợp các nhóm thành một tổ chức thống nhất kéo dài trong nhiều năm, mặc dù sinh hoạt Hướng Đạo đã được chính quyền cho phép đã lâu trước đó.

Đã có trường hợp (như đã xảy ra tại Albania), sau một thời gian hoà giải không thành, Tổ Chức HĐTG quyết định công nhận một nhóm trong nước làm hội viên chính thức, nhóm còn lại tiếp tục sinh hoạt ngoài hệ thống Phong trào Thế Giới. Sau một thời gian, Tổ Chức Thế Giới nhận thấy là tổ chức hội viên chính thức được công nhận tại Albania có nhiều lủng củng, như xáo trộn nội bộ thường xuyên, không đóng niên liễm, không

báo cáo tình hình và thống kê cho Tổ Chức Thế Giới như bổn phận hội viên đòi hỏi. Tổ Chức Thế Giới buộc phải chấm dứt quyền hội viên của nhóm chính thức tại Albania, nghĩa là trục xuất nước này khỏi Tổ Chức HĐTG. Nhưng liền sau đó, Tổ Chức Thế Giới chấp nhận Albania làm hội viên trở lại bằng cách công nhận nhóm Hướng Đạo thứ hai.

Nêu lên những điều này để cho thấy rằng quá trình kết hợp không dễ, đòi hỏi thời gian và kiên nhẫn, và Tổ Chức HĐTG đã trải qua nhiều kinh nghiệm về vấn đề này.

Giải pháp Liên Hội

Còn một trường hợp khác mà nhiều hội trong một nước đều là hội viên. Đó là những trường hợp đã xảy ra tại một số nước châu Âu như Pháp, Đức, Bỉ, Ý… Tại những nước này, lúc khởi đầu Phong trào Hướng Đạo Thế Giới, đã thành hình nhiều hội Hướng Đạo, thường là tổ chức theo ảnh hưởng từng tôn giáo (Công giáo, Tin lành, Do Thái giáo, hoặc là không thiên về một tôn giáo nào…). Khi Tổ Chức HĐTG được thành lập, tất cả những hội đang có mặt đều được công nhận làm hội viên, với điều kiện là trong mỗi nước, các hội kết hợp thành một Liên Hội. Chính Liên Hội mới là hội viên của Tổ Chức Thế Giới, đại diện cho các hội trong nước.

Liên Hội Hướng Đạo Pháp gồm 5 hội, 4 hội khác được chính quyền công nhận là hội Hướng Đạo nhưng không nằm trong hệ thống của Tổ Chức HĐTG. Liên Hội Hướng Đạo Bỉ gồm 3 hội, Đức gồm 4 hội. Tại Ý có 2 hội nằm trong Liên Hội, khoảng 40 hội Hướng Đạo khác hoạt động ngoài hệ thống của HĐTG.

Tình hình này cũng được thấy ở Canada (2 hội) và ở một số nước châu Phi.

Giải pháp Liên Hội là một giải pháp thuận tiện khi có nhiều khuynh hướng, nhiều đường lối sinh hoạt khó dung hoà được. Với giải pháp này, mỗi hội đều được nằm trong hệ thống hội viên của Tổ Chức HĐTG, với điều kiện là chấp nhận toàn bộ các nguyên tắc căn bản của Phong trào Hướng Đạo. Mỗi hội

giữ toàn quyền tự trị về vấn đề nội bộ: chương trình ngành, huấn luyện, tài chính… chỉ ủy quyền cho Liên Hội trên vấn đề đối ngoại.

Tuy nhiên nên biết rằng, về sau này, muốn đảm bảo tính thuần nhất của Phong trào Hướng Đạo, Tổ Chức HĐTG *không* khuyến khích việc thành lập Liên Hội nơi các hội viên mới, mà khuyến khích cố gắng tiến tới đồng thuận nhằm thành lập một tổ chức Hướng Đạo thống nhất trong một nước.

Thử đề nghị một phương thức kết hợp cho HĐVN

Quá trình xây dựng một cơ cấu thống nhất cho HĐVN trong giai đoạn hiện nay có nhiều khó khăn và tiến hành rất chậm. Thử đề nghị một phương thức tương đối giản dị, dựa trên giải pháp Liên Hội, *nhưng không phải là lập Liên Hội, cũng không mệnh danh là Liên Hội.*

Phương thức này có lợi điểm là không đòi hỏi phải thống nhất quan điểm, san bằng cách biệt, mỗi Nhóm vẫn có thể sinh hoạt và tự quản lý như cũ, nhưng vẫn xây dựng được một cơ cấu thống nhất.

Phương thức tiến hành:

- Mỗi Nhóm đề cử một (hoặc hai) đại diện vào một "**Hội Đồng Liên Nhóm**" (HĐLN) – tạm gọi như vậy – là cơ quan lãnh đạo cao nhất của cơ cấu thống nhất.
- HĐLN đề cử một "**Ủy Ban Điều Hợp**" (UBĐH) và ủy nhiệm cho UBĐH công việc điều hành hằng ngày, nhưng các quyết định quan trọng vẫn do HĐLN họp và quyết định một cách đồng thuận.
- Thành phần của UBĐH được giản dị hoá một cách tối đa, gồm: 1 Chủ tịch, 1 Tổng Thư ký, 1 Ủy viên Quốc tế, 1 Phụ tá Ủy viên Quốc tế, 1 Thủ quỹ. Tổng cộng 5 người.
- Mỗi thành viên của UBĐH thuộc một Nhóm khác nhau, có nhiệm kỳ một năm (trừ Ủy viên Quốc tế và Phụ tá nên có nhiệm kỳ 2 năm), và *ấn định một công thức để mỗi Nhóm có thể tuần tự đảm nhận các trách vụ của UBĐH một cách bình*

đẳng. Nhiệm vụ của Tổng Thư ký là điều hành nội bộ, thực hiện những dự án (họp bạn chung chẳng hạn, khi có sự đồng thuận của tất cả các Nhóm), thay mặt Chủ tịch khi cần…

- Nhiệm vụ chính của UBĐH là đại diện cho tất cả các Nhóm tại Tổ Chức HĐTG và Văn Phòng Châu Á – Thái Bình Dương (APR), qua Ủy viên Quốc tế, để cho Tổ Chức Thế Giới có một người đối thoại duy nhất, được sự công nhận của tất cả. Vì vậy, Ủy viên Quốc tế nên có một nhiệm kỳ dài hơn (2 năm). Bên cạnh Ủy viên Quốc tế lại có một Phụ tá Ủy viên để theo dõi cho thành thạo công việc. Khi Ủy viên Quốc tế mãn nhiệm kỳ, Phụ tá Ủy viên Quốc tế đương nhiên lên thay thế trong một nhiệm kỳ mới 2 năm. Ủy viên Quốc tế có nhiệm vụ thông báo cho Ủy Ban Điều Hợp và Hội Đồng Liên Nhóm tất cả những thông tin, trao đổi… với Tổ Chức HĐTG và APR, để tin tức được thông báo lại cho mỗi Nhóm.

- Ngoài việc ủy nhiệm thay mặt trên lãnh vực quốc tế, mỗi Nhóm vẫn giữ quyền tự trị về huấn luyện, về chương trình ngành (Youth Program), về tài chánh… như trước.

Những điều kiện để thành công

Phương thức kết hợp như đã trình bày chỉ đòi hỏi một sự ủy quyền tối thiểu, không bắt buộc phải tức khắc san bằng mọi cách biệt, vẫn giữ lối sinh hoạt như cũ, nhưng lợi là có được một cơ cấu thống nhất đối với APR.

Tất nhiên, cần có một số điều kiện tối thiểu:

- Các Nhóm đồng ý và chấp nhận toàn bộ các nguyên lý của Phong trào HĐTG, đó là điều kiện tiên quyết để trở thành hội viên. Tại một số nước, có những nhóm không hoàn toàn đồng ý với những đường lối căn bản của Tổ Chức HĐTG nên đã chọn sinh hoạt riêng rẽ, đứng ngoài hệ thống của Phong trào Thế Giới.

- Các Nhóm có đông đoàn sinh (trên 1000 chẳng hạn) vẫn chấp nhận có một vị trí hoàn toàn bình đẳng với các Nhóm khác, dù là Nhóm có ít đoàn sinh nhất, không đòi hỏi một ưu thế nào trong Hội Đồng Liên Nhóm. Sự “hy sinh” này là cần thiết để cơ cấu thống nhất được thành hình. Trong Liên Hội Hướng Đạo

Pháp, trong việc luân phiên nắm giữ các trách vụ trong Liên Hội, trong quyền biểu quyết tại Hội Nghị HĐTG…, Hội Nam và Nữ Hướng Đạo Công Giáo Pháp, với trên 70 ngàn đoàn sinh và Trưởng, chấp nhận có những quyền hạn giống như Hội nhỏ nhất chỉ có hơn 3 ngàn đoàn sinh.

- Mỗi Nhóm cam kết không liên lạc riêng rẽ trong việc đối ngoại, trong việc giao tiếp với APR… Mọi liên lạc phải thông qua Ủy viên Quốc tế.

- Sau khi chấp thuận những điểm trên, Hội Đồng Liên Nhóm soạn thảo một Quy trình cho cơ cấu thống nhất để đề nghị với APR, trong đó trình bày rằng cơ cấu thống nhất không phải là một Liên Hội mà là một cơ cấu kết hợp nhiều Nhóm (hay Khối, hay Miền… Chọn một tên thích hợp) có quyền tự quản cao.

- Sau khi cơ cấu thống nhất hình thành, mỗi Nhóm vẫn giữ quyền có thể rút ra khỏi cơ cấu vì một lý do nào đó. Cơ cấu thống nhất có thể thâu nhận những Nhóm mới vào cơ cấu với sự thỏa thuận của toàn thể thành viên trong Hội Đồng Liên Nhóm. Có thể ấn định rằng về sau phải có một số tối thiểu đoàn sinh nào đó để được thâu nhận vào cơ cấu.

- Khi sự hợp tác giữa các Nhóm đã có nhiều tiến bộ, có thể trù liệu những sinh hoạt chung nhiều hơn. Những Nhóm nhỏ có thể nhờ phương tiện của những Nhóm lớn hơn trong công tác huấn luyện. Có thể tập họp nhân lực và phương tiện của nhiều Nhóm để nghiên cứu và đề nghị những Chương trình Ngành mới, phù hợp với sự tiến triển của xã hội, của khoa học kỹ thuật, hấp dẫn và đáp ứng những nhu cầu mới của trẻ và của xã hội… Đó là một công tác cấp bách và cần thiết.

- Trên đây chỉ là những bước khởi đầu để giải toả bế tắc. Đến một giai đoạn mới, khi Phong trào Hướng Đạo được chính thức công nhận, cần tiến tới một phương thức mới nhằm xây dựng một tổ chức Hướng Đạo hợp nhất có quy cũ.

Tháng 8-2014

Mùa Xuân Hướng Đạo

Huy Văn

Có những bàn tay giữ hoài ngọn lửa
Thắp hoa đăng soi rọi bóng Tùng Nguyên
Bước về nguồn dù còn lắm truân chuyên
Vẫn thắm mãi màu son thời Khai Phá

Có những nụ cười nở hoa thật lạ
Xanh một màu Bách Hợp rất thủy chung
Như thượng nguyên của trời đất bao dung
Soi tràn ánh hạo nhiên mùa tâm lạc

Có bước chân oai hùng như tiếng nhạc
Của thanh xuân mang nhiệt huyết vào đời
Đã bao năm còn vang vọng khắp nơi
Như bờ sóng dập dồn lời của biển

Có những tấm lòng chưa hề xao xuyến
Dù chông gai, gian khổ khắp nẻo đường
Bạc mái đầu vẫn giữ lời tâm nguyện
Mang niềm vui, hạnh phúc đến muôn phương

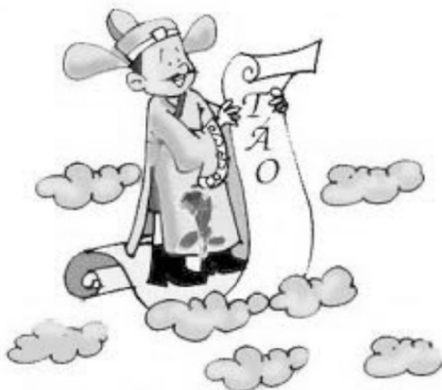
Có những thăng trầm trên đường lữ thứ
Đã thành nguồn thân ái nối Đồng Tâm
Mỗi ân tình là một khúc tri âm
Như nút, khóa kết liên đời Hướng Đạo

Có những cánh chim tung trời gió bão
Vượt không gian dẫu nắng quái mưa dầu
Để hun đúc cho đàn em, con cháu
Thành Tráng Kha Thiếu Ấu của mai sau

Có những nụ hoa trên cành Nhân ái
Đẹp như nàng Xuân mộng rất bao dung
Là lý tưởng bây giờ và mãi mãi
Mang Mùa Xuân Hướng Đạo đến vô cùng

Sớ Táo Quân

Tác giả: Táo Quân GVMD

Muôn tâu Ngọc Hoàng
Thần là Táo Quân
Mối dây giữ vững
Hướng đạo Việt Nam
Quả thật bất kham
Đường xa diệu vợi
Mưa gió bão bùng
Kẹt xe rối rắm
Năm rồi thần không về được
Năm nay tấu trình gấp đôi
Tấu rằng:
Thuở trời đất nổi cơn gió bụi
Hướng đạo đoàn lắm nỗi truân chuyên
Tứ đại môn phái bất yên
Nhân số èo uột triền miên nỗi buồn
Cụ Bò lui bước, sầu tuôn
Sóc Láu kế nghiệp khi nguồn bình yên
Bỗng dưng thế sự đảo điên
Rán hành ra mỡ gây phiền cho nhau
Ra riêng chuyện quá ưu sầu

Truyền thống Trâu trưởng, đứng đầu Hươu hăng
Quần hùng sĩ tốt lăng xăng
Ba Trưởng bốn gỗ, vinh thăng tức thì
Rô-vê-mút lắm thị phi
Đồng phục xếp bỏ, tùy nghi áo thường
Cờ xí Hướng đạo phô trương
Phút chốc gió cuốn mưa tuôn dẹp liền
Nhịn nhục mua sự bình yên
Bảy trăm tráng sĩ rời miền non cao

**

Trưởng Mèo giỏi món đà đao
Học đường Hướng đạo đưa vào kĩ năng
Thăng Long, Tây bắc tung tăng
Lập Kha, lập Ấu khó khăn không sờn
Hướng đạo đâu phải bông lơn
Có đó, không đó chập chờn như ma
Giờ thần nói nhóm Xuân Hòa
Đại bang gia trưởng quả là thông minh
Nhường chức cho trẻ thay mình
Lui về lo chuyện ân tình nước non
Hướng đạo hợp nhất thì còn
Chia năm xẻ bảy tự chôn lấy mình
Nhóm bốn sáu tỏ phận mình
Bao gồm hai Đạo, phân minh rõ ràng
Sư tử Tứ Đạo Phiên An
Cửu Long Đạo trưởng vô vàn kính yêu
Tuổi cao sức khỏe kém nhiều
Chưa người thay thế, nên liều ra sân

**

Nhìn chung lắm trưởng Bằng Rừng
Chỉ để trang trí, chưa từng ra sân
Đơn vị thiếu trưởng quá chừng

Chẳng ra gánh vác, quay lưng chạy dài

Ngọc Hoàng:

Nghe thật nhức tai
Nghĩ thật nát óc
Trẫm cũng muốn khóc
Vơi đi nỗi niềm
Hướng Đạo Việt Nam
Táo nên tâu rõ
Toàn nước thế nào
Để cõi trời rõ

Táo Quân:

Khải bẩm Ngọc Hoàng
Thần xin tâu rõ
Ở đất Sài Gòn
Hướng Đạo sinh sôi
Hướng Đạo nảy nở
Ba Châu nhiều đạo
Châu ít Châu nhiều
Đạo có Đạo không
Xuôi về miền Trung
Đà Nẵng anh hùng
Trần Xê tuấn mã
Hăng hái giữ cương
Lê Hưởng can trường
Bắc Đẩu tiến xa
Hai Đạo khác nhà
Nhưng cùng lý tưởng
Tây Nguyên thịnh vượng
Nhờ con Voi Khờ
Dáng bộ lơ mơ
Nhưng khôn bỏ mẹ
Tạt qua Bến Nghé
Về miền Hậu Giang
Sinh hoạt rỡ ràng
Là Đạo Cần Thơ
Anh em cậy nhờ

Chàng Gấu Đa Thiện
Trải bao diễn biến
Là Đạo Hàm Long
Sóc già Đãm Lược
Thong dong hưởng nhàn

**

Về huấn luyện lắm đa đoan
Trình độ thấp kém
Nhập làng Eoti (LT)
Kĩ năng chưa qua hạng Nhì
Cũng làm huấn luyện, nói thì cà lăm

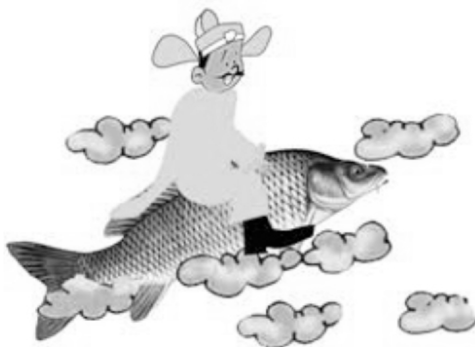
Ngọc Hoàng:
Nói chuyện cà lăm
Ta nghe càng mệt
Hôm nay gần Tết
Ghi chuyện công lao
Để ta trọng thưởng

Táo Quân:
Hướng đạo vất vưởng
Vẫn sống hào hùng
Chăm lo dạy trẻ
Chẳng một đồng lương

Vương Mẫu:
Xót thương, xót thương
Ta nghe tỏ tường
Trước hội “Trăng Rằm”
Lệ Mai nương tử
Bị lúc hành hung
Dựt tiền Sói con
Lệ Mai té nhào
Dập mày dập mặt

Ngọc Hoàng:
Khốn thay đạo tặc
Mất hết lương tâm

Cướp cơm Hướng Đạo
Đệ nhất dân lành.
Thiên Lôi Thần đâu
Mau về trần thế
Đến sân Tao Đàn
Giết quân cướp cạn,
Trừ hại cho dân

Táo Quân:
Trời đã về chiều
Thần xin bái biệt
Thần xin vút bay
Chúc mừng năm mới
Mọi sự an lành
Sang năm mở hội
Trần thế vui chơi
Hướng Đạo khắp nơi
Tụ về dự trại
Kính mời Ngọc Hoàng
Các Tiên thượng giới
Bỏ chút thì giờ
Hạ trần rong chơi
Đủ lắm trò vui
Có mì ăn liền
Có Tiên chân dài
Có nai đồng quê
Có dê chín món

Thái Thượng Lão Quân:
Ngươi đừng nói nữa
Các tiên xuống thế
Cõi trời ai lo
Thái Thượng Lão Quân ta đây
Thương cho Hướng Đạo mắc vòng long đong
Cầu mong Hướng Đạo
Hết cơn bĩ cực
Đến thời vinh quang
Người về hạ giới

Ta gởi ba viên
Diệu dược tiên đan
Viên một tặng cụ Thúc Tuân
Một trăm ba tuổi còn gân vô cùng (1)
Viên hai tặng Gấu Kiên Hùng
Quản lí Bạch Mã, 99 lần đón xuân
Viên ba tặng cụ Bò Rừng
Oanh oanh liệt liệt đã từng dọc ngang
97 tuổi đón Xuân sang
Chúc cụ trường thọ, an khang hưởng nhàn
Táo về kẻo trễ đò ngang
Gởi lời chúc Tết cả làng Hướng Đạo Sinh

Ghi chú:(1) Ba huynh trưởng cao niên nhất của HDNV hiện nay là cụ Nguyễn Thúc Tuân Akéla LEADER đầu tiên của Hướng Đạo Việt Nam, hiện nay ở Huế 103 tuổi vẫn còn sinh hoạt hướng đạo dạy Anh văn, Pháp văn.

Cụ Bạch Văn Quế tên rừng là Gấu Kiên Nhẫn, có lúc lại kí là Gấu Kiên Hùng. Cách nay trên 70 năm đã từng làm quản lí tại trường Bạch Mã, Khóa trưởng Khóa kĩ thuật mà các khóa sinh cỡ bự như Cò Yêu Đời Tôn Thất Đông, Trâu Siêng Năng Tôn Thất Dương Vân, Báo Nghiêm Chỉnh Nguyễn Thúc Toản… Năm nay cụ Gấu mới 99 tuổi hiện đang ở Huế.

Cụ Bò Rừng lém Trần Văn Lược năm nay mới 97 mùa xuân. Xuất thân từ Đoàn Hướng Đạo Trần Lục ở Hải Phòng, bảy lần ngồi ghế Đạo trưởng của bảy đạo, sáu năm ngồi mòn TUV, mấy chục năm trời ngất ngưởng giữ ghế trưởng ban điều hành Khối Liên Ngành Hướng Đạo Việt Nam. Ngậm ngùi rời ghế về sống an nhàn tại An Sương, Sài Gòn. Anh Sáo Dễ thương từng tặng cụ danh hiệu: "Vị Nguyên soái già tả xung hữu đột". Tưởng cũng nên biết cụ Bò Lém là bảo đệ của Hổ Cáu Trần Văn Thao lìa rừng lúc mới 103 tuổi.

Táo Quân GVMD

Năm Mùi nói chuyện Rừng Dê

Con dê nhất là con dê đực có máu 35 nên không được các dân Rừng và Chúa sơn lâm chiếu cố nên tên Rừng "Dê" có rất ít trong dân Rừng HĐS Việt Nam. Rừng VN đầy rẫy muôn thú như vậy nhưng lại chỉ có một mình cụ dê: Dê Núi Quảng Nam Dương Ngọc Hương. Quá trình để có tên Rừng này cũng thật nhiêu khê. Ban đầu tìm thấy trong sổ lưu bút Dê Núi: Hương, lần mò mãi mới biết thêm là *Dê Núi Quảng Nam*: Hương, sau cùng mới tìm được là Dương Ngọc Hương. Không biết ngẫu nhiên hay hữu ý mà tên người của Dê Núi lại là Dương Ngọc Hương, vì Dương Ngọc theo nghĩa thì là dái dê, món ăn đặc sản của ba Tàu Chợ lớn mà đấng tu mi nam tử ai cũng thích vì tính cách dương. Chồng ăn vợ khen hay. Năm 2005, trong tờ báo Liên Lạc của Tráng niên xuất bản ở Canada có đưa tin. Trưởng Dê Núi Quảng Nam Dương Ngọc Hương 80 tuổi, đang sống ở Australia, hằng ngày chú tâm vào việc thiện, Nay không biết ra sao.

*** CHUYỆN SƠN DƯƠNG:**

Có Chúa sơn lâm ngại đặt "Dê" nên đã dùng từ Hán Việt cho oai và dễ nghe. Kết quả có những Sơn Dương sau đây ra đời:

1 *Sơn Dương* Emmanuel Niédrist
2 *Sơn Dương* Ngô Như Ý
3 *Sơn Dương Bền Chí* Lê Nguyên Kỷ
4 *Sơn Dương Cần Mẫn* Trần Văn Được
5 *Sơn Dương Cẩn Trọng* Phan Trọng Chương
6 *Sơn Dương Chì* Trịnh Thiên Phó
7 *Sơn Dương Chịu Đựng* Nguyễn Phú Đa
8 *Sơn Dương Đạo Mạo* Vũ Bình
9 *Sơn Dương Đảm Đang* Phan Anh Yên
10 *Sơn Dương Đảm Đang* Trần Thanh Phong
11 *Sơn Dương Đắn Đo* Lê Văn Tùng
12 *Sơn Dương Điềm Đạm* Bùi Quang Thịnh
13 *Sơn Dương Điềm Đạm* Võ Cao Hoàng
14 *Sơn Dương Điềm Đạm* Võ Hoàng
15 *Sơn Dương Điềm Tĩnh* Nguyễn Phúc Minh Tuệ
16 *Sơn Dương Đỉnh Đạc* Lưu Hòa Khánh
17 Sơn *Dương Gắng Sức* Lý Triều Anh
18 *Sơn Dương Hào Hiệp* Nguyễn Đức Thịnh
19 *Sơn Dương Hăng Hái* Trần Tự
20 *Sơn Dương Hiền Hoà* Phùng Văn Cần
21 *Sơn Dương Hiền Hoà* Hồ Văn Thắng
22 *Sơn Dương Hóm Hỉnh* Ngô Như Ý
23 *Sơn Dương Khiêm Tốn* Lâm Kim Trọng
24 *Sơn Dương Langbian* Lưu Phước Lộc
25 *Sơn Dương Nhanh Nhẹn* Đào Minh Trí
26 *Sơn Dương Nhanh Nhẹn* Nguyễn Công Trung
27 *Sơn Dương Phục Thiện* Văn Hoàng
28 *Sơn Dương Siêng Năng* Mai Tony
29 *Sơn Dương Thận Trọng* Lê Quang Ánh

30	*Sơn Dương Thận Trọng*	Võ Đình Vinh Sơn
31	*Sơn Dương Trầm Tĩnh*	Huỳnh Ngọc Sơn
32	*Sơn Dương Từ Tốn*	Lê Quang Khanh
33	*Sơn Dương Từ Tốn*	Trần Xuân Lộc (Lương)
34	*Sơn Dương Vui*	Trần Ngọc Bình
35	*Sơn Dương Vui*	Nguyễn Quốc Khanh
36	*Sơn Dương Vui Tính*	Nguyễn Tiến Toàn
37	*Sơn Dương Xông Xáo*	Phan Gia Mạnh

Khổ nỗi, trên thế gian này không làm gì có dê núi. Thói quen của chúng ta là hễ thấy con gì có trong đồng bằng là tìm cách đặt tên thú ấy có trong núi: Sơn Kê, Sơn Miêu. Thật ra Sơn Dương không có ở Việt Nam mà trên thế giới chỉ có ở phía Nam rặng núi Pyrénée (ranh giới Pháp và Tây Ban Nha) mới có loại thú này.

Nếu thật thế thì xin nêu tên một Sơn Dương thứ thiệt, đó là Tổng ủy viên HĐ Trung kỳ (thuở đó HĐVN có 3 Hội Bắc kỳ, Trung kỳ và Nam kỳ) mỗi Hội có 2 Tổng ủy viên, một Việt một Pháp, chia thành 3 cặp: Bắc kỳ là Hoàng Đạo Thúy và Bernard, Trung kỳ là Võ Thanh Minh (Tạ Quang Bửu) và Niédrist, Nam kỳ là Trần Văn Khắc và Huet). Tên Rừng của Niédrist mỗi người gọi một khác, các Trưởng kỳ cựu ở Huế thì gọi là Sơn Dương theo tiếng Pháp là "Chèvre de montagne". Trại huấn luyện năm 1936 tại Tùng Nguyên thì ghi là Dê Sa Mạc "Chèvre du désert". Báo Nghiêm Chỉnh kể rằng Niédrist là một ông quan Tây bình dân chứ không phải thực dân, làm giám đốc Nhà Máy Điện Huế (thường gọi là Nhà Đèn) sống độc thân trong ngôi biệt thự sang trọng. Ở đó ông lập văn phòng HĐ có tủ sách HĐ đầy đủ và các sách quí khác. Bất cứ HĐS nào cũng có thể đến gặp ông hay đọc sách bất cứ lúc nào. Ông thường giúp đỡ dân nghèo, bênh vực người cô thế nên rất được anh em quí mến. Xin kể một câu chuyện thật: Thời đó nước ta đặt dưới quyền cai trị của người Pháp. Vua quan Việt Nam chỉ làm vì. Năm đó tại kinh thành Huế tổ chức lễ kỷ niệm Thánh Jeanne D'Arc thật long trọng. Chủ tọa buổi lễ là quan khâm sứ người Pháp. Các đoàn thể, đơn vị, trường học đều có xe hoa

diễn hành. Hai sự kiện trong hướng đạo đoàn gây ra đã làm xôn xao dư luận đất thần kinh, đó là khi đoàn HĐS đi ngang khán đài thì đột nhiên Tráng sinh thủ quốc kỳ Việt Nam bắt đầu tiến nhanh mấy bước giương cao cờ Việt Nam ngang hàng cờ đại Pháp. Chưa hết xe hoa của HĐS thay vì nữ sinh hóa trang Thánh Jeanne D'Arc thì chễm chệ trên xe là Trưng Trắc và Trưng Nhị. Quan khâm sứ và các quan Tây tím mặt vì tức giận. Dân chúng Huế được dịp tha hồ reo hò phấn khởi. Ai cũng biết đây là tác phẩm của người ái quốc trẻ tuổi mới du học ở Pháp, Anh về, giáo sư, kỷ sư Tạ Quang Bửu, đang là giáo sư Anh văn Trường Trung Học nổi tiếng bậc nhất ở miền Trung, trường Providence. Phần Tr. Tạ Quang Bửu thì khi về nhà, nhờ thợ hớt tóc cạo trọc đầu mình, thợ hớt tóc ngạc nhiên thì ông nói: “Tóc râu là máu mủ cha mẹ, nay tôi sắp bị tù, bọn cai ngục sẽ đè đầu tôi ra mà cạo theo luật riêng của nhà tù để hạ nhục. Tôi không muốn chịu nhục nên phải cạo trước”. Trưởng Bửu nằm nhà đợi mà chẳng thấy mật thám đến bắt, hỏi dò mới biết Niédrist đã ngầm can thiệp nên ông Bửu mới được để yên. Cho chắc hơn, Niédrist lại mời Trưởng Bửu về làm phó giám đốc kỹ thuật nhà máy điện Huế.

Năm 1945, Pháp Nhật đồng cai trị Việt Nam, vào đêm 8/2/1945 bất thình lình Nhật đảo chánh Pháp, một số quân Pháp đầu hàng ngay từ đầu, bị bắt trói gô, một số chạy lên rừng, số khác lẩn trốn đợi thời cơ. Niédrist được một huynh trưởng kỳ cựu ở Huế là cụ Én Xã Hội (Hirondelle Sociable) che dấu ở từ đường của cụ Kỳ ngoại hầu Cường Để, sau mấy ngày thì được commando của Pháp đem lên Trường Sơn để vượt qua biên giới Lào Việt. Sau này có người nói Niédrist đã chết trên rừng vì bị sốt rét. Số phận thật là hẩm hiu. Theo lời Trưởng Báo Nghiêm Chỉnh thì tư gia của Niédrist ở Huế bị phá tan tành, bữa nọ Trưởng Toản bắt gặp một số sách báo Hướng Đạo của Niédrist đang được người bán ve chai bán cho các cửa hàng để xé ra bán cho các người bán quán gói bánh kẹo. Trưởng Toản đã mua hết, đem về chỉnh trang lại làm tủ sách Hướng Đạo. Chính những sách báo này mà Trưởng Toản hiểu biết sâu rộng về phong trào.

Sáo Dễ thương

Năm mươi năm Hướng Đạo Vũng Tàu

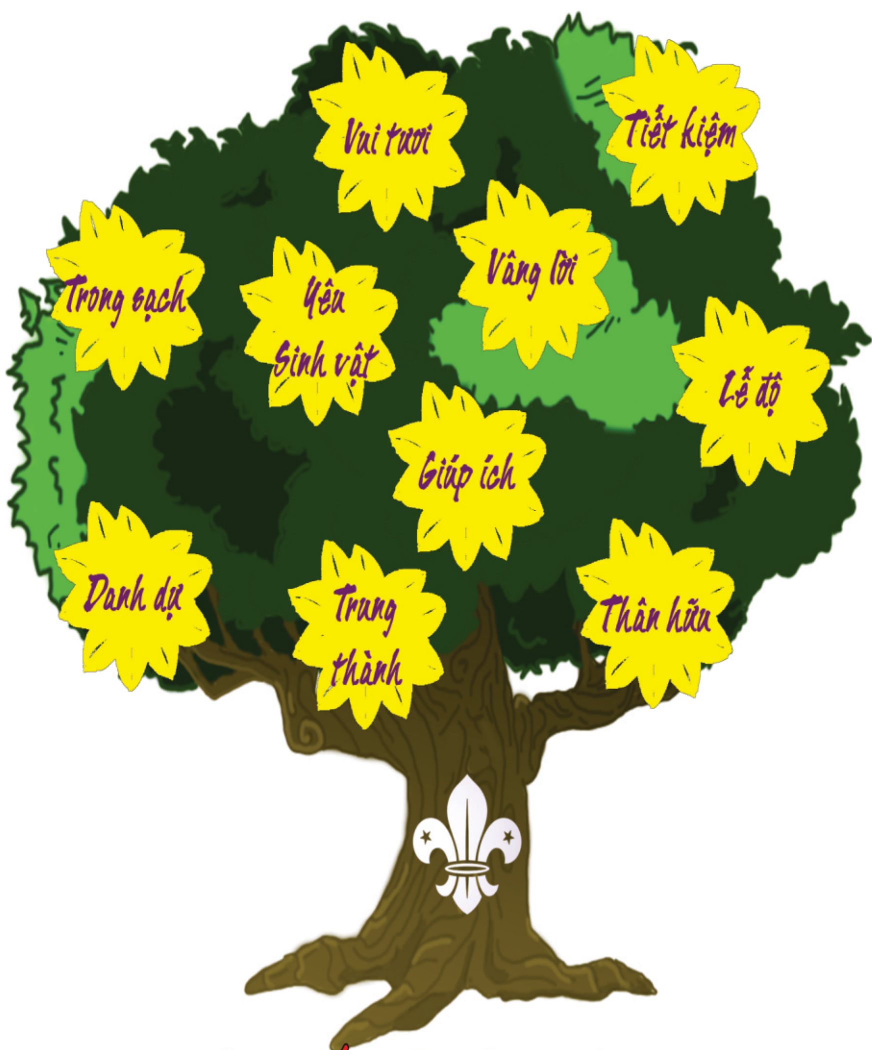
Năm mươi năm Hướng Đạo Vũng Tàu
Đã bao thế hệ tiếp đời nhau
Quá khứ ôm vòng tay hiện tại
Vững lòng thẳng tiến tới mai sau

Thành phố bên bờ biển sóng xanh
Bãi Sau Bãi Trước núi xây thành
Trời mây lơ lửng chan hòa gió
Đời sống êm trôi ủ mộng lành

Thế kỷ hai mươi, giữa sáu mươi
Có chàng trai trẻ mộng đời tươi

Hướng Đạo trong tim tràn sức sống
Đến với thiên nhiên đẹp nụ cười
Dấn thân mơ phát triển Phong Trào
Thành lập Liên đoàn mộng ước ao
Chẳng ngại gian nan lòng đã quyết
Ấy người đóng góp bao công lao
Khởi đầu của Liên đoàn Trùng Dương
Dẫn dắt đàn em chung một đường
Khó nguy gian khổ cùng ca hát
Bên bờ xanh biển Thái Bình Dương
Nhập cuộc ban đầu Ấu Thiếu Kha
Họp đoàn cắm trại khắp gần xa
Sói Con Gắng Sức nghe lời Trưởng
Theo gót Sói Già vui hát ca
Tiếp đến dựng đoàn Thiếu Trùng Dương
Thiếu sinh Sắp Sẵn bước trên đường
Ba lô trĩu nặng tình huynh đệ
Bách Hợp muôn màu tỏa ngát hương
Biển sóng gọi mời Kha Nghinh Phong
Quyết tâm Khai Phá lòng bên lòng
Núi cao biển rộng còn lưu dấu
Tuổi trẻ ngại gì với gió giông
Vượt Sóng chung tay lập Tráng đoàn
Lên đường tráng sĩ dạ thênh thang
Dặm đường lửa ấm vui Nguồn Thật
Giúp ích xây đời chí hiên ngang
Năm mươi năm Hướng Đạo Vũng Tàu
Những người năm cũ nay về đâu
Cuối biển đầu non tình Bách Hợp
Mong ngày hội ngộ có bên nhau.

Hoàng Kim Châu RS
Cựu Tráng Trưởng Tráng đoàn Vượt Sóng Vũng Tàu

10 GIÁ TRỊ CỐT LÕI CỦA HƯỚNG ĐẠO

ALT Trần Tuấn Huy

Một cây nhiều cành

BBT - *Anh Phạm cảnh Đáng là một Trưởng kỳ cựu ở Đà Nẵng,đã qua BR,từng làm Thiếu Trưởng,Tráng Trưởng, Nguyên Đạo Trưởng Bắc Đẩu.Trước 1975, HĐ Miền Trung rất đoàn kết,không kỳ thị Tôn giáo,không chia rẽ Bắc Nam,không kéo bè kết nhóm…nên rất đau lòng khi thấy cảnh phân hóa hiện nay, Anh đem hết tâm huyết của mình,mạnh dạn đề nghị một lối thoát…GVMD xin chuyển đạt đến toàn thể ace để cùng suy ngẫm… GVMD*

Nhìn vào thực trạng HĐVN chúng ta hiện nay, tôi thấy việc ngồi lại với nhau để thống nhất các nhóm, các xu hướng, là điều không dễ chút nào, nếu không muốn nói là còn lâu mới thực hiện được.

Trước hết là do bản chất cố hữu của chúng ta là "*cá nhân chủ nghĩa*". Ai cũng lo vun quén cho cá nhân, chiếm công vi tư, lại thích ăn trên ngồi trước, hám danh, với não trạng: "*Một miếng giữa làng bằng một sàng xó bếp*". Chúng ta thường nghe câu chuyện dí dỏm về: một người Việt Nam với một người Nhật Bản thì người Việt Nam thắng, nhưng 3 người Việt Nam với 3 người Nhật Bản thì 3 người Việt Nam thua, vì 3 người Việt Nam có đến 4 nhà lãnh đạo.

Thứ đến là do tình trạng phân hóa xã hội, nhất là về mặt ý thức hệ. Một đất nước vừa mới thống nhất thì những dị biệt chưa thể nào một sớm một chiều mà xóa hết được.

Thứ ba là vì suốt một thời gian dài, chúng ta chưa được phép lập hội, nên mạnh ai nấy chơi, chơi tự phát, chơi tự do, không có gì ràng buộc và khuôn phép phải theo. Từ đó "vườn hoang cỏ mọc" thậm chí mọc vào đến tận sân. Đành rằng HĐS có Lời hứa và Luật, có nguyên lý và phương pháp riêng, nhưng những thứ đó chưa thực sự trở thành cái Đạo Đức Hướng Đạo (Habit of Scouting) cái Tâm HĐ (Spirit of Scouting), cái bản chất HĐ, nên dễ bị sự bon chen cá nhân, lợi ích phe nhóm của xã hội xâm chiếm, ảnh hưởng. Vườn hoang cỏ mọc đã quá lâu, không dễ gì khai hoang vỡ hóa. Thời gian cũng đủ làm nên những "nếp gấp chết", khó mà kéo, mà ủi cho thẳng lại được. Nói thế không phải do cường điệu hay bi quan mà là do cảm nghiệm

thực tế.

Tôi không thể nêu lên hết những lời tâm huyết, những bức tâm thư, những đề nghị, những giác thư, những thú nhận, những ước mong… trong suốt mấy chục năm qua, về việc cầu mong cho các nhóm HĐ được ngồi lại với nhau, dưới mái nhà "Huynh đệ Nhất gia" nhưng đều vô vọng.. Ở đây xin mời quý Trưởng cùng đọc lại một vài chứng từ như thế. Trước hết phải đọc lại bức "*Tâm thư kính gởi quý Trưởng*" (không đề ngày tháng, nhưng chắc chắn là rất lâu, trước năm 2004). Bức tâm thư này do 7 Trưởng lão kỳ cựu cùng ký tên đó là: Trưởng Nguyễn Thúc Tuân (Akela Leader) - Trưởng Tôn Thất Đông (DCC, nguyên phó TUV) - Trưởng Trần Văn Lược (LT, nguyên TUV) - Trưởng Lê Văn Ngoạn (LT, nguyên UV ngành Ấu Bộ TUV) - Trưởng Bạch Văn Quế (nguyên quản lý trại trường Bạch Mã) - Trưởng Nguyễn Sử Khương (nguyên UV ngoại ngạch Châu Gia Định) và Trưởng Tôn Thát Lôi (ALT, nguyên Đạo truỏngr Đạo Huế.). Trong tâm thư này các lão Trưởng đã viết: "*HĐ già chúng tôi súc khỏe đã cạn kiệt chỉ còn tấm lòng HĐ. Không nỡ nhìn cảnh "bát nháo" như hiện nay, nên có tâm thư này tha thiết xin các Trưởng hãy thương xót PT bằng cách đồng tâm hiệp lực xây dựng PT ngày càng tốt đẹp hơn. Vạn nhất mà có bất đồng không hòa hiệp được thì việc ai nấy làm, đơn vị ai người ấy lo. Dứt khoát không có sự phẩm bình xói bói nhau. Tuyệt đối không viết lách có tính cách mạ lị, bôi nhọ nhau. Nhớ xưa mỗi khi có bất đồng thì chúng tôi ngồi lại bên nhau lấy cái tâm HĐ mà hòa giải.*"…

Các Trưởng còn tha thiết van xin: *"Nếu anh chị em còn thương tưởng đến chúng tôi, xin anh chị hãy chấp nhận mọi sự khác biệt để sống chan hòa với nhau".*

Tháng 10 năm 2004, trong bản **"Tin"** số 1, Trưởng Phạm Thanh Hiệp có bài viết **"***Ngồi lại và gần nhau*". Nơi cuối bài Trưởng Hiệp tự sám hối: "*Tôi ngộ ra rằng: "A, có lẽ lâu nay sự phân hóa chẳng lẽ ở các Trưởng lớn tuổi? Trong đó có lẽ có cả mình nữa !!! Đúng rồi, mình có tham dự vào chuyện phân hóa, mình cứ coi cái TA của mình lớn quá, không chịu nghĩ đến đàn em, không chịu nghĩ đến tương lai của Phong trào. Rồi có*

dịp đi nước ngoài thấy HĐ thế giới, thấy tình cảm anh em HĐ quốc tế, rồi thấy các em, tôi mới ngộ ra ??? Lỗi tại tôi, lỗi tại tôi mọi bề !!! Lời tự sự muộn màng !!!

Ngày 18-01-2006, Trưởng Trần Thanh Long, Liên đoàn Hồng Bàng cũng có "*tâm thư tân niên Bính Tuất"* kêu gọi ngồi lại với nhau theo gương Quốc Công Tiết Chế Trần Hưng Đạo và Thượng tướng Trần Quang Khải.

Còn Báo Đa Đa cũng đã kêu gọi: "Chung lòng hợp sức và đồng tâm trí quyết thực hiện cho kỳ được một cuộc họp bạn lịch sử của HĐVN vào năm 2010.

Gần đây nhất Trưởng Nguyễn Văn Lộc cũng đã kêu gọi: "*Bằng cách nào và bất cứ giá nào chúng ta (tất cả mọi anh em có tinh thần HĐ chân chính, dù đã từng hay đang sinh hoạt) cũng phải thực hiện cho bằng được, kẻo lịch sử sẽ phê phán và lên án chúng ta là: "những người cố chấp phá hoại Phong trào"…" Tôi xin ngắn gọn phát biểu:*

Anh em ta nên "bàn vào" chứ đừng "bàn ra"-

Chỉ nên nhìn "ưu điểm" của nhau mà không nên nhìn "khuyết điểm" – Đại lượng bỏ qua "quá khứ" hướng về "tương lai"

Thế nhưng rồi vẫn không thấy động tĩnh gì, đã không hợp nhất được mà lại còn chia thêm nhóm mới. Không biết sẽ còn thêm bao nhiêu nhóm mới nữa. Nói như Trưởng Tôn Thất Sam trong bài "*Nhận định về **"Gỗ"** hiện nay của Hướng Đạo Việt Nam*" đăng trên Thiệp Hoa số 99, thì phải chờ Đinh Tiên Hoàng tái thế mới dẹp được nạn "sứ quân" HĐ hiện nay! Và nếu như có xin ý kiến của Thủ lãnh Baden Powell, thì chắc Cụ cũng sẽ bảo rằng: "*Chính là vì kém độ lượng và thiếu đoàn kết. Khuyết điểm đó không thể chữa trị bằng cách thuyết phục những người đương thời, nhưng có thể tiệt trừ được trong thế hệ kế tiếp bằng cách ngăn ngừa - tức là làm cho các em (HĐS) có thiện cảm, và sống chung đụng với nhau trong tình huynh đệ… Một khi chúng nhận thấy cùng chung một đồng phục, tuân giữ một lời hứa như nhau, hoạt động nhắm chung một đích, hứng khởi với cùng lý tưởng và tranh đua trong cùng một cuộc*

chơi… làm cho chúng quên đi những dị biệt nhỏ nhen và cảm thấy hết thảy chúng đều là anh em Hướng đạo. Nếu một số lớn trong bọn chúng được khuyến khích tiếp tục tham gia Hướng đạo, thì thế hệ sắp tới sẽ tiến triển đáng kể trong việc hủy bỏ sự tỵ hiềm vô lý giữa các địa phương như hiện nay."(QĐ/BP trang 39,40). BP cũng chào thua. BP chỉ mách bảo cho chúng ta là phải đầu tư cho các em. Khi các em trưởng thành, và sẽ trở thành Trưởng (thế hệ kế tiếp), các em dễ sống chan hòa, thân thiện, huynh đệ với nhau hơn.

Nối kết những ý tưởng của các Trưởng tâm huyết với những lời mách bảo của Cụ Tổ BP, tôi nghĩ rằng, trong lúc chờ ngày tốt đẹp nhất, giải pháp cho vấn đề HĐVN hiện nay là: "MỘT CÂY NHIỀU CÀNH". Một Cây là cùng chung một Nguyên lý, một Lời hứa và Luật; một phương pháp và mục đích. Nhiều Cành là nhiều nhóm khác nhau. Đây cũng chính là chủ đề của diễn đàn giới trẻ HĐTG lần thứ 12 vừa mới diễn ra vào tháng 8 năm 2014. Với chủ đề này PT/HĐTG muốn nói lên sự thống nhất của Phong trào (Một Cây), nhưng không thiếu tinh đa dạng (Nhiều Cành) của các thành phần Hội viên. Hơn nữa Phong trào cũng đang có một tầm nhìn mới về hiện tình HĐTG để cho phù hợp với xu hướng thời đại, mà nguyên Tổng thư ký Văn phòng HĐTG, Laszlo Nagy đã tuyên bố: "***Hiện đại – Hữu ích – và Trung thành****: đó là 3 "cột trụ khôn ngoan" cho một phong trào vẫn luôn thích hợp trong một thế giới đang chuyển biến nhanh chóng".* Rõ ràng Phong trào phải luôn **trung thành** với cội nguồn, phải tuân giữ những Nguyên lý, Lời hứa và Luật, những điều cốt lõi mà BP đã đề ra. Đánh mất những giá trị căn bản đó, đã được thử thách qua thời gian và không gian, thì chúng ta sẽ không còn là Hướng đạo nữa. Nhưng phải **hiện đại** để phù hợp với thời đại, thích nghi với hoàn cảnh để **hữu ích** cho đoàn sinh. Theo chiều hướng đó, chúng ta nên nghe theo lời khuyên của 7 lão Trưởng kỳ cựu là: "*Việc ai nấy làm, đơn vị ai nấy lo"* và lời đề nghị của Trưởng Tôn Thất Sam *"đừng phá giá hệ thống huấn luyện. Nếu muốn ban phát "danh vị hão" để lôi cuốn những kẻ hám danh theo mình thì cứ đặt thêm "chức tước" trong hệ thống quản trị chứ đừng dùng các cấp HL để làm*

mồi nhử."; Đồng thời cũng phải nghe theo lời mách bảo của BP là không thuyết phục được những Trưởng đương thời, nhưng phải để cho các em sống chung đụng với nhau trong tình huynh đệ Hướng đạo. Nên để cho các em HĐS có dịp gặp gỡ, trao đổi, thân thiện với nhau theo tinh thần điều luật thứ tư. Không bế quan tỏa cảng, không

ngăn cấm các em giao lưu kết bạn, ngay cả trên các phương tiện truyền thông (Facebook, Yutube…). Thế hệ Trưởng của chúng ta do có sự nghi ngờ, đố kỵ không thể hòa hợp, không thể chơi chung với nhau được, thì đừng để cho thế hệ sau cũng ung thối như chúng ta. Phụ huynh thì ngao ngán, đoàn sinh thì ngơ ngác.

Nếu anh chị còn thương tưởng đến chúng tôi.

Xin anh chị hãy chấp nhận mọi sự khác biệt để sống chan hoà với nhau.

Nhất định sẽ tìm thấy hạnh phúc an bình trong cảnh "Hướng đạo nhất gia".

Thân kính chào quí Trưởng.

Nguyễn Thúc Tuấn
(Akela Leader)

Tôn Thất Đông
(DDC, nguyên Phó TUV)

Bạch Văn Quế
(nguyên Quản lý Trại Trường BM
khoá Trưởng Kỹ thuật Trại Trường)

Lê Văn Ngoạn
(LT, nguyên UV ngành Ấu, Bộ TUV)

Trần Văn Lược
(ALT, Nguyên Tổng Ủy Viên)

Nguyễn Sử Khương
(nguyên UV ngoại ngạch Chi Gia Định)

Tôn Thất Lôi
(ALT, nguyên Đạo Trưởng Đạo Huế)

Bước đầu chúng tôi xin đề nghị: năm 2015, kỷ niệm 85 năm thành lập HĐVN, chúng ta nên có một **trại họp bạn chung** cho tất cả mọi phe nhóm. Nhóm Ban Điều hành, thường được gọi là nhóm Liên ngành, là nhóm có số lượng HĐS đông nhất nên đứng ra tổ chức cuộc trại này và mời tất cả các nhóm cùng về dự trại. Mỗi nhóm có tiểu trại riêng, tổ chức và sinh hoạt riêng (Nhiều Cành) nhưng phải có những khoảng thời gian dành cho các em sinh hoạt chung, giao lưu, gặp gỡ và trao đổi với nhau. Mỗi nhóm cử một Trưởng vào **Ban Điều Hợp** chung để bàn bạc nội dung và chương trình cụ thể. Cái gì chung được thì chung, chung càng nhiều càng tốt.

Xin mời BBT tập san Giữ vững Mối Dây, và trang Giupich.org, đứng ra làm trung gian kết nối, và thông tin liên lạc. Điều quan trọng đầu tiên là các nhóm phải có tinh thần thiện chí, biết hy sinh cái TA để phục vụ cho các em. Còn công việc cụ thể thì các nhóm phải trực tiếp trao đổi, bàn bạc với nhau. Qua kỳ trại này chúng ta mới thấy được "Gia sản tinh thần HĐ" của chúng ta nói chung, của mỗi nhóm nói riêng, to lớn đến cỡ nào, để các "sử gia Hướng đạo" còn lưu truyền cho các thế hệ mai sau.

Trên bước đường tiến về mừng **kỷ niệm 85 năm**, ngày thành lập Hội HĐVN (1930-2015) chúng ta có quyền Mơ và Ước, có quyền Thêu và Dệt nên những bức tranh rực sáng, ít ra "*mua vui cũng được một vài trống canh*".

Phạm Cảnh Đáng

Trích từ quyển chúng ta là HĐS VN
(trang 35, do HĐ Xuân Hòa phát hành tháng 11/2014)

Thành tâm nhận khuyết điểm và mong được sinh hoạt HĐ theo đúng Mục đích, Nguyên lý và Phương pháp của Phong trào HĐ Thế giới.

Chúng tôi, các Nam Nữ Trưởng và Anh Chị Em Hướng Đạo Xuân Hoà đang sinh hoạt trong Châu Gia Định, thuộc Hội Hướng Đạo Việt Nam TỰ GIÁC NHẬN KHUYẾT ĐIỂM,vì thiếu hiểu biết nên đã có những SAI LẦM dễ GÂY RA TÌNH TRẠNG PHÂN RẼ trong sinh hoạt suốt nhiều năm qua. Nay Anh Chị Em Xuân Hoà chúng tôi sẽ quyết tâm cùng cac Anh Chị Em Hướng Đạo các đơn vi xiết chặt tay sinh hoạt đúng đắn theo MỤC ĐÍCH, NGUYÊN LÝ và PHƯƠNG PHÁP HƯỚNG ĐẠO truyền thống của Phong trào Hướng Đạo do Huân tước Baden Powell sáng lập đang được các Hội Hướng Đạo trên toàn thế giới tuân hành.

Xin Các Trưởng và Anh Chị Em Hướng Đạo vui lòng thông cảm bỏ qua cho nhau những sai trái của chúng ta để Anh Chị Em chúng ta được cùng các Trưởng và Anh Chị Em Hướng Đạo khắp nơi HIỆP NHẤT trong một Gia đình Hướng Đạo Việt Nam mà các Lão Trưởng tiền bối của chúng ta đã dày công xây dựng và chính chúng ta đang góp phần phát triển và bảo tồn cho đến ngày hôm nay.

CHÚNG TA LÀ HƯỚNG ĐẠO SINH VIỆT NAM

HOẠT ĐỘNG HỢP PHÁP THEO QUY TRÌNH HỘI HĐVN ĐƯỢC CHÍNH PHỦ VIỆT NAM DÂN CHỦ CỘNG HOÀ DUYỆT Y NGÀY 07/02/1946

Có Hội trưởng Danh dự là Chủ tịch Hồ Chí Minh

Bài phỏng vấn Trưởng Trần Văn Hồng

Được sự quan tâm đặt vấn đề tiền đồ của PT. HĐVN tôi thật sự đắn đo. Bởi vấn đề được đặt ra quá cốt lõi đối với sinh mệnh của PT.

Thôi tôi mạnh dạn trả lời theo hướng một con người bộp chộp, mà quý Trưởng đi trước đã dặn dò mãi mà tôi vẫn không chừa.

1/ Câu hỏi: Phong trào HĐVN bắt đầu từ năm 1930 đến năm 1946 vận nước có nhiều thay đổi, chống thực dân Pháp kéo dài đến năm 1954, HĐVN ít nhiều bị ảnh hưởng và sau 1954 hồi phục đến năm 1975 lại phải tạm ngừng sinh hoạt. Trong suốt 45 năm (1930 – 1975) nay xin Trưởng có cái nhìn nhận xác đáng ảnh hưởng của phong trào đến các thanh thiếu niên thời bấy giờ. (Nếu Trưởng có tham gia giai đoạn nào xin nhận xét về giai đoạn đó).

Trả lời: Khởi đi từ 1930 lúc thế giới đang bước vào thời kỳ khủng hoảng kinh tế, khủng hoảng chính trị sau thế chiến thứ 1. Vào thời điểm đó các cao trào cách mạng, giành độc lập tại Việt Nam đang hồi quyết liệt nhất.

Văn hóa tập quán phong tục của người Việt Nam đang trải qua một thời kỳ thử thách trước những luồng gió mới: Đông Du, Tây Du, Tự lực văn đoàn, Tư tưởng Phạm Thượng Chi,

Chương trình Trần Trọng Kim, Hoàng Xuân Hãn vv… Một số thanh niên trí thức lúc bấy giờ, tiêu biểu như Trần Văn Khắc, Võ Thành Minh, Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu vv… đã cùng với một số nhạc sĩ tài ba như: Hoàng Quý, Văn Cao, Lưu Hữu Phước vv… nhen nhúm ngọn lửa và thổi bùng lên PT. HĐVN.

Lời hứa và luật HĐ, đáp ứng lòng mong mỏi khát khao của mọi tầng lớp thanh thiếu niên yêu nước.

Những nhân tố nêu trên đã làm cho PT. HĐVN khởi đầu thuận lợi với một lý tưởng rõ nét.

Khi nước VN DCCH ra đời 1945 và liền sau đó 1946, toàn quốc kháng chiến chống Pháp. Lạ thay, tất cả những thanh niên trí thức được đào tạo theo chế độ học thuật của nước Pháp, lại là tầng lớp chống thực dân Pháp mãnh liệt và hiệu quả hơn cả.

Tổ chức Thanh Niên Tiền Tuyến, là nòng cốt của đội quân kháng chiến và có hiệu quả. Tuyệt đại bộ phận "Thanh Niên Tiền Tuyến" là Hướng Đạo Sinh.

Nhưng bánh xe lịch sử đã được điều chỉnh theo một đường hướng khác! Bởi vậy sau Hiệp định Geneve, Phong trào Hướng Đạo Việt Nam chỉ còn lại ở phía Nam. Mặc cho "tiếng sáo" bên hồ Leman réo rắt đến khản giọng!

Sau khi Nhật đảo chánh (tháng 3/1944) tôi có cơ may tiếp cận với một tráng sinh, anh Nguyễn Ngật – thầy dạy kèm trong nhà – và một tráng trưởng – Trưởng Nguyễn Hy Đơn, một người láng giềng. Vị này là Tráng Trưởng của Tráng sinh Tôn Thất Đông (Cò yêu đời).

Trong sự hình thành con người của tôi, ngoài giáo dục Hướng Đạo còn phải kể đến tư tưởng "Học làm người" của Nguyễn Hiến Lê và Phạm Văn Tươi, cộng tác với nhà xuất bản Khai Trí ở Sài Gòn.

Sau năm 1954, một bộ phận tổ chức và Hướng đạo sinh từ miền Bắc – cụ thể là Hà Nội, chuyển vào miền Nam. Từ đó hội Hướng Đạo Việt Nam được sinh hoạt trong một xã hội ổn định và được nhà cầm quyền thừa nhận và tạo điều kiện thuận lợi. Do đó Phong trào Hướng Đạo Việt Nam phát triển mạnh, có phẩm chất và số lượng.

Một số Huynh trưởng lãnh đạo có đạo đức, có lập trường đúng đắn thẳng thắn từ chối không tham gia các đoàn thể chính trị. Các vị Huynh trưởng này đã từ chối Danh – Lợi quyết không đưa Phong trào Hướng đạo Việt Nam vào cạm bẫy!

2/ Câu hỏi: Hiện nay HĐVN trong nước đang có sự phân hóa, bởi vì không được sinh hoạt chính thức, hay là vì một lý do nào khác? Xin Trưởng cho ý kiến.

Trả lời: Phong trào Hướng Đạo Thế Giới sau thế chiến thứ 2 và Phong trào Hướng đạo Việt Nam sau năm 1954, được sinh hoạt trong một xã hội ổn định, trên đà phát triển rộng khắp.

Nhưng cũng từ đó nảy sinh mầm mống biến phong trào thành một tổ chức. Nguy cơ mà Người Sáng Lập đã tiên liệu, cảnh báo!

Nhưng không dừng lại được! Các ban bệ của Phong trào được hoạch định, phân bổ … gây nên những hệ lụy! (Xem "Hoa Huệ bên hồ Leman" của Vĩnh Đào).

Tại Việt Nam từ khi có sinh hoạt của Đại hội đồng (sau 1956) đã thấy có biểu hiện cạnh tranh phiếu bầu, từ đó nảy sinh "sáng kiến" để có thêm phiếu!

Chuyển biến của bánh xe lịch sử sau 1975, lại đưa Phong trào Hướng Đạo Việt Nam vào một ngõ cụt.

Ngõ cụt đó là khởi điểm của "rắn không đầu" dẫn đến tình trạng phân hóa. Vô hình dung chúng ta đã đi vào quỹ đạo mà ai đó đã giương bẫy ra!

Các vị Trưởng Lão khắp ba miền đã thấy trước điều đó. Các vị đã mạnh dạn vận động cuộc Họp bạn tại đình làng Đại Yên – Hà Nội năm 1994. Đó là một công việc cố gắng cuối đời của các Trưởng: Hoàng Đạo Thúy, Lê Duy Thước vv… ở Hà Nội; cùng với Phan Kim Phụng, Nguyễn Duy Thu Lương, Trần Văn Lược, Tôn Thất Đông vv….

Chúng ta cũng không thể quên một gạch nối vô cùng thiết yếu, lúc bấy giờ là nhà sử học Dương Trung Quốc, người tự xưng không phải là Hướng Đạo Sinh, chỉ là "Người bạn của Hướng Đạo".

Trong cuộc Họp bạn ấy, thật là ngỡ ngàng, đối với "giới chức"! Bởi đa phần Hướng Đạo Sinh từ Bắc Chí Nam có mặt tại Đại Yên, không phải là những kẻ "gọi dạ bảo vâng"!

Hóa ra "Vâng lời Huynh Trưởng, không một lời biện bác", không phải lúc nào cũng râm rấp!

Nhưng đâu có dễ! Sau đó một trò chơi "giựt khăn" theo luật rừng, bắt đầu, bày ra. Đúng lúc cho bọn tu hú chớp thời cơ! Phân hóa là trò chơi cũ rích, nhưng vẫn còn hiệu quả.

3/ Câu hỏi: Giữ lửa cho phong trào cũng phải tùy thuộc vào sự hiểu biết và thông cảm của các giới chức cầm quyền địa phương, vì vậy tư tưởng của các Trưởng chúng ta phải tự vận dụng cho thích nghi với hoàn cảnh cá nhân mình, như vậy nảy sinh ra nhiều vấn đề phức tạp, xin Trưởng đề suất một số biện pháp để uốn nắn tư tưởng huynh trưởng, hay là cứ để như vậy tránh đụng chạm, dần dần sẽ tiến đến chuyện nhóm mạnh thu hút nhóm nhỏ, hoặc sau này có HỘI thì HỘI sẽ tự giải quyết như một số Trưởng đang lãnh đạo phong trào đã có ý kiến.

Trả lời: May thay, trong đám hỗn mang ấy cũng còn không ít người tâm huyết với Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam: quyết tâm giữ lửa.

Giữ Lửa, không có nghĩa là "làm loạn". Đã có một thời người ta cố tình chụp mũ. Thoát nạn này ở Sài Gòn nhờ có quý Trưởng Mai Chí Thọ, Trần Bạch Đằng..v.v.. ở Huế nhờ Trưởng Dương Bá Nuôi..v.v.. ở Hà Nội nhờ quý Trưởng trong Châu Thăng Long và một vài vị trong Ban Biên Tập tạp chí "Xưa và Nay". Đặc biệt là Trưởng Nguyễn Khắc Kỳ.

Bằng cách này hay bằng cách khác quý Trưởng nêu trên đã "giải độc".

Anh đi đường anh, tôi đường tôi.
Tình nghĩa đôi ta vẫn đượm thôi.
Lý tưởng anh yêu, tôi vẫn trọng
Trò chơi tôi chọn, bạn đừng cười
… Tấc lòng thẳng thắn mắc chi ngại
Hắc bạch phân minh chỉ một lời.

Tiếp đó, trong tình hình "kinh tế chợ trời. Tùy nơi chốn, tùy cá nhân hoặc cả hai chiều v.v... đã vận dụng để "phục hoạt".

Đội Đoàn sống lại, thì phải có Huấn Luyện để đáp ứng nhu cầu Trưởng " Điều Khiển – Điều hành "

Phải thừa nhận, lúc ban đầu trở lại Huấn Luyện, chúng ta có những "dễ dãi" mở rộng điều kiện. Từ đó vô tình đã hình thành cái nhìn nặng nề hình thức. Có khi có nơi bằng bất cứ giá nào cũng "đoạt" cho được một vài mẩu gỗ.

Trong số các Trưởng đã được đào tạo Huấn Luyện thì hoặc đã luống tuổi hoặc thiếu tinh thần hiến dâng, hoặc vướng bận công việc làm ăn, hoặc áp lực công quyền v.v.. do đó khó có thể toàn tâm lo cho đơn vị.

Về phía các em, tức là "Đối tượng của sinh hoạt PTHĐ, cũng bị trực tiếp hoặc gián tiếp cản ngăn".

Môi trường xã hội thời hiện đại cũng tác động mạnh làm phân hóa "Cách chơi" của Thanh Thiếu Nhi..vv..

Xâu chuỗi các lý do nêu trên khiến "Ý niệm chờ thời" không thể không nảy sinh trong mỗi chúng ta.

Nhìn chung, trong khối Đông Nam Á có những chuyển biến gần đây. "Chờ Thời" cũng không phải là viển vông, nhưng không khỏi sốt ruột !!!

Ý tưởng "tre già triệt đường măng mọc" là mưu lược "bất chiến tự nhiên thành". Thật là sâu sắc… Triệt đường kế thừa… là đã rõ ở một vài địa phương.

Bởi vậy, muốn cho tiền đồ HĐVN khỏi diệt vong: Phải Huấn Luyện và thống nhất đường lối huấn luyện. Đường lối Huấn Luyện của Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới là kim chỉ nam của các Hội HĐ Quốc Gia. Tất nhiên không phải sao y nguyên bản. Tiếp thu có sàng lọc.

Hiện nay, tại nước ta đang tạm thời có nhiều nhóm, nên có nhiều Hội Đồng Huấn Luyện.

Nghiêm túc Huấn Luyện là điều ai cũng mong muốn. Để tránh hàng nhái, hàng dỏm, hàng giả. Chúng tôi đề nghị thành lập: Hội Đồng Giám Sát Huấn Luyện.

HĐGSHL, gồm có ba vị không ở trong nhóm nào và có nhiệm vụ:

-Tiếp thu Tài liệu HL, sàng lọc, và phân phối đến toán HL của các nhóm.

- Thanh tra giám sát.
- Đưa ra khuyến cáo
- Không giữ nhiệm vụ phong nhậm
- Tự giải thể khi có Hội chính thức

Sinh hoạt PT có tính cách nhạy cảm. Nhất thiết không thể "Bế quan tỏa cảng".

4/ Câu hỏi: Tri thức cá nhân trên thế giới ngày nay có nhiều thay đổi mạnh mẽ so với trước đây, thế giới bây giờ là thế giới phẳng, chỉ cần 1 giây là thông tin lan tràn toàn cầu, các Hội HĐ Quốc gia trong khu vực đã có nhiều cái mới trong sinh hoạt và huấn luyện, HĐVN vì chưa có HỘI nên không thể nào được tự do sinh hoạt hay huấn luyện theo ý muốn, Thưa Trưởng, Trưởng có thống nhất ý kiến là cái gì áp dụng được, cái gì đổi mới trong sinh hoạt hoặc huấn luyện được thì chúng ta nên thực hiện cho phù hợp với Đoàn Sinh, vì các em cập nhật thông tin trên Internet hàng ngày, hay là chúng ta khư khư giữ gìn truyền thống một cách cứng nhắc. Xin Trưởng chia sẻ một vài ý kiến với kinh nghiệm sống và sinh hoạt với phong trào lâu nay.

Trả lời: Xa lộ thông tin hiện đại, trong một thế giới phẳng, là điều tất yếu, không thể cấm cản. Nhưng đây là một con dao hai lưỡi.

Tuổi trẻ hiếu kỳ và háu đá không khỏi gặp tai nạn, toan bước nhảy vọt! Thấy mà chưa thực hành. Bỏ qua phương pháp tiệm tiến cốt lõi của trò chơi HĐ. Hỏng cẳng là điều có thể xảy ra, đưa đến bỏ cuộc!

Trong một cuộc trà đàm, Trưởng SCNT có xướng một bài thơ (theo Đường luật)

Trách Nhiệm Chung

Con thuyền Hướng Đạo lững lờ trôi,

Không biết bao giờ mới đến nơi.
Lời Hứa thiêng liêng còn vọng rõ,
Mười điều luật trọng vẫn y lời.
Họp hành trại mạc theo nền nếp
Tình nghĩa đệ huynh phải trọn đời

Thanh Tâm (SCNT)

Và bài họa:

Đạo Nghĩa Trăm Năm

Trăm năm Đạo Nghĩa há buông trôi.
Bốn biển anh em khắp mọi nơi
Siết chặt vòng tay, thêm rạng rỡ
Quây quần thế giới, quyết chung lời
Đăng đàn Họp Bạn năm châu lục
Nối kết con tim vẹn một đời
Việc phải, phải làm đừng ngại khó
Tinh thần cốt nhục chẳng xa rời

Trần Đông Giang

5/ Câu hỏi: Từ năm 1990 đến nay các Trưởng lớn của Phong trào HĐVN đã thành lập nhiều Ban liên lạc, nhiều Ban vận động và thậm chí nộp nhiều đơn từ cũng như kiến nghị với nhà nước Việt Nam để kêu gọi và xin cho Hướng đạo Việt Nam được phục hoạt hoặc thành lập, nhưng đều bị chối từ, một số Trưởng thì cho là cứ chờ đợi vì chưa đến lúc, một số Trưởng thì không đồng ý vận động con đường từ văn phòng Hướng Đạo thế giới hoặc khu vực cho phong trào HĐ tại VN. Trưởng Rasheed nguyên giám đốc APR cùng với các Trưởng Hướng đạo Asean cách đây 5 năm có đến Việt Nam thăm và bàn bạc công việc nhằm thúc đẩy sự hợp nhất phong trào cho lớn mạnh (theo nguyên tắc bó đũa), nhưng vì lý do nào đó các anh em HĐVN vẫn chưa ngồi lại tìm được tiếng nói chung (trong khi 3 khóa HHR và 1 khóa ALT đã được mở cho các nhóm cử người đi học tại Philippines nhằm mục đích gần gũi thân tình và thống

nhất lý luận cũng như phương pháp, tuy nhiên số đông bao giờ cũng chọn nơi phù hợp, và càng ngày càng thu hút Đoàn sinh tập trung với nhau lại. Trước hiện tượng như vậy xin Trưởng cho nhận xét đây là thuận lợi cho phong trào hay là làm phong trào ngày một phân hóa thêm hay là Trưởng có ý kiến nào khác? HƯỚNG ĐẠO luôn luôn HƯỚNG THƯỢNG. Nếu được Trưởng có thể hiến kế (ngắn hạn, dài hạn) để phong trào ngày một rộng lớn, đều khắp vì đây là một tổ chức xã hội dân sự cần có trong việc giáo dục thanh thiếu niên. Biết đâu trong năm 2015 hoặc các năm tiếp theo sẽ có cái gì mới trong việc thành lập HỘI HĐVN, hiện nay Miến Điện từ cơ chế Đảng và quân đội lãnh đạo đã chuyển sang cơ chế dân chủ và đã có hội HĐ.

Trả lời: Từ năm 1990, cho đến nay anh chị em chúng ta, từ già đến trẻ, đã không khi nào ngừng nghỉ "kêu gào" được làm một Điều phải.

Nhà nước đã lắng nghe và chỉ đạo Đoàn Thanh Niên Cộng Sản điều nghiên báo cáo và đề xuất.

Chúng ta đều có theo dõi động tác của Trung Ương Đoàn. Khởi đầu Đoàn TNCS có cử người đi thăm dân cho biết sự tình.

Sau quá trình làm việc Đoàn đã đưa ra hai nghị quyết, nhưng không đối thoại trực diện với PTHĐVN.

Nghị quyết hàm ý: nhứ đòn – răn đe gia đình con em – khuyến cáo học đường (Đoàn trường) – chi bộ Đảng CS tại các công sở.

Mục đích của Nghị quyết là chặn đứng, không cho TRẺ tiếp cận với PTHĐVN!

HĐ cho Trẻ Em. Mà trẻ con không được tiếp cận. Thì HĐ chơi với ai?

Tất nhiên Trung Ương Đoàn đã tiên liệu lấp cái khoảng trống đó, bằng sân chơi: Đoàn Sao Bắc Đẩu.

Ra đời từ Công viên Tao Đàn từ năm … (?) và sau đó truyền lan đến các tỉnh thành. Đoàn TN đã có bản tổng kết được đánh giá: Thành công, thành công, đại thành công.

Hiện nay lại thấy nhiều lớp dạy "Kỹ năng sống" và "Học kỳ quân đội", liên tiếp mở ra trong các dịp nghỉ hè.

Đoàn TNCS đã hết mình chăm lo cho các thế hệ trẻ.

Phương pháp Giáo dục của PTHĐVN cũng chỉ để Rèn Luyện Tính Khí Công Dân để phục vụ tốt cho Đất Nước.

Bởi vậy, chúng ta tự mình và luôn luôn nhắc nhở các em cố gắng sống theo Hiến Pháp và Pháp Luật.

Thượng tôn Pháp luật Quốc Gia.

Nhưng Hiến Pháp cũng không phải bất di bất dịch, hiến pháp được luôn luôn đổi mới cho phù hợp với trào lưu và nguyện vọng của Quốc Gia Dân Tộc.

Đất nước VN nói chung và PTHĐVN nói riêng đã và đang trải qua những khổ nạn! Chúng ta như đang chơi một ván cờ, đang ở vào thế bí.

Cờ đương dở cuộc, không còn nước.

Bạc chửa thâu canh đã chạy làng.

Muốn phá vỡ thế trận, phải xuất tướng đưa tốt sang sông…

Anh là HĐS, ai cho phép anh "chạy làng"?! Nhưng không chạy, lại cứ ngồi uống nước trà, ngó vu vơ Bên Đông, Bên Tây…chờ sung rụng ?!

Chúng ta chơi HĐ tự nguyện tuân thủ Hiến Chương HĐTG. Đó là tất yếu.

Chúng ta HĐS không muốn và không đủ tài năng thủ thuật để chơi trò chính trị.

Nhưng ý thức chính trị, thì chúng ta phải có. Không lẽ cứ chơi trò "bịt mắt bắt dê" mãi sao? Nghĩ cho cùng Lời Hứa, Luật HĐ có cho phép chúng ta làm con Đà Điểu, làm một thằng chột?!

Thực hiện Lời Hứa và Luật một cách sống động, thông minh... thì mới mong thoát cảnh sinh hoạt HĐ nửa vời như hiện nay.

Tất nhiên là còn nhiều cao kiến.

Mong lắm thay!

Trân trọng kính chào

Trần Văn Hồng, HĐS.

Tr. Trần Văn Hồng và Tr. Nguyễn Thúc Tuân

Bài phỏng vấn Trưởng Nguyễn Thúc Tuân

HUẾ 24 – 07 -2014
Trưởng Nguyễn Thái Hùng thân mến,

Trước hết tôi hoan nghênh việc đặt một số câu hỏi về PTHĐVN để có một báo cáo đầy đủ, chính xác cho lễ kỷ niệm 85 năm của PTHĐVN là một sự kiện quan trọng.

Tôi năm nay đã quá cao tuổi (102), không còn hơi dài nên chỉ nêu lên một vài suy nghĩ ngắn gọn:

Tôi hiện nay là một Trưởng còn sanh hoạt với một bầy (Trường Sơn) ở Thừa Thiên Huế. Tôi tham gia HĐ từ 1938, đã tham gia hai khóa Bạch Mã cuối cùng, làm Bầy trưởng nhiều Bầy và là Akela Leader của trại trường Tùng Nguyên.

1/ Câu hỏi: Phong trào HĐVN bắt đầu từ năm 1930 đến năm 1946 vận nước có nhiều thay đổi, chống thực dân Pháp kéo dài đến năm 1954, HĐVN ít nhiều bị ảnh hưởng và sau 1954 hồi phục đến năm 1975 lại phải tạm ngừng sinh hoạt. Trong suốt 45 năm (1930 – 1975) nay xin Trưởng có cái nhìn nhận xác đáng ảnh hưởng của phong trào đến các thanh thiếu niên thời bấy giờ. (Nếu Trưởng có tham gia giai đoạn nào xin nhận xét về giai đoạn đó).

Trả lời

Lịch sử vẻ vang của phong trào đối với cứu nước và xây dựng nước từ năm 1930 thì đã có thành tích cụ thể với những huynh trưởng HĐ có tinh thần CM cao, sự nghiệp HĐ lớn. Ảnh hưởng của PT đối với tầng lớp thanh thiếu niên lúc bấy giờ vô cùng to lớn, cụ thể là đã đào tạo những con người sống đúng lời hứa và luật của PT để thành những công dân tốt, thật sự có ích cho đất nước.

2/ Câu hỏi: Hiện nay HĐVN trong nước đang có sự phân hóa, bởi vì không được sinh hoạt chính thức, hay là vì một lý do nào khác? Xin Trưởng cho ý kiến.

Trả lời

Vì hoàn cảnh đặc biệt của Việt Nam, cho nên sau 1975, HĐVN chỉ còn sanh hoạt từ Quảng Trị trở vào. Chúng ta hoạt động hợp pháp, nhưng chưa có giấy phép chính thức của nhà nước. PTHĐVN vẫn tồn tại, có nơi công khai, có nơi còn bị hạn chế theo địa phương, ngọn lửa HĐ có nơi vẫn cháy rực, có nơi âm thầm, nhưng nói chung tinh thần HĐ không chết. Vì không có BĐH của Hội, Bộ TUV và Trại trường cho nên với quy luật khách quan của xã hội, có khối này, khối kia, nhưng đều là hoạt động HĐ. Tình trạng này chỉ chấm dứt khi Hội được chính thức công nhận. Hiện nay, kỷ luật chung thì còn, nhưng một tiếng nói cho mọi người phải y theo thì chưa có. Theo ý tôi, chúng ta không nên e ngại và đòi hỏi.

3/ Câu hỏi: Giữ lửa cho phong trào cũng phải tùy thuộc vào sự hiểu biết và thông cảm của các giới chức cầm quyền địa phương, vì vậy tư tưởng của các Trưởng chúng ta phải tự vận dụng cho thích nghi với hoàn cảnh cá nhân mình, như vậy nảy sinh ra nhiều vấn đề phức tạp, xin Trưởng đề suất một số biện pháp để uốn nắn tư tưởng huynh trưởng, hay là cứ để như vậy tránh đụng chạm, dần dần sẽ tiến đến chuyện nhóm mạnh thu hút nhóm nhỏ, hoặc sau này có HỘI thì HỘI sẽ tự giải quyết như một số Trưởng đang lãnh đạo phong trào đã có ý kiến.

Trả lời

Như trên, tôi đã trình bày rõ về tình hình hiện nay. Nếu chúng ta nhận thức đúng về nhân duyên thì chúng ta yên tâm chèo lái. Mọi tư tưởng chán nản, buông xuôi, bi quan là có tội đối với lịch sử PT. Ở đơn vị nào, cương vị nào, PT vẫn đang cần chúng ta cùng hợp tác chèo con thuyền, chống đỡ cái nhà hiện nay.

4/ Câu hỏi: Tri thức cá nhân trên thế giới ngày nay có nhiều thay đổi mạnh mẽ so với trước đây, thế giới bây giờ là thế giới phẳng, chỉ cần 1 giây là thông tin lan tràn toàn cầu, các Hội HĐ Quốc gia trong khu vực đã có nhiều cái mới trong sinh hoạt và huấn luyện, HĐVN vì chưa có HỘI nên không thể nào được tự do sinh hoạt hay huấn luyện theo ý muốn, Thưa Trưởng, Trưởng có thống nhất ý kiến là cái gì áp dụng được, cái gì đổi mới trong sinh hoạt hoặc huấn luyện được thì chúng ta nên thực hiện cho phù hợp với Đoàn Sinh, vì các em cập nhật thông tin trên Internet hàng ngày, hay là chúng ta khư khư giữ gìn truyền thống một cách cứng nhắc. Xin Trưởng chia sẻ một vài ý kiến với kinh nghiệm sống và sinh hoạt với phong trào lâu nay.

Trả lời

Thực tế của thế giới và trong mọi nơi, đã chứng minh rõ về mặt huấn luyện, chúng ta phải thấy là đã có thay đổi lớn về thể xác, tinh thần, hiểu biết, nhu cầu của tầng lớp Ấu, Thiếu, Kha, bắt buột chúng ta phải có thay đổi kịp thời, hợp lý. Mồi phải thích hợp với cá, nếu không, huấn luyện, giáo dục sẽ lạc hậu và kém hiệu quả. Hội cũng cho phép chúng ta làm trong hoàn cảnh chờ thời khi nào có Hội đồng toàn quốc, toàn ngành thì sẽ ổn định, chúng ta không ngần ngại. Về ngành Ấu, chúng tôi đã mạnh dạn thực hiện.

5/ Câu hỏi: Từ năm 1990 đến nay các Trưởng lớn của Phong trào HĐVN đã thành lập nhiều Ban liên lạc, nhiều Ban vận động và thậm chí nộp nhiều đơn từ cũng như kiến nghị với nhà nước Việt Nam để kêu gọi và xin cho Hướng đạo Việt Nam được phục hoạt hoặc thành lập, nhưng đều bị chối từ, một số Trưởng thì cho là cứ chờ đợi vì chưa đến lúc, một số Trưởng thì không đồng ý vận động con đường từ văn phòng Hướng Đạo thế giới hoặc khu vực cho phong trào HĐ tại VN. Trưởng Rasheed nguyên giám đốc APR cùng với các Trưởng Hướng đạo Asean cách đây 5 năm có đến Việt Nam thăm và bàn bạc công việc nhằm thúc đẩy sự hợp nhất phong trào cho lớn mạnh (theo nguyên tắc bó đũa), nhưng vì lý do nào đó các anh em HĐVN

vẫn chưa ngồi lại tìm được tiếng nói chung (trong khi 3 khóa HHR và 1 khóa ALT đã được mở cho các nhóm cử người đi học tại Philippines nhằm mục đích gần gũi thân tình và thống nhất lý luận cũng như phương pháp, tuy nhiên số đông bao giờ cũng chọn nơi phù hợp, và càng ngày càng thu hút Đoàn sinh tập trung với nhau lại. Trước hiện tượng như vậy xin Trưởng cho nhận xét đây là thuận lợi cho phong trào hay là làm phong trào ngày một phân hóa thêm hay là Trưởng có ý kiến nào khác? HƯỚNG ĐẠO luôn luôn HƯỚNG THƯỢNG. Nếu được Trưởng có thể hiến kế (ngắn hạn, dài hạn) để phong trào ngày một rộng lớn, đều khắp vì đây là một tổ chức xã hội dân sự cần có trong việc giáo dục thanh thiếu niên. Biết đâu trong năm 2015 hoặc các năm tiếp theo sẽ có cái gì mới trong việc thành lập HỘI HĐVN, hiện nay Miến Điện từ cơ chế Đảng và quân đội lãnh đạo đã chuyển sang cơ chế dân chủ và đã có hội HĐ.

Trả lời

Về việc xin chính phủ có văn bản công nhận Hội HĐVN, thì chúng ta đã xem như đã làm hết sức mình.

Đã có nhiều Trưởng có đơn thỉnh cầu. Đặc biệt là Trưởng Đặng văn Việt đã có đơn gởi Bộ Chính trị yêu cầu, nếu không cho HĐ hoạt động chính thức thì xin chính phủ phải có quyết định bãi bỏ nghị định 46 và bãi chức Hội trưởng danh dự của Hội HĐVN của chủ tịch Hồ Chí Minh. Như thế đã là mức cao nhất rồi. Chúng ta yên tâm sanh hoạt, kiên tâm chờ đợi và phải cùng đồng tâm hiệp lực bảo vệ và phát triển PT với mức khả thi.

Không còn con đường nào khác, thân ái

Nguyễn Thúc Tuân

福

THAM DỰ LỄ KHAI TRƯƠNG VĂN PHÒNG HĐTG TẠI KUALA LUMPUR, MALAYSIA 2014

LT. Nguyễn Tuấn
Ủy viên Quốc tế - Ban Điều hành HĐVN

"Thật là những ngày đáng nhớ, rất ấn tượng, đầy tự hào và không thể nào quên trong cuộc đời Hướng đạo sinh của mình ! "

Vâng, thưa các Trưởng và các bạn, đó là cảm nghĩ đầu tiên của tôi khi nhớ về những ngày 18, 19, 20/6/2014. Xin nói ngay, ngày 18/6/2014 là ngày tôi được tham dự Lễ khai trương Văn phòng Hướng đạo thế giới tại Kuala Lumpur, Malaysia.

Văn phòng Hướng đạo thế giới (WOSM Office) trước đây đặt tại Thụy Sỹ từ năm 1968 và sau nhiều nổ lực, nhiều chuẩn bị… đến tháng 6 vừa rồi, Văn phòng đã chính thức dời về Kuala Lumpur, thủ đô của Malaysia. Lễ khai trương (Grand Opening) được long trọng tổ chức vào lúc 15g (giờ địa phương) ngày 18/6/2014. Tổng thư ký (Secretary General of WOSM) là

Trưởng Scott A. Teare, người Mỹ và Trưởng Chánh VP (Chief of Staff) là Sonny Kim, người Hàn quốc. Văn phòng đặt trên lầu 7 của tòa cao ốc 15 tầng, nhìn ra chung quanh có cảnh quan rất đẹp. Tòa cao ốc có nhân viên bảo vệ riêng, mặc sắc phục và có thái độ rất nghiêm chỉnh, đặc biệt đội beret màu đỏ rất đẹp. Nếu bạn là người lạ muốn đến văn phòng HĐTG mà không có báo trước với văn phòng như trường hợp của tôi ngày 20/6/2014, nhân viên bảo vệ sẽ đưa bạn đến tận lầu 7 bằng thang máy chỉ có thể di chuyển nếu có thẻ từ, sau đó đưa đến cửa văn phòng. Tại đây, bạn cần liên hệ với nhân viên lễ tân của văn phòng để được mở cửa vào.

Tuy nhiên, hãy để tôi kể với các Trưởng và các bạn về Lễ Khai trương Văn phòng HĐTG chiều ngày thứ tư, 18/6/2014.

Tôi xin không nói gì về việc tại sao tôi có mặt tại Kuala Lumpur chiều thứ tư đáng nhớ đó. Điều quan trọng là tôi đã có mặt trên phi cơ đi từ sân bay Tân Sơn Nhất, TP.HCM và đáp xuống sân bay quốc tế của Kuala Lumpur, Malaysia và đến nơi vào lúc 13g giờ địa phương. Thú thật với các bạn, do chủ quan, tôi cứ tưởng sân bay ở đó gần thành phố như ở TP. Hồ chí Minh, nên tin chắc rằng tôi sẽ có đủ thì giờ dự lễ khai mạc lúc 15g nên mới đi chuyến bay sát giờ như vậy. Thực ra, sân bay quốc tế Kuala Lumpur (KLIA) ở khá xa thủ đô Kuala Lumpur của Malaysia, cách khoảng 45 km và nếu đi bằng ô tô sẽ mất hơn 2 giờ mới đến. Tôi sẽ kể với các bạn, chúng tôi – những tráng sinh Malaysia đi đón khách và tôi – đã làm như thế nào để đến kịp giờ khai mạc lễ

khai trương văn phòng.

Sau khi nhanh chóng làm thủ tục nhập cảnh với hải quan sân bay KLIA, tôi náo nức ra cửa, lúc đó kim giờ đồng hồ đã chỉ gần đến số 2 rồi. Vừa ra đến cửa, tôi rất vui mừng nhận ra 3 hướng đạo sinh Malaysia, 2 nam và 1 nữ, với đồng phục chỉnh tề đang vui cười đón tôi. Một điều đáng ngạc nhiên là 2 em Hướng đạo sinh nam là 2 người quen cũ của tôi. Kwong Der Hao, một Hướng đạo sinh Malaysia tôi gặp trong dịp tham dự Hội nghị Vùng Á châu – Thái Bình dương lần thứ 24 (24th APR Conference) tại Dhaka, Bangladesh. Kwong rất có ấn tượng với tôi vì đã có dịp tặng và đeo cho tôi khăn quàng của Hướng đạo Malaysia trong dịp đó tại gian hàng triển lãm của Malaysia. Hướng đạo sinh thứ hai là Vincent Chan, bạn của Kwong, đã có dịp cùng bạn gái sang Việt Nam du lịch và được các Trưởng trẻ của Liên đoàn Duy Tân cùng tôi đưa các em đi thăm thành phố. Hai em cho biết khi thấy tên tôi trên danh sách khách cần đón tại sân bay, hai em đã xung phong giành đi đón tôi. Phải nói là tinh thần Hướng đạo ở đâu cũng tuyệt vời. Tôi bỗng chốc là người hạnh phúc, gặp lại 2 người bạn nhỏ đáng mến, và cũng chính hai em đã tạo điều kiện cho tôi kịp thời gian tham dự Lễ Khai trương văn phòng HĐTG chiều hôm đó.

Theo chương trình của ban Tiếp tân Hướng đạo

Malaysia, các em sẽ cùng khách đi bằng ô tô của Hướng đạo Malaysia về Kuala Lumpur. Với mong muốn rất chính đáng của tôi để kịp tham dự Lễ, hai em đã bàn với tôi thay đổi phương tiện. Chúng tôi đã nhanh chóng lên tàu điện (metro) dù có phải trả thêm tiền nhưng sẽ nhanh hơn khá nhiều.

Chúng tôi vui vẻ trò chuyện và cố quên đi quãng đường từ sân bay về Kuala Lumpur. Thỉnh thoảng tôi lại liếc nhìn đồng hồ, cây kim như có vẻ chạy nhanh hơn bình thường hay sao mà sao cứ nhích dần đến thời điểm 15 giờ. Cuối cùng, chúng tôi cũng về được Kuala Lumpur và rảo bộ về tòa nhà sẽ làm lễ gần

đó.

Gần đến nơi, một khung cảnh náo nhiệt đang diễn ra ngay trên các vỉa hè của tòa cao ốc, và các bạn có biết không, toàn là các Hướng đạo sinh Malaysia với đồng phục đang chuẩn bị đón Thủ tướng Malaysia và phu nhân sẽ đến tham dự Lễ. Lúc đó là 15g kém 3 phút. Trưởng X (tôi quên mất tên), trưởng của hai em Kwong và Chan đón tôi, đưa ngay vào bàn tiếp tân. Tôi được ghi tên và được choàng ngay 1 khăn quàng đặc biệt của HĐTG dành riêng cho sự kiện trọng đại này. Khăn quàng màu trắng, viền màu tím có ghi chữ HĐTG, phía sau là logo của sự kiện Lễ Khai trương văn phòng HĐTG, ngày tháng và nơi tổ chức. Khăn quàng này là kỷ niệm đầu tiên của tôi đối với sự kiện này. Tôi vẫn còn cất rất kỹ khăn quàng này.

Điều luật thứ 3 của HĐS là Giúp ích mọi người bất cứ lúc nào.

Điều luật thứ 8 là HĐS gặp khó khăn vẫn vui tươi.

Tôi đã được cảm nhận ngay hai điều này với sự nhiệt tình của Trưởng X. Anh có nụ cười rất dễ mến. Anh đã đùa ngay với tôi rằng tôi là người quan trọng lắm đó, vì tôi đến trước Ngài

Thủ tướng chỉ 3 phút mà thôi, trong khi bao nhiêu các Trưởng khác từ khắp nơi trên thế giới đều đã tề tựu đông đủ trên khán phòng. Anh đã tình nguyện giữ dùm vali hành lý của tôi để tôi rảnh tay (chỉ đem theo laptop) đi ngay lên khán phòng, nơi sắp diễn ra Lễ Khai trương. Khán phòng khá rộng, chứa đầy kín người, khoảng 200 người, tôi phải xin lỗi mọi người để len lỏi vào phía gần cuối phòng, nơi còn được một hai chỗ đứng.

Đang cố đi vào chỗ, khá nhiều người ra hiệu chào tôi. Tôi nhìn ra khá nhiều các Trưởng quen từ khắp nơi trên thế

giới: Tr. Prakorb, Tr. Peter ở Thái Lan, một số Trưởng ở Singapore, ở Hàn quốc, ở Bangladesh, Philippines, Nhật Bản, Hồng Kong, Campuchia… và nhiều nhất vẫn là các Trưởng Malaysia. Chúng tôi chỉ chạm tay, gật đầu chào nhau mà thôi, không ồn ào vì đã sắp đến giờ bắt đầu Lễ, chỉ riêng những nụ cười là không thiếu trên môi mọi người. Tim tôi đập rộn ràng lên vì sự thể hiện điều luật thứ tư nồng nhiệt của những người anh em Hướng đạo. Hướng đạo là vậy, tình thân ái luôn rộng mở, không phân biệt quốc gia, dân tộc, huống gì lại là người quen cũ.

Ngay sau đó là Lễ khai mạc. Tôi không còn nhớ được hết tất cả mọi điều diễn ra vào giờ đó. Có chăng khi xem lại những hình ảnh tôi chụp để cố gắng lưu lại được những khoảnh khắc đáng nhớ mới hình dung lại được. Mặc dù vậy, cũng đâu phải dễ gì khi chụp hình. Tôi đứng ở gần cuối phòng, ráng lắm cũng chỉ chụp được xa xa, hình không được rõ. Nhưng không sao, tôi tự nhủ có còn hơn không, và điều quan trọng là ở giờ phút này, mình được đứng đây chứng kiến tận mắt một sự kiện lớn của HĐTG đang diễn ra là đã quá hạnh phúc rồi. Đây là cả một hạnh phúc lớn lao, được sự giúp đỡ của bao nhiêu người,

từ những Trưởng ở quê nhà, cho đến những người anh em HĐ Malaysia, những Trưởng ở APR và WOSM… đâu phải ai cũng có được may mắn và hạnh phúc như mình. Nhìn quanh khắp khán phòng, và sau này khi được đi tham quan các phòng của WOSM cùng với mọi người, tôi nhận ra được hạnh phúc của tôi càng lớn lao hơn nữa khi chỉ có mình tôi là người Việt Nam (một Trưởng của HĐVN) có diễm phúc tham dự sự kiện này.

Rất nhiều Trưởng của HĐTG phát biểu ý kiến trong Lễ Khai trương. Tôi còn nhớ có cả những kỷ niệm chương được trao, những lời nhắn nhủ rất chân tình của Ngài Thủ tướng Malaysia, lời chia xẻ của Trưởng Dato' Seri Paduka Dr. H.J. Shafie B. H.J. Mohd Salleh, Chủ tịch Hội HĐ Malaysia (Chief Scout of Malaysia), nước chủ nhà bảo trợ sự kiện, phát biểu của Tr. Scott A. Teare… Cảm nhận của tôi về buổi lễ là sự đơn giản trong hình thức nhưng có sự trang trọng, thân tình trong nội dung. Các sự kiện tiếp nối nhau tự nhiên và không thưa gởi rườm rà. Thời gian buổi lễ ngắn gọn nhưng đủ để mọi người cảm nhận sự quan trọng của việc chuyển dời địa điểm Văn phòng HĐTG từ Geneve - Thụy Sỹ về đây, một nước châu Á.

Phần tiếp theo của buổi lễ là chương trình tham quan các phòng của Văn phòng HĐTG. Mỗi người trước đó đã được phát 1 phiếu tham quan và cứ thế, theo từng nhóm đi lần lượt từ phòng này sang phòng khác. Các phòng rất sạch sẽ và đang có một số người làm việc. Tôi theo chân đoàn người đi từ phòng

họp chung ra lại hành lang của sảnh chính có trưng bày nhiều hiện vật của Hướng đạo, và qua nhiều phòng làm việc khác. Ở cuối văn phòng là phòng của Trưởng Scott A. Teare, Tổng thư ký HĐTG. Bên cạnh đó là phòng của Trưởng Sonny Kim, Chánh văn phòng.

Ngài Thủ tướng và phu nhân, các Trưởng của Hội đồng Hướng đạo Thế giới và các Trưởng khác lần lượt rời văn phòng sau khi tham quan. Buổi lễ chấm dứt, tôi tranh thủ bước ra hành lang, đón đoàn ra về, nhưng chỉ kịp đón phu nhân Thủ tướng Malaysia đi ra. Nhân dịp này, tôi bước lên, tự giới thiệu là một Trưởng HĐVN và chụp hình chung với phu nhân Thủ tướng Malaysia. Phải cảm phục sự chuyên nghiệp của một phu nhân Thủ tướng với việc đối xử trong tình huống này, bà rất vui cười, dừng lại một chút đủ để 1 ánh chớp của máy chụp hình lóe lên rồi bắt tay và vội tiến ra cửa.

Nãy giờ tâm trí mãi cuốn theo các diễn biến của buổi lễ, theo sự hưng phấn trong tôi về việc được tham dự một sự kiện lịch sử lớn của HĐTG, tôi hầu như quên mất Trưởng X đang giữ vali hành lý của tôi. Tôi quay ra hành lang và nhìn thấy Trưởng X vẫn đang đứng đó với vali của tôi dựng một bên. Thú thật tâm trạng tôi lúc đó hơi xấu hổ, tôi không sợ mất hành lý nhưng là sự phấn khởi của việc tham gia sự kiện đã khiến tôi làm phiền người bạn mới quen. Tôi ấp úng xin lỗi, nhưng lại một điều nữa làm tôi thấy tin tưởng ở lý tưởng của phong trào được thể hiện qua những người HĐS chân chính, Trưởng X đã niềm nở nói rằng anh không ngại, không phiền chút nào về việc này, chỉ mong tôi có được niềm vui khi kịp tham dự sự kiện này, đặc biệt lại là một Trưởng HĐ nước ngoài. Tạm biệt Trưởng X với một lời cám ơn chân thành và một cái bắt tay thật chặt, tôi hẹn gặp lại anh ở bữa tiệc do HĐ Malaysia chiêu đãi tối nay, nhưng anh nói rằng chỉ một số Trưởng lớn của Malaysia và các đại biểu nước ngoài được tham dự thôi. Anh hẹn tôi dịp khác sẽ gặp nhau.

Vừa bước ra cửa sảnh, tôi chỉ vừa kịp thấy Tr. Prakorb Mukura của Hướng đạo Thái Lan (NSOT), Trưởng đã vui mừng ngoắc tôi đi về một hướng khác của sảnh, nơi đang có một số

Trưởng Hướng đạo các nước đang tụ tập quanh 1 bàn dài. Và các bạn có biết không, một bất ngờ nữa đang chờ đón chúng tôi. Ở đó, đang có một dịch vụ cung cấp một vật lưu niệm nữa cho những ai vừa tham dự Lễ khai trương: họ chụp hình cá nhân của mình và đưa vào các con tem có in ngày đầu tiên Lễ khai trương văn phòng HĐTG. Dĩ nhiên phải có phí cho dịch vụ này nhưng ai ai cũng vui vẻ, sẵn sàng trả tiền ngay để chỉ mong có được lưu niệm cho sự kiện này. Tôi và Tr. Prakorb, Tr. Peter cũng không ngoại lệ, chúng tôi nhanh chóng có ngay những con tem có in hình của mình với cờ Malaysia và logo ngày khai trương văn phòng.

Tôi quay về khách sạn Summer View đang ở, nằm ngay trước mặt tòa cao ốc văn phòng WOSM, ở góc đường, nên rất thuận tiện trong việc đi lại. Tôi ở chung phòng với 1 Trưởng của Myanmar, Tr. Maung Maung Oo, Ủy viên Chương trình của Hội HĐ Myanmar (Program Commissioner of Myanmar Scouts Association).

Buổi tối ngày thứ tư, 18/6/2014.

Theo đúng hẹn, 18g tôi chỉ cần bước qua đường là có mặt tại trước sảnh của tòa cao ốc văn phòng HĐTG để cùng mọi người lên xe đi dự tiệc chiêu đãi buổi tối của HĐ Malaysia (Welcome Dinner). Có đến 4 chiếc xe loại 50 chỗ ngồi đang đậu ngay trước sảnh. Chúng tôi lên xe, tôi nói chuyện với mấy Trưởng ngồi bên, cũng không phải ai xa lạ, cũng những khuôn mặt quen nhiều do đã từng nhiều lần gặp nhau trong các hội nghị của APR và cả của ASARC.

Buổi chiêu đãi tổ chức rất lớn, tại nhà hàng của Convention Center, một nhà hàng thuộc loại lớn nhất của Kuala Lumpur, theo tôi tìm hiểu. Mở đầu buổi chiêu đãi là lời giới thiệu của ban tổ chức, HĐ Malaysia. Tiếp theo là văn nghệ chào mừng, giới thiệu các màn múa dân tộc đặc sắc của Malaysia. Văn nghệ của Malaysia nhiều màu sắc, nhạc cụ dân tộc réo rắc, các động tác múa uyển chuyển nhưng cũng không kém phần dứt khoát. Đặc biệt trong buổi trình diễn có hoạt cảnh về việc dựng nước của Malaysia khá ấn tượng.

Tiệc được dọn ra. Thức ăn theo kiểu của Malaysia, nhiều món khá lạ và có mùi vị đặc biệt, thực sự hấp dẫn. Nhìn quanh, tôi thấy rất nhiều đoàn HĐ các nước trên thế giới, nhưng nhiều nhất vẫn là châu Á. Tôi tranh thủ gặp Trưởng Rajalingam Ramasamy của HĐ Malaysia, là Trưởng liên lạc với tôi từ trước khi tôi qua dự lễ và là Ban tổ chức sự kiện. Trưởng giới thiệu tôi với một số Trưởng chưa quen biết của các nước khác. Tôi nhìn thấy Tr. Scott A. Teare đang ngồi với phu nhân ở bàn giữa và sau khi được Tr. Rajalingam giới thiệu, tôi tranh thủ giới thiệu vài lời và chụp hình chung với Tr. Scott A. Teare và phu nhân. Trưởng Scott có hỏi thăm tình hình HĐVN nhưng theo tôi, do thời gian và hoàn cảnh không cho phép, có lẽ đây chỉ là lời hỏi thăm xã giao ban đầu mà thôi.

Trong buổi tiệc, tôi cũng gặp lại những người quen cũ. Một trong những người gặp tôi tay bắt mặt mừng là Tr. Abdullah Rasheed, nguyên Giám đốc HĐ Vùng Á châu Thái Bình Dương; Tr. JR Pangilinan, Giám đốc Vùng; Tr. Habibul Alam, HĐ Bangladesh; nữ Trưởng của Macao, Tr. Francisca Vong, Phụ tá Ủy viên quốc tế của Hướng đạo Macao; Tr. của HĐ Brunei Darussalam … Đó là chưa kể đến các Trưởng Campuchia: Tr. Kong Uok, Phó Hội trưởng HĐ Campuchia và Tr. Tuon Siphan, Ủy viên quốc tế; Tr. Prakorb của NSOT là bạn cùng khóa LTC tại Australia năm 2005, đã từng giúp đỡ HĐVN rất nhiều…

Tôi cũng đã gặp Tr. Takayasu Sato, Phó tổng thư ký World Jamboree sẽ được tổ chức tại Nhật Bản năm 2015 và cùng hẹn nhau sẽ gặp tại Nhật năm tới. Không biết tôi có thể tham dự Jamboree này được không nhưng tự đáy lòng, tôi rất muốn và sẽ cố hết sức để tham dự.

Trong bữa tiệc, các đoàn HĐ các nước gởi những món quà HĐ đến Tr. Scott A. Tear và HĐ Malaysia. Tôi rất tiếc do không đem theo trong bữa tiệc nên nhủ thầm sẽ có dịp đến thăm sau tại văn phòng HĐTG và tại HĐ Malaysia.

Gần cuối tiệc, Tr. Dato' Seri Paduka Dr. H.J. Shafie B. H.J. Mohd Salleh, Hội trưởng Hội HĐ Malaysia tặng kỷ niệm chương nhân dịp Lễ khai trương văn phòng HĐTG tại Kuala

Lumpur cho đại biểu các nước. Tôi vinh dự được xướng tên để nhận một kỷ niệm chương. Điều vinh dự là mỗi nước chỉ được một kỷ niệm chương mà thôi.

Bữa tiệc kết thúc trong sự lưu luyến của mọi người. Mọi người lên xe ra về kết thúc lễ khai trương văn phòng HĐTG tại Kuala Lumpur, Malaysia. Riêng tôi, tôi tự nhủ sẽ đến thăm lại văn phòng HĐTG trước khi về Việt Nam vì dễ gì có cơ hội được như vậy, mặc dù văn phòng dời về đây là cả một sự thuận lợi cho vùng Á châu Thái Bình Dương.

Thứ sáu, 20/6/2014. Buổi sáng. 9 giờ.

Tôi rảo bộ qua văn phòng Hướng đạo thế giới. Lần này đã nhớ đem theo mấy món quà đã có chuẩn bị sẵn từ Việt Nam: mấy cái bút nịt có logo và chữ HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM, mấy quạt tay làm bằng vải có vẽ hình chùa Thiên Mụ ở Huế, có chữ VIỆT NAM (mua ở Huế), mấy cái làm dấu sách có thêu hình cô gái Việt Nam mặc áo dài.

Vào đến văn phòng, tôi được Trưởng Sonny Kim, Chánh văn phòng của WOSM, đón tiếp. Trưởng Sonny Kim là người Hàn quốc, còn khá trẻ, khoảng trên 30 tuổi, là người rất lịch thiệp và dễ mến. Biết tôi từ Việt Nam qua, Trưởng khá ưu ái và đón tiếp rất thân mật. Tôi thân ái gởi những món quà của Hướng đạo Việt Nam đến trưởng Sonny, Trưởng rất thích và đặt ngay lên kệ trong phòng. Chúng tôi chụp hình chung tại văn phòng. Trưởng Sonny mong muốn có 1 chuyến du lịch đến Việt Nam, tôi chân thành mời Trưởng. Trưởng hứa rằng ngay khi có điều kiện sẽ đi thăm Việt Nam và sẽ liên lạc trước với tôi. Trưởng Sonny ưu ái tặng tôi một bì thư có in tem ngày phát hành đầu tiên của Lễ khai trương này, là loại quý hiếm ở thời điểm này và có lẽ cả trong tương lai vì tem thư này đã được gởi tặng hết trước đó rồi.

Để gặp được Tr. Scott A. Teare không dễ, vì theo lời Tr. Sonny, Tr. Scott rất bận rộn. Tr. Sonny đã bố trí cho tôi ngồi chờ Tr. Scott ở văn phòng. Đến khi gặp được Tr. Scott, ấn tượng của Trưởng Tổng thư ký HĐTG đối với tôi khá đặc biệt. Tr. Scott khá bình dị, tuy nhiên toát ra vẻ chuyên nghiệp. Chúng tôi vào văn phòng của Trưởng Scott. Văn phòng của Trưởng Scott khá

đơn giản, có lẽ do mới chuyển về hoặc do tính cách của Trưởng như vậy. Tr. Scott nhớ ngay đến tôi, vì vừa gặp và chụp hình trong bữa tiệc chiêu đãi vừa rồi. Điều này tạo cho chúng tôi dễ dàng trao đổi hơn. Mặc dù vậy, chúng tôi chỉ trao đổi được chút ít, chủ yếu là thăm hỏi vì thời gian không nhiều. Trưởng cũng hỏi sơ qua về tình hình HĐVN hiện nay. Tôi thân ái gởi đến Tr. Scott những món quà của Hướng đạo Việt Nam. Trưởng có vẻ thích thú với cái quạt tay bằng vải và để ngay lên kệ chưng bày cùng các vật lưu niệm khác của các nước.

Cuộc gặp của tôi và Trưởng Scott A. Teare kết thúc sau khoảng 20 phút trò chuyện. Tôi qua chào từ biệt Trưởng Sonny và các nhân viên đang làm việc và ra về với tâm trạng vui vì đã có cơ hội được thăm và tiếp xúc với văn phòng Hướng đạo thế giới trong dịp đặc biệt này.

Cũng trong dịp mấy ngày ở đất nước Malaysia xinh đẹp này, tôi có dịp đi thăm Văn phòng Hội HĐ Malaysia, nơi Tr. Dato' Seri Paduka Dr. H.J. Shafie B. H.J. Mohd Salleh, Chief Scout of Malaysia làm việc, chụp hình chung với nhau và tham quan Scout shop của HĐ Malaysia.

Thật sự, mãi đến giờ này khi viết lại những kỷ niệm này, tôi vẫn còn bồi hồi vui sướng nhớ lại những hình ảnh khi được tham dự Lễ khai trương văn phòng HĐTG tại Kuala Lumpur, Malaysia, nhớ những người bạn Hướng đạo trên khắp thế giới dù đã quen hay chỉ mới lần đầu gặp mặt mà vẫn siết chặt tay nhau, vẫn giúp nhau, vẫn chào hỏi nhau như anh em một nhà. Phải chăng chỉ có trong phong trào Hướng đạo mới như vậy, mới chân thành, mới cởi mở, mới tin tưởng, mới nhiệt tình… với nhau như anh em ruột thịt như trong Điều luật thứ 4 của chúng ta.

Cám ơn những người bạn mới quen, cám ơn những người bạn đã quen, cám ơn những ai dù đã biết hay không biết tôi vẫn giúp đỡ bằng cách này hay cách khác để tôi có được những kỷ niệm tuyệt vời này.

Cám ơn phong trào Hướng đạo và các Trưởng là Thầy của tôi, là đàn anh của tôi, các Trưởng cộng sự của tôi và tất cả các Hướng đạo sinh Việt Nam và trên khắp thế giới đã cho tôi

biết những điều hay, điều tốt của phong trào để tôi ngày một cố gắng hơn với mong muốn trở thành một Hướng đạo sinh giỏi và là một công dân có ích cho xã hội.

Và điều cuối cùng để cám ơn là:

"Cám ơn đời mỗi sớm mai thức dậy,
Ta có thêm ngày nữa để yêu thương"

(Kalid Gibran)

Qua những kỷ niệm đáng nhớ này, tôi càng tin tưởng hơn vào lý tưởng Hướng đạo, vào nguyên lý:

"Bổn phận đối với Thượng đế (Tín ngưỡng tâm linh)
Bổn phận đối với tha nhân
Bổn phận đối với bản thân"

Tôi cũng càng tin tưởng vào một tương lai tốt đẹp hơn của Phong trào, một phong trào giáo dục thanh thiếu niên, một phong trào với phương châm " Creating a better world " .

Văn phòng HĐTG hiện nay có lực lượng điều hành rất tốt, kết hợp sự chín chắn, trầm tĩnh, uy tín, kinh nghiệm… của Tr. Tổng thư ký Scott A. Teare và sự nhanh nhạy, nhiều khả năng, đầy nhiệt huyết… của Tr. Chánh văn phòng Sonny Kim và các nhân viên trẻ sẽ là sức bật rất lớn cho giai đoạn mới đạt nhiều thành quả tốt đẹp.

Việc dời văn phòng Hướng đạo thế giới về Kuala Lumpur, Malaysia, một nước thuộc châu Á, là một quyết định sáng suốt của Hội đồng HĐTG. Châu Á hiện nay đang có số lượng đoàn sinh Hướng đạo chiếm đa số trên thế giới, là tương lai phát triển về nhiều mặt. Điều này là cơ hội phát triển rất lớn cho Hướng đạo khu vực, dĩ nhiên trong đó có phong trào Hướng đạo tại Việt Nam.

Kỷ niệm đáng nhớ về việc tham dự Lễ khai trương Văn phòng HĐTG tại Kuala Lumpur, Malaysia ngày 18/6/2014 này là một kỷ niệm thật tuyệt vời. Kỷ niệm này cho tôi lòng tin vào Phong trào, vào các Trưởng, vào tất cả các Hướng đạo sinh, vào các phụ huynh, vào chính bản thân tôi… sẽ tạo dựng sân chơi tốt đẹp hơn nữa, đưa đến những kết quả thiết thực, bổ ích hơn nữa nhằm đưa đất nước chúng ta phát triển hơn.

Sự hữu ích của Phong trào Hướng Đạo
đối với Thanh Thiếu Niên

Bài phát biểu của ông Nguyễn Cảnh Bình, giám đốc công ty Alpha Books về Hướng đạo sinh nhân ngày 31/5/2014 tại Hà Nội

BBT: Trong Lễ kỷ niệm 68 năm Chủ tịch Hồ Chí Minh nhận làm Hội trưởng Danh dự của Hướng Đạo Việt Nam (1946-2014) được tổ chức tại Nhà Bảo tàng Phụ nữ Hà Nội ngày 31.05.2014, Ông Nguyễn Cảnh Bình – Giám đốc Nhà xuất bản Alpha Books – người đã quyết định cho in bản dịch cuốn "Scouting for Boys" của BP – đã có bài phát biểu dưới đây.

GVMD hoan nghênh tinh thần dấn thân cho công tác giáo dục Thanh Thiếu Niên trong việc đã in và sẽ in các sách căn bản của Hướng Đạo & Kỹ năng sinh tồn để cho giới trẻ học hỏi kinh nghiệm sống

Tôi biết đến Phong trào Hướng đạo sinh từ khi còn là đứa bé 7-8 tuổi khi cha tôi thường kể cho tôi nghe những hoạt động Hướng đạo mà ông đã tham gia những năm 1940-1944 khi cha ở Nghệ An và lần cắm trại ở Cửa Lò. Nhiều lần ông kể về ông Hoàng Đạo Thúy và về các phong trào Hướng đạo… Cứ thế, những câu chuyện về Hướng đạo ngấm dần vào tôi qua các câu chuyện của cha tôi: ấu sinh, thiếu sinh, tráng sinh…

Dần dần tôi cũng tự tìm hiểu về Hướng đạo và nhất là các kỹ năng sinh tồn, sống sót ngoài trời… Và năm 2013, sau nhiều lần tìm hiểu, thật may mắn Alpha Books đã xuất bản cuốn Scouting for boys của Robert Baden – Powell, người sáng lập Phong trào Hướng đạo trên thế giới. Tôi xin phép trích đọc Lời giới thiệu cuốn sách của chính ông, một Huân Tước mà đối với tôi thật tuyệt vời:

"Phong trào Hướng đạo sinh đã được nhiều người say mê mô tả như là một cuộc cách mạng về giáo dục. Nhưng nó không phải thế. Nó chỉ đơn thuần là một gợi ý ngẫu nhiên cho

một hoạt động giải trí vui chơi ngoài trời, vô tình lại trở thành một phương tiện hỗ trợ giáo dục thực tế.

Nó có thể được coi như một môn học bổ trợ trong nhà trường để bổ sung những thiếu sót không thể tránh khỏi trong chương trình giáo dục thông thường của nhà trường. Hay nói cách khác, đây là một chương trình đào tạo công dân tốt thông qua hoạt động Hướng đạo sinh.

Hướng đạo sinh bổ trợ cho các môn học trong nhà trường thông qua việc xây dựng tính cách, sức khỏe và sự khéo léo của mỗi học sinh và của mỗi công dân thông qua việc áp dụng nó để phụng sự đất nước.

…

Tuy nhiên trên thực tế, Hướng đạo sinh nhắm vào các mục tiêu khác hơn là một môn học đơn thuần trong chương trình giáo dục. Nó dạy các cậu bé cách sống chứ không phải cách kiếm sống. Do đó mục tiêu của việc huấn luyện Hướng đạo là nhằm thay thế Cái Tôi bằng Sự cống hiến, làm cho các cậu bé trở thành người có ích, cả về mặt đạo đức và sức khỏe, để phục vụ cộng đồng.

Ở đây tôi không đơn thuần nói đến quân đội. Phong trào của chúng tôi không nhằm mục đích quân sự. Điều tôi muốn nói đến là lý tưởng phục vụ cho đồng bào của mình.

…

Việc dạy học được thực hiện thông qua ví dụ và các cậu bé nhanh chóng học hỏi thông qua những kinh nghiệm thực tế mà các Trưởng Hướng đạo đã trải qua. Thông qua những người hướng dẫn giỏi, hiệu quả của việc huấn luyện này đã vượt lên trên cả mong đợi nhằm tạo nên những công dân vui vẻ, mạnh khỏe và có ích.

Mục tiêu của những người sáng lập ra phong trào không chỉ để giúp những cậu bé có tiềm năng mà đặc biệt hơn nhắm cả vào những cậu bé bình thường. Chúng tôi muốn mang đến cho các em niềm vui trong cuộc sống, cho các em "tài sản" và cả những cơ hội mà những người anh em giỏi giang hơn các em đã có được để ít nhất các em cũng có cơ hội bình đẳng hơn trong cuộc đời mình.

Tất cả các quốc gia đều nhanh chóng nhận thấy hiệu quả của phong trào Hướng đạo nên đã áp dụng và phát triển việc huấn luyện này theo đúng như những gì mà cuốn sách này nêu ra.

Kết quả là ngày nay số lượng anh em Hướng đạo sinh trên toàn thế giới đã lên đến khoảng 6 triệu người (năm 1954), tất cả đều phục vụ cho cùng một lý tưởng, theo cùng một lời thề và quy tắc. Tất cả mọi người đều coi nhau là anh em và quen biết nhau thông qua việc trao đổi thư từ kết hợp với những chuyến thăm trực tiếp.

Không cần phải có trí tưởng tượng dồi dào lắm để nhận thấy những triển vọng quốc tế, kết quả của tình huynh đệ ngày càng lớn mạnh này trong tương lai gần. Tinh thần tình bạn và lòng thiện nguyện rộng mở giữa các công dân tương lai này không chỉ tạo nên linh hồn của Hướng đạo sinh mà còn là sự bảo đảm mạnh mẽ chống lại rủi ro thế chiến trong tương lai. Việc này nghe có vẻ mơ mộng nhưng cách đây 40 năm ai đó cho rằng việc quyển sách này có thể tạo nên tình huynh đệ của hơn 6 triệu Hướng đạo sinh ngày nay và cả 3,25 triệu thành viên của phong trào Hướng đạo sinh nữ nữa cũng là một điều tưởng tượng xa xỉ.

Nhưng thực tế đã xảy ra như thế.

Và viễn cảnh đó hoàn toàn có khả năng xảy ra khi tất cả nam giới và phụ nữ cùng chung tay để thúc đẩy phong trào.

Sự kết hợp của những sinh vật biển nhỏ bé đã giúp hình thành nên những đảo san hô. Không có công ty nào lớn mạnh nếu thiếu ý chí và sự hợp tác để xây dựng nên chúng. Hàng ngày chúng tôi phải từ chối nhiều cậu bé mong muốn được tham gia vào phong trào Hướng đạo vì chúng tôi không có đủ người để huấn luyện các em. Chúng ta có một lòng yêu nước nồng nàn. Nó tiềm ẩn trong rất nhiều người dân chưa có cơ hội được thể hiện ra. Tình anh em bằng hữu này đã mở ra cơ hội cho mọi người cùng làm việc với nhau để cùng hướng tới thành công và tạo cơ hội cho mọi người cùng cống hiến cho đồng bào mình.

Nhà triết học Socrate đã đúng khi nói: “Không ai có một mục đích tốt đẹp hơn người sẵn sàng dạy dỗ không chỉ con mình mà cả con cái những người xung quanh.”

...

Giờ đây, các bạn trẻ đang được sống trong thế giới phẳng, một thế giới khác biệt rất nhiều với thế giới mà Baden đã sống khi viết cuốn sách. Thế giới hôm nay chúng ta sống là nơi công nghệ thông tin chi phối, nơi con người ít dần sự giao lưu trực tiếp với nhau, ít dần sự tiếp xúc với thiên nhiên… Nhiều đứa trẻ hôm nay không còn điều kiện và môi trường tốt cho những sinh hoạt ngoài trời…

Cũng trong thế giới này, chúng ta phải đối mặt với nhiều thách thức hơn: biến đổi khí hậu, thiên tai & những bất ổn trong cuộc sống… Vì thế, tôi tin rằng kỹ năng sinh tồn, vẫn giữ vị trí quan trọng và cần được tạo dựng lại, cần được bổ sung thêm…

Năm 1907, lần đầu tiên Robert Baden-Powell tổ chức trại Hướng đạo tại Đảo Brownsea ở Anh và viết ra các nguyên tắc của Hướng đạo trong cuốn sách "Hướng đạo cho trẻ em" (London, 1908). Đến năm 1930, Hướng đạo Việt Nam đã được thành lập bởi Trưởng Hoàng Đạo Thuý tại Hà Nội. Từ lúc thành lập vào năm 1930, Hướng đạo Việt Nam đã trải qua nhiều giai đoạn, thu hút rất đông những nhân vật sau này giữ những vai trò trọng yếu trên chính trường miền Bắc cũng như miền Nam như Tạ Quang Bửu, Trần Duy Hưng, Lưu Hữu Phước, Tôn Thất Tùng, Võ Thành Minh, Phạm Ngọc Thạch, Trần Văn Tuyên, Phạm Biểu Tâm, Trần Điền, Cung Giũ Nguyên,...

Hôm nay, nhân dịp kỷ niệm 68 năm ngày Chủ tịch Hồ Chí Minh nhận lời làm Hội trưởng danh dự Hướng đạo Việt Nam 31/5/1946-31/5/2014, rất vinh dự cho tôi đứng đây nhớ lại những câu chuyện về Hướng đạo mà cha tôi nói với tôi 35 năm về trước.

Chúng tôi cũng mong hợp tác với các bạn để tiếp tục phát triển và xuất bản nhiều cuốn sách về Hướng đạo, về kỹ năng sinh tồn và sống sót.

Cám ơn Ban tổ chức đã mời tôi tới dự.

Cám ơn các bạn!

Nguyễn Cảnh Bình.

Tu thư & dịch thuật

BBT: Trong dịp đến thăm và thuyết trình cho Trại HL kỹ năng của Đạo Cần Thơ tổ chức tại THIỆN LÂM – ĐÀ LẠT từ 30/4 đến 01/05/2014. Sư tử Đảm đương nhận được 2 câu hỏi liên quan đến Tu thư & Dịch thuật đề cập ở dưới đây. Tuy đã giải đáp tại chỗ rồi, nhưng thấy những vấn đề đó cũng là thắc mắc chung của nhiều người nên chúng tôi ghi lại để đăng trong GVMD.

*

* *

*** VẤN ĐỀ THỨ NHẤT: Có nên dịch lại cuốn Scouting for boys hay không?**

+ Được một Trưởng báo tin vui: Nhà xuất bản Alpha Books vừa in ra 3 tập đầu của cuốn “Hướng Đạo cho trẻ em”… nhưng tiếc rằng chưa sát thuật ngữ của HĐ, vậy có nên dịch lại hay không?

- Ý kiến của STĐĐ: Trước đây Nxb Giáo dục ở Cần Thơ in bộ truyện tranh ĐỘI SÓC NÂU, kể chuyện sinh hoạt – học tập – phục vụ cộng đồng… của các HĐS rất hay & rất bổ ích. Sách bán hết từ lâu, nhiều trẻ em mượn của bạn để đọc, thích quá muốn tìm mua để sưu tập cho Tủ sách của gia đình nhưng kiếm không ra. Nhiều người thắc mắc sách bán chạy như thế, sao không tái bản để đáp ứng nhu cầu của các thiếu nhi trong khi những truyện tranh nhảm nhí thì nhiều Nxb in và bán tràn lan… tìm hiểu mới biết nguyên nhân là Nxb Giáo dục không được cấp giấy phép tái bản.

Nay Nxb Alpha Books gồng mình in cuốn “Hướng Đạo cho Trẻ em” nên chúng ta phải hoan nghênh, tuy rằng chưa được hoàn chỉnh vì dịch giả không phải là HĐS nên chưa sát với thuật ngữ HĐ… nhưng chúng ta cũng không nên phê bình vì đó không hẳn là lãnh vực chuyên môn của họ mà đã cố gắng dịch & in là quý lắm rồi… ngay cả những Trưởng HĐ cao cấp mà không chuyên về dịch thuật cũng còn sai sót: Ví dụ cùng là chữ Scouting, dù đều ở trong sách của BP viết cũng không hẳn là Hướng Đạo: bắt đầu từ cuốn Scouting for Boys ra đời mới dịch là HĐ, nhưng tựa đề cuốn Aids to Scouting for NCO and Men (in

năm 1899) mà dịch là “Hướng dẫn sinh hoạt Hướng Đạo cho sĩ quan phụ tá & binh sĩ”, in sờ sờ trong cuốn “Chơi cho đúng” lại là sai vì năm 1899 chưa có PTHĐ, nên phải dịch là “Hướng dẫn thuật thám thính (hay thuật trinh sát) cho Hạ sĩ quan & binh sĩ”, không những dịch sai chữ Scouting mà cả cụm từ NCO (Non commissioned Officer) cũng không phải là Sĩ quan phụ tá mà phải dịch là “Hạ sĩ quan” mới đúng!

Vậy chúng ta không nên phê bình mà cũng không có quyền gì đính chính vì đó là trách nhiệm của dịch giả & Nxb… trái lại, chúng ta nên hoan nghênh để họ tiếp tục in những tập tiếp theo, dù không đạt yêu cầu cho lắm đối với chúng ta, nhưng ít ra cũng “đánh động” cho quần chúng biết những sinh hoạt của HĐ là gì… kẻo để lâu quá rồi, nhất là các đồng bào Miền Bắc & một số dân Miền Nam ở thôn quê chưa hề tiếp cận với sinh hoạt của chúng ta, nên khi nghe nói “Hướng Đạo” họ cứ hỏi là Đạo gì, thờ Chúa hay Phật hoặc vị Thần nào?!

Chúng ta phải cổ vũ giúp cho sách bán chạy thì họ mới tiếp tục xuất bản để có sách cho các HĐS dùng… chúng ta chỉ cần hướng dẫn cho các em chỉnh sửa một số thuật ngữ chưa đúng với HĐ mà thôi là có thể tận dụng sách họ in ra… chứ nếu chúng ta dịch và in ra dùng trong nội bộ cũng khó thực hiện được vì không có đủ phương tiện và ngân khoản. Xin dẫn chứng như sau:

- Trong thập niên '50 của Thế kỷ trước, Xưởng Thiếu Trưởng của Đạo Thừa Thiên có chia nhau dịch cuốn “Eclaireurs” (bản tiếng Pháp của Scouting for Boys), sau đó các Trưởng Lê Cảnh Đạm, Tôn Thất Đông, Tôn Thất Dương Vân và Lê Hữu Khải đã hiệu đính, Bộ TUV dưới thời Trưởng Dương Vân cho in Ronéo thành từng chương (Câu chuyện Lửa trại) để cho các Trưởng dùng.

Trong thập niên '60, Bộ TUV dời vào Saigòn, ngân quỹ dồi dào hơn nên in cuốn “Hướng Đạo cho Trẻ em” do Trưởng Mai Liệu biên soạn nhưng chỉ tóm lược mà thôi (có lẽ không đủ tiền in cả cuốn sách đầy đủ) do đó về sau không in lại toàn văn bản dịch của Xưởng Thiếu trưởng Thừa Thiên, sợ giẫm chân nhau mặc dù đã dịch đầy đủ từ trước.

Cũng thế, tôi đã dịch cuốn LE GUIDE DU CHEF

ÉCLAIREUR (lúc đó không kiếm được bản tiếng Anh Aids to Scoutmastership) và đã đăng nhiều kỳ từ 1956-1959 trong Nội san Đống Đa của Tráng đoàn Sinh viên do Trưởng Quỳnh Hòe điều hành… (các cuốn in Ronéo đó ở nhà Trưởng Quỳnh Hòe còn lưu trữ)… nhưng vì lúc đó còn là Sinh viên nên chưa có tiền xuất bản. Trong thập niên '60 thì BTUV in cuốn HƯỚNG DẪN VÀO NGHỀ TRƯỞNG HƯỚNG ĐẠO do Trưởng Đỗ Văn Ninh dịch, vì vậy sau này Tủ sách Tu thư Huấn luyện Miền 2 không in lại cuốn này vì sợ hiểu lầm là dựa theo cuốn HDVNTHĐ của Trưởng Đỗ Văn Ninh dịch mà viết lại theo lối văn của mình, còn nếu in lại sách của Trưởng Đỗ Văn Ninh thì chưa được ủy nhiệm của dịch giả…

VẤN ĐỀ THỨ HAI: Sách "Đường Thành công"

Có 2 ý kiến đưa ra:

1- Một khóa sinh phát biểu… "Đọc Đường Thành công khó hiểu quá!"…

Tôi hỏi Em đọc cuốn in năm nào? Em bảo cuốn xuất bản từ trước! Thế thì chỉ vì hồi đó dịch giả dùng Từ điển quá cổ, chưa được cập nhật nên các em không hiểu là phải. Ví dụ trong hình vẽ quả tim người bổ đôi, dịch chữ "Artère" là "phát huyết quản", trong khi bây giờ học sinh cấp I đã biết là "Động mạch chủ" (vì phát ra từ tim), dịch chữ "Veine" là "Hồi huyết quản" mà bây giờ các em học là "tĩnh mạch chủ", dịch chữ "Valvules fermée… Valvules Ouvertes" là "Biện mạc khép lại, … Biện mạc mở ra" trong khi bây giờ các em học là "Van khép lại, … van mở ra", hoặc khi BP kể chuyện săn heo rừng suýt bị đâm thủng ruột bởi "ses défences" mà dịch là "sừng của nó" thay vì phải viết là "nanh của nó". Chữ défences là cơ quan tự vệ của con vật thì phải dịch là "sừng" nếu đối với Trâu, bò hoặc hươu, nai; với Voi thì phải gọi là "ngà"; heo rừng thì là "nanh"… tuy nhiên các điều đó đã được STĐĐ hiệu đính khi Tủ sách Tu thư Huấn luyện Miền 2 tái bản rồi!

Lúc đó, Gấu Đa thiện Nguyễn Thái Hùng, Trại Trưởng Khóa HL, giải quyết ngay:

"Vậy tôi sẽ tặng cho mỗi toán 1 cuốn Đường Thành công do Tủ sách Tu thư Huấn luyện Miền 2 tái bản".

2- Có một người lại bảo rằng đọc Đường Thành công buồn ngủ lắm!

Tôi đã giải thích rằng, trong bản dịch nguyên thủy vì theo từng câu từng chữ của bản tiếng Pháp nên không suông theo tiếng Việt, nhưng khi hiệu đính tôi đã đảo đi đảo lại cho đỡ trúc trắc nhiều lắm rồi. Tuy nhiên lối viết của Cụ BP theo lối bình dị cho mọi người đều có thể cảm thấy gần gũi như nghe kể chuyện giữa người Cha với các con, chứ không dùng lối viết "hàn lâm", do đó khi hiệu đính tôi đã có sửa rất nhiều so với bản dịch lúc đầu nhưng vẫn cố giữ bản sắc của BP… như Mario Sica phát biểu trong lời "Ghi chú của Người Biên tập cuốn DẤU CHÂN NGƯỜI SÁNG LẬP"… "Nhằm bảo toàn bản sắc của BP càng được nhiều càng tốt, chúng tôi cố gắng giảm thiểu việc hiện đại hóa văn phong của Người. Tuy nhiên, một vài từ ngữ hoặc mệnh đề - rất ít – mà ngày nay trở thành khó hiểu làm cho người đọc hiểu lầm, nên đã được thay thế bởi những từ cập nhật".

Lúc đó LM Nguyễn Đức Bình, Tân Tổng Tuyên úy Hướng Đạo Công giáo, thuyết trình viên về Đường Thành công của Khóa HL do Đạo Cần Thơ tổ chức tại ĐàLạt đã góp ý rất hay:

"Phần lớn các Khóa sinh hôm nay đều có trình độ Đại học, các Trưởng hiện thời cũng thế, nên cách tốt nhất là tìm đọc thêm trong nguyên bản của BP, đồng thời đọc bản dịch, vừa luyện được sinh ngữ, vừa dễ hiểu vì đã có câu dịch gợi ý rồi cũng đỡ tra cứu Từ điển nhưng vẫn giúp ta hiểu đúng nội dung một cách dễ dàng".

Phần góp ý của Cha Bình thật xác đáng, giúp cho sự giải thích thắc mắc này được hoàn hảo hơn.

*

* *

Sau khi ra HàNội tổ chức Kỷ niệm 68 năm ngày Chủ tịch Hồ Chí Minh nhận làm Hội trưởng Danh dự của HĐVN, Trưởng Phạm Thanh Hiệp được Giám đốc Nxb Alpha Books gợi ý in lại các sách căn bản của BP sau khi in bản dịch cuốn Scouting for Boys Trưởng Hiệp bèn gọi điện thoại cho tôi đề nghị đưa các sách mà Ban Tu thư Huấn luyện Miền 2 đã in ấn để Alpha Books xuất bản, trước tiên là cuốn Đường Thành Công nhưng đề nghị xem lại nên bỏ chương "Vô tôn giáo".

Tuy rằng rất hoan nghênh Nxb Alpha Books trong việc in ấn các sách HĐ, tôi sẵn sàng đưa những cuốn mà DCC. Tôn

Thất Đông và STĐĐ đã dịch & Tủ sách Tu thư Huấn luyện Miền 2 đã ấn hành để tái bản cho ace HĐ có sách đọc, nhưng việc xuất bản cuốn Đường Thành Công nếu in lại toàn văn thì còn phải đắn đo xét lại… vì khi Trưởng Nguyễn Thúc Toản ủy nhiệm cho tôi toàn quyền tái bản (có làm giấy đưa chính quyền thị thực chữ ký), để cho được hoàn chỉnh, tôi đã hiệu đính trên 4000 từ (bản thảo còn được cất giữ tại nhà Trưởng Vũ Anh Tuấn – Tráng Trưởng Tráng đoàn 812) đó là chưa kể việc đảo vô số mệnh đề cho đúng văn phong hiện đại… để thêm phần giá trị cho các dịch giả mà tôi vẫn để là Nguyễn Thúc Toản & Nguyễn Tấn Đức mà thôi. Ban đầu vì định đưa cho Nxb Trẻ ấn hành nên theo nguyên tắc in sách do Nxb thì ở trang cuối cùng, sau cả phần Mục lục, phải có ghi tên người chịu trách nhiệm xuất bản; người hiệu đính hoặc sửa bản in, phát hành bao nhiêu cuốn, số giấy phép… nên phải ghi người hiệu đính là tôi. Đến khi Nxb không chịu cấp phép và bỏ tiền in thì tôi lấy bản đánh máy vi tính về để Trưởng Vũ Anh Tuấn & Tráng đoàn 812 ấn hành mà quên bỏ trang cuối… Thế là có người nói ra nói vào làm Trưởng Nguyễn Thúc Toản vì không hiểu về thủ tục của Nxb nên hiểu lầm là tôi sửa lưng Trưởng ấy, mặc dầu tên dịch giả ở đầu sách vẫn để tên 2 Trưởng Nguyễn Thúc Toản & Nguyễn Tấn Đức mà thôi… rồi lại có vài Trưởng trẻ a dua theo, mặc dù chưa đọc cả 2 cuốn và so sánh mà dám phát biểu rằng cuốn do Tủ sách Huấn luyện Miền 2 ấn hành chẳng khác gì cuốn xb lần đầu, mặc dù trong đó tôi đã chỉnh sửa hơn 4000 từ mà ý nghĩa khác hẳn như đã nêu trên… đúng là ếch ngồi đáy giếng mà đua đòi nói chuyện trên trời xanh!

Nếu bây giờ bỏ thêm “Tảng đá ngầm thứ 5: “VÔ TÔN GIÁO” thì càng không ổn nên tôi không nhận lời Trưởng PTH đưa cho Nxb Alpha Books in lại cuốn ĐƯỜNG THÀNH CÔNG, thà để người khác làm, chứ ace HĐ không nên dính vào rồi mang tiếng về sau.

Cuốn Scouting for Boys do người ngoài phong trào dịch lại toàn thể thành thử khác với cuốn HĐCTE của Trưởng Mai Liệu tóm lược nên không ai dị nghị gì được, còn những cuốn khác thì nên tránh tiếng là hơn!

STĐĐ

Phát triển đời sống tâm linh
Trong sinh hoạt Hướng Đạo

A. Tư Tưởng Của Baden Powell Về ĐSTL

I. Nhận định

1. Tín ngưỡng và Tâm linh

a. Tín ngưỡng: Khi nói đến tín ngưỡng, thông thường ta muốn nói đến niềm tin tôn giáo (hoặc đạo giáo) như đạo Cơ Đốc (Công giáo La mã, Tin lành, Chính thống giáo), đạo Phật, đạo Hòa Hảo, đạo Cao Đài, đạo Hồi...

b. Tâm linh: Là sự cảm nhận "Thiêng Liêng" ngoài phạm vi tôn giáo do một hiện tượng hoặc một tác động nào đó ngoài khả năng suy luận của con người, vượt lên trên những giải thích khoa học thuần lý.

2. Duy Tâm và Duy vật

a. Duy tâm: Thuộc về chủ nghĩa duy tâm (triết học duy tâm) cho rằng bản chất của vũ trụ là ý thức, ý thức có trước vật chất, vật chất là sản phẩm của ý thức. Đời sống tinh thần, sự hướng thượng, sinh hoạt tâm linh, tôn giáo, triết học, nghệ thuật, đạo đức...nằm trong phạm trù ý thức còn gọi là "thượng tầng kiến trúc" vì ý thức quyết định sự tồn tại.

b. Duy vật: Thuộc về chủ nghĩa duy vật (triết học duy vật) quan niệm rằng bản chất của vũ trụ là vật chất, có vật chất rồi mới có ý thức. Vật chất là một sự thực khách quan ở ngoài ý thức của con người. Những sinh hoạt vật chất của xã hội như như vấn đề lao động, phương thức sản xuất... là "hạ tầng cơ sở" quyết định "thượng tầng kiến trúc".

3. Hữu thần và vô thần:

a. Hữu thần: Những người có niềm tin tôn giáo, có những cảm nhận tâm linh, có đời sống hướng thượng và biết quan tâm đến tha nhân... đều là những người hữu thần.

b. Vô thần: Những kẻ chủ trương con người là bản thể vật chất, không có niềm tin tôn giáo, không có đời sống tâm linh. Đối với họ, con người không có "nguyên ủy" cũng không có

"chung cuộc", hoàn toàn không bị chi phối và tác động bởi thần linh hay Đấng Tạo Hóa. Trong cuốn Đường Thành Công (Rovering to Sucess), Baden Powell có nhắc đến vấn đề vô thần như sau: "Phía đen tối của tảng đá ngầm này là sự tai hại của thuyết vô thần và vô tôn giáo..."

c. Hữu thần và mê tín: Trong các xã hội chưa phát triển, con người tin vào thần linh là một hình thức của tín ngưỡng dựa vào sự mê tín dị đoan. Họ tin vào các thần linh tối cao có quyền sinh sát và biến hóa trong vũ trụ như làm ra mưa gió giông bão sấm sét...Họ cũng có những nghi thức cầu nguyện và thờ phượng những gì mà họ cho rằng đó là "Đấng Toàn Năng". Trong những xã hội bộ lạc hoặc kém phát triển, con người có thể tin và thờ phượng cùng lúc nhiều "thần linh" trái với sự tín ngưỡng và thờ phượng của các tín đồ các tôn giáo.

Tuy nhiên, trong những xã hội trên, người ta cũng có những nhận thức liên quan giữa con người và vũ trụ như trong sách "Đường Thành Công" Baden Powell đã viết: "Trong miền rừng núi ở Mỹ Châu, tuy không ai cho họ hiểu về tôn giáo, nhưng họ nhận thấy sự hiện hữu của Thượng Đế qua công trình kỳ diệu trong thiên nhiên."

4. Baden Powell: Là một tín đồ Thiên Chúa Giáo. Ông hoàn toàn tin vào "Đấng Tạo Hóa" toàn năng đã tạo ra vũ trụ và con người. Ông phân biệt rất rõ ràng giữa nghĩa vụ của một tín đồ tôn giáo và những sinh hoạt có tính cách tâm linh.

5. Tâm linh vượt ra ngoài các nghi thức tôn giáo: Trong cuộc đời đầy sinh động và hữu ích, Baden Powell - ngoài tính cách thuần thành của một tín đồ Thiên Chúa Giáo, ông còn là một người có đời sống tâm linh hết sức phong phú. Ông là người mà ngay từ những ngày còn rất trẻ, đã có nhiều cơ hội đi đây đi đó để chiêm ngưỡng và suy niệm về những điều kỳ diệu của tạo hóa. Sự tiếp xúc với thiên nhiên làm cho tâm hồn ông thăng hoa và hướng thượng. Dựa vào những nhận thức và cảm nhận về vấn đề tâm linh, Baden Powell đã đưa vấn đề tâm linh vào trong sinh hoạt Hướng Đạo như là một trong những nguyên tắc của Phong Trào.

II. Phát Biểu Của Baden Powell Về Vấn Đề Tâm Linh

1. Tâm linh là nguyên tắc căn bản của Hướng Đạo: Tâm linh là một trong những nguyên tắc căn bản phát sinh ra từ mục đích của Phong Trào nhằm vào sự phát triển toàn diện của trẻ em: thể lý, tính khí, tinh thần trách nhiệm, óc tháo vát và tinh thần phục vụ, có tín ngưỡng và tâm hồn hướng thượng. Trong những tác phẩm căn bản viết cho Hướng Đạo như cuốn "Hướng Đạo cho trẻ em" (Scouting For Boys), "Đường Thành Công" (Rovering To Sucess), "Hướng Dẫn Vào Nghề Trưởng" (Aids to Scoutmastership)...Baden Powell đều có nhắc đến "*Tâm linh là nguyên tắc căn bản của Hướng Đạo*".

2. Tâm linh đã có sẵn trong sinh hoạt Hướng Đạo: Ngày 2 tháng 7-1926 tại hội nghị Hướng Đạo Thế Giới, Baden Powell đã phát biểu: "*Tôi được mời để mô tả đầy đủ về những điều trong tâm trí tôi về tôn giáo khi tôi thành lập Hướng Đạo. Tôi được hỏi: Tôn giáo đi vào Hướng Đạo ở nơi nào? Lời đáp của tôi là: Tôn giáo không đi vào gì cả, vì tôn giáo đã có sẵn ở đó rồi. Tôn giáo là thừa số căn bản nằm trong Hướng Đạo.*"

3. Tâm linh gồm mọi tín ngưỡng tôn giáo: *Phong trào Hướng Đạo có tính cách hoàn vũ vì nó nhấn mạnh trên tình huynh đệ thế giới giữa các Hướng Đạo Sinh thuộc mọi quốc gia, mọi tầng lớp và mọi tín ngưỡng.* Hai chữ **Tâm Linh** được dùng để chỉ mọi tín ngưỡng tôn giáo. Do đó Phong Trào Hướng Đạo thu nhận mọi thành phần tôn giáo và cổ vũ Hướng Đạo Sinh luôn quan tâm đến việc thực hiện đời sống tâm linh. Baden Powell không quên nhắc nhở Hướng Đạo Sinh rằng: "*Phần nhiều tôn giáo tuy mang tên khác nhau, nhưng đều thừa nhận có một Đấng Tạo Hóa*..." chứng tỏ Baden Powell ngoài việc khuyến khích Hướng Đạo Sinh thực hiện nghĩa vụ của một tín đồ tôn giáo còn có sự suy niệm chung về Đấng Tạo Hóa- Đấng Toàn Năng hoặc Thượng Đế khi nói đến vấn đề tâm linh. Về mặt đạo giáo, Baden Powell luôn quan tâm đến sự lựa chọn của mỗi người do nhận thức và ảnh hưởng của sự giáo dục chứ không do một động lực cưỡng chế nào. Baden Powell phân biệt giữa **giáo dục** và **huấn thị.** Giáo dục là truyền đạt, gợi ý, hướng dẫn. Huấn thị là ra lệnh, cưỡng bách. Trong giáo dục có sự lựa chọn và tìm hiểu còn huấn thị là chỉ tuân phục. Năm 1938 Baden

Powell viết trong tờ “Head Quarter Gazette” rằng: “*Đạo giáo chỉ có thể* ***nắm bắt*** *chứ không do* ***giảng dạy*** *mà có được*” (Religion can be only caught not taught). Điều này cho chúng ta hiểu rằng: mỗi người đều được tự do tìm hiểu, lựa chọn để theo đuổi một đạo giáo. Không ai có thể bị buộc phải theo đạo giáo này hay đạo giáo khác ngoài ý muốn của mình. Con người là một thực thể tự do có lý trí và khả năng suy xét để tự quyết định sự chọn lựa của mình.

4. Tâm linh là yếu tố của nhân cách: Theo Baden Powell, “*tâm linh là yếu tố của nhân cách, là sự khắc phục nội tâm chứ không phải là một môn học.”* Baden Powell viết: “*Tôn giáo là một điều thuộc về nhân cách, về sự xác tín của tâm hồn chứ không phải là sự huấn thị.”* Con người có lý trí và tình cảm. Hai yếu tố này cho phép chúng ta nhận biết và đánh giá mọi sự vật quanh mình trước khi có hành động ứng xử. Người có một đời sống tâm linh phong phú bao giờ cũng hành xử như một người có nhân cách, biết khắc phục nội tâm để hướng thượng và phục vụ tha nhân. Cư xử có nhân cách và khắc phục nội tâm không phải là điều được giảng dạy trong lớp, trong giảng đường mà là một sự suy niệm tiệm tiến trước các đối vật và hiện tượng quanh ta. Hướng Đạo Sinh là những người có rất nhiều cơ hội để tự rèn luyện nhân cách và khắc phục nội tâm thông qua các chương trình sinh hoạt và tiếp xúc với tha nhân cũng như sống trong môi trường thiên nhiên.

5. Những yếu tố liên quan đến Đời Sống Tâm Linh: *Bản thân, tha nhân, thiên nhiên và phục vụ.* Từ những phát biểu của Baden Powell, Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới (WOSM) đã đưa ra các yếu tố chính có liên quan đến Đời Sống Tâm Linh của Hướng Đạo Sinh là **bản thân**, **tha nhân**, **thiên nhiên** và **phục vụ**.

Chính **bản thân** ta là chủ thể của lý trí và tình cảm tiếp xúc với **tha nhân** và **thiên nhiên** trong ý thức **phục vụ.** Các yếu tố trên đưa đến mục đích cuối cùng là đi tìm hạnh phúc cho đời sống. Vì vậy, rất cụ thể, Baden Powell đã khuyên rằng: “*Mỗi Hướng Đạo Sinh nên có một một tôn giáo và phải coi tâm linh là nền tảng cho đời sống của một Hướng Đạo Sinh*”. Nhưng

Baden Powell cũng nhắc nhở: “ *Tôn giáo không thể được xem như là chiếc áo được mặc trong ngày chủ nhật.Vì tôn giáo là một phần trung thực về cá tính của một Hướng Đạo Sinh, là sự phát triển tâm linh chứ không phải là một lớp sơn có thể gỡ bỏ đi được.”*

B. Thiên Nhiên Và Vấn Đề Tâm Linh

Bi kịch tác gia danh tiếng nhất của nước Anh vào cuối thế kỷ thứ XVI và đầu thế kỷ XVII là William Shakespeare viết: “*Lời thuyết pháp của đá, ngôn ngữ của cây, cuốn sách của suối reo và điều tốt lành ở trong sự vật.”*

Francis Bacon, triết gia người Anh vào cuối thế kỷ XVI đầu thế kỷ XVII cũng viết: “*Học hỏi cuốn sách của thiên nhiên là nắm được cái chìa khóa để mở quyển sách của huyền bí.”*

Kinh Coran viết: “*Anh có thấy chăng là mọi sự trên trời dưới đất đều phụng sự Thượng Đế: mặt trời, mặt trăng, tinh tú, núi non, cây cối, thú vật và tất cả mọi người.”*

Baden Powell viết: “*Thiên nhiên là cuốn sách vĩ đại. Sự hiểu biết thiên nhiên đưa đến hiểu biết sự hiện hữu của Thượng Đế.”*

I. <u>Sự Hiểu Biết Và Học Hỏi Thiên Nhiên Của Baden Powell</u>

1. <u>Thời niên thiếu</u>: Ở vào lứa tuổi thiếu niên, lúc còn đi học, Baden Powell thường một mình hoặc đôi lúc với bè bạn hoặc với mấy anh em trong gia đình đã thường vào chơi ở các công viên, đến các khu rừng một mình để săn thỏ, thường ra sông suối câu cá...rồi quan sát và khám phá ra nhiều điều kỳ thú của thiên nhiên như cây cối, hoa lá, đất đá, thú vật... Ông cũng nhiều lần chiêm ngưỡng vẻ đẹp của trăng sao trên bầu trời vào lúc ban đêm, xem cảnh mặt trời mọc lúc bình minh, cảnh hoàng hôn vào lúc trời chiều...để rồi nhận thấy niềm cảm xúc dạt dào trước khung cảnh thiên nhiên hùng vĩ do bàn tay nhiệm mầu của Đấng Tạo Hóa dựng nên. Với lòng yêu kính thiên nhiên và tinh thần mạo hiểm như thế, ông đã từng một mình chèo thuyền lên tận nguồn của dòng sông Thames. Một lần khác ông cùng với mấy anh em trong nhà chèo thuyền đi vòng quanh bờ biển ở

phía nam nước Anh.

2. Trong quân đội: Với tư cách là một sĩ quan phục vụ tại Ấn Độ để huấn luyện binh sĩ và được điều động đi đóng quân nhiều nơi như vùng Balkan, Nam phi, Malta... rồi chuyển qua Châu Phi giúp bảo vệ thành Mafeking trong cuộc chiến với người Boers, Baden Powell đã có rất nhiều cơ hội học hỏi nhiều điều của thiên nhiên. Đặc biệt Baden Powell đã từng sống chung và sinh hoạt với các sắc dân thuộc các bộ lạc Phi Châu như những người con của thiên nhiên và học hỏi nhiều điều kỳ diệu của thiên nhiên trước những cảnh vật hoành tráng đầy vẻ huyền bí. Chính vì vậy mà Baden Powell đã thấy sự hiện hữu của Thượng Đế khi đọc cuốn sách Thiên Nhiên: "*Thiên nhiên là cuốn sách vĩ đại. Sự hiểu biết thiên nhiên đưa đến hiểu biết sự hiện hữu của Thượng Đế.*"

3. Đi Du Lịch: Sau đời sống quân ngũ, Baden Powell đã dành nhiều thì giờ để đi du lịch nhiều nơi thế giới kể cả việc đi thăm các quốc gia có Hướng Đạo, tham dự các trại họp bạn Hướng Đạo thế giới. Trong các chuyến du lịch, ông có nhiều cơ hội đến thăm các kỳ quan thiên nhiên như những thác nước nổi tiếng, các ngọn núi hùng vĩ...Được gần gũi với thiên nhiên, ông đã cảm nhận được sự hiện hữu của Thượng Đế. Baden Powell viết trong Đường Thành Công: " *Nếu anh chưa bao giờ du hành qua các rừng ở Ba Tây hay ở Trung và Tây Phi, khó lòng mà tưởng tượng nổi mối cảm xúc lạ lùng và ghê sợ khi nhìn thấy những cảnh trí đẹp đẽ và kỳ diệu của miền rừng ở nhiệt đới. Đối với những tâm hồn lạnh nhạt đến đâu, nó cũng gợi lên được tất cả vẻ mỹ lệ và sự trang nghiêm của một giáo đường...*" Khi một mình leo lên dãy núi Andes nhìn thấy cảnh vật vô cùng kỳ diệu, ông đã viết: "*Thật là quá sức tưởng tượng: trí óc hèn kém của người khó nỗi nhận thấy hết những vẻ đẹp ấy; tôi tự thấy mình như một kẻ đã xâm nhập vào chốn thiêng liêng. Ngắm cảnh trang điểm của tạo vật vào lúc ban mai như thế này là một việc lạ thường và ngoài sức tưởng tượng...*" Baden Powell cũng ghi lời của Abraham Lincoln khi ngắm thác nước Niagara: " *Những thác nước này gợi lại thời đại tối cổ khi Christophe Colomb trông thấy lục địa này lần đầu, khi Chúa Cứu Thế thọ hình trên thánh*

giá, khi Moise dẫn người Do Thái qua Hồng Hải..."

4. Trại Hướng Đạo đầu tiên ở Brownsea Island: Luân đôn là thủ đô và là một thành phố lớn của nước Anh có nhiều công viên và khu đất trống. Tại sao Baden Powell lại không sử dụng những nơi đó để tổ chức cuộc cắm trại đầu tiên cho 20 em thiếu niên mà phải đưa các em qua tận đảo Brownsea? Điều này rất dễ hiểu vì , qua kinh nghiệm sống gần gũi với thiên nhiên nên sự lựa chọn nơi cắm trại cho các em - một nơi hoang dã có nhiều cây cao bóng mát, hồ nước, rừng cây, các loài kỳ hoa dị thảo và các loài thú vật...là để cho các em có cơ hội thoát ra khỏi cái không khí ồn ào chen chúc của chốn thị thành, được sống với thiên nhiên, được tai nghe mắt thấy những điều mà ở trong thành phố không bao giờ các em thấy được. Các em được biết và học về các loài cây cỏ, các loài thú hiếm, ban đêm được ngắm những vì tinh tú trên bầu trời mênh mông, được xem cảnh mặt trời mọc vào buổi bình minh, cảnh trăng soi trên mặt hồ. Trong suốt những ngày trại ở Brownsea, các em đã nhận thức được cảnh thiên nhiên quá hùng vĩ và con người quá nhỏ bé của mình, nhận thức được rằng có một vũ trụ bao la do bàn tay của Đấng Tạo Hóa dựng nên. Từ trại thử nghiệm đầu tiên đó, Baden Powell đã xử dụng thiên nhiên làm bối cảnh cho công cuộc giáo dục của Phong Trào Hướng Đạo.

II. Tâm Linh Trong Bối Cảnh Thiên Nhiên:

1. Trẻ em cần tiếp xúc với thiên nhiên: Năm 1926 Baden Powell viết về vấn đề tôn giáo cho các nam nữ Hướng Đạo có đoạn: "*Thiên nhiên đem lại cho chúng ta phương pháp dễ hiểu và dễ học nhất. Khi ta cố gắng để dạy cho các trẻ em những quy luật về thần học trong bốn bức tường của lớp thì bên ngoài mặt trời chiếu sáng và thiên nhiên đang kêu gọi các em qua mắt mũi và xúc giác để phơi bày những kỳ quan và sự đẹp đẽ của Đấng Tạo Hóa".* Vì lý do đó, chúng ta hiểu được tại sao khi tổ chức kỳ trại "lịch sử" vào đầu tháng 8 năm 1907, Baden Powell đã đưa các em đến đảo Brownsea. Mặt khác, Baden Powell cũng hiểu tâm lý trẻ em là hiếu động, thích chạy nhảy, nô đùa ngoài trời hơn là thích ngồi trong các phòng ốc. Ta có thể nói mà không sợ quá đáng là: "*Tiếp xúc với thiên nhiên như là một nhu cầu tự*

nhiên của trẻ em.”

2. <u>Thiên nhiên-trường giáo dục tâm linh:</u> Baden Powell viết: “*Hướng Đạo không phải là một câu lạc bộ, cũng không phải là một trường học Đạo ngày chủ nhật nhưng là một trường giáo dục thiên nhiên, cần hoạt động ngoài trời nhiều hơn...Sự cảm nhận mạnh mẽ rằng thiên nhiên khả hữu tạo nên một bầu không khí dẫn đến sự suy tưởng về những điều cao hơn như nghĩ về Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa...hay sự biến chuyển của vũ trụ như giông tố, núi lửa, sóng thần, động đất...”*

Cũng thấy được tác dụng của thiên nhiên đối với trẻ em trong việc giáo dục nên văn hào Pháp là Alexandre Dumas (fils) đã viết như sau: “*Nếu tôi là vua nước Pháp, tôi sẽ cấm trẻ em dưới mười hai tuổi sống nơi thành thị. Chúng phải sống nơi quang đãng, dưới ánh mặt trời, ngoài đồng nội, giữa cỏ cây và làm quen với các súc vật, cùng sống trực tiếp với thiên nhiên. Nhờ đó thân thể chúng sẽ trở nên cường tráng, trí khôn minh mẫn, tâm hồn dạt dào ý thơ và chúng sẽ khao khát tìm tòi. Điều sau này rất hữu ích đối với giáo dục hơn bất cứ quyển văn phạm nào hiện hữu trên thế gian...”*

Nhiều nhà giáo dục và tâm lý trẻ em cũng đã đồng quan điểm là dùng thiên nhiên như là một ngôi trường mà ở đó trẻ em học được nhiều thứ, trên hết là làm cho đầu óc chúng mở rộng tầm nhìn ra vạn vật và tâm hồn chúng trở nên quảng đại, hướng thượng và nghĩ đến tha nhân nhiều hơn. Nhưng chưa có một nhà giáo dục nào có một phương thức khả dĩ đưa các em đi vào thiên nhiên theo ý muốn của họ ngoại trừ Baden Powell, người sáng lập Phong Trào Hướng Đạo. Baden Powell đã đề ra các nguyên lý và phương pháp Hướng Đạo phù hợp với nhiều lứa tuổi khác nhau như Ấu -Thiếu Thanh -Tráng để huấn luyện cho những thành phần này trở thành những công dân hữu ích cho xã hội đồng thời có một đời sống tâm linh phong phú. Phong Trào Hướng Đạo đã bước sang năm thứ 105 với gần ba mươi triệu đoàn sinh có mặt khắp nơi trên thế giới.

C. Những Định hướng trong việc Phát triển Đời Sống Tâm Linh

I. Chỉ dẫn của Văn Phòng Hướng ĐạoThế Giới: Trải qua những sinh hoạt tâm linh có tính cách thực tiễn của Hướng Đạo Sinh thuộc nhiều tôn giáo trên thế giới, Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới kể từ năm 1922 trở đi đã tu chính và đưa ra một số mẫu mực cho Hướng Đạo Sinh dùng trong lúc tuyên đọc lời hứa. Vài ví dụ:

Phật giáo: Duty to my religion

Hồi giáo: To be faithful to God and follow in the footsteps of His Prophet and His Disciples

Hindu: Duty to my Dharma

Cơ Đốc Giáo: Duty to God

Thực hiện việc phát triển Đời Sống Tâm Linh cho Hướng Đạo Sinh là: Sự Khôn Ngoan, Sự Đón Nhận, Sự Thờ Phượng, Làm Việc và Tiếp Cận Với Thiên Nhiên.

1. Khôn Ngoan (Wisdom): Hướng Đạo không buộc các em phải theo một mẫu mực định sẵn. Các em được mời gọi để "**Làm Hết Sức Mình**" hầu phát triển đầy đủ đời sống cá nhân - trong đó có cả vấn đề tâm linh. Các em sẽ dễ thành công khi bước vào đời sống người lớn có đầy đủ khả năng, sự quyết tâm và tinh thần trách nhiệm để xây dựng một đời sống luôn luôn thăng tiến và hướng thượng.

2. Sự Đón Nhận (Welcome): Một trong những đặc tính của trẻ là **Muốn Chơi** và **Được Chơi** với bạn bè. Do đó ảnh hưởng của bạn bè đóng vai trò tích cực cho sự phát triển của trẻ. Hệ thống **Hàng Đội Tự Trị** làm nền tảng cho phương pháp Hướng Đạo: phân công trách nhiệm, chia sẻ với bạn bè, sinh hoạt dân chủ, tin tưởng vào nhau, giúp đỡ lẫn nhau. Các em **Được Đón Nhận** và **Đón Nhận Người Khác** để từ đó phát sinh ra sự khoan dung. Kết quả là: Phát triển mặt tình cảm xã hội và phương diện tâm linh.

3. Sự Thờ Phượng (Worship): Theo Baden Powell "**Tôn giáo thật là một việc rất đơn giản**". Ngoài việc kính mến và phụng sự Thượng Đế theo đạo giáo của mình, Hướng Đạo Sinh phải có những giây phút tâm linh không tách rời với những sinh hoạt thường nhật. Những giây phút tâm linh này giúp cho Hướng Đạo Sinh có dịp suy ngẫm đến những sự kiện mà các

em đã gặp và trải qua để các em hiểu được những giá trị của nó rồi từ đó tìm ra ý nghĩa của cuộc sống. Các sự kiện có thể là từ một bài hát, một bài thơ, lúc dựng lều, khi nấu ăn, tham dự trò chơi, lúc tĩnh tâm hay chào cờ...Việc **Cầu Nguyện** cũng cần thiết và cần quan tâm. Baden Powell viết: "**Cần những giây phút nguyện gẫm về một vấn đề gì**..." nhưng "**Hãy để những lời cầu nguyện đến từ tấm lòng hơn là thuộc lòng lời nguyện**".

4. Làm Việc (The Work): Năm 1996 tổ chức Văn Hóa Giáo Dục và Khoa Học của Liên Hiệp Quốc (UNESCO) nhấn mạnh rằng: " *Học để biết không còn đủ cho thế giới hôm nay. Phải kèm theo học bằng việc làm. Học để nên người và học để sống với người khác".* Thông qua **Luật** và **Lời Hứa** của Hướng Đạo -"**Giúp Ích**" là làm việc trong tinh thần phục vụ. Hiến chương của Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới có đề cập đến việc "*Tham gia vào việc phát triển xã hội*" tức là làm việc trong phạm vi phát triển cộng đồng như công tác giáo dục (dạy học), y tế (chăm sóc sức khỏe cho người già, trẻ em...), dinh dưỡng (giúp kẻ thất nghiệp, vô gia cư...), chống kỳ thị, chống bài ngoại...Làm việc là cơ hội thể hiện lòng nhân ái và từ tâm - một trong những hình thức thực hiện Đời Sống Tâm Linh của người Hướng Đạo Sinh.

5. Tiếp Cận Với Thiên Nhiên (Contact With Nature): Thiên nhiên đóng vai trò quan trọng trong việc phát triển của trẻ em về thể lý cũng như tinh thần, đặc biệt là phương diện tâm linh. Nên đưa các em đến sinh hoạt ở những nơi khác nhau như sông hồ, thác nước, rừng núi, biển, hang động để các em cảm nhận được tình yêu thiên nhiên đối với cây cỏ, thú vật, trăng sao và chiêm ngưỡng những kỳ quan của vũ trụ và sáng tạo của Thượng Đế. Khi đứng trước cảnh núi non hùng vĩ, các em là tín đồ Cơ Đốc Giáo có thể liên tưởng đến những bài giảng của Đức Chúa trên núi, các em Phật tử nhớ đến việc thái tử Tất Đạt Đa lìa bỏ hoàng cung vượt qua sông A Nô Ma để vào nơi rừng sâu núi thẳm tu luyện tìm đường giải thoát chúng sinh. Khi thuật lại những lời của Abraham Lincoln trước cảnh trí vô cùng hùng vĩ của thác nước Niagara, John Wesley viết: "*Những lời nói đó*

bao hàm tất cả các vấn đề về tạo vật, về sự hiện hữu của Thượng Đế, về sự huyền bí và sức mạnh của vũ trụ, về lịch sử, về ý nghĩa cứu thế và về vận mệnh của con người. Sự thừa nhận có Thượng Đế trong thiên nhiên và trong sự tin tưởng có một Đấng Thiêng Liêng trong công việc làm của của loài người chỉ cách nhau một bước."

II. Thực Hiện Việc Phát Triển Đời Sống Tâm Linh

1. Đối với Trưởng:

a/ Phải là tín hữu của một tôn giáo. Một Trưởng Hướng Đạo không tôn giáo hoặc là kẻ vô thần thì không có đủ tư cách để giáo dục các em nhất là về phương diện tâm linh. Có một đạo giáo cũng chưa đủ, Trưởng Hướng Đạo phải biết sống theo những điều dạy của đạo giáo mình.

b/ Phải làm gương tốt. Baden Powell luôn nhắc nhở rằng Trưởng là người luôn luôn phải nêu gương tốt cho các em mọi lúc mọi nơi. Trưởng dạy cho các em làm điều tốt điều thiện mà chính Trưởng là người không làm theo những gì mình nói với các em thì Trưởng đó nên xét lại mình xem có xứng đáng để "giáo dục" các em hay không! Trưởng không nên biện minh những điều sai trái của mình như hút thuốc lá, uống rượu, nói khoát, phát ngôn bừa bãi...trước mặt các em. Đó cũng là những điều mà Baden Powell có nhắc đến trong cuốn "Đường Thành Công" viết cho tráng sinh – những người nắm tương lai vận mệnh của Phong Trào. Tóm lại là Trưởng phải sống đúng tinh thần của Luật và Lời Hứa Hướng Đạo.

c/ Yêu thiên nhiên: Đứng trước thiên nhiên Trưởng Hướng Đạo cảm nhận được "Vũ Trụ Vô Biên" và con người chỉ là một sinh vật nhỏ bé. Trưởng là người dạy cho các em hiểu và yêu mến thiên nhiên, loài vật, cây cỏ...Trưởng dạy cho các em biết cám ơn thiên nhiên vì thiên nhiên đã cho các em biết bao điều hữu ích, ngoạn mục và nhất là tác động mạnh mẽ vào tâm hồn trong sáng của các em.

d/ Ý thức và chấp nhận việc phát triển Đời Sống Tâm Linh.

Trưởng phải tham dự các khóa huấn luyện từ căn bản

trở lên để thu nhận những kiến thức và kỹ năng mới của Phong Trào. Đặc biệt là Trưởng phải ý thức và chấp nhận một cách đứng đắn về vấn đề phát triển tâm linh. Tìm đọc tài liệu và ghi danh tham dự các khóa học về hướng dẫn tâm linh. Khuyến khích và sắp xếp cho đoàn sinh của mình tham dự các khóa học như Religion Award hoặc Religion Merit Badge do District hoặc Council tổ chức vì các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam đều nằm trong hệ thống của BSA hoặc GSUSA.

e/ Làm việc thiện. Trưởng phải giải thích ý nghĩa và tác dụng của việc thiện và khuyến khích các em thực hiện mỗi ngày. Đối với Sói Con là: Mỗi ngày làm vui lòng một người. Đối với Thiếu sinh: Mỗi ngày làm một việc thiện. Châm ngôn của tráng sinh là: Giúp ích. Nhưng trên hết, Trưởng phải là người phải dấn thân vào những công việc thiện nguyện với tư cách là một thành viên của nhân loại, của quốc gia và của cộng đồng. Làm được điều đó, Trưởng mới có cơ hội thể hiện lời hứa *"Giúp ích mọi người bất cứ lúc nào*" một cách cụ thể trước khi khuyến khích và hướng dẫn các em thực hiện Lời Hứa thứ nhì.

f/ Tự học để thăng tiến. Trưởng Hướng Đạo nên tìm hiểu các tôn giáo bạn để chia sẻ và kính trọng mọi người chung quanh. Đọc sách thuộc các lãnh vực nhân văn như giáo dục, tâm lý, xã hội, văn học, kinh tế... để mở mang kiến thức.Tham dự các sinh hoạt đặc biệt như hội luận, hội thảo, thuyết trình các đề tài trên.Tìm hiểu các vấn đề liên quan đến sinh hoạt gia đình và cộng đồng để rút tỉa những kinh nghiệm hầu làm phong phú thêm cho sinh hoạt Hướng Đạo.Thường xuyên viếng thăm gia đình các đoàn sinh để tạo sự liên hệ mật thiết giữa gia đình và Hướng Đạo. Nên học hỏi nơi các Trưởng có kinh nghiệm về đời sống Hướng Đạo và cách tổ chức sinh hoạt tâm linh cho đoàn sinh.

2. <u>Đối với đoàn sinh</u> Dù ở bất cứ lứa tuổi nào, trẻ em cũng đều thích chơi. Các em tự tìm ra cách thức để chơi, đồng thời tìm phương tiện để chơi như xử dụng các món đồ chơi, tự tạo ra các món đồ chơi, tìm nơi để chơi. Nếu không có đồ chơi thì các em chạy nhảy, leo trèo, đuổi bắt ngoài trời hoặc ngay cả trong phòng ốc. Dĩ nhiên các em cũng cần đến các em khác để

cùng chơi. Điểm đáng lưu ý nữa là trong lúc chơi, các em đều có tâm lý là muốn hơn bạn bè như giành giật nhiều đồ chơi, chạy cho nhanh hơn, trình diễn hay hơn... Nếu chơi theo toán hay đội thì luôn luôn muốn toán hay đội của mình thắng toán khác đội khác. Khi càng lớn các em đều muốn thành công như muốn học giỏi, hoàn tất công việc tốt đẹp, ra trường đạt điểm cao, muốn kiếm việc làm tốt cũng như thành công trong việc giao tế xã hội. Như vậy giữa cá nhân của mỗi em đều có sự liên hệ gắn bó với những người và sự kiện chung quanh. Dựa vào những yếu tố trên, Trưởng phải biết hướng dẫn cho các em - ngoài việc chơi trong tinh thần Hướng Đạo, các em còn biết được giá trị đích thực của sự liên hệ giữa người và người, giữa người và các biến cố chung quanh. Từ đó các em dần dần hiểu biết và khám phá ra rằng các em còn có một đời sống tâm linh tùy theo mức độ nhận biết của mình về vũ trụ. Cụ thể là các em được hướng dẫn để tham gia:

a/ Các trò chơi: Các em được dự các trò chơi để phát triển khả năng của các em về sự tìm tòi khám phá, mưu lược, sự nhanh nhẹn, khéo léo. Các em được chơi chung với các bạn bằng **Phương Pháp Hàng Đội.** Nhưng trên hết các em phải chấp hành các quy định của trò chơi trong đó có sự thẳng thắn và sự quan tâm đến kẻ khác như giúp cho các em không hiểu nội dung trò chơi, giúp các em có sức khỏe kém hơn mình để cùng được tham dự trò chơi một cách bình đẳng.

b/ Trại: Các kỳ trại của đơn vị, trại liên đoàn, trại họp bạn miền trại họp bạn quốc gia hay thế giới sẽ làm tăng hiệu quả của việc nối kết sinh hoạt với tâm linh. Tình **"Huynh Đệ Hướng Đạo"**, anh chị em "**Bốn Biển Một Nhà**" sẽ dẫn đến sự hướng thượng vì mọi người đều có chung một niềm vui, một ước mơ và hy vọng.

c/ Làm việc thiện: Nhắc lại câu chuyện Làm Việc Thiện của một Hướng Đạo Sinh người Anh. Một thương gia người Mỹ đến thủ đô Luân Đôn vào một sáng sương mù dày đặc và không tìm được địa chỉ cần đến. Một cậu bé từ đâu chạy đến hỏi người khách lạ , biết người khách từ xa đến Luân Đôn và vì sương mù nên đi lạc. Cậu bé tình nguyện dẫn đường cho người

khách lạ đến đúng địa chỉ muốn đến. Khi đến nơi, người khách định trả tiền thù lao dẫn đường nhưng cậu bé không nhận. Người khách lạ hỏi tại sao thì cậu bé trả lời rằng "Hướng Đạo sinh làm việc thiện không nhận thù lao".Ông ấy bèn tìm hiểu Hướng Đạo là gì, biết được Phong Trào Hướng Đạo có từ Anh do huân tước Baden Powell sáng lập năm 1907. Sau đó ông về Mỹ và vận động để thành lập Hướng Đạo vào năm 1910. Đó là ông William D. Boyle, người đã đem Phong Trào Hướng Đạo từ Anh sang Mỹ. Hiện nay tại trại trường Gilwell ở Anh có một bức tượng Con Bò Rừng do hội Hướng Đạo Mỹ tặng để nhớ đến sự kiện nói trên. Có rất nhiều việc thiện nhỏ rất cụ thể mà các Hướng Đạo Sinh có thể thực hiện mỗi ngày chẳng hạn như mở cửa cho người già đi vào tiệm, nhặt một mẩu rác trong nhà ăn ở trường học, nhường chỗ trên xe bus...Các em được giải thích cặn kẽ về mục đích của việc thiện để các em hãnh diện việc làm của mình.

d/ Viếng thăm kỳ quan và thắng cảnh: Dạo biển, leo núi, chèo thuyền, thăm các thắng cảnh và kỳ quan thiên nhiên để các em khi đứng trước cảnh thiên nhiên sẽ dễ nhận ra thực tại tâm linh do sự cảm nhận và suy niệm. Những khung cảnh hùng vĩ và huyền bí sẽ kích thích sự tò mò của các em để từ đó các em tìm hiểu sự liên hệ mật thiết giữa người và vạn vật. Đó là những suy niệm thuộc về tâm linh.

e/ Sinh hoạt xã hội: Các em có thể đến thăm các cơ sở tôn giáo và xã hội như nhà dưỡng lão, trung tâm dành cho những người vô gia cư, trung tâm chăm sóc trẻ em, trung tâm sinh hoạt của những trẻ em phạm pháp...Các em cũng có thể tham gia sinh hoạt cộng đồng trong khu vực gia cư mình ở, trong trường lớp, cộng đồng các sắc tộc...Tham gia vào các công cuộc cứu trợ như lụt lội, bão tố, động đất bằng cách đi bộ gây quỹ, bán sản phẩm cứu trợ...Các em cũng có thể tham gia vào các sinh hoạt có tính cách văn hóa như trình diễn văn nghệ hoặc thi đua thể dục thể thao, võ thuật...Những sinh hoạt này giúp phát triển nhân cách và lòng nhân ái của mình.

f/ Thăng tiến cá nhân: Ngoài việc học văn hóa ở trường, các em luôn phải kiếm cơ hội học hỏi để gia tăng kiến thức và

đáp ứng được những nhu cầu cần thiết của đời sống và sở thích của mình như âm nhạc, hội họa, nấu ăn, điện toán, nhiếp ảnh, cơ khí , võ thuật, kịch nghệ...Đặc biệt là các em tham gia các chương trình chuyên hiệu của Hướng Đạo trong đó có **chuyên hiệu về tôn giáo** (Religion Merit Badge) và **phần thưởng về tôn giáo** (Religion Award).

Ngoài ra, các em nên tổ chức các cuộc thăm viếng các bạn Hướng Đạo cùng đội cùng đoàn để cùng nấu ăn, bơi lội , xem phim, đọc sách...để từ đó tình bạn chân thật được nẩy nở.

D. Kết Luận

Đức Đạt Lai Lạt Ma viết trong cuốn "Sống Hạnh Phúc-Chết Bình An" rằng: "*Con người có đời sống tâm linh là những con người sống hạnh phúc* ".

Sở dĩ Phong Trào Hướng Đạo đã vượt qua con số một trăm (100) năm là vì:

1/ Hướng Đạo là một Phong Trào giáo dục thực tiễn dùng bối cảnh thiên nhiên để rèn luyện trẻ em về phương diện tính khí, óc tháo vát, tinh thần công dân và phục vụ tha nhân.

2/ Phong Trào Hướng Đạo khuyến khích và hướng dẫn cho trẻ em có một đời sống tâm linh và luôn có tâm hồn trong sáng và hướng thượng.

Những đặc tính trên có thể gọi là **Nhân Bản** của Hướng Đạo. Thay lời kết luận, xin mượn lời của giáo sư Fisher, một cựu phân khoa trưởng của đại học Oxford và đồng thời cũng là chủ tịch Ủy Ban Giáo Dục Anh Quốc như sau:

"Phong Trào Hướng Đạo là một trong những phát minh tốt đẹp nhất về mặt giáo dục cũng như những phát minh vĩ đại nhất. Thành công của Phong Trào này là ở chỗ nó đã đặt nền móng trên sự đánh giá một cách xác thực bản tính của trẻ em và nó đã tiếp xúc chặt chẽ với các yếu tố chân thực của bản tính con người, chứ không ly khai với những yếu tố ấy."

Một Hướng Đạo Sinh được hướng dẫn thực hiện đời sống tâm linh một cách đầy đủ và ý nghĩa mới có thể trở thành con người toàn diện về mặt thể lý, tính khí, tinh thần công dân và phục vụ tha nhân.

Hoàng Kim Châu RS

Tài liệu tham khảo

- Scouting and Spiritual Development của World Scout Bureau, October 2001
- Đường Thành Công của Baden Powell, bản dịch của Trưởng Nguyễn Tấn Đức & Nguyễn Thúc Toản
- Quan Điểm Của B.P (B.P.' Out Look), bản dịch của Trưởng Tôn Thất Sam
- Dấu Chân Người Sáng Lập (Footsteps Of The Founder), bản địch của Trưởng Tôn Thất Sam
- Một số sách báo Hướng Đạo Việt Nam

Môi trường và phương pháp giáo dục nào đã tạo ra một BP, một anh hùng của 2 cuộc đời

Bà Henrietta Grace (mẹ của BP) kết hôn với giáo sư Baden Powell đã sinh hạ 10 người con từ Henry Warington Smyth Powell (1847) đến Baden Fletcher Smyth (1860) mà BP là thứ 8 (1857).

Với một gia đình đông con như thế, hai ông bà giáo sư Baden Powell rất chú trọng về giáo dục và đặc biệt là đối với Stephen (BP), bà Henrietta Grace là một bà mẹ đầy đủ tình thương và khả năng nuôi dạy. Bà chăm sóc, theo dõi với sự cộng tác của một nữ trợ tá người Đức.

Bà giảng dạy nặng về quan điểm lý tưởng, về danh dự và nhiệm vụ. Mỗi khi thời tiết tốt, các con được khuyến khích rong chơi tại các công viên để học hỏi về thảo mộc và sinh vật. Khi thời tiết không tốt, các con được học và chơi với thư viện phong phú của giáo sư Baden Powell đầy dụng cụ khoa học, những mẫu về khoa học tự nhiên. Các con cũng được giáo dục về giá trị của tiền bạc và tiết kiệm. Một hộp tiết kiệm chung đã được đặt ra để các con có tiền bỏ túi riêng và tuân thủ kỷ luật chi tiêu. Bà mẹ tìm mọi cách để STEPHE cố gắng sức, chú trọng về tương lai của STEPHE làm sao theo kịp bước đi của cha là một người có tri thức cao rộng, khả năng mỹ thuật sáng ngời.

Giáo sư Baden Powell mặc dù vô cùng bận rộn về nghề nhà giáo và nghiên cứu khoa học, vẫn dành thời gian để sống cạnh các con, thời gian rảnh, ông ta chơi đàn Organ, hướng dẫn họa và hoạt họa… Ông ta biên soạn nhiều sách về vật lý, thần học và triết lý.

Nhờ môi trường thuận lợi và phương pháp giáo dục toàn diện của cha mẹ, STEPHE biết soạn kịch, tự diễn kịch với anh chị em, thông minh và sáng tạo, biết cách biến những vật vô dụng thành đồ hữu ích, thích hội họa với bút chì vẽ và các màu nước.

Năm 13 tuổi, bắt đầu vào học tại Charterhouse, sau khi ra trường STEPHE thi vào quân đội Hoàng gia và đã thi đỗ với vị trí 7 trên 718 thí sinh trúng cách.

Vào 30/10/1876, STEPHE từ biệt gia đình để bắt đầu một cuộc đời rạng rỡ về binh nghiệp và cả sự nghiệp giáo dục, đào tạo thanh thiếu nhi thành người hữu dụng.

Nguyễn Thúc Tuân
SCNT

Trích và lược dịch từ
The two lives of a hero
Của William Hillcourt

Ngày Tháng Cũ

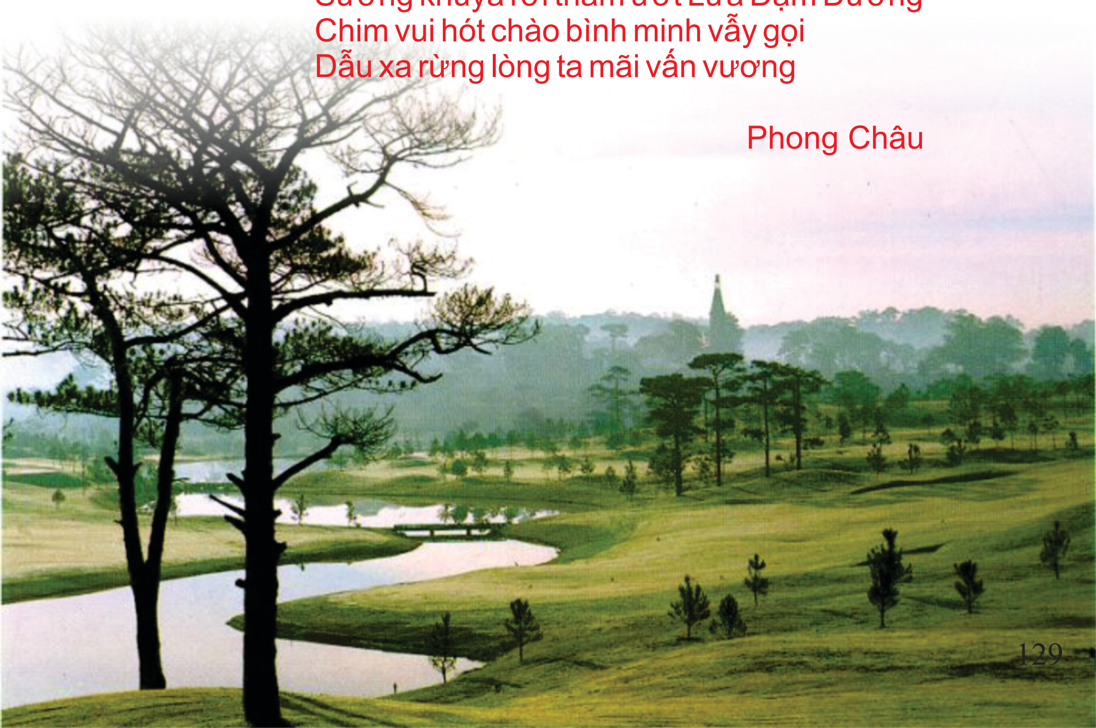
Ta bỗng nhớ lung linh ngày tháng cũ
Lối mòn xưa vang vọng tiếng cười reo
Nắng sớm mai đơm hoa tình Bách Hợp
Gió chiều lên nhớ giấc ngủ lưng đèo

Đồi núi thênh thang hồn ta lãng đãng
Dòng nước trôi theo chiếc lá vàng rơi
Thắp sáng đỉnh trời vầng trăng mộng mị
Sóng bờ xa tình ấp ủ biển khơi

Nhịp bước chân vang lời ca tuổi trẻ
Trái tim hồng nung nấu mảnh hồn trai
Lời sông núi phiêu du đường huyết quản
Mơ giống nòi rạng rỡ một ngày mai

Ta bỗng nhớ lung linh ngày tháng cũ
Sương khuya rơi thấm ướt Lửa Dặm Đường
Chim vui hót chào bình minh vẫy gọi
Dẫu xa rừng lòng ta mãi vấn vương

Phong Châu

Tôi đã chụp ảnh cùng với Cụ Bi Pi

Sư tử Đảm đương TTS

Năm 2010, khi qua Hoa Kỳ tham dự Trại Họp bạn kỷ niệm 100 năm thành lập BSA, tôi được Trưởng Nguyễn Tấn Đệ đưa đi thăm Trụ sở Trung ương Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ tại Dallas-Texas và National Scouting Museum ở cạnh đó. Trong dịp này, tôi đã chụp ảnh chung với Vị sáng lập PTHĐ.

Thật thế, không phải Cụ Baden Powell hiện hồn giữa ban ngày, cũng không phải tôi nằm mơ vì tôi sẽ đưa những hình ảnh đã chụp để in theo đây cho các bạn xem.

Khi vào đại sảnh, nơi thuyết trình Lịch sử thành lập Hướng Đạo Hoa Kỳ, trong ánh sáng lờ mờ của phòng chiếu những hình ảnh

về quá trình thành lập và những sinh hoạt của BSA trên màn ảnh rộng đại vĩ tuyến, có một người ngồi phía trước để thuyết minh, miệng nhóp nhép theo lời nói, đầu nghiêng qua nghiêng lại, mắt chớp chớp… tuy trông hơi trẻ hơn BP như ta thường thấy, nhưng không thể là ai khác vì dây đeo cổ có 6 mẩu gỗ Dinizulu.

Khi đèn bật sáng, tôi thấy rõ một người ngồi sống động như thật. Tôi nói với người quản lý ở đây rằng mình là khách phương xa, muốn chụp hình với Cụ BiPi để làm kỷ niệm. Một thoáng ngần ngừ nhưng khi thấy tôi đưa tấm thiếp SPECIAL GUESTS AND VIP INVITATION của BSA gửi đích danh tôi thì ông ta bằng lòng cho tôi lên đứng gần "Cụ" để ông chụp hình giùm.

Đó là một robot làm giống như thật, khi tôi đặt tay lên vai "Cụ" cũng thấy mềm mại, đầu Cụ nghiêng qua nghiêng lại nhìn tôi, mắt nhấp nháy & miệng cũng mỉm cười như người sống. Tôi chụp với hình tượng mà tưởng như là chụp với Cụ BiPi khi còn sống vậy. Hình tượng này lấy mẫu lúc còn trẻ nên mặt ít nếp nhăn, có lẽ khi Cụ qua thăm Hướng Đạo Hoa Kỳ và chụp hình với William Hilcourt mà tôi đã thấy trong cuốn sách THE TWO LIVES OF A HERO do Green Bar Bill viết chung với Phu nhân của Cụ BP.

Tôn Thất Sam

* UỐNG NƯỚC NHỚ NGUỒN

BBT. Chỉ mới 6 tháng đầu năm 2014 đã có một số Trưởng lìa rừng. Họ là những huynh trưởng kỳ cựu đã từng cống hiến một cách tích cực trong việc xây dựng phong trào. Với đạo lý "uống nước nhớ nguồn", GVMD. Xin có bài tưởng nhớ các Trưởng Ngô văn Phương, ALT Đỗ Văn Ninh, ALT Tôn Thất Hy, ALT Đinh Xuân Phúc, Akela Trần thị Hóa.

GVMD
Gấu Điềm đạm – Ngô Văn Phương
Sáo Dễ thương

Trưởng Gấu Điềm Đạm Ngô Văn Phương sinh ngày 22/2/1931 tại Cái Răng, Châu Thành, Cần Thơ. Nguyên quán Vân Hà, Bắc Ninh. Tên khai sinh khi ra đời Ngô Minh Ngọc, bí danh khi tham gia cách mạng Lê Bạch Sơn, bút hiệu Trần Việt Hải. Tên Rừng

Gấu Điềm Đạm. Tham gia sinh hoạt HĐ từ Sói con – gián đoạn thời gian dài vì vào bưng tham gia kháng chiến chống Pháp, chống Mỹ. Sau năm 1975, công đã thành danh đã toại ông tái sinh hoạt HĐ hết sức bài bản đầy hấp lực: ông lập LĐ Trương Định, tự mình đảm trách Liên Đoàn Trưởng, sáng chủ nhật y phục chỉnh tề dẫn sói con là cháu nội cháu ngoại đi bộ từ nhà ở đường Phạm Ngũ Lão, gần chợ Thái Bình, băng qua công viên Quách Thị Trang, ngang hông chợ Bến Thành đến công viên Tao Đàn. Bây giờ thì chuyện này là bình thường; nhưng lúc bấy giờ sinh hoạt HĐ bị cấm kỵ, huynh trưởng nào còn ghiền hướng đạo thì “sinh hoạt chui”. Giáo dục con em mà phải “chui” thì quả là trớ trêu. Hình ảnh cụ già đồng phục dẫn Sói con, Thiếu sinh đi họp, đi trại là một hình ảnh vừa đẹp lại vừa hiên ngang, đập mạnh vào mắt mọi người ở ngay trung tâm thành phố là niềm tự hào và khích lệ cho phong trào. Ông cho in lại những cuốn sách cũ của HĐ như: “Bước đường đầu, Phép hàng đội, Hướng đạo cho trẻ em, Đội của tôi, Nghi thức, Chương trình đẳng thứ…” Ông cũng cho tập hợp các đơn thư xin tái lập Hội in thành 1 cuốn rất công phu. In sách xong ông gởi biếu các Trưởng ở các tỉnh xa, còn ở Sài Gòn thì thuê xe ôm đem đến các Trưởng. Những người thân quen ở cách xa độ 5, 7 cây số thì chính anh tự đi xe gắn máy chở đến. Những đơn vị có lễ lạc anh kéo các Trưởng của LĐ đến dự. Thú thật anh em ta có đầu óc kỳ thị cho rằng anh là HĐ quốc doanh nên đối xử với anh và đơn vị anh không mấy mặn mà. Mặc dù vậy anh kiên trì lấy nhiệt tâm nhiệt tình sống chan hòa với anh em. Anh đã thành công từ LĐ anh chuyển lên thành Đạo Phong Châu, mời một Trưởng giỏi là cụ Vượn Tận Tâm làm Đạo phó, mời Trưởng Đỗ Hữu Long thay mình làm Liên Đoàn Trưởng Trương Định, còn anh thì gánh vác trách nhiệm Đạo Trưởng Phong Châu. Song song với việc này anh còn được anh em tín nhiệm trong vai trò “Trưởng ban liên lạc HĐS tại Sài gòn”. Thành công vang dội nhất là sinh nhật lần thứ 149 của BP anh đã được anh em họp tại nhà Tr. Nguyễn Duy Thu Lương bầu làm Trưởng Ban tổ chức, anh lập tức mời các Trưởng sau đây làm phó ban: Trần Văn Hợp, Nguyễn Tiến Lộc, Trần Minh Thiện, Phạm Thanh Hiệp, Bùi Tiến An, Vương Thới Trung. Buổi lễ thành công tốt đẹp, hơn 800 HĐS từ khắp nơi trên đất nước về tham dự.

Trưởng Gấu Điềm Đạm Ngô Văn Phương đã thanh thản lìa rừng hồi 22 giờ 30 ngày 6 tháng 1 năm 2014 hưởng thọ 83 tuổi. Linh cửu được quàng tại nhà tang lễ thành phố. Suốt 3 ngày tang lễ luôn có sự hiện diện của anh chị em HĐS với đầy đủ đồng phục nghiêm

túc. Ngày tiễn đưa Trưởng Phương đến nơi an nghỉ cuối cùng có cả anh em từ các tỉnh ở xa về như: Phan Rang, Phan Thiết, Đà Lạt, Nha Trang, Cần Thơ cũng về dự. Phúng viếng Trưởng Gấu có đủ mặt anh em trong tứ đại môn phái, cụ Trần Văn Lược bệnh không đến được cũng cử con gái là chị Oanh đến phúng viếng chia buồn. Lễ truy điệu thì các HĐS và gia đình đứng gần quan tài. Cái nhân tốt mà Trưởng Phương gieo đã có kết quả tốt. Để tưởng nhớ một dân rừng đáng kính, chúng tôi xin kể một đôi điều về Trưởng:

* **Người "Nhiều Nhà":** Trong tiệc mừng thọ 75 của Trưởng Phương, nhà thơ Kiên Giang Hà Huy Hà bạn thân của Trưởng đã phát biểu: "Tôi quen thân với anh Phương từ lâu, biết anh là người có nhiều nhà: nhà chính trị, nhà kinh doanh, nhà báo, nhà thơ, nhà văn, nhà thể thao, nhà từ thiện, hôm nay lại biết anh còn là nhà hướng đạo nữa.

* **Khôi hài đen:** Đến sân Tao Đàn khi rỗi rãnh anh mời các Trưởng ngồi uống nước giải khát, để nghe anh kể chuyện tiếu lâm thật dí dỏm, kiểu khôi hài châm biếm chê trách những thói hư tật xấu, tham ô, cửa quyền. Anh em thích thú lắng nghe nhưng giữ thái độ "silent est d'or" vì sợ lôi thôi.

* **Hào sảng:** Các bữa tiệc HĐ thường góp gió thành bão, gió ít quá nên không đủ sở hụi. Những lúc như thế Trưởng Phương sẵn sang đứng ra bao chót, nhờ thế mà chén chú chén anh thoải mái. Còn nhớ đến ngày Hội trưởng Nguyễn Thành Cung Nai Ngơ Ngác nằm xuống, gia đình ở cả bên Pháp. Trưởng Nguyễn Duy Thu Lương, Trâu Đắn Đo và Sáo Dễ Thương đứng ra tổ chức lễ tưởng niệm và cầu siêu tại chùa Kiều Đàm. Đang bí vì sợ thiếu tiền tổ chức bữa tiệc chay, Trưởng Phương đã đến kịp lúc, hứa sẽ bao chót. Lễ tất, thiếu 1.450.000đ, Trưởng Phương giữ đúng lời hứa, vui vẻ mở hầu bao.

* **Việc thiện:** Ngoài việc in lại sách báo hướng đạo để biếu anh em, mỗi khi có Trưởng nào bị bệnh là ông lập tức đến thăm ngõ lời an ủi, động viên. Ông sưu tầm những bài thuốc hay về đông y và nam dược, tỉ như bài "Cây kim cứu một mạng người", in thành tập sách dày 600 trang gởi biếu mọi người khắp toàn quốc và kiều bào ở hải ngoại.

* **Tôn kính các bậc trưởng thượng:** Ông rất tôn kính các bậc Trưởng Lão. Nghe tin cụ Cò Yêu Đời từ Huế bay vào Sài Gòn. Anh tìm đến thăm ngay. Báo Nghiêm Chỉnh Nguyễn Thúc Toản lâm trọng bệnh anh đến viếng thăm nhiều lần. Trưởng Nguyễn Duy Thu Lương đau, hằng ngày ông đều đến thăm. Khi Trưởng Bạch Văn Quế từ Huế viết một thư góp ý về sinh hoạt hướng đạo hiện nay là thiếu nghiêm túc, lời phê bình có vẻ khắt khe. Trưởng Phương nói: "Cụ già 90 tuổi mà còn cặm cụi viết bức thư dài 9 trang là quí lắm rồi". Khi anh làm trại trưởng bằng rừng thế kỷ 21 tại Phú Lợi Bình Dương. Anh đã gởi vé máy bay khứ hồi ra Huế cho cụ Nguyễn Thúc Tuân và Tôn Thất Lôi vào giảng khóa. Trưởng Lôi có vào Trại, còn Tr. Tuân thì vào Sài Gòn rồi bay lên Đà Lạt làm huấn luyện viên cho ngành Bầy chứ không đến Bình Dương giảng khóa. Mọi người bực mình thì Trưởng cười nói: "Chim Sơn Ca ưa sống ở xứ lạnh, Trưởng Tuân là Sơn Ca Ngoài Trời tìm về Đà Lạt là đúng rồi".

* **Khéo léo:** Không biết quan hệ thế nào mà Tr. Phương cùng với Tr. Bùi Tiến An đã đến nhà đại tướng Mai Chí Thọ (một tráng sinh Châu Sơn Nam thời tiền chiến) để mời ông tham dự Lễ sinh nhật BP. Đại tướng bệnh không dự được nên đã viết một bức thư dài và giao cho thư ký đem đến nhà. Trong thư có đoạn: "….. Bác Hồ là chủ tịch danh dự của Hội HĐVN. Nay ai không cho hướng đạo sinh hoạt là bất kính với Bác". Trưởng Trần Văn Lược đã có lời nhận xét ngắn gọn như sau: "Phương nó sống khéo lắm".

* **Vui vẻ cho đến lúc lâm chung:** Bệnh nặng, Tr. Phương nhập bệnh viện Chợ Rẫy chuyển qua bệnh viện Phạm Ngọc Thạch rồi bệnh viện Vạn Hạnh. Anh vô ra bệnh viện Vạn Hạnh nhiều lần, hễ xuất viện là anh lại đến công viên Tao Đàn gặp anh em. Trước khi anh mất 5 hôm, tôi đến nhà thăm, thấy anh hơi ốm (mất 12 kgs) nhưng nói cười vui vẻ, mời uống nước trà, nói chuyện tiếu lâm. Anh cho biết là đã khỏe, mỗi ngày tiêm 2 ống thuốc bổ để lấy lại sức, hẹn tuần sau sẽ ra sân Tao Đàn. Về nhà tôi điện thoại cho anh Trâu Lịch Thiệp Nguyễn Thế Hậu là người ở gần nhà anh Phương. Tôi hồ hởi cho anh Hậu biết về sức khỏe của anh Phương. Anh Hậu buồn bã nói: Bệnh anh đã đến hồi nguy ngập, không cứu chữa gì được nữa, thuốc bổ mà anh Phương nói chỉ là morphin chích vào để đỡ đau mà thôi. Bác sĩ và người nhà đều dấu. Mấy hôm sau thì anh lìa rừng trong nỗi ngậm ngùi thương tiếc của anh em.

* **Đời chính trị:** Đã là hướng đạo sinh thì phải yêu nước; yêu nước tùy theo hoàn cảnh và ý thức của mình. Từ lúc 14 tuổi Tr. Phương đã vào Đoàn Thanh Niên Tiền Phong. Năm 1947 anh lên 16 tuổi vào chiến khu Đồng Tháp Mười tham gia kháng chiến chống Pháp. Năm 1954 cán bộ tại An Biên, Rạch Giá, Khu 9.

Năm 1955 được kết nạp Đảng và làm bí thư Đoàn Thanh Niên Lao Động Hồ Chí Minh.

Năm 1975 Tổng Thư Ký UBMTTQ Quận 2.

Năm 1976 Phó CT UBMTTQ Quận 1 kiêm chỉ huy trưởng khu kinh tế mới Gia Lành (khu kinh tế mẫu của thành phố HCM).

Sau đó giữ các chức vụ: Phó GĐ XN Cung Ứng Vật Tư Quận 1. Giám đốc Cty XNK Quận 1 (Fidimex).

Năm 1981-1984: Đại biểu Hội đồng nhân dân Quận 1.

Năm 1987-1989: Chủ nhiệm Intershop Saigon, sau này là TTTM Quốc tế TP HCM.

Năm 1994-1999: Đắc cử đại biểu HĐND TP. HCM. Cũng trong thời gian này, anh là Phó TBT Báo Công Thương TP HCM. UV thường vụ Hội khuyến học TP HCM. Phó CT Hội Bảo Trợ khuyến học TP HCM.

Anh đã viết nhiều cuốn sách có giá trị trong đó có cuốn "Vì một nước Việt Nam phát triển" do nhà xuất bản Văn hóa Saigon xuất bản, Fahasa phát hành năm 2003. Đặc biệt trong tác phẩm này anh đã viết về "Trường Sa, Hoàng Sa hôm nay, ngày mai và mãi mãi là vùng đất thiêng của tổ quốc Việt Nam".

Trong Lễ Truy Điệu có bài ai điếu thống thiết do ông Ngô Diệu Kế đọc, có đoạn: "Anh đã tham gia tích cực trong việc xây dựng và phát triển phong trào HĐVN. Là một huynh trưởng trong phong trào hướng đạo Việt Nam, anh có tên gọi thân mến là Gấu Điềm Đạm. Một thời gian dài, anh giữ trọng trách LĐT LĐ Trương Định, Đạo trưởng Đạo Phong Châu. Anh đã sưu tầm và biên soạn 'Tìm hiểu phương pháp giáo dục thanh thiếu niên của phong trào HĐVN và thế giới'…

83 năm của cuộc đời anh là những năm tháng anh đóng góp tích cực cho đất nước, cho xã hội, cho gia đình. Anh sống thân ái, thẳng thắn và bao dung, đầy trách nhiệm với cuộc đời và đông đảo bạn bè, thân hữu của anh cũng dành cho anh những tình cảm thân ái, quý trọng như thế. …… Xin anh hãy thanh thản ra đi".

* Trưởng Phương ơi!

Gấu Điềm Đạm đã ra đi nhưng lòng quảng đại của anh còn đọng lại. Anh lìa rừng đã 1 năm mà mỗi khi đến Tao Đàn chúng tôi vẫn

còn nghe văng vẳng tiếng nói tiếng cười sảng khoái của anh.

Hôm nay nhân ngày giỗ đầu của anh, chúng tôi xin có đôi lời tưởng nhớ một vị huynh trưởng đáng kính của phong trào.

VỊ ỦY VIÊN NGÀNH THIẾU
HỮU CÔNG NHẤT ĐÃ RA ĐI

Phạm văn Nhơn SDT

Trưởng Đỗ Văn Ninh sinh ngày 11 tháng 1 năm 1923 tại Hà Nội. Là con thứ trong gia đình gồm hai anh em. Ông mồ côi cha rất sớm, được mẹ nuôi nấng và hấp thụ nền giáo dục thời Pháp thuộc.

Tên rừng của Tr. Đỗ Văn Ninh là Hoẵng Láu, ông là tác giả của một số sách nổi tiếng và rất quen thuộc như “Bước Đường Đầu”, “Hướng Đạo Hạng Nhì”, “Phương Pháp Hàng Đội” (biên soạn riêng cho Nữ Hướng Đạo), “Cầm Đoàn”, dịch sách “Hướng

Dẫn Vào Nghề Trưởng Hướng Đạo” từ cuốn “Aids to scoutmastership” của Baden Powell…

Từ tuổi niên thiếu ông đã tham gia phong trào Hướng Đạo, năm 1939 ông tuyên hứa ở Liên đoàn Bá Đa Lộc.

Vào khoảng năm 1945, Tr. Ninh đảm nhiệm chức vụ Thiếu trưởng Thiếu đoàn Nguyễn Hoàng. Năm 1949, Tr. Đỗ Văn Ninh thành hôn cùng Tr. Nguyễn Thị Đáp, rồi từ đó, hai trưởng đã cùng đồng hành trên cả hai con đường: Gia Đình và Hướng Đạo, đã cùng nhau đóng góp tâm huyết xây dựng phong trào Hướng Đạo của đất Việt. Cũng trong năm này, hai trưởng rời Hà Nội vào sinh sống ở Hải Phòng. Tại đây, Tr. Ninh làm việc với một công ty thầu xây dựng của Pháp để mưu sinh. Ông cùng vợ gây dựng và tái lập phong trào Hướng Đạo, ông làm Thiếu trưởng Thiếu đoàn Bạch Đằng.

Năm 1954, ông vào miền Nam và sinh hoạt ở Đạo Tân Bình.

Năm 1959, Tr Ninh cùng vợ lập Liên đoàn Lê Bảo Tịnh thuộc Đạo Xuân Hòa. Cũng trong năm ấy Tr. Ninh tham dự Trại Họp Bạn Thế giới lần thứ X với tư cách là Thiếu phó và là Thông dịch viên của phái đoàn, cùng với các trưởng Nghiêm Văn Thạch, Lê Mộng Ngọ, Phan Kim Phụng, Phan Mạnh Lương, Âu Nhật Chương, LM Nguyễn Văn Thích và 59 Đội trưởng tại Makiling, Phi Luật Tân. Một thời gian ngắn sau, Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Việt Nam, Tr. Phan Như Ngân đã cử Tr. Đỗ Văn Ninh làm Đạo trưởng Đạo Kỳ Hòa dành cho con em cộng đồng người Trung Hoa ở Chợ Lớn.

Năm 1960, Tr. Ninh đảm trách chức vụ Ủy Viên Ngành Thiếu của Hội Hướng Đạo Việt Nam, trưởng đã tổ chức rất thành công Trại Họp Bạn Đội Trưởng tại Thảo Cầm Viên, Sài Gòn.

Năm 1961, Tr. Ninh tham dự Bằng Rừng Thiếu. Năm 1962, bắt đầu thực hiện tờ “Mối Dây” dành riêng cho anh em Hướng Đạo Công Giáo, làm chủ bút cho tờ “Nhịp Cầu” dành cho các Đội trưởng. Năm 1963, Tr. Đỗ Văn Ninh cùng các Tr. Huỳnh Văn Diệp, Mai Ngọc Liệu là phái đoàn đại diện Hướng Đạo Việt Nam để đến các nước Phi Luật Tân, Úc, Singapore để làm sáng tỏ một cách rất thành công các hiểu lầm về xu hướng chính trị của phong trào Hướng Đạo Việt Nam.

Năm 1964, Tr. Ninh cùng các trưởng Mai Ngọc Liệu, Nghiêm Văn Thạch đến Thailand tham dự khóa huấn luyện ITTC do trại trưởng Giwell hướng dẫn. Năm 1973, vì công vụ, Tr. Đỗ Văn Ninh sang sinh sống ở Okinawa (Nhật Bản). Trong thời gian này Tr. Ninh đã bàn giao mọi công việc liên quan đến phong trào Hướng Đạo cho Tr. Nguyễn Văn Hiệp. Tuy nhiên, trưởng vẫn thường xuyên liên lạc, cố vấn, yểm trợ cho phong trào.

Năm 1993, Tr. Ninh đã cùng gia đình sang định cư ở Virginia, Hoa Kỳ, sau đó chuyển sang California. Qua nhiều thập niên hoạt động hăng say cho phong trào Hướng Đạo ở quê nhà từ Bắc vô Nam, dường như Hướng Đạo đã thấm sâu vào huyết quản của hai trưởng Đỗ Văn Ninh và vợ là Nguyễn Thị Đáp nên ở xứ người dù đã lứa tuổi thất tuần, Tr. Ninh lại lần nữa tham gia phong trào Hướng Đạo từ Đông sang Tây Hoa Kỳ. Năm 1994, Tr. Ninh làm chủ bút cho tờ "Nội San Trưởng" của Ban Thường vụ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại.

Năm 2008, phong trào Hướng ĐạoViệt Nam Hải Ngoại đã vinh tặng Tr. Đỗ Văn Ninh và Tr. Nguyễn Thị Đáp huân chương cao quý nhất của phong trào đó là Bắc Đẩu Bội Tinh, để tri ân tâm huyết hai trưởng đã giành cho phong trào Hướng Đạo qua hơn sáu thập niên.

Năm 2009, vào tuổi xế chiều, Tr. Ninh đã cùng phu nhân quyết định trở về Việt Nam sinh sống. Vì di chứng của tai biến mạch máu não, những năm tháng sau này, Tr. Ninh chợt nhớ chợt quên, các trưởng đến thăm nói chuyện HĐ thì trưởng thích lắm. Khi chị Nguyễn Thị Đáp mất, trưởng buồn và bệnh nặng hơn, không tự mình ăn uống và vệ sinh được. Gánh nặng đổ trên đôi vai gầy còm của ái nữ là Đỗ Quyên Lý Luận Đỗ Thị Thanh Nga.

Ngày 4 tháng 7 năm 2014, Tr. Đỗ Văn Ninh đã nhẹ nhàng êm ái trở về cùng Chúa trong một giấc ngủ, để hội ngộ với người vợ đã cùng đồng hành hơn 60 năm, người đã lìa rừng hơn hai năm trước.

Là một trưởng Hướng Đạo, cả cuộc đời Tr. Đỗ Văn Ninh tận tụy với phong trào và sống theo ba điều luật và 10 lời hứa Hướng Đạo. Là một người cha của một gia đình gồm 9 người con và rất nhiều cháu chắt, di sản trưởng để lại cho thế hệ sau là

YT3: Yêu Thương và Tha Thứ.

* ĐÊM CHIA TAY VĨNH BIỆT

Để tưởng nhớ vị huynh trưởng đáng kính đã ra đi lúc 21 giờ đêm ngày 4 tháng 7 năm 2014, hơn một trăm anh chị em Tráng sinh và Huynh trưởng đã quây quần chung quanh quan tài Tr. Ninh. Điều khiển chương trình là Tr. Voi Hoạt Bát Tiến Lộc và Nai Chu Đáo Vĩnh Thịnh vì Tr. Ninh ngưng sinh hoạt HĐ tại quê nhà gần 40 năm nay ,thế hệ trẻ ít ai biết đến nên chỉ có các trưởng lớn tuổi góp ý mà thôi, như anh Phó Đạo trưởng Đạo Kỳ Hòa nói về công ơn của vị Đạo trưởng đầu tiên của Đạo Kỳ Hòa, Tr. Đặng Thanh Long, Trần Trọng Thảo kể một vài kỷ niệm của ngày xưa thân ái, Tr. Lê Ngọc Bưu hỏi: “Nghe nói Tr. Ninh và Tr. Đáp hay nói chuyện HĐ; kể cả trong các bữa cơm. Riết rồi mấy con không chịu nổi nên viết câu “Yêu cầu không nói chuyện HĐ trong bữa cơm”. Vậy có không?” Trưởng Phạm Văn Nhơn nói: “Phật giáo thường nói: “Sinh ký tử quy” tức là sống gửi thác về. Công giáo thì thường nói: về với Chúa, về nhà cha và ngay tại đây hôm nay trước cửa có treo câu “Vui ngày trở về” vậy thì chúng ta nên nói chuyện vui chứ không nên kể lể thảm sầu ,đề nghị những thành viên của gia đình nói về cha mình.”

Anh Đại - con trai của Tr. Ninh dành trọn 22 phút nói về người cha thân yêu của mình với nếp sống gia đình chan hòa yêu thương. Cách sống của ông thật mẫu mực, nghiêm túc, ngay trong bữa cơm cũng phải chỉnh tề, không được ở trần, thậm chí không được mặc áo maillot. Kế đó chị Đỗ Thị Thanh Nga, người đã trực tiếp chăm sóc bố mẹ những ngày tháng dài họ nằm trên giường bệnh.

Chị Nga kể: “Vất vả nhất là cho ông ăn, ông lười ăn lắm, đút một muỗng cơm, ông ngậm vào miệng chứ không nuốt, tôi phải bắt một bài hát cho ông hát theo, muốn hát thì phải nuốt cơm vì thế mà ăn được, bữa ăn kéo dài cả giờ. Bữa nọ bí bài hát, tôi bắt nhịp bài HĐ hành khúc: “Là la lá la lạ… Nâng cao lá cờ HĐ nhuộm oai hùng...”

Ông không hát mà nhìn tôi một lúc rồi nói: “Đây là bài ca chính thức của HĐ, không được hát bậy, chỉ khi nào họp đoàn mới được hát.”

Ba tôi yêu HĐ đến thế đấy. Mãi khi tôi nhập rừng, điện qua Mỹ báo tin cho ông rõ. Ông hỏi:

- Được đặt tên gì?

- Dạ, Đỗ Quyên Lý Luận.

- Hừ, mẹ lý luận, con lý luận thiên hạ chịu sao nổi.

Tôi trả lời:

- Hai con chim "lý luận" cũng chẳng bằng Hoẵng Láu.

Ba tôi cười nói:

- Nhưng mà con phải nhớ phụ nữ không được làm Tráng trưởng vì còn phải lo việc gia đình . HĐ mình bây giờ ra sao?

- Dạ, ngày trước các trưởng lo việc thăng tiến cho phong trào, bây giờ các trưởng chỉ lo việc thăng tiến cho mình.

- Hãy yêu thương và tha thứ. Ông bảo.

Những ngày tháng sau cùng, ông bỏ ăn nhưng trí óc thì rất minh mẫn, nhớ rành mạch chuyện xưa. Biết ông sắp ra đi, tôi thưa:

- Khi bố mất thì mặc veston cho đẹp hay là mặc đồng phục Hướng Đạo.

Bố tôi trả lời:

- Mặc đồng phục Hướng Đạo.

Ý nguyện này đã được thực hiện nghiêm túc.

Những ngày săn sóc bố tôi trên giường bệnh là những ngày vất vả nhất nhưng bây giờ có muốn vất vả như thế cũng không được nữa rồi. Trước đây thì thỉnh thoảng tôi bỏ việc may vá chạy sang phòng xem ông thế nào bây giờ thì phòng không ,lạnh lẽo nữa, muốn nhìn cũng chẳng thấy ông đâu."

Đã gần 23 giờ, anh em còn đọng lại nói chuyện râm ran. Nhà tôi xa quá nên tôi thắp cho cụ Hoẵng nén nhang rồi ra về. Trời mưa lất phất, lành lạnh. Tôi nghĩ đến luật nhân quả, Trưởng Hoẵng đã gieo quả tốt và hôm nay trưởng đã gặt được nhân lành, thanh thản ra đi trong sự thương tiếc của anh em. Ai đã là HĐS mà không đọc Bước Đường Đầu. Ai là huynh trưởng mà không có cuốn Nghệ Thuật Cầm Đoàn và Trau Dồi Nghề Trưởng HĐ làm hai cuốn sách gối đầu giường.

Xin vĩnh biệt vị UV ngành Thiếu tài ba mà mẫu mực.

VĨNH BIỆT CỌP GIA LAI

TRƯỞNG TÔN THẤT HY
CỌP GIA LAI
(1/1/1929 - 10/7/2014)
LÌA RỪNG lúc 10g24 ngày 10/7/2014
(14 tháng 6 năm Giáp Ngọ)

TIỂU SỬ TRƯỞNG TÔN THẤT HY
Trưởng Tôn Thất Hy
Sinh ngày 1 tháng 1 năm 1929 tại Huế.
Pháp danh: Nguyên Lý
Tên Rừng: Cọp Đứng Đắn.
Bút hiệu: Cọp Gia Lai và Quang Chi.

- 1943: Gia nhập Thiếu đoàn Bạch Đằng. Sau đó lên Tráng đoàn Bạch Đằng.
- 1962: Dự khóa HL Bạch Mã Tráng tại Tùng Nguyên. Làm

Tráng trưởng Bạch Đằng.

- 1963: Trao chức Tráng trưởng cho Tr. Phan Gia Anh. Lập Liên đoàn Bạch Mã.

- 1965: Trưởng Xưởng soạn thảo quy chế ngành Tráng tại Mỹ Khê, Đà Nẵng.

- 1966: Thành lập Đạo Gia Lai tại Pleiku. Tổ chức Trại Họp Bạn Châu Trường Sơn tại Biển Hồ Pleiku. Nhận Bằng Rừng Kha.

- 1967: Phụ tá Khóa trưởng Bằng Rừng Kha, được đề cử ADCC Kha, Tráng.

- 1971: Thành lập Liên đoàn Đơn Dương. Xuất bản sách "Xem Sao".

- 1972: Tham dự Khóa NTC tại Tam Bình, Thủ Đức. Khóa trưởng Tr. Mai Liệu.

- 1974: Thành lập Liên đoàn Gia Long tại thị trấn Dương Đông, Phú Quốc.

- 1992: Ấn hành bản tin Bạch Mã. Tính đến nay đã được 22 năm với 84 số.

- 2007: Tham dự Trại họp bạn thế giới tại Anh Quốc. Thăm Trại Trường GILWELL và Brownsea Island.

- 2014: Phát hành cuốn "Sổ Tay Trưởng Hướng Đạo" do chính Trưởng viết, tích lũy nhiều kinh nghiệm quý báu của đời HĐ.

NHỮNG ĐIỂM NHỎ TRONG CUỘC ĐỜI LỚN:

Gạt bỏ tánh cực đoan quá khích thì trưởng Tôn Thất Hy là một vị huynh trưởng đáng kính, suốt đời tận tâm đem hết nhiệt tình, tận tụy xây dựng và phát triển phong trào.

Những năm của thập niên 60 sinh hoạt trong LĐ Bạch Đằng Đạo Thừa Thiên, anh thành lập Tráng đoàn Bạch Mã bằng ngón nghề Judo. Anh là võ sư Judo đệ tam đẳng huyền đai nên khi anh lập "tapi" tại Hội Quán (rạp Lửa Hồng Huế) thì thu hút nhiều võ sinh. Dần dà những võ sinh này sẽ trở thành Tráng sinh. Là một sĩ quan quân cảnh tư pháp nên anh được phục vụ nhiều nơi, từ Huế thuyên chuyển lên miền rừng núi Gia Lai, ở chốn núi rừng này, trò "tapi Judo" được tái diễn và anh nhanh chóng lập Đoàn, lập Toán. Đạo Gia Lai ra đời, anh đích thân làm Đạo trưởng với các Trưởng phụ tá rất giỏi như trưởng Trương Văn Thanh, Trần Tiễn Huyến, Tôn Thất Hàn, Nguyễn Văn Phó. Anh xây dựng ở đây một Đạo quán thật khang trang. Khi anh đổi lên Đơn Dương thì lập LĐ Biệt lập Đơn Dương. Khi đổi ra Phú Quốc

thì lập LĐ Dương Đông, sang Mỹ thì chủ biên tờ Bạch Mã làm diễn đàn Tráng sinh. Qua tờ báo này anh cung cấp cho anh em nhiều tài liệu quí giá.

KHO TÀNG - TÀI LIỆU HĐ

Dường như năm 1975, ông Cọp có điều kiện mang theo nhiều tài liệu của HĐVN nên khi làm tờ Bạch Mã anh đem xử dụng dần những tài liệu quí giá này rất được anh em ưa thích. Năm 2004 anh gởi về cho tôi mấy tờ Handbook của HĐ Hoa Kỳ, dụng cụ học Sao, xem Phương hướng và đặc biệt một tập báo Sóng Bạch Đằng của trưởng Trần Trung Du. Tôi đã trao lại tập báo quí giá này từ số 1 đến số cuối cùng của tháng 3 năm 1975 cho bà Nguyễn Thị Ngọc Anh, quả phụ của Trưởng Du để "Châu về hợp phố".

CÂY BÚT HĐ CÓ TÀI

Tờ Bạch Mã không những có nhiều tài liệu quí mà còn qui tụ nhiều cây viết hữu danh của HĐ như cụ Hổ Cáu Trần Văn Thao, Beo Vui Vẻ Tôn Thất Cảnh, Đà Điểu Điều Độ Lý Nhựt Hướng, Gấu Linh Hoạt Nguyễn Đức Chánh, Tôn Thất Lương, Lê Văn Lệ, Nguyễn Xuân Viên… Anh Hy viết "chính luận" ở trang đầu và mục "Câu chuyện bên lửa" với bút hiệu Quang Chi rất được anh em ưa chuộng. Trong kỳ trại Thẳng Tiến X anh phát hành cuốn "Sổ Tay Trưởng Hướng Đạo". Đây là cuốn sách mà Anh đã đem hết tâm huyết và kinh nghiệm để truyền lại cho đàn em mai sau.

VẪN LÀ CHÚA SƠN LÂM

Tuổi cao sức yếu lại bận rộn biết bao công việc anh vẫn dành thì giờ để đặt tên Rừng cho một số trưởng niên. Chị Nguyễn Thị Hạnh Nhơn 87 tuổi là phu nhân của trưởng Đà Điểu Điều Độ Lý Nhựt Hướng được anh đặt tên là Hạc Bác Ái. Chị Trần Thị Thu Ba Akéla kỳ cựu của Huế năm xưa được anh đặt tên là Sơn Ca Yêu Đời. Anh Nguyễn Xuân Huề tráng sinh Hoa Lư, Đạo Thừa Thiên được anh đặt tên là Ngựa Vui Tính.

TÂM HUYẾT VỚI PHONG TRÀO

Trưởng Hy sinh hoạt HĐ với tất cả sự hăng say. Năm 1960 anh còn là Tráng sinh khăn trắng của Bạch Đằng mà đến năm 1966 anh đã có BR Tráng và BR Kha, sau đó là ALT. Tận tâm tận lực với HĐ đến giây phút sau cùng của cuộc đời. Thật đáng trân trọng. Chúng tôi

xin trích bài viết sau đây trên bản tin Liên Lạc ra ngày 11/7/2014 của Tr. L Anh Dũng - để thấy giờ phút cuối cùng Anh vẫn nghĩ đến Hướng đạo.

"… Tôi đến phòng 359A lúc 11:15AM ngày 6 tháng 6 năm 2014.

Phòng không mở đèn – Trưởng Hy đang nằm trên giường nhắm mắt.

Tôi gọi và lay động: Anh Hy

Anh mở mắt – một hồi mới nhận ra tôi.

TỔNG QUÁT: - Yếu, nói năng không rõ ràng – Vẫn còn tỉnh táo nhưng đôi lúc trả lời tôi không hiểu.

Ví dụ: Tôi hỏi anh: Người ta giải phẫu anh chỗ nào vậy? Anh trả lời: Trong bệnh viện. Tôi hỏi lại:

Nhưng họ mổ cái gì và chỗ nào trên người anh? Anh trả lời: Họ giải phẫu tâm hồn.

Tôi không hiểu và nói: Bác sĩ nào mà giải phẩu tâm hồn được? Anh nói: Có chớ! Họ làm cho hết bệnh để mình tĩnh dưỡng (?) Tôi lại không hiểu hỏi: Anh theo đạo Phật – sao có chuyện giải phẫu tâm hồn? Anh cười: Thì có đấy…

Cuối cùng thì tôi không thể hỏi nữa vì anh sẽ không trả lời theo bình thường…

Anh nói về chuyện HĐ, tôi gạt phắt: Ở đây, lúc nầy anh nên quên hết đi và tĩnh dưỡng. Anh cười – hai mắt nhìn rất yếu…

TRƯỞNG TÔN THẤT HY BỊ TÉ TẠI NHÀ RIÊNG, ĐƯỢC ĐƯA ĐI CẤP CỨU TẠI BỆNH VIỆN

Được tin Trưởng Tôn Thất Hy bị ngã té tại nhà riêng, được gia đình đưa đi cấp cứu tại bệnh viện. May mắn, chỉ bị các vết trầy nhẹ trên mặt và đầu. Tình trạng sức khỏe của Trưởng Hy hiện đã ổn định. Liên lạc ghi nhận được trên email group của Hướng Đạo Trưởng Niên tường thuật nhỏ của Trưởng Lê Anh Dũng, xin phép trích đăng để anh chị em các nơi biết tin:

"*Lúc 10:40 ngày 14 tháng 4 năm 2014, vừa cho xe vào parking lot là gặp ngay Trưởng Trần Trọng An Sơn cũng đang kiếm chỗ đậu xe... Hai anh em vào khu nhà thương, đến phòng 390 thì gặp được Tr. Hy đang nằm giường B - Bên giường A là một ông Mỹ.*

Trưởng Hy rất tỉnh táo, vui mừng bắt tay hai anh em chúng tôi. Tiếng nói của Tr. Hy vẫn mạnh khỏe, nước da đã hồng tốt, tay chân cử

động bình thường. Nhưng trên sống mũi thì có dán keo - có thể là lúc té bị... ăn trầu!

Trán và một nơi trên đầu hơi... bầm dập!

Theo lời "tường thuật: của chính Tr Hy: Khoảng 5 giờ sáng, thức giấc đi "xả nước trong lòng" thì tối tăm mặt mày và "bổ"... một cái rầm! Con anh là Bác Sĩ, ở phòng bên nghe tiếng - bèn cứu cấp - sau đó cho xe ò e đến nhà thương!

Lúc đầu sau khi té xuống sàn nhà, Tr Hy không biết gì, nhưng mấy phút sau thì cảm nhận được... Bây giờ đang được theo dõi đủ thứ, bị dây thần kinh vận động kẹt sụn số 7. Có thể mổ cần cổ... Nhưng Sóc khuyên ông Cọp đừng nghe xúi dại... theo kinh nghiệm "bề trên" của Sóc mấy năm trước. BS dọa nếu không mổ thay sụn cần cổ thì sẽ bị liệt toàn thân trong vòng 6 tháng..., nhưng "bề trên" của Sóc từ chối, đi bơi và tập thể dục dưới hồ nước đã trên 2 năm, không thấy bị liệt mà còn hết luôn!

Anh em hàn huyên tâm sự hơn một giờ về việc bệnh thì ít mà việc HĐ thì nhiều.

Tr. Hy gởi lời cảm ơn Tr. Nguyễn Đình Tuấn và toàn thể các Trưởng đã gởi lời "vấn an". Tuy nhiên ông Cọp - quan trọng hóa vấn đề - Rằng thì là NHẮN NHỦ RẰNG:

- Đề nghị "sửa" nhiệm kỳ từ 2 năm thành 4 năm.
- Đề nghị bầu Tr Võ Thành Nhân thêm một nhiệm kỳ nữa... là 4 năm!"

- Đề nghị Tr Nguyễn Đình Tuấn lưu lại... đừng đi! và đề cử Tr Trần Anh Kiệt làm phó cho Tr Tuấn.

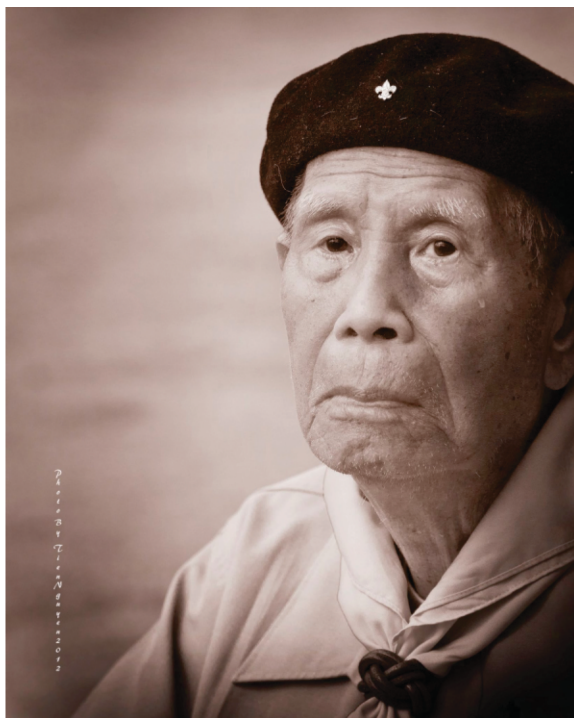
Tôi và Tr Sơn cứ liên tục ngăn cản không cho Tr Hy nói nhiều và nói với Tr Hy là chờ lúc về nhà sẽ nói - Tr Hy cười phán: "Sợ không còn kịp ..."

Và quả là không kịp. Cọp Đứng Đắn đã bỏ Rừng Già lúc 10giờ24 ngày 10/7/2014.

Kính chúc Trưởng *"Khứ lai tự tại"*

Tây phương là cảnh,
Tịnh Độ là quê,
Sống thì ta ở,
Thác thì ta về.

Tưởng nhớ "Sói Cười"
ĐINH XUÂN PHỨC

Trong tháng 7 năm 2014, Anh Chị Em hướng Đạo Việt Nam nhận một lúc 3 tin buồn: ngày 4 tháng 7 Trưởng Hoẵng Láu Đỗ Văn Ninh, ngày 10 tháng 7 Trưởng Cọp Đứng Đắn Tôn Thất Hy và ngày 24 tháng 7 Trưởng Sói Cười Đinh Xuân Phức, mặc dù biết rằng quý Trưởng ấy đã ngoài 80 tuổi, nhưng nỗi buồn không tránh cho chúng ta khi phải tiễn biệt tiền bối ra đi vĩnh viễn.

Người viết rất may mắn có cơ hội sinh hoạt cả 3 Trưởng trong thời gian tại Nam California, Hoa Kỳ, mặc dù mãi đến sau 1975 mới có dịp; đối với Trưởng Sói Cười thì gần gủi hơn vì cơ duyên đến từ năm 1983 khi về tham dự hội nghị huynh trưởng Hướng Đạo Việt Nam tổ chức tại Costa Mesa khi ấy người viết đang sinh sống tại Hawaii. Sự hòa nhã và thân thiện của Trưởng Sói Cười Đinh Xuân Phức và sự

khiêm nhượng của Trưởng Đoàn Văn Thiệp đã tạo cho người viết sự kính mến và thường xuyên thư từ thăm hỏi và thăm viếng mỗi năm khi có dịp du lịch từ Hawaii sang Nam Cali cho đến khi sang định cự lập nghiệp tại California vào đầu năm 1986.

Mãi đến năm 1995 người viết mới có cơ hội tái sinh hoạt trở lại, dù rằng trước đó vẫn thỉnh thoảng gặp gở Tr. Phúc và luôn được nhắc nhở “sao còn chưa sinh hoạt trở lại, các em đang chờ” thế rồi nhờ phong trào, người viết có thêm cơ hội gặp gỡ các Trưởng đàn anh đàn chị để học hỏi nhiều điều khi cùng sinh hoạt trong Gia Đình Bách Hợp Nam Cali kể từ sau Thẳng Tiến 6 vào năm 1998, có thể nói, người viết được trưởng thành và có thể hoạt động có kết quả do một phần sự bồi đắp của các Trưởng trong Đại gia đình Hướng Đạo nói chung và Gia Đình Bách Hợp Nam Cali nói riêng, riêng đối với Tr. Sói Cười, người viết không thấy sự trách mắng nào cả mỗi khi gặp Người để vấn an và học hỏi; Trưởng chỉ cười và khuyến khích thật nhiều cho những việc làm khi nghe trình bày hay đọc bản tin Cờ Lau.

Có thể nói, đơn vị nơi người viết sinh hoạt là nơi thường xuyên họp mặt của Gia Đình Bách Hợp Nam Cali trong thời gian còn các Trưởng Vũ Thanh Thông, Đỗ Văn Ninh, Nguyễn Thị Đáp, Đinh Xuân Phức, Lê Mộng Ngọ, Nguyễn Văn Đích, Trương Như Sáu, Đoàn Văn Thiệp, Nguyễn Minh Thể, Đoàn thị Liên… các hướng đạo sinh nhìn thấy các Trưởng niên quy tụ họp mặt thật vui, tuy không cùng các em sinh hoạt nhưng đã bày tỏ nỗi vui khi được nhìn thấy đoàn sinh chạy nhảy, vui đùa và học tập chuyên môn, nghi thức Hướng đạo, bức hình nào có thể bày tỏ cảm xúc hơn được.

Thời gian trôi qua, các Trưởng lần lượt ra đi, với thời gian dài cống hiến cho đời, cho phong trào, sự ra đi vĩnh viễn của các Trưởng cũng đã để lại rất nhiều không chỉ những kinh nghiệm, những đóng góp mà còn sự luyến tiếc, sự kính trọng của mọi người, Những tấm gương sẽ không bao giờ mờ luôn soi đường cho người viết trong mỗi lúc mỗi khi để có thể tiếp tục noi gương trong nhiệm vụ cống hiến cho phong trào với sự cố gắng rất hạn chế của mình.

Tang lễ của Tr. Sói Cười liên quan đến Hướng Đạo do gia đình yêu cầu Gia Đình Bách Hợp đảm trách, tuy nói rằng sẽ dùng nghi thức hướng đạo để thực hiện lễ tiễn biệt cho vị Trưởng lão của Phong trào lìa Rừng, nhưng đến nay, với người viết, không biết nghi thức như thế nào là đúng, mỗi người một cách, mỗi ý kiến đóng góp đều hợp tình hợp lý, trách nhiệm người viết vì là Gia Trưởng trong tập thể Gia Đình Bách Hợp Nam Cali nên cần có những quyết định giúp gia đình tổ chức buổi lễ vừa đơn giản, trang nghiêm và đầy đủ.

Sự quyết định buổi lễ của Gia Đình Bách Hợp Nam Cali cần phù hợp với sự mong mỏi của gia đình tang quyến, phối hợp nhịp nhàng với ACE Hướng đạo 5 Châu đặc biệt đối với Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam và Hướng Đạo Trưởng Niên hải ngoại, với sự tham dự của mỗi thành viên, buổi lễ trang trọng và đơn giản từ buổi cầu nguyện bởi ACE Xuân Hòa hải ngoại sau nghi thức phát tang, lễ tiễn biệt cuối ngày, tham dự Thánh Lễ tiễn đưa với sự góp sức của các Hướng Đạo Sinh và các Trưởng trang nghiêm 2 hàng chào Tr.Đinh Xuân Phúc lần cuối và một nghi thức chia tay lần sau cùng tại nghĩa trang, tất cả nói lên sự luyến tiếc ra đi của một Huynh Trưởng Hướng Đạo cống hiến đời mình cho phong trào, không chỉ tại nơi đất khách quê người mà tại nơi quê Cha đất Tổ, ACE Xuân Hòa cũng đã tổ chức Thánh lễ cầu nguyện cho Tr. Sói Cười Đinh Xuân Phúc sớm về với Chúa và gặp lại BP.

Dựa vào sơ lược tổng hợp sau đây từ các Trưởng, chúng ta sẽ nhận thấy được những vai trò và sự cống hiến của Tr. Đinh Xuân Phúc nói lên con người của một Hướng Đạo Sinh mẫu mực :

Sinh hoạt Ấu từ năm 1934

Liên Đoàn Trưởng LĐ. Lê Bảo Tịnh (đạo Vị Hoàng, châu Sơn Nam) ở Bùi Chu, Bắc Việt Nam

Đầu năm 1950 ở trại Họp Bạn Bắc Việt tiếp đón đại hội nghị HĐ Nam-Trung-Bắc để phục hoạt Phong Trào (bị gián đoạn từ 1945-46) ; ban chấp hành thứ nhất của tân Hội HĐVN chính là do đại hội này bầu lên. Tr.Phúc đã dẫn bầy Sói của Trưởng từ Vùng Bùi Chu (Nam Định) dùng đò máy từ Sông Hồng vượt qua những vùng còn có chiến sự để tới Hà Nội.

Năm 1953, Từ Bùi Chu sang thăm Thiếu đoàn Trần Bình Trọng (đạo Vị Hoàng) tại Nam Định.

B. Sau Hiệp định Geneve, 1954

Di cư vào Nam năm 1954, đã cùng với Tr.Đoàn Văn Lụy sáng lập Đạo Xuân Hòa trong Châu Gia Định rồi thay thế Tr.Lụy làm Đạo Trưởng Xuân Hòa

Bạch mã Ấu 1958

Bạch mã Thiếu 1961

Huy Hiệu Rừng Ấu 1965

Đạo Trưởng đạo Xuân Hoà, 1958-65

Đạo Trưởng đạo Thủ Đô, 1967

ALT Ngành Ấu 1970

Thành viên Phái đoàn HĐVN, tham dự Hội nghị HĐTG lần thứ 23 tại Tokyo, 1971

Đạo Trường đạo Trùng Dương 1974-1975

Châu Trưởng châu Bình Triệu, 1974-1975

Ủy Viên Kiểm Toán Hội HĐVN/ban Tài Kiểm, 1969-75

Trưởng Phúc có nhà riêng là cửa tiệm Thánh Giá, ngoài việc bán các ảnh, tượng Công Giáo, còn xem như là Scout Shop đầu tiên ở VN vì còn bán phù hiệu và sách HĐ... Với bản tính khiêm nhường và hòa nhã, Tr Phúc ngoài nhiệm vụ Đạo Trưởng chỉ chuyên chú phục vụ trong Toán Trưởng HL Ngành Ấu.

C. 1979 Định cư tại Tiểu bang Kentucky, Hoa Kỳ

Sau 1 năm, về quận Cam liên lạc ngay với các Trưởng kỳ cựu và thăm hỏi các đơn vị đang sinh hoạt, thực hiện các tài liệu Hướng đạo mang theo cung cấp cho các đơn vị.

1982 Tổ chức khóa huấn luyện Dự bị đầu tiên cho các Trưởng.

1983 cùng tổ chức Hội Nghị Huynh Trưởng HĐVN tại Costa Mesa

1984 Hỗ trợ, đốc thúc thành lập Hội Đồng Hướng Đạo Việt Nam thuộc Châu Orange County

1987 – 1989 tiếp tục tổ chức các khóa Huấn Luyện Dự Bị cho các Trưởng tại Miền Nam Cali

1990 cùng các Trưởng kỳ cựu thành lập Gia Đình Bách Hợp Nam Cali

Trong khoảng thời gian này, Tr. Phúc và Tr. Trần văn Bốt là một trong số ít ỏi các Trưởng kỳ cựu chịu hòa mình cùng các thế hệ đàn em, các Trưởng đã nêu tấm gương sáng cho các thế hệ sau, chúng ta rất hãnh diện vì những Trưởng không ham chức vụ như Tr. Phúc

1998 HĐTU/HĐVN với quyết nghị số 5/1998 quyết định trao tặng Huân Chương Bắc Đẩu cho Tr. Phúc

Hướng Đạo Việt Nam lại mất đi một Huynh Trưởng lỗi lạc, người viết mong rằng một Sói Cười ra đi chắc chắn sẽ để lại nhiều Sói Cười khác để phong trào Hướng Đạo Việt Nam chúng ta có thể tiếp tục con đường hướng dẫn thanh thiếu niên Việt nam không chỉ tại hải ngoại mà cả trong nước trở nên những công dân hữu dụng.

Lý Nhật Hui

Nhớ về chị
TRẦN THỊ HÓA

Chị Hoá!

Chị là cô giáo dạy ở trường em học - Trường nữ trung học Bùi Thị Xuân Đà Lạt.

Chị bằng tuổi má em - Hơn em 32 tuổi.

Vậy mà chúng em cứ quen gọi chị là chị. Bởi chị là huynh trưởng Hướng Đạo.

Ở trường, chị không dạy lớp em. Trong Hướng Đạo, chị cũng không là huynh trưởng trực tiếp của em. Nhưng nói đến chị em nghĩ đến vai trò một huynh trưởng hơn là cô giáo.

Ở trường, em thường nghe học sinh than rằng: “Cô khó tính dễ sợ “. Em rất thông cảm với các bạn và nhủ thầm: “ Các bạn ơi! Đấy là các bạn không chơi Hướng Đạo nghe. Nếu các bạn là Nữ Hướng Đạo Sinh thì còn khiếp hơn nữa “.

Nhớ ngày ấy, chúng em còn là thiếu sinh, tuy sinh hoạt ở Đà Lạt nhưng thuộc Đạo Thủ Đô ở Sài Gòn, trong hội Nữ Hướng Đạo Việt nam, nghĩa là không thuộc Đạo Lâm Viên với chị. Thế mà có lúc chị bảo quỳ gối xuống để chị đo jupe: chỉ được cách mặt đất tối đa 3cm. Khổ nỗi tuổi thiếu sinh đang lớn, sau vài tháng thì jupe đã ngắn lên rồi! May không kịp. Mỗi lần đi họp đoàn, chúng em đều né tránh, không đi ngang qua đất họp của bầy Lê Lai. Nói cách khác là trốn chị.

Khi lớn lên qua chơi bầy bên Đạo Lâm Viên, em không dám vào bầy Lê Lai của chị. Mẫu mực quá!.Em xin chơi bầy La San của anh Chu Sơn, xuề xoà dễ thở hơn, vì tính em không được chỉnh chu. Tuy nhiên chị vẫn coi chung nữ trưởng toàn ngành. Dạy bảo, điều chỉnh các "Sói già non nớt " mới học nghề như tụi em.

Thuở thiếu sinh, chúng em mặc plisse 8 nếp. Khi qua chơi bầy, chị bảo nên mặc jupe culotte cho thuận tiện trong sinh hoạt. Nhưng lúc đó, để tiết kiệm, em tự may đồng phục, mà em lại chỉ biết may plisse. Dưới mắt chị, em giống như đứa không vâng lời!

Năm 1973, đi trại huấn luyện ở Nha Trang, em bị say xe nên bỏ quên mất mũ rộng vành trên xe. Sau khi đi trại về, em chưa có tiền mua mũ mới, mỗi lần họp bầy phải mượn mũ 4 múi của em trai đội đỡ, chị không bằng lòng. Lúc nào em cũng phải tránh chị vì bộ đồng phục.

Em còn giữ sổ khoá khi tham gia các trại huấn luyện. Chị ký lưu niệm vào sổ của em với tên rừng Sáo Kiên Tâm. Trại Đạo nhân dịp sinh nhật BP 1973 em lấy tên rừng,chị bảo em: "Thế là cùng nhà Sáo với chị ". Nhưng sau này đọc trong Kỳ Thú Chuyện Tên Rừng lại thấy chị là Sơn Ca Hay Hót. Rồi mới đây, khi chị đi xa lại thấy cáo phó là Hoạ Mi Hay Hót, em chẳng biết sao. Nhưng dù là Sáo, Hoạ mi hay Sơn ca đều là chị. Kiên Tâm và Hay Hót đều là đức tính của chị - Người huynh trưởng gương mẫu mọi mặt.

Năm 1974, ngành ấu HĐVN phát động cuộc săn lớn cho tất cả các sói toàn quốc, đó là cuộc săn SƯU TẦM TEM theo đơn vị bầy. Cuộc săn sẽ kết thúc, chấm điểm và phát thưởng vào dịp trại Họp bạn Quốc Gia Tự Lực tháng 12 / 1974 tại Tam Bình. Tất cả chúng ta, sói già, sói con đều hăng hái tham gia sưu tầm sắp xếp...

Cuối năm, trại họp bạn đã đến. Ngành ấu Đạo Lâm Viên có chị và em đưa các sói đầu đàn về dự trại và đương nhiên mang theo album tem của các bầy. Em biết bầy La San của em chẳng thế nào

sánh được với các bầy cả nước nên đề nghị với chị:

-- Em tặng chị tất cả tem của bầy La San sưu tầm được để dồn vào bầy chị cho phong phú.

Chị bảo:

-- Em nghĩ thế nào về cuộc săn này ? Không phải để nhận giải, mục đích chính tập cho các sói sưu tầm, sắp xếp, nghe được tiếng nói của những con tem,rèn tinh thần đồng đội....Em hãy giữ lấy để làm tài sản bầy. Kỷ niệm quý báu đó em. Không được giải không có nghĩa là vô ích. Sau giải mình vẫn có thể tiếp tục cuộc săn.

Em chợt nhận ra bài học từ chị, người huynh trưởng đáng kính và...đáng sợ. Cứ nhỏ nhặt như thế, em học được ở các huynh trưởng Hướng Đạo nhiều bài học hay cho cuộc sống. Em còn nhớ, bầy của chị - Bầy Lê Lai Đạo Lâm Viên - đã đạt giải nhất trong cuộc săn đó. Vui ghê!

Thế rồi biến cố xảy ra, anh chị em mỗi người một ngả. Tan đàn!

Năm 2005, nghe nói có trại họp mặt huynh trưởng ở Vũng Tàu. Em xuống trại và gặp chị (đã 85 tuổi). Qua phút bỡ ngỡ ban đầu, chị nhận ra em và ôm em như ôm đứa con lâu ngày không gặp.

Em thật cảm động khi thấy chị còn giữ chiếc áo len xanh rêu, đồng phục của sói con xứ lạnh ba mươi năm trước với chiếc huy hiệu Đạo Lâm Viên đã nhuốm màu thời gian. Chị em sống với nhau ba ngày trại. Ngày chia tay chị dặn nếu có dịp về Sài Gòn thì ghé chị.

Ngày chị mất em không về được, chỉ biết cầu nguyện cho chị và ghi lại đây vài dòng tưởng nhớ chị thôi! AKELA vừa dữ vừa oai trên đá hội đồng năm xưa.

Dù cố gắng không kiếm tìm những thứ đã mất.

Dù cố gắng không níu kéo những thứ đã được an bài.

Dù cố gắng không lưu luyến những thứ đã ngoài tầm với...

Nhưng nhắc đến chị, em bỗng thấy quá khứ trở về. Những ngày vui trên Đồi Cù xa xưa ấy.

Đã cũ rồi! Đã mất rồi! Đã ngoài tầm với rồi!

Nhưng vẫn còn chút gì đó làm nhớ đến tận cùng!

Em - Sáo Nhiệt Thành

Các logo dự thi trại họp bạn Hợp Lực 2015

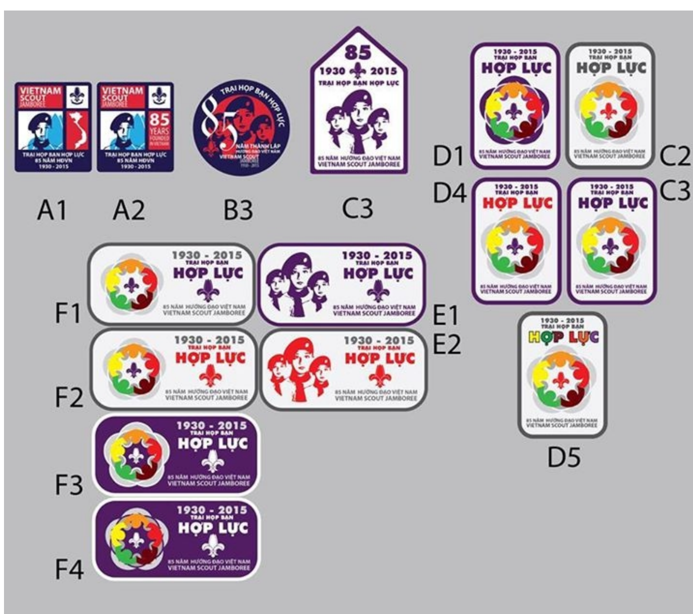

Hải Âu tạo tác - Hàm Long

Nguyễn Khánh Vũ Khoa

Tráng sinh Kiến chăm chỉ

HĐS Lê Thọ

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC
HĐVN
ĐỒNG TIẾN
1930
85
2015
VIET NAM SCOUTS JAMBOREE

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC ★ SCOUTS JAMBORIEE
HĐVN 1930-2015
85

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC SCOUTS JAMBORIEE
85
HĐVN
1930 - 2015

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC ★ JAMBOREE
HĐVN 1930-2015
85

TRẠI HỢP LỰC JAMBORIEE
85
HĐVN
1930 - 2015

Mèo đắn đo

Nguyễn Ngọc Cường

Nai tơ tự tin

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC
2015
1930 - 2015
85 NĂM HĐVN
VIETNAM SCOUTS JAMBOREE

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC
2015
1930 - 2015
85 NĂM HĐVN
VIETNAM SCOUTS JAMBOREE

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC
85 NĂM HĐVN
1930 - 2015
2015
VIET NAM SCOUTS JAMBOREE

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC
2015
1930 - 2015
85 NĂM HĐVN
VIETNAM SCOUTS JAMBOREE

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC
85 NĂM HĐVN
1930 - 2015
2015
VIETNAM SCOUTS JAMBOREE

TRẠI HỢP BẠN HỢP LỰC
85 NĂM HĐVN
1930 - 2015
2015
VIET NAM SCOUTS JAMBOREE

Tráng đoàn Bình Định

Sếu đứng đắn

Gà vui vẻ

Nguyễn Nhật Khôi

Nguyễn Hoàng Long

Vén màn bí mật chuyện cũ 40 trước

BÀN GIAO HỘI QUÁN NĂM 1975

Đúng ra đề bài này phải viết như sau mới rõ nghĩa: Năm 1975 khi bàn giao Hội Quán HĐVN tại 18 đường Bùi Chu, trong đó có những gì? Chắc quý trưởng đã rõ TUV lúc đó là Tr Trần Văn Lược, người trực tiếp bàn giao Hội quán. Về sau Tr Lược thường phát biểu: "Ối dào, chỉ mấy hôm sau khi bàn giao xong thì những đồ đạc quý của HĐ được bày bán ở chợ trời, các lề đường". Tôi hỏi:

- Thưa trưởng, có biên bản bàn giao không?

- Có chứ. Tr Lược nói.

Tôi xin được xem qua nhưng Tr Lược bảo sẽ cho xem sau. Kiên trì và muốn biết rõ thực hư, mỗi khi đi thăm trưởng, tôi đều nhắc lại chuyện này nhưng Tr Lược đều không cho và đến khi gặp Tr Lược nhân lễ kỷ niệm 70 năm HĐVN, ông cho tôi hay biên bản bàn giao Hội quán và những giấy tờ tài liệu quan trọng đã giao cho một trưởng khác giữ, bây giờ không lấy lại được. Bó tay!!! Đến khi, Tr Nguyễn Đức Phúc (tức Phúc già, Thư kí của hội), có hiện diện trong khi bàn giao Hội, sang định cư ở Hoa Kỳ viết bài nói về tài sản của hội HĐVN khi bàn giao đăng ngoại quốc.

Chắc hẳn quý vị khi đọc những lời trên và khi nghe lời Tr Trần Văn Lược nói đều cho rằng Hội HĐ có đồ đạc quý khi bàn giao. Thật ra, Hội lúc đó chẳng có gì quý giá, các trưởng chức sắc buồn bã vì mất Hội quán nên nói cho oai vậy thôi. Tôi mạnh dạn nói như vậy là vì chính Hội quán ở 18 Bùi Chu là nơi chốn thân yêu mà tôi đã sống nhiều ngày, nhiều lần ở đó ròng rã 9 năm trời, HĐS hơn người ở chỗ trọng danh dự có sao thì nói vậy, không thêm không bớt. Hôm nay tôi

xin được nói rõ, đúng sự thật về việc này, trò múa rối năm 1965 của HĐ.

Năm 1965, đại hội huynh trưởng HĐ toàn quốc họp tại Sài Gòn, mượn trụ sở to lớn của Nông Tín Cuộc ở đường Đinh Tiên Hoàng làm chỗ họp. Đại hội này quyết định thành lập ngành Kha nhưng điều tôi tâm đắc nhất là "trò múa rối" mà Châu Gia Định đã diễn giúp vui cho các trưởng tham dự đại hội. Trò diễn mới lạ này đã làm mọi người thích thú, riêng tôi mê ngay người thuyết minh pha trò hết sức duyên dáng với giọng nói pha trộn ba miền Bắc, Trung, Nam. Sau buổi biểu diễn, tôi tìm gặp và được biết anh là Tr Mai Xuân Tý, Châu trưởng Gia Định, Thủ quỹ của hội. Về Huế tôi thuật lại trò diễn mới lạ này cho các Đoàn sinh Trần Quốc Toản nghe. Các em thích lắm. Tôi viết thư cho anh Tý, lập tức anh gởi ngay ra Huế cuốn Marionnettes là một hộp có 5 con búp bê, có sách hướng dẫn, có dụng cụ. Các em chuyên cần tập luyện và chỉ 5 tháng sau là biểu diễn cho cả Đạo xem ngay tại rạp Lửa Hồng. Anh Đạo trưởng Nguyễn Hòe khen hay và xuất quỷ Đạo cho 1000đ để sắm thêm dụng cụ. Từ đó cứ mỗi tháng đoàn xuất du một lần về các vùng thôn quê quanh thành phố Huế như Kim Long, An Hòa, Long Thọ, Bao Vinh, Vĩ Dạ, An Lăng, Nam Hòa, Thuận An, Tân Mỹ… Đến nơi, sau khi tìm địa điểm cắm lều xong là tiếng phèn la nổi lên, trẻ em (và cả trẻ lớn bu đến xem đoàn HĐ biểu diễn trò búp bê nhảy múa). Họ đến đông lắm, các cụ già cũng đến xem. Các em thạo việc hớt tóc thì hớt cho các em nhỏ, giá hớt một đầu là 5 củ khoai lang hoặc khoai mì. Tưởng nói chơi cho vui, ai ngờ các em nhỏ cho là thật. Có cả phụ huynh mang đến một rổ khoai lang, trái mít hay rau chuối, mấy trái bưởi Thanh Trà để tặng cho Đoàn. Tha hồ nấu nướng ngay trong trại, xế chiều mới đạp xe về .

* * *

Ngày vui qua mau, tháng 4 năm 1967, ông bầu ban múa rối lên đường vào quân trường theo lệnh tổng động viên. Mãn giai đoạn 1 SVSQ được đi phép 24 giờ, trước khi đi phép được thưởng thức một đêm văn nghệ thật đặc biệt do các nghệ sĩ tài danh thời bấy giờ từ Sài Gòn về Thủ Đức trình diễn như Hoàng Oanh, Thanh Tuyền, Kim Loan, Phương Dung, Duy Khánh, Hùng Cường, Nhật Trường, Duy Trác. Mỗi SVSQ được một giấy mời thân nhân đến dự, gia đình tôi ở Huế, biết mời ai đây. Thiệp mời rất đẹp và sang trọng, bỏ đi thì uổng quá, mà mời thì chẳng biết mời ai, mời với thiện ý nhưng có thể gây phiền cho người được mời. Cuối cùng tôi chợt nhớ đến anh Mai

Xuân Tý. Đúng rồi, anh là một huynh trưởng lớn nhưng bình dị và có máu nghệ sĩ. Tôi gửi thư đi để khỏi bận tâm chứ chắc mẫm anh sẽ không đến. Tối đó đang hành lễ thì trời đổ mưa, mùa mưa mà. Mọi người ướt đẫm nhưng rồi cùng đội mưa xem Văn Nghệ. Một số SV đã theo thân nhân đón về nhà. Tôi tính chuyện về phòng ngủ thì anh xuất hiện, vẫy tay chào vào gọi tôi. Tôi sững sờ một lúc rồi tiến đến anh. Anh nhẹ nhàng bảo:

- Em lên xe, anh đưa về Sài Gòn.

Tôi thưa:

- Dạ em còn có 2 người bạn.

- Lên xe luôn, càng đông thì càng vui mà.

Nhìn chiếc xe hơi bóng loáng sang trọng của anh, tôi ái ngại nói:

- Anh cứ để bọn em lên xe GMC của quân trường, áo quần tụi em sũng nước không lên xe anh được.

Anh vui vẻ nói:

- Không sao đâu, có nước mới có mình mà.

Sau câu nói vì von dí dỏm đó, anh mở cửa mời chúng tôi lên xe. Hai SVSQ, bạn tôi là Nhiêu Khánh Đàm và Lê Văn Dị, nguyên đồng môn sư phạm, đồng nghiệp gõ đầu trẻ ở Huế và bây giờ là cùng nằm bên nhau ở quân trường.

Anh dừng xe trước một quán ăn lớn ở đường Lê Thánh Tôn quận 1, nói:

- Bấy lâu mấy chú nhai cơm lính cá tra, tối nay anh chiêu đãi cơm tây.

Chúng tôi chỉ biết vâng lời và không khách sáo trước những thức ăn thơm phức. Anh ngồi nhâm nhi ly café. Ăn xong, khi ra xe anh nói:

- Bây giờ anh đưa các chú về ngủ ở nhà anh, cũng gần đây thôi,

Nghe vậy tôi giãy nảy, thưa:

- Bọn em ngủ bờ ngủ bụi quen rồi, không chịu được gò bó, xin anh cho chúng em đến một nhà trọ nào bình dân, có chỗ nghỉ qua đêm là được.

- Được rồi. Anh Tý cười và nói tiếp:

- Anh sẽ đưa các chú đến một nhà trọ thoáng mát, rộng rãi, độc lập tự do mà không có hạnh phúc.

Chúng tôi thắc mắc về chuyện không có hạnh phúc nhưng

không ai dám hỏi cho đến khi xe ngừng tại nhà số 18 đường Bùi Chu, anh bấm chuông thì một ông già mặc bộ bà ba đen khoảng 50t, mái tóc bồng bềnh nghệ sĩ ra mở cửa, anh Tý nói:

- Ông Tư ơi, đây là những anh em của tôi, nhờ bác cho họ trú đêm nay.

Quay qua chúng tôi, anh nói:

- Đây trụ sở của Hội HĐVN, ngôi nhà chung của chúng ta, các anh cứ thoải mái, chúc các chú ngủ ngon, 8g sáng mai anh đến đưa đi ăn sáng.

Ông Tư dẫn chúng tôi vào nhà và nói:

- Các cậu là lính gì mà ăn mặc đẹp vậy?

Chả là chúng tôi đang mặc đồ đại lễ kaki vàng, đầu đội mũ kepi, vai mang biểu chương màu anh dũng bội tinh, giày bóng loáng,…

Ông đưa chúng tôi lên tầng ba, tầng lầu cuối cùng của Hội quán, toàn giường nằm 2 tầng, bằng sắt sơn màu xanh da trời. Chẳng cần mền mùng gì cả, chúng tôi lăn đùng ra ngủ. Trời sáng rõ, chúng tôi mới thức giấc, nằm gác chân lên nhau mà ngủ mới thấy Tr Mai Xuân Tý là nhà hài hước có tài khi ông nói nhà trọ độc lập, tự do mà không có hạnh phúc. Chúng tôi thay bộ đồ vía bằng civil, nhìn nhau thấy nhẹ nhàng vì 4 tháng nay mặc treilli nặng nề quá. Đúng 8g, anh đón chúng tôi; tạt ngang hiệu sách Văn Đàn của anh chốc lát rồi anh đưa chúng tôi đến Phở Gà Hiền Vương. Khỏi nói, đây là một trong những tô phở ngon nhất trong đời. No nê rồi chúng tôi được anh chở về thả xuống tại nhà thờ Đức Bà. Chia tay vị huynh trưởng tốt bụng chúng tôi lang thang thăm thú nhiều nơi ở Sài Gòn như chợ Bến Thành, Thảo cầm viên, xuống Gia Định thăm Tr. Lê Mộng Ngọ … vào rạp xem phim Tinh Võ Môn với tài tử chính là Lý Tiểu Long, đến ngã Sáu Sài Gòn, đến ngã Năm tượng Thánh Gióng phi ngựa về trời để ăn ngầu pín, lòng bò của chú A Thẩu nức tiếng Sài Thành. Thả bộ về Hội quán, leo lên lầu 3 rồi mỗi đứa một giường, đánh một giấc đến 4g thì ra đường Nguyễn Du để xe quân trường đón về doanh trại. Trước khi ra về chúng tôi tặng ông Tư 100đ (giá trị độ 7 lít xăng hay 1 lẩu thập cẩm ở quân trường). Ông Tư cầm tiền, hỏi:

- Chi?

- Café

- Café hả. Nói xong ông bỏ túi và nói:

- Cảm ơn mấy cậu. Các cậu đi lính hả, lần sau có đi thì về đây ở với qua.

Từ đó cứ chiều thứ bảy và chủ nhật tôi lại về trú ngụ tại Hội quán. Ở đây tôi hoàn toàn tự do, sống thoải mái vô cùng. Tôi gõ cửa là ông Tư ra đón ngay, vui vẻ. Ông hớn hở nói với tôi:

- Mày về quá đúng lúc, hôm nay tao có hẹn với con mèo ở cầu Bông, tao đi mai mới về. Tao đã nấu cơm rồi,, mày mở thịt hộp, luộc rau dền mà ăn.

Nói xong ông giao chìa khóa cửa cho tôi rồi cuốc bộ. Xin mở ngoặc ở đây để có đôi điều về người gác dan (bây giờ gọi là bảo vệ). Ông trạc độ 50 tuổi. Người xứ Quảng, dáng mảnh khảnh, hàm dưới bịt 2 cái răng vàng đỏm dáng lắm, đẹp nhất là mái tóc bồng bềnh một cách nghệ sĩ; quanh năm suốt tháng tôi chỉ thấy ông mặt bộ áo bà ba đen bóng. Tôi theo mọi người mà gọi ông là ông Tư chứ thật ra không biết tên thật của ông là gì, ngay cả Tr Lược, Tr Việt cũng không rõ tên thật của ông. Sau giải phóng không rõ ông đi đâu. Hội quán – nơi chốn thân thương như trên đã nói - thứ bảy, chủ nhật là tôi về ngủ tại hội quán, tết Mậu Thân kẹt luôn ở đấy 11 ngày. Sau này tuy làm việc ở Huế nhưng mỗi lần vào Sài Gòn tôi đều đến trú ngụ ở đây, kể có lúc ở cả vài ba tháng, Tr Sói Mơ Mộng Võ Văn Thơm, Châu trưởng, cao tuổi mà kén chọn vợ quá nên vẫn phòng không, ở với Tr. Lê Văn Ngoạn, khi Tr Ngoạn lấy lại phòng để cưới vợ cho con thì anh Thơm đến tá túc ở Hội quán cùng tôi, thời gian sau mới về được nhà vợ. Cứ hễ có mặt tôi là ông già Tư lại về nhà với “mèo” nên một mình trong ngôi nhà 4 tầng thật hiu quạnh, tôi lang thang quanh quẩn và nhận ra rằng tài sản của HĐVN đạm bạc, đạm bạc đến nổi có kẻ trộm lẻn vào, tự do lục lọi cũng chẳng kiếm được món gì đáng giá.

Lai lịch hội quán: Cách nay 20 năm, một trưởng nào đó viết trên tờ Liên Lạc, tiếng nói của Trưởng Niên, xuất bản ở Canada, rất tiếc tờ báo này tôi để ở Hóc Môn bị mối ăn thành đất nên nay chỉ còn viết theo trí nhớ mình thôi. Chủ nhân của ngôi nhà này là bà Ước, bà trao bảng bán nhà từ lâu nhưng không có ai mua vì ngôi nhà nằm đối diện cổng chính của nhà thờ Huyện Sĩ, hàng ngày có cả hàng ngàn tín đồ dự thánh lễ, khi ra lễ thì họ đều ngó vào nhà 18 Bùi Chu, tòa nhà này phía trước có 4 lá cửa xếp, một cửa chính rộng 0.8m này, đứng ngoài nhìn thông suốt đến tận bếp ở trong phòng cuối cùng. Theo thuật phong thủy nhà như thế là vô duyên gây hao tài miệng tiếng… nên chẳng có ai mua nhưng lại lọt vào mắt xanh của Tr Huỳnh Văn Diệp. Giá hỏi nhưng chung tiền để nhận cũng thiếu 35.000đ. Tr Vũ Thanh Thông, Nguyễn Xuân Long, Tôn Thất Dương Vân chạy vạy mãi mới có số tiền này. Tiền mua đã thiếu làm gì có tiền để sửa chữa nên hội quán xập xệ quá đỗi. Tính bán rạp Lửa Hồng ở Huế để lấy tiền

xây Hội quán này nhưng anh em ở Huế không chịu. Ở hiền thì gặp lành, lúc lâm nguy thì cụ Hổ Cáu Trần Văn Thao, thủ lĩnh cũa các HĐS già, danh xưng thời đó là các cựu HĐS. Cụ Thao gửi thư cho các huynh trưởng khá giả trình bày cặn kẽ hoàn cảnh khó khăn của hội rồi ca bài "Con cá sống vì nước nhờ nước". Nghe bùi tai và phải lí, các trưởng động lòng nên tích cực yểm trợ, đứng đầu danh sách có các trưởng Sếu Đồng Nai Trần Văn Khắc, Ngựa Dò Từng Bước Phạm Văn Nam, Beo Hì Hì Nguyễn Hữu Huỳnh, Đà Điểu Điều Độ Phạm Biểu Tâm, Bồ Nông Hy Sinh Lâm Tô Bông, một số huynh trưởng khác ở các Châu Đạo, đặc biệt là cụ Mai Thọ Truyền, Quốc vụ khanh đặc trách văn hóa, hội văn hóa Á châu. Có tiền rồi, Tr Sóc Sung Mãn Huỳnh Văn Nhu, kiến trúc sư nổi tiếng của HĐ, người mà năm 1950 đã phù phép biến Hội quán ở 86 Hàng Trống Hà Nội, thành đổi một nửa làm Văn phòng Hội, nửa còn lại làm rạp chiếu bóng được mang tên Lửa Hồng, dụ khị đám trẻ nhỏ vào coi phim lành mạnh, tiền vô như nước, quỹ hội dồi dào, có khi tồn quỹ trên 100.000đ (cỡ 1 tỉ bây giờ).

Tr Nhu đã biến ngôi nhà xập xệ trở thành khang trang với 4 tầng lầu (kể cả tầng trệt).

Tầng trệt chia làm 3 phòng, phòng ngoài độ 8m, phía ngoài để một bàn dài phủ bằng nỉ xanh, đây là nơi họp của Bộ TUV, nằm sát tường bên phải là các tủ trưng bày sách báo, dụng cụ HĐ. Phụ trách bán hàng là con gái của Tr Vũ Thanh Thông (Hoẵng Đa Ngôn, DCC Trưởng miền HL 3), cuối phòng này là bàn giấy của vị Thư ký thường trực, sau lưng là tủ đựng hồ sơ. Cạnh đó có bàn giấy nhỏ cho thư ký đánh máy (danh xưng lúc đó là đả tự viên), kể từ đó là thang gác lên lầu, phía sau là giếng nước, cũng là giếng trời vì thông hẳn lên trời, phòng cuối cùng dành cho người gác ở, bên cạnh là nhà vệ sinh.

Tầng 1: Đây là nơi chốn khang trang nhất nhưng lại là tầng cho thuê, người thuê là Trịnh Long Việt (Sói Nhã Nhặn) – Châu trưởng Châu Gia Định, đây là văn phòng dịch vụ lắp đặt sửa chữa thang máy và máy lạnh. Tầng này chia làm ba phòng: phòng ngoài nhìn qua nhà thờ Huyện Sĩ là phòng khách có máy lạnh nên khi hội trưởng, TUV có khách quí thường mượn phòng này để tiếp khách, kế đến là văn phòng dịch vụ, phòng phía sau là kho dịch vụ.

Tầng 2: tất cả trước sau đều là kho của hội, phòng sau cùng chứa sách báo, phòng trước toàn là các dụng cụ đi trại như lều, cọc, toile de tent, chảo, nồi niêu xoong chảo, chén bát, đủ thứ kể cả chảo lủng đít, nồi sứt quai, quí giá nhất có lẽ là mùng mền để đem lên Tùng

Nguyên khi mở Trại HL.

Tầng 3: Phòng ngoài để 10 cái giường sắt rộng 0.8 x 2.2m, 2 tầng, dành cho 2 người nằm, giường sơn màu xanh nhạt, phòng trong là kho để một tủ sách đầy những sách căn bản của HĐ Tiếng việt, Tiếng Pháp, tiếng Anh.. Một tủ đựng mùng màn, gối, mấy bó chiếu và mấy bộ bình, ly, tách, bình thủy.

HỘI LIÊN HIỆP TN HS SV GP — pb-C1-7
SAIGON GIA ĐỊNH
Trụ sở: 4 Duy Tân — BIÊN BẢN
Dây nói: 24.171
Số 006/KĐH Công Tư

Tài sản về vật dụng ban tiếp quản LHLTNHSSVGP/SGGĐ tại nhà số 18 Bùi Chu Quận 2, trụ sở Hội Hướng Đaọ Việt Nam.

Gồm có: 3 tầng lầu gồm 8 phòng, tất cả vật dụng trong nhà gồm có:

Tầng dưới chót:

- 1 quầy tủ kính chứa sách
- 1 quầy tủ sát tường chứa sách – 1 máy rọi phim chạy dầu lửa
- 1 phòng thư ký, 4 bàn máy đánh chữ, 1 máy đánh chữ tư nhân
- 1 dãy tủ sát tường không sách
- 1 bàn giấy
- 1 dãy hộp thiếc
- 2 ghế
- 1 dãy gồm những hộc tủ và kính
- 2 bàn giấy nhỏ
- 1 máy tính
- 1 phòng có:

  1 điện thoại
  1 bàn giấy
  1 tủ đứng gồm nhiều hộc nhỏ
  Những tờ giấy sổ sách của hội
  4 ghế ngồi
  2 quạt trần

Tầng thứ 2:

Trước:

- 1 máy quay hiệu ronéo hiệu GESTCHNER
- 1 tủ
- 1 máy ronéo hiệu A B DICK 525 + bàn kê
- 1 bàn họp + 53 cái ghế
- 2 quạt trần + 3 cái đèn
- 1 số đồ cứu trợ (quần áo cũ)

Sau:

- 1 cái mền còn trong bao
- 1 cái interphone (liên lạc trong phòng)
- 1 téléphone số 50669
- 19 bản đồ có tính cách quân sự
- Giấy trắng giầy gồm có:
  - a) Loại 21x33 56g/m : 8 tập
  - b) Loại 22x33 90g/m : 5 tập
  - c) Loại 21x27 : 7 tập
  - 20 tập
- 1 tăng điện 5 ampères, 3 transfos, 1 số tụ điện
- 1 dụng cụ đóng tệp lớn
- 1 ba lô
- Dụng cụ linh tinh văn phòng, 1 số hình ảnh tài liệu
- 10 dĩa, 5 tách bằng nhựa
- 1 bureau
- 3 ghế nhựa

Tầng thứ 3:

Mặt tiền:

-	Sổ tay nữ trưởng	514	cuốn	**Kệ I**
-	Vui chơi	3850	-	-nt-
-	Nội Lệ Tráng nữ	956	-	-nt-
-	Họp đoàn	2452	-	-nt-
-	Chương trình đẳng thứ	2035	-	**Kệ 2**
-	Đường Thành công	3240	-	-nt-
-	Trưởng Hướng Đạo	2540	-	-nt-
-	Nội lệ Ngành Thiếu nữ	1675	-	**Kệ 3**
-	Giao Ban	2964	-	-nt-
-	Nội lệ Ngành Ấu nữ	2117	-	-nt-

-	Phương pháp Hướng Đạo	466	-	-nt-
-	Vui hát (nữ)	600	-	-nt-
-	Sinh hoạt toán	796	-	-nt-
-	Sách sói con	2815	-	**Kệ 4**
-	Đời Mowgli	3815	-	-nt-
-	Cẩm nang Tráng trưởng	220	-	**Kệ 5**
-	Quyết nghị	170	-	-nt-
-	Qui trình và Nội lệ	925	-	-nt-
-	Hướng Đạo Đại cương	4699	-	-nt-
-	Sách BADEN POWELL	5439	-	-nt-
-	Nhiều tài liệu Hướng Đạo			**Kệ** 7
-	Nhà tiền chế của Nhật			**Kệ 8**
-	Sách báo và một số biểu ngữ			**Kệ 9**
-	Giấy format 21x27 500F	41 tập		
-	Bao thư Hướng Đạo	8 cuốn		
-	CỨU THƯƠNG:			
	Hộp cứu thương	11 hộp		
	Hộp vuông cứu thương	12 hộp		
	Thuốc cứu thương			
	Thùng cứu thương	04 thùng		
-	Hướng dẫn Kha đoàn	1469 cuốn		
-	Tân huấn luyện tháng	11		
-	Thủ bản dự bị Thiếu	54 xấp		
-	Đào tạo huấn luyện viện	215 xấp		
-	Bước đường đầu	6994 cuốn		
-	Hệ thống robinet nước	03 cái		
-	Banh da	04 trái		
-	Banh bóng rổ	02	-	
-	Lưới lớn	02	cái	
-	Lưới nhỏ	02	-	
-	Xẻng	12	cây	
-	Sắc	10	cái	
-	Giấy chỉ to	10	kí	
-	Đinh 10 phân	04	bao	
-	Thùng cây đựng:	Cưa tay01		
		Cuộn dây	01	

Lưỡi xẻng 03

Vật dụng trại

-	Đồ ngủ	06	bộ
-	Rideau đen	02	cái
-	Túi đựng vải	02	-
-	Tendeur	02	thùng
-	Ba lô	04	cái
-	Hộp vớ nylon	03	hộp
-	Lưỡi búa	01	thùng
-	Trang trí giáng sinh	02	thùng
-	Bình xịt thuốc sát trùng	05	bình
-	Phim hư	09	cái
-	Thớt	09	cái
-	Bo-go 3-5	02	cái
-	Huy hiệu HĐ carton	04	tấm
-	Ghế cao	01	cái
-	Vải kaki xanh lợt	08	cây
-	Giấy	04	ram
-	Một số bọc nylon		
-	Cầu chì	03	cái
-	Máy hát đĩa hư	01	cái
-	Thùng con dấu H.Đ	01	thùng
-	Cờ H.Đ	01	cái
-	Cờ ngụy bằng vải	13	cái
-	Ly nhựa	13	cái
-	Thùng nylon	02	cái

Phòng sau:

-	Bàn giấy bằng sắt	01	cái
-	Bàn giấy bằng gỗ	01	-
-	Kệ đựng giấy	01	-
-	Ghế	03	-
-	Điện thoại	01	-
-	Quạt máy trần	01	-
-	Đèn ống	01	bộ
-	Mì gói 02 thùng lớn + 10 hộp nhỏ:	660	gói
-	Chảo	89	cái
-	Chảo số 6 + nắp	89	bộ

- Mùng	13	cái
- Giường sắt	13	cái
- Chiếu nylon 0m80	60	chiếc
- Chiếu nylon 1m20	10	-
- Chiếu thường 0m80	08	-
Một số dụng cụ nhạc		
Nhạc ủy mị tình cảm	06	xấp
Lều xanh lá cây	04	cái
Lều tiểu đội	23	-
Lều trung đội	08	-
Lều đại đội	07	-
Máy phát điện	01	-
Máy charge accu 1100	01	-
Chụp đèn điện lớn	02	-
Công tắc điện	01	thùng
Ampli	01	cái
Loa phóng thanh	02	-
Survolteur	01	-
Dây điện	01	khoanh
Bóng đèn	01	thùng
Đèn và đuôi đèn	05	-
Máy HANDPHONE	10 cái số 0950 – 84510 – 818134 – 5021 – 817616 – 0790 – 0148 – 11572A – B – 4503 – B – 17591	
Chén nylon	109	cái
Chén đất	44	-
Hộp đựng xà bong	06	-
Hộp đựng đường	02	-
Ly nhỏ	15	-
Xô vải đựng nước	09	-
Dao	04	
Xô nylon	04	-
Ấm nhôm, đất	07	-
Nồi nhỏ, lớn	29	-
Dĩa nhôm	16	-
Dĩa nylon	55	-
Tô nylon	19	-

Thau nylon 13 -
Rá 10 -
Ly nylon 229 -
To so 27 -
Ca nylon 02 -
Dĩa thìa 03 thùng
Rá nhôm 13 cái
Bếp dầu hôi 05 -

- Xô nước nylon hiệu Champion 04 cái
- Một số quần áo cũ
- Thau nylon số 40 09 -
- Thau nylon số 35 07 -
- Nón nylon 01 bao
- Nón rơm 09 bao
- Ca nhựa lớn 25 cái
- Ly nhựa trắng 08 -
- Thuốc tây linh tinh 01 thùng
  01 vali
- Mũ nylon trẻ con 01 bao
- Vải bọc nệm 04 cây
- Thùng giấy cũ 04 thùng
- Sữa đặc 86 hộp

XONG 16G30. TUẦN TIỂU ĐỘI 2 KIỂM KÊ (Ngày 07-06-1975)

Ban Quản trị Khối Đại Học Công Tư xác nhận những vật dụng trên đây đều còn đầy đủ và đang do Hội quản lý.

TL Hội LHTNHSSVGP Khu SGGĐ
TM BAN QUẢN TRỊ

Trần Mạnh Hùng

Hội Liên Hiệp TN HS SV GP Chánh phủ Cách Mạng Lâm Thời
Sài Gòn – Gia Định Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam

BIÊN BẢN

V/v cửa kho của nhà kho tại trụ sở Hướng Đạo 18 Bùi Chu bị mở tung và xé bảng niêm phong.

Lúc 16giờ ngày 26-06-1975, khi đến nhà kho của trụ sở Hướng Đạo số 18 Bùi Chu Sài Gòn, chúng tôi nhìn thấy:

- Cửa nhà kho (ở lầu 3) bị mở toang và tờ giấy niêm phong do Trần Mạnh Hùng ký tên vào ngày 17-06-1975 bị xé rách.

- Cửa thông ra bên ngoài vẫn còn khóa (chứng tỏ kẻ gian từ dưới cầu thang đi lên)

Sau khi kiểm soát sơ khởi nhận thấy có 1 số vật dụng như sau bị mất:

+ Một thùng sữa lon (sữa ông già)

+ 2 thùng mì gói

Ngoài ra có thể còn một số vật dụng khác mà chúng tôi không thể kiểm soát được ngay.

Ký tên

Đã nhận của Văn phòng Hội Hướng Đạo Việt Nam:

- Chi phiếu số E 421789 20.000đ
- Chi phiếu số E 421780 15.000đ
- Chi phiếu số E 421791 200.000đ
- Chi phiếu số E 421781 30.000đ

Là những chi phiếu chưa lãnh.

Saigon ngày 29.05.75

Hội Liên hiệp TNHSSVGP

Sài Gòn Gia Định

Ban tiếp quản

Tám Đông
Nguyễn An Dân

Hướng Đạo là một đoàn thể chuyên về giáo dục thanh thiếu niên trở thành người hữu ích cho xã hội bằng cách tự lực cánh sinh chứ không nhận sự tài trợ của chính quyền, của các mạnh thường quân nên Hội sống giản dị trong cảnh thanh bình đạm bạc. Số tài sản ghi trong biên bản này là đúng với thực trạng của Hội Hướng Đạo Việt Nam năm 1975.

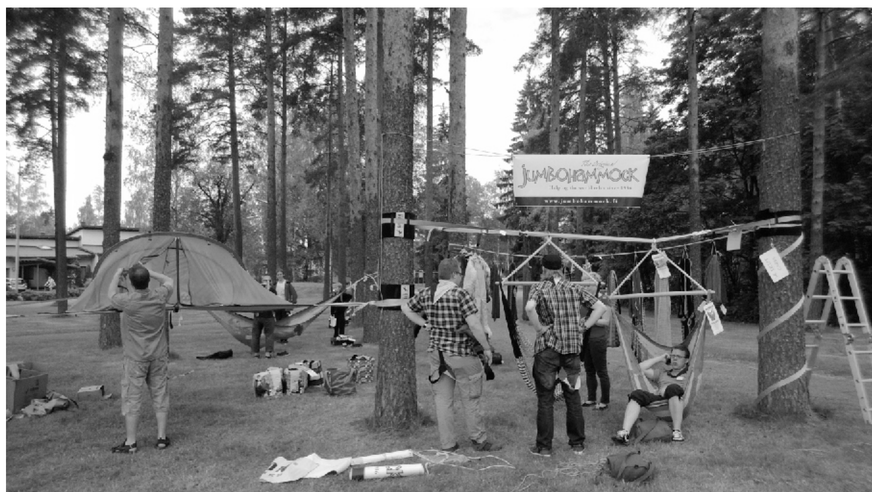
Sở dĩ kho hội quán chứa nhiều nồi-niêu-xoong-chảo-chén-bát và mì gói ăn liền là vì lúc đó Châu Gia Định quyên góp để cứu trợ đồng bào nạn nhân chiến cuộc và thiên tai bão lụt hỏa hoạn.

Kì tới chúng tôi sẽ đăng tải văn bản quyết định đình chỉ sinh hoạt của Hội HDVN để bạn đọc thấy rõ hoàn cảnh trớ trêu "cười ra nước mắt" của hội chúng ta

Sáo Dễ Thương

Suurjuhla

Suurjuhla đã trôi qua mấy ngày rồi, nhưng không khí sôi động, náo nhiệt như vẫn còn vang vọng trong tâm trí của mình. "Suurjuhla" trong tiếng Phần Lan có nghĩa là "bữa tiệc lớn", là một sự kiện đặc biệt của Hướng đạo sinh Phần Lan. Suurjuhla là dịp các Hướng đạo sinh ở khắp đất nước gặp gỡ, kết thân và chỉ được tổ chức 7 năm một lần. Chủ đề của "bữa tiệc lớn" năm nay là: "Kuulun maailmaalle" ("Tôi thuộc về thế giới"). Thật may mắn khi cuộc họp bạn diễn ra ở thành phố Kouvola, Phần Lan vào đầu tháng 6 (7-8.6.2014), nơi mình đang theo học nên chắc chắn mình không thể bỏ lỡ cơ hội có một không hai này.

Mọi công việc chuẩn bị và quảng cáo cho chương trình được khởi động từ đầu năm ngoái. Ở trung tâm thành phố, các em hướng đạo sinh còn nhảy flashmob để gửi thông điệp về sự kiện đến người đi đường. Các nhà sinh hoạt đều dán poster để mọi người nắm bắt thông tin về Suurjuhla. Các Trưởng ở Kouvola làm việc hăng say ngày đêm, cố gắng cho ra bản kế hoạch hoàn hảo. Thỉnh thoảng đi ngang qua văn phòng Đạo, mặc dù trời đã tối nhưng lúc nào mình cũng thấy bên trong sáng đèn, chứng tỏ mọi người làm việc không ngừng nghỉ, phục vụ hết mình cho sự kiện Hướng đạo lớn nhất được tổ chức ở Kouvola lần đầu tiên. Sau này, khi đến văn phòng để nộp tờ đơn đăng ký tham gia và nói chuyện, mình mới biết được các Trưởng

trong ban dự án có mặt ở đây từ 8 giờ sáng từ thứ hai đến thứ sáu. Dường như ai cũng hy sinh công việc của mình để toàn tâm toàn ý cho chương trình. Điều đặc biệt là ban dự án có 4 người, trong đó Trưởng dự án là chức vụ được trả lương và có 1 người là phụ huynh, nhưng vẫn chu đáo dành toàn bộ thời gian tất bật với Suurjuhla. Các Trưởng trẻ tuổi thì làm những công việc liên quan đến truyền thông như quay video quảng bá cho chương trình để post lên YouTube, cập nhật thông tin trên trang Facebook chính thức của sự kiện, làm mẫu cho gian hàng online của Suurjuhla và những hoạt động chuẩn bị khác. Ngoài ra, designer là một tình nguyện viên đang học ngành thiết kế ở trường mình nên poster, băng rôn, áo đồng phục, … được trang trí đẹp mắt, chuyên nghiệp.

Vì Suurjuhla thu hút hơn 8000 hướng đạo sinh Phần Lan nên đây là một dịp hiếm có để quảng bá hình ảnh thành phố Kouvola đến mọi người. Lực lượng tình nguyện viên hùng hậu bao gồm cả những người không phải là hướng đạo sinh, đó là những người có tinh thần giúp ích để cống hiến cho phong trào và cho thành phố quê hương mình. Mình và một vài bạn học ở trường cũng có tham gia tình nguyện ở Partiokylä (làng Hướng đạo) vào thứ sáu để chuẩn bị cho sự kiện vào thứ bảy và chủ nhật. Làng Hướng Đạo được đặt dọc theo tuyến đường đi bộ đẹp nhất Kouvola, hướng thẳng tới ga tàu. Hai bên đường là các hàng quán bán đồ ăn, thức uống, quần áo, sách… trong hai ngày cuối tuần. Ngoài ra, 4 kiosk của Hướng đạo Phần Lan được dựng lên (1 cái của Đạo Kymenlaakso, 2 cái của Hướng đạo

Helsinki và Turku còn 1 cái dành cho Hướng đạo sinh Phần Lan nói tiếng Thụy Điển). Mình giúp trang trí bằng việc nối các khăn quàng đủ màu sắc rồi treo xung quanh kiosk. Bên trong kiosk có trưng bày tài liệu, sách vở, huy hiệu, logo, đồng phục Hướng đạo… và có bàn ghế để các em nhỏ vào vẽ tranh, chơi trò chơi. Tất cả các tình nguyện viên ở đây đều mặc áo thun màu xanh lá cây, ai là hướng đạo sinh thì đeo khăn quàng. Chúng mình giúp chuyển vật dụng (lều, bàn ghế, đá chặn lều) từ xe tải xuống rồi dựng lều cho khoảng 10 đơn vị bán hàng và 2 lều Hướng đạo. Công việc nặng nhọc trong thời tiết nắng nóng nhưng ai nấy đều vui vẻ vì có thể góp sức mình vào sự thành công của "bữa tiệc lớn". Có thể nói sau ngày hôm đó, mọi người đều trở thành những tay dựng lều và phát tờ rơi chuyên nghiệp.

Các đoàn hướng đạo từ các thành phố khác tới Kouvola từ thứ sáu. Vì làng Hướng đạo ở ngay ga tàu nên mình có thể thấy được từng nhóm hướng đạo sinh đi ngang qua đeo đủ thứ khăn quàng, trên vai là ba lô với đầy đủ trang thiết bị nhìn rất đã mắt. Lần đầu tiên trong đời mình thấy khắp nơi là hướng đạo, đi đâu trong thành phố cũng thấy hướng đạo sinh, nhiều khi cả gia đình, cha mẹ, con cái, thậm chí có bé con nằm trong xe đẩy cũng đeo khăn quàng. Kouvola như biến thành thành phố Hướng đạo. Không khí cùng với tinh thần Hướng đạo lan tỏa ngày một mạnh hơn, thật tuyệt biết bao khi mình là một trong những người được sống và hòa mình trong làn sóng nồng nhiệt đó. Các đoàn hướng đạo được bố trí chỗ ngủ trong trường

học hay nhà thờ ở trung tâm thành phố. Mình ở ngay trung tâm nên những nơi đó chỉ cách chỗ mình vài bước chân. Ở trong nhà có thể nghe thấy tiếng rống rộn ràng, tiếng hò reo, ca hát ầm trời của mọi người. Nhìn từ cửa sổ phòng bếp, mình có thể nhìn thấy các em hướng đạo sinh chạy nhảy, lăng xăng chơi trò chơi một cách hào hứng ở nhà thờ ngay cạnh nhà mình.

Buổi sáng hôm sau được mở màn bằng cuộc trò chuyện của khách mời (người dẫn chương trình nổi tiếng của Phần Lan Arman Alizad) kéo dài trong vòng một tiếng. Buổi khai mạc được tổ chức trong sân vận động hockey, mọi người ngồi chật kín ở ghế khán đài và trên nền sân. Mặc dù không hiểu gì nhiều nhưng mình có thể cảm nhận được bài thuyết trình rất hay vì mọi người ai cũng chăm chú, thỉnh thoảng cười rất to, reo hò hào hứng. Những lúc như thế này mình lại càng có động lực học tiếng Phần Lan. Kết thúc cuộc trò chuyện là lời dặn dò của các Trưởng rồi mọi người đi ra ăn trưa. Khoảng 8000 hướng đạo sinh đổ ra công viên trung tâm để dùng bữa. Có 5 cái lều được dựng lên để phục vụ bữa trưa cho các trại sinh. Mọi người xếp hàng và lần lượt lấy phần ăn cho mình, có các tình nguyện viên và các Trưởng đứng xúc đồ ăn vào dĩa. Bữa ăn rất đơn giản, chỉ gồm 1 dĩa khoai tây trộn xúc xích và bánh mì phết margarine nhưng rất no bụng. Mọi người sau khi lấy đồ ăn, tự chọn chỗ ngồi, có thể ngồi trên bãi cỏ hoặc ở chỗ có bàn ghế.

Xong bữa, tất cả tự bắt đầu chương trình của mình dựa theo ngành mình sinh hoạt. Lần này, mình nhập hội với đội Superpandat (đội Siêu Gấu Trúc) gồm các em gái từ 13-15 tuổi. Trong độ tuổi này, các em ở ngành Tarpojat (Thiếu sinh). Bình thường mình sinh hoạt với các em ở ngành Seikkailijat (Nhà thám hiểm) từ 10-12 tuổi nhưng trong đợt trại này mình muốn đi cùng các em Thiếu sinh để có cái nhìn và trải nghiệm mới mẻ. Trong đội Siêu Gấu Trúc có 2 em mình từng gặp trong đợt đi xuất du đầu tiên với Sói con trong rừng. Đúng là cái gì đầu tiên cũng để lại ấn tượng sâu sắc, mình vẫn còn nhớ tên 2 em (Ilona và Jenni) dù sau đó và trước Suurjuhla chúng mình vẫn chưa gặp lại nhau. Đội Siêu Gấu Trúc lần này đi có 5 em, tất cả đều nhìn rất chững chạc, khiêm tốn, trong đó Ilona trò chuyện với mình nhiều nhất vì em có vốn tiếng Anh khá nhất đội.

Trước khi đi đợt trại này, mình cố gắng học tiếng Phần rất nhiều, hàng ngày mình đều sang nhà Pauliina, một bạn người Phần của mình, cắm lều từ 3-4 tiếng để tầm sư học đạo. Tiếng Phần là một ngôn ngữ khó, người ta ví nó như một khối kim tự tháp úp ngược, khởi đầu rất đơn giản nhưng càng leo lên thì càng có nhiều thứ phức tạp, điểm ngữ pháp ngày một khổng lồ làm người học như lạc vào mê hồn trận, khó tìm đường tới đích. Mình còn đem sách hướng đạo bằng tiếng Phần (sách Sói con và sách bài hát) đến nhờ bạn dịch từng chữ một để nắm bắt thuật ngữ và những từ thông dụng thường dùng khi đi cắm trại hay họp bạn, cẩn thận ghi chép rồi sáng hôm sau dậy sớm học thuộc. Có thể nói chưa bao giờ đi trại mà tinh thần khấp

khởi, hồi hộp thế này. Thế nhưng mình lại lấy đó làm điều thú vị, nhờ vậy mà mình siêng học tiếng Phần hơn, mỗi khi người ta nói mình nghe hiểu thì mình cảm thấy lâng lâng, hạnh phúc lắm, coi như công sức mình bỏ ra học tập cũng không uổng phí. Những lần như vậy, mình lại có động lực học nhiều hơn nữa, biết càng nhiều từ càng tốt. Cũng may Pauliina là một tình nguyện viên lâu năm ở hội bảo vệ động vật nên ở cô tràn đầy nhiệt huyết cùng lòng kiên nhẫn hiếm ai có được. Chưa bao giờ mình được một người bản xứ dạy tiếng Phần cho mình chu đáo từng tí một như vậy nên mình cảm kích vô cùng và thấy mình thật may mắn khi gặp được cô. Trở lại vấn đề chính, phải nói là mình chuẩn bị rất kỹ lưỡng về mặt ngôn ngữ để dễ dàng giao tiếp với các hướng đạo sinh, thế nhưng khi vào cuộc, mọi người nói quá nhanh, dùng từ lóng quá nhiều nên mỗi lần chuẩn bị cất giọng thử nói một câu tiếng Phần nào là có một áp lực vô hình nào đó đè nén mình. Vì mình học theo lối ngữ pháp chuẩn nên cách nói chuyện sẽ không thể tự nhiên như người bản xứ, như mọi người vẫn thường bảo: “You are speaking book Finnish, which is really funny!” (Bạn đang nói tiếng Phần trong sách, nghe buồn cười lắm!”), lại thêm mình cũng ít luyện nói với vốn từ vựng còn hạn hẹp nên mỗi lần nói là một lần rặn, rất khó chịu, hơn nữa tính chất công việc lúc này đòi hỏi sự nhanh chóng, nhịp nhàng nên mình nghĩ ưu tiên nó trước, chuyển qua trung thành với tiếng Anh, những lúc rảnh rỗi, nếu được, mình sẽ cố luyện nói bằng tiếng Phần với các em xem sao. Thế nhưng, khi mình nói tiếng Phần, các em lại chuyển sang cố nói lại bằng tiếng Anh với mình vì các em cũng không biết đáp lại mình bằng tiếng Phần như thế nào cho dễ hiểu

bởi người Phần từ nhỏ đã quen với lối nói nhanh không ngừng nghỉ. Vậy là tiếng Anh vẫn được sử dụng cho lần này, nhưng một điều mình thấy vui là khi các em nói chuyện bằng tiếng Phần với nhau, mình có thể hiểu được nhiều hơn, đỡ hơn lúc trước khi mọi người nói chuyện, cười đùa mà mình thì thộn mặt ra, chẳng hiểu gì hết.

Sau giờ ăn trưa, theo cuốn sổ tay hướng dẫn, chúng mình sẽ chơi trò chơi nhỏ trong Yrityskylä (làng công ty). Địa điểm chơi kéo dài từ công viên trung tâm đến cánh rừng phía sau. Ở Phần Lan, dù ở thành phố nhưng đi đâu cũng thấy rừng, mọi người ở đây thích sống hòa mình với thiên nhiên nên rừng và cây cối ở đây được bảo vệ nghiêm túc, việc mọi người dành thời gian trong rừng mỗi ngày là chuyện bình thường. Đầu tiên, mỗi đội sẽ chọn công ty mà mình ưa thích rồi quay video trả lời câu hỏi về lĩnh vực của công ty đó. Đội mình chọn Nordea, hãng ngân hàng lớn nhất Phần Lan nên phải trả lời câu hỏi liên quan đến ngân hàng. Trước đó, các em có nói chuyện với nhân viên ngân hàng Nordea để nghe giải thích những khái niệm cơ bản. Các đội nhận câu hỏi tại một lều ở trong rừng rồi nhận iPad để quay phần trả lời của mình, video đòi hỏi sự sáng tạo, tinh thần đồng đội và kiến thức để trả lời. Các em trong đội nhờ một người dịch 3 câu hỏi sang tiếng Anh cho mình rồi bảo mình sẽ xuất hiện trong video và trả lời câu thứ 3. Ilona nói mình có thể trả lời bằng tiếng Anh vì điều này sẽ tạo nên điểm mới lạ cho video dự thi với lại mình lớn tuổi nhất nên hiểu biết rộng hơn nên hy vọng mình sẽ trả lời tốt. Mặc dù không chơi những trò chơi ly kỳ đòi hỏi kỹ năng hướng đạo như giải mật thư, truyền tin… nhưng mục đích của trò chơi này có tính thực tế, gần gũi với cuộc sống thường nhật và tính giáo dục, hướng nghiệp cao. Các câu hỏi dành cho đội mình là: 1. Làm thế nào để được nhận làm ở một ngân hàng? 2. Làm thế nào để những người trẻ tuổi không tiêu xài lãng phí? 3. Làm thế nào để mua hàng trong khi tài khoản của mình lại không đủ tiền? Sau khi nộp video, tụi mình ra khỏi rừng và chơi bowling. Phải chờ một lúc để nhóm kia ra, chúng mình mới vào thay giày rồi bắt đầu chơi. Mọi người ai cũng chơi bowling rất cừ, ghi điểm cao. Mình toàn quăng quả nặng nên 3 đợt đầu không trúng cái nào cả, đến khi ghi bàn đổ sập toàn bộ 10 cái thì ai trong đội cũng nhảy lên vui mừng, high-five với mình vì trước đó cao nhất cũng chỉ 9 điểm thôi. Thật không may trong lúc chơi, một em trong đội bị bầm tay vì bị quả bóng nặng đè, từ đó về cuối ngày lúc nào em cũng chần bao nước đá lên vết bầm, khi nước đá tan hết thì xin các Trưởng thêm cái khác. Chơi bowling đã đời xong, mọi người đổ bộ ra hai công viên công cộng nhỏ tham gia nhiều trò chơi khác.

Các anh chị Tráng sinh đứng nhiều trạm như trạm chụp ảnh kỉ niệm, trạm âm nhạc bày đủ thứ nhạc cụ lên bàn để mọi người thích thì vào chơi ngẫu hứng, trạm phân biệt các loại đậu, trạm cảnh sát, trạm chơi sumo hay trạm vẽ tranh, … Mình phát hiện trong hơn 8000 trại sinh có khá nhiều các hướng đạo sinh gốc châu Á nhưng có lẽ mình là đứa lạc loài nhất vì ai cũng nói tiếng Phần thành thạo, chắc là họ được sinh ra ở đây hay theo gia đình sang Phần Lan sinh sống từ nhỏ. Trong công viên, các đội tùy thích chọn trạm để vào chơi, nếu chơi chán thì có thể ghé thăm làng Hướng đạo ở phố đi bộ. Các em ai cũng hào hứng chơi trò chơi, đặc biệt là trò nhúng bàn tay vào sơn đủ màu rồi in dấu tay của mình lên vỉa hè, có người còn in lên quần áo rồi trên khuôn mặt.

Làng Hướng đạo hôm nay đông nghịt, người người chen chúc nhau trong không gian chật hẹp, khác với hôm qua chỉ loáng thoáng vài người. Các hướng đạo sinh từ khắp nơi đổ về giúp những người bán hàng ở đây được dịp bội thu, chủ yếu các em mua bánh kẹo, đồ ăn, đồ uống và những phụ kiện đẹp mắt. Các lều hướng đạo cũng rộn ràng hơn, nhiều người dân ghé vào hỏi thăm thông tin sinh hoạt, chúc cho sự kiện thành công, các Sói con ham vui chạy vào chơi trò chơi, kết bạn mới. Tại lều của Hướng đạo thành phố Turku có bày bán các chuyên hiệu, logo, tranh ảnh và sách dạy kỹ năng. Các Trưởng lão mặc đồng phục ngay ngắn có thêu đủ thứ logo đứng bán hàng. Mình có tặng 1 Trưởng logo Liên Đoàn Ngũ Hành Sơn và giải thích biểu tượng trên đó bằng tiếng Phần khá vụng về của mình cho bà nghe. Tuy

nói tiếng Phần còn bập bẹ nhưng nhìn khuôn mặt bà thật rạng rỡ, tươi cười, thân thiện và cho mình chọn bất cứ logo nào coi như là trao đổi.

Sau đó, mình cùng các em Gấu Trúc đi đến sân khấu để viết thông điệp hòa bình. Mỗi người sẽ lấy một mẩu giấy có sẵn, viết lên đó bất cứ điều gì để cầu nguyện cho hòa bình thế giới, nhét vào bóng bay rồi nhờ các tình nguyện viên bơm lên và cột dây. Một rừng bóng bay sẽ được thả lên trời vào bữa tiệc tối nay. Đột nhiên trời đổ mưa tầm tã, mọi người vội vã đứng nép vào mái hiên hai bên đường, những người bán hàng lo nhanh chóng thu dọn đồ, mắc 4 tấm chắn lều để nước khỏi tạt vào. Những tưởng bầu trời trong xanh với nắng nóng sẽ hiện hữu suốt ngày nhưng đây là nét đặc biệt của mùa hè xứ Phần, hay âm u và mưa nhiều, thỉnh thoảng gió thổi lạnh thấu xương. Cơn mưa chỉ ghé qua khoảng 10 phút rồi tạnh ráo, mọi người quay lại công việc của mình một cách bình thường. Đội mình tranh thủ trời tạnh đi về công viên dùng bữa xế. Bữa xế gồm 1 dĩa nui trộn thịt gà và một lát bánh mì margarine, rồi tất cả đi ra sân vận động chờ chương trình buổi tối. Buổi văn nghệ được tổ chức ở sân vận động bóng chày, ngay cạnh nhà thi đấu hockey.

Toàn thể 8000 hướng đạo sinh ngồi chật kín 4 phía khán đài và trên sân bóng. Chương trình được tổ chức rất chuyên nghiệp gồm một sân khấu ngoài trời hoành tráng, hệ thống âm thanh chất lượng cao và một màn hình khổng lồ chiếu trực tiếp hình ảnh trên sân khấu cho mọi người ở khán đài có thể xem được. Khi ai vào chỗ nấy thì mưa tiếp tục rơi, mọi người ai có dù thì che dù, ai có áo gió thì khoác vào, ai có áo

mưa thì mặc, thậm chí có em gái sáng tạo, lấy một túi nylon đựng rác to đùng rồi đục lỗ lớn chui đầu vào, toàn thân được bảo vệ. Tên chương trình là "Iltajuhla" (nghĩa là "bữa tiệc buổi tối"), bắt đầu bằng tiết mục biểu diễn của một nhóm nhạc gồm 5 hướng đạo sinh. Ca khúc hết sức sôi động, náo nhiệt làm mọi người phấn chấn và muốn nhảy múa tưng bừng, mặc kệ trời mưa, nhiều người từ khắp sân vận động chạy lên trước sân khấu đứng nhảy tập thể và cầm khăn quàng quay quay trong không trung. Ai cũng thưởng thức âm nhạc theo một cách tự nhiên, không ngần ngại gì cả. Đặc biệt là các em nhỏ chạy ra khỏi hàng ghế của mình theo từng nhóm rồi nhảy múa, tung khăn theo vòng tròn nhìn nghịch ngợm, dễ thương lắm. Tiếp theo, một video công phu được chiếu lên màn hình tóm tắt lại những gì đã diễn ra vào hôm nay, mọi người có thể thấy được những khuôn mặt rạng ngời, tràn đầy sức sống hòa mình vào tình anh em Hướng đạo, ai cũng chơi hết mình, tận hưởng từng phút giây.

Chương trình tiếp tục bằng phần giới thiệu tất cả 12 Đạo hiện có mặt đông đủ tại Suurjuhla. Khi hô tên Đạo nào, Đạo đó sẽ vỗ tay hoặc rống to hết cỡ hoặc đứng lên vẫy tay hú ré vang trời để chứng tỏ cho sự hiện diện của mình. Tiếp theo là phần trò chơi tập thể, không khí rất sôi động nhưng khổ nỗi mình không hiểu người quản trò nói gì cả, các em trong đội Gấu Trúc thì lo chơi, thỉnh thoảng cố gắng giải thích nhưng không biết phải giải thích thế nào, tuy nhiên mình vẫn thấy vui vì ai nấy đều hoạt bát, năng động và quay ra chụp ảnh. Tiếp đến, hàng ngàn bong bóng chứa thông điệp hòa bình được thả lên bầu trời, ai cũng ngước mắt lên nhìn xem quả bóng của mình bay được bao xa, ước rằng những gì mình viết sẽ trở thành hiện thực và truyền cảm hứng cho nhiều người khác nữa. Chẳng hiểu sao quả bóng của mình sau một hồi dầm mưa không bay lên được, lúc thả thì cứ quay vòng vòng rồi hạ cánh nhẹ nhàng, nhưng nhờ vậy nó lại trở thành đối tượng để một anh hướng đạo sinh bấm máy tác nghiệp dễ dàng. Buổi tiệc lại tiếp tục với những bài nhạc rock có âm vang mãnh liệt. Cả sân vận động ai cũng đứng lên hưởng ứng giai điệu bài hát chính của Suurjuhla. Bài hát dựa trên nền nhạc của một ca khúc nổi tiếng nên ai cũng có thể hát theo, tất cả hòa vào làm một, hát to hết sức có thể để góp phần vào sự rộn ràng, náo nhiệt của không gian lễ hội.

Buổi sáng kế tiếp, sau khi làm giờ tinh thần, mọi người chuẩn bị diễu hành. Vào ngày chủ nhật, nhìn quanh sân vận động toàn là màu áo xanh dương đậm và những ngọn cờ Đạo, Đoàn, Đội giương cao thể hiện khí thế, tinh thần Hướng đạo Phần Lan. Mọi người ra đường và xếp theo hàng lối được sắp xếp sẵn để diễu hành. Vì Kouvola là chủ

nhà lần này nên Đạo mình (Đạo Kymenlaakso) sẽ dẫn đầu đoàn diễu hành. Lần đầu tiên trong đời tham gia diễu hành mình cảm thấy vinh dự và thiêng liêng đến thế. Tiếng trống, kèn đều đặn, mạnh mẽ cùng với những bước chân nhịp nhàng là trọng điểm của thành phố ngày hôm đó. Người dân đứng kín hai bên đường, vẫy tay chào, hỏi thăm và cười thật tươi mỗi khi chúng mình đi qua. Từ đó mới thấy được mọi người ở đây ai cũng quý mến và tự hào về phong trào Hướng đạo, như một người bạn của mình nói là khi nhắc tới Hướng đạo, ai cũng liên tưởng tới hình ảnh những thanh thiếu niên cường tráng, năng động sẵn sàng giúp đỡ mọi người bất cứ lúc nào dù công việc có khó đến đâu. Điều mà mình thích nhất ở buổi diễu hành là các Đạo, Đoàn đều có những câu khẩu hiệu đặc trưng cho mình, thỉnh thoảng cất lên để mọi người chú ý. Mỗi lần như vậy, mình có cảm giác mình thuộc về một tập thể lớn mạnh. Câu khẩu hiệu của Đoàn mình gồm vài câu ngắn, khá đơn giản nên chỉ cần đọc 2 lần là mình thuộc ngay. Trên quãng đường diễu hành dài gần 2 km, câu khẩu hiệu được hô lên hơn chục lần, ai cũng ré to hết sức có thể, nhiều khi chính người dân yêu cầu Đoàn mình hô lên. Câu khẩu hiệu của Đoàn mình như sau:

Onko siinä K? – On! *(Có chữ K không? – Có!)*
Onko siinä T? – On*! (Có chữ T không? – Có!)*
Onko siinä P? – On*! (Có chữ P không? – Có!)*
Mikä se on? – KTP! *(Đó là gì vậy? – KTP!)*
Mikä? – Kouvolan Tyttöpartio! *(Là gì? – Hướng đạo sinh nữ Kouvola!)*

Mọi người diễu hành tới khuôn viên trường mình. Thời tiết lúc đó khô ráo, nắng đẹp và khá nóng, khoảng 25 độ C. Kết thúc buổi diễu hành, nhiều trại sinh lo thay áo sơ mi tay dài đồng phục bằng áo ba lỗ để tránh nóng, mặt ai cũng đỏ rực, mồ hôi nhễ nhại. Tất cả ăn trưa ở trường mình rồi lên xe buýt đi về công viên trung tâm, sau đó ghé thăm công viên giải trí Tykkimäki, được xem là biểu tượng của Kouvola. Mình có lên chơi đu quay ở trên cao vì chiều ý các em nhỏ cho rằng mình có thể thấy được bao quát cả thành phố. Nhưng trước khi bước lên mình đã đoán được mình sẽ thấy cái gì, y như rằng, ở dưới mình toàn một màu xanh của cây thông, rừng lá kim bạt ngàn, một cái hồ rộng lớn, ngoài ra thì chẳng thấy tòa nhà nào cả. Mình nói với một người bạn đi cùng mình là mình chẳng thấy trung tâm thành phố ở đâu, anh ta mới đáp: “Kìa, xa xa đằng kia là Sở Thuế đó, thấy không?” Thấy chết liền, haha, ở phía xa kia, mình chỉ thấy toàn mây trắng nơi chân trời xanh ngắt mà thôi...

Đợt Suurjuhla lần này chỉ được tổ chức trong hai ngày ngắn ngủi nhưng đầy ắp những kỷ niệm thú vị, ấm áp, tuyệt vời. Mình mong muốn nó được kéo dài hơn nữa, thậm chí là vô tận nhưng thiết nghĩ cuộc vui nào rồi cũng kết thúc, đã đến lúc quay về với cuộc sống thường nhật. Ai nấy ba lô, lều bạt, dụng cụ ngăn nắp bước lên xe về nhà. Qua đợt trại này, mình đã học hỏi được nhiều điều, từ cách tổ chức đến tinh thần chơi hết mình của tất cả Hướng Đạo Sinh. Chắc chắn mọi người đều trân trọng dành riêng một phần không nhỏ trong miền ký ức của mình cho ngày gặp mặt đặc biệt này, một “bữa tiệc lớn” trong cuộc đời. Những tưởng sau khi kết thúc năm học, mình có thể dành thời gian đi sinh hoạt lại mỗi tuần, nhưng hỏi thì được biết vào mùa hè các Đoàn Hướng đạo sẽ không đi sinh hoạt vì ai cũng có dự định riêng cho kỳ nghỉ của mình và gia đình trong “summer holiday” và chỉ có một đợt trại hè kéo dài một tuần trước khi bước vào năm học mới thôi. Mình sẽ cố gắng sắp xếp thời gian trong năm học để có thể tham gia sinh hoạt đều đặn và chắc chắn sẽ không thể bỏ lỡ đợt trại hè hấp dẫn này, vì là hoạt động duy nhất trong hè nên hứa hẹn sẽ có nhiều điều đặc biệt, vui thích.

Võ Phan Bảo Thạch
Liên Đoàn Ngũ Hành Sơn, Đạo An Hải- Đà Nẵng.

TRẠI HÈ ... VUI – KHỎE

Không như Trại hè của những năm trước, thời tiết năm nay ưu đãi hơn. Các trưởng trong Liên Đoàn Hùng Vương – Đạo Lâm Viên có thời gian chuẩn bị chu đáo hơn. Dưới bầu trời trong xanh, mát nhẹ của buổi sáng ngày 29 tháng 6 năm 2014, lúc 6 giờ các trại sinh đã tề tựu đông đủ trước bờ hồ Hoàng Văn Thụ, đường Hoàng Văn Thụ - Đà Lạt với 3 chiếc xe chờ sẵn để được sắp xếp các dụng cụ Hướng Đạo cần và đủ cho 3 ngày trại.

Đúng 6 giờ 15, đến giờ xuất phát... vẫn thế, vẫn luyến lưu với những bàn tay vẫy chào, những lời chúc tốt đẹp từ những người thân của các trại sinh. Rồi đoàn xe từ từ lăn bánh, sau ít phút im lặng lại những tiếng hát hò quen thuộc vang lên trong chiếc xe chở các Thiếu Sinh của 2 Thiếu Đoàn Lạc Long Quân và Trưng Trắc. Xe chở các Sói con và Phụ Huynh của các Đoàn Sinh chỉ có những tiếng chuyện trò, trao đổi, thăm hỏi nhau nhẹ nhàng trong tình thân bởi đây là dịp các Phụ huynh tạm xa mái ấm gia đình gặp gỡ, bên nhau trong mái nhà Hướng Đạo Lâm Viên.... khi các Sói con: chỉ sau vài bài hát khí thế mở lối cho Trại Hè thì có em say sưa nhìn ngắm cảnh đẹp hai bên đường, cũng có em phải nhờ sự chăm sóc của các Huynh trưởng trong ban Sói già... và cứ thế,

ai có việc nấy. Đến quán nước ở chân đèo Khánh Vĩnh đoàn xe ghé vào để mọi người được có ít phút nghỉ ngơi, thư giãn trước khi tiếp tục cuộc hành trình.

Rồi các em Sói con đã reo lên thích thú khi nhìn thấy cổng lớn với lời “Chào đón du khách” của Thành Phố Nha Trang, 10 g 30 đoàn xe đã tiến vào cổng khu Diamond bay Resort tại Sông Lô - Nha Trang, ai nấy đều tranh thủ ghé mắt nhìn với những tiếng trầm trồ thích thú của các bậc phụ huynh lớn tuổi trước cảnh đẹp của khu du lịch này, những mệt mỏi tiêu tan hết, mọi người lại lần lượt xuống xe. Sau ít phút nghỉ ngơi, đoàn người lại tay mang hành lý nối đuôi nhau tiến vào đất trại. Rồi thật nhanh chóng những lều trại đã phủ kín vùng đất trại, bữa ăn trưa cũng nhanh chóng bày ra theo từng đơn vị. Các Phụ huynh thì chọn những lều mái lá của khu Resort có sẵn những chiếc ghế dựa làm chỗ ăn trưa để sau đó có thể nghỉ tạm và hít thở không khí trong lành cùng tận hưởng những làn gió biển mát mẻ, dễ chịu.....

Sau tiếng còi dài (lúc 14 giờ) các Đoàn sinh đã y phục chỉnh tề, các Thiếu sinh đã tay cờ, tay gậy tập trung sắp sẵn chuẩn bị cho lễ khai mạc trại, các phụ huynh cũng nhiệt tình tham gia tạo bầu không khí thân thương, ấm cúng. Cũng dưới Quốc kỳ và Đoàn kỳ

như những buổi chào cờ đầu tháng, những buổi lễ chào cờ của những "trại kỷ niệm Chu Niên hay Sinh Nhật BP" nhưng hôm nay, ở nơi đây tiếng hát mang âm hưởng háo hức có lẽ tiếng sóng biển đang mời gọi. Phút tinh thần trang nghiêm sau những sẻ chia của những các trưởng đại diện các tôn giáo, rồi tĩnh lặng sau bài hát Trầm Hương Đốt và kết thúc bằng bài hát truyền thống "Nguồn Thật"... Những chiếc mũ béret cùng tung lên trong những tiếng cười thích thú bởi băng reo A DÔ TA. 14 giờ 30 cả đoàn náo nức sinh hoạt chung rồi khởi động để sẵn sàng đùa giỡn, ngâm mình dưới làn nước xanh mát, ai nấy đều mang cảm giác thoải mái - chỉ tiếc: Đạo Trưởng Lê Phỉ có chút không ổn về sức khỏe nên đã bỏ lỡ trại Hè này. Tối đó các đơn vị diễn tập chuẩn bị cho buổi lửa trại, rồi lễ tĩnh tâm...

Sáng hôm sau, các Thiếu sinh của 2 Thiếu Đoàn Lạc Long Quân và Trưng Trắc có buổi làm lễ Tuyên Hứa và thực hiện các kế hoạch đã được thống nhất. Đến 9 giờ, trong khi các Sói con được ban Sói già hướng dẫn đi Săn thì các thiếu sinh có cuộc thám du vừa sức khá lý thú. Buổi chiều lại thỏa thích với sóng biển, riêng 3 thiếu sinh Lạc Long Quân: Nguyễn Quang Tuệ, Nguyễn Thành Vinh và Lê Nguyễn Nhật Minh thì luôn bên trưởng Nguyễn Xuân Tăng để được hướng dẫn làm bè, tập dợt kỹ cho các thao tác, các kiểu bơi mong lấy "chuyên hiệu bơi lội". Tối hôm đó có buổi lửa trại, các Phụ huynh cùng tham gia khá sôi nổi. Sáng ngày 1 tháng 7, sau giờ Thể dục có phút tinh thần, tắm biển, kiểm ra nội vụ...

Rồi phút chia tay cũng đến: giờ Tổng kết – bế mạc, trao phần thưởng.... có phần khí thế bởi những tiếng A. A. A... cổ vũ ... Sau ăn trưa, ai nấy lại sẵn sàng hành lý trên tay chuyển ra xe để ghé thăm Chợ Đầm, mua quà kỷ niệm trước khi thẳng tiến về Đà Lạt với hơi lạnh, với mưa bay quen thuộc, với những lời tạm biệt vui vẻ và hẹn gặp lại ở trại Hè năm sau.

Thiên Nga điềm đạm

Nguyễn Phương Loan RS

Bài học từ trải nghiệm

Đã bao giờ bạn thử làm một thứ gì đó MỚI? Đã bao giờ bạn tự hỏi liệu con đường mình đi có đúng, có gian nan? Hay liệu mình có dũng cảm để đi trên con đường mình đã chọn? Với tôi tham gia Hướng Đạo chính là một hình thức trải nghiệm cái mới và tự đặt ra thách thức để tôi rèn luyện và hoàn thiện bản thân. Qua Trại huấn luyện cơ bản vừa rồi (do Liên đoàn Duy Tân tổ chức vào 2 ngày 9 và 10 tháng 8 năm 2014 tại Củ Chi), tôi đã hiểu Hướng đạo là thế nào và càng thêm tin tưởng.

Đứng trước đề nghị tham gia trại của Trưởng Nguyễn Tuấn, thực sự tôi đã suy nghĩ đắn đo rất nhiều. Liệu mình có nên đi? Liệu mình có đủ năng lực và nghị lực chăng? Còn công việc và thời gian? Nhưng ý nghĩ về việc có thể dùng những kiến thức nhận được trong trại để áp dụng vào cuộc sống sau này khiến tôi dẹp bỏ đi những băn khoăn trong lòng. Quyết định thật nhanh: tôi đi và trải nghiệm !!

Vượt qua một chặng đường dài từ công viên Hoàng Văn Thụ, gần trung tâm thành phố Hồ Chí Minh đến Củ Chi, đồng hành với tôi là một người bạn nhỏ sau lưng. Ngay từ khi chưa bước chân tới trại tôi đã học được ba bài học quý. Thứ nhất là về sự chuẩn bị, về mọi thứ: đồ đạc, thời gian, tài chính,v.v... cái này tôi cứ nghĩ là mình đã chuẩn bị đủ từ trước, nhưng tới trại mới biết một Hướng đạo sinh thực thụ cần mang theo hành trang là những gì. Thứ hai là kinh nghiệm khi đi đường trường, cách định hướng và mọi thứ liên quan, những điều mà tôi chỉ được học một cách sơ sài khi ngồi trên ghế nhà trường. Cuối cùng là về tinh thần trách nhiệm, đâu phải ngày nào cũng có người chịu ngồi sau tay lái và đi cùng mình qua một chặng đường dài như vậy, nên tôi chạy xe với tốc độ vừa phải và chú tâm lái xe thật cẩn thận. Những bài học ấy không ai dạy, không phải ai cũng có thể dạy. Vâng! Chính Hướng đạo đã dạy ta phải tự đi, tự trải nghiệm và tự đúc kết cho mình. Ta phải tự chèo lấy thuyền ta!

Khi bắt đầu nhận đất trại cũng là lúc bắt đầu của những

ấn tượng mạnh mẽ. Từ Trưởng trực luôn giữ nét mặt nghiêm nghị, các thành viên trong toán mới đều vui vẻ, cởi mở, hòa đồng và sự giúp đỡ nhiệt tình của toán trưởng,... Đối với một tân tráng như tôi thì một môi trường vừa trật tự, quy củ, vừa đầy tính tự giác và tình thân ái như thế đã để lại ấn tượng rất sâu đậm trong tôi. Dù vẫn có chút bất tiện vì phải tách toán cũ nhưng cũng rất đúng vì có như vậy mới có thể mở rộng các mối quan hệ của bản thân và học những kỹ năng mềm về cuộc sống và đời sống trại. Những người bạn mới thì luôn đem lại cho ta những bài học mới - câu nói này có lẽ luôn đúng trong mọi trường hợp.

Rồi các bài học của từng Trưởng của từng ngành khác nhau đã đưa đến cho mọi người một lượng kiến thức lớn và trực quan để có thể so sánh sự khác nhau giữa các ngành. Mỗi ngành, mỗi người một phong cách thú vị và lôi cuốn, dìu dắt tôi qua những cung bậc cảm xúc khác nhau. Nhưng dù có phải ngành mình thích hay không, dù quần áo tay chân có trầy xước, tôi vẫn tìm thấy trên môi mình và mọi người nụ cười vô tư nhất. Họ đã nhóm dần lên trong tôi ngọn lửa nhiệt huyết, tình yêu Hướng Đạo theo cách tự nhiên nhất. Và cũng qua đó tôi dần hiểu thêm những người xung quanh mình. Hiểu được tính cách của những người bạn Hướng đạo, con người và những phẩm giá trong họ. Để từ đó mọi người đến gần nhau hơn và gắn bó với tập thể hơn.

Linh hồn của trại – đêm lửa trại là phần được mọi người mong đợi nhất. Thật không quá khi nói rằng: lửa trại là thứ keo dính đặc biệt nhất gắn kết mọi người lại với nhau trong tình huynh đệ hữu nghị thân mến, không phân chia tôn giáo, trình độ hay vùng miền. Người quản trò là một Trưởng đã mang đến cho chúng tôi một đêm lửa trại vừa trang trọng lại vừa vui tươi, bổ ích. Trong đêm lửa trại đó chúng tôi vừa được vui chơi vừa rút ra cho mình những bài học hay. Có phải là từ giây phút Khóa trưởng thắp lên ngọn lửa từ đống củi ấy, cũng chính là thắp lên ngọn lửa tình yêu Hướng Đạo cháy bỏng trong lòng mỗi người chúng tôi chăng? Không một ai biết chắc cả, nhưng có lẽ đúng là như vậy. Đến lúc này tôi vẫn nghĩ rằng mình sẽ phải làm mọi

cách để giữ mãi ngọn lửa đó trong lòng. Trong lúc lửa trại, các toán cũng tự đứng lên và chia sẻ kiến thức với nhau và đóng góp các tiết mục văn nghệ cây nhà lá vườn của mình. Những bài học nhẹ nhàng, đơn giản nhưng thiết thực, bổ ích; những lời tâm tình thủ thỉ rất thật về cuộc sống xung quanh và về phong trào sẽ in sâu trong tâm hồn, trong tiềm thức tôi như một điểm nhấn khó quên vào đêm đó.

Giây phút chia tay cũng là một điểm đáng nhớ. Đến tận giây phút cuối cùng, qua một trò chơi đơn giản của Trưởng Tuấn, chúng tôi vẫn nhận được bài học về bảo vệ môi trường, về dọn dẹp vệ sinh đất trại, không để lại một thứ gì khác ngoài lời cảm ơn như cụ BP thường nhắc nhở. Dù không nói ra nhưng tôi rất mong tới đợt trại tiếp theo và tự hứa sẽ cố gắng phấn đấu để có đủ kiến thức cũng như kỹ năng hầu theo đuổi ngành mình đã chọn. Bạn cũng vậy chứ những người bạn cùng trại của tôi?

Nếu cuộc đời là một cuộc hành trình dài và mỗi người có một cách trải nghiệm hành trình riêng, thì với tôi phong trào Hướng Đạo là một ngọn đuốc luôn soi rọi giúp tôi tìm đúng con đường ấy. Qua hơn một tháng tham gia phong trào Hướng Đạo tại Tráng đoàn Duy Tân và đặc biệt là sau Trại huấn luyện cơ bản vừa rồi, tôi đã tin tưởng nhiều hơn vào phong trào và dần coi nó như một phần trong cuộc sống của mình. Tôi tin rằng: chỉ cần giữ nhiệt huyết trong mình cùng với sự cố gắng, ý thức tự giác học tập, rèn luyện thì sẽ có một ngày tôi sẽ trở thành người có ích, sẽ đóng góp được cho phong trào như những gì tôi đã nhận được hôm nay. Cảm ơn các Trưởng vì những gì đã truyền thụ cho em cùng mọi người trong đợt trại vừa rồi!

Lê Đức Cường
Tráng đoàn Duy Tân, Tp.Hồ Chí Minh

Khóa kỹ năng trại trường Sao Việt

BẠCH ĐẰNG (Đ. BẠCH ĐẰNG)
NAM TÀO (Đ. BẮC ĐẨU)
EA H'LAN (Đ. ĐAK LAK)
NAM TÀO (Đ. ÂU LẠC)
TRƯNG VƯƠNG (Đ. ÂU LẠC)
TAM HẢI (Đ. THỦ ĐỨC)
HÙNG VƯƠNG (Đ. THỦ ĐỨC)
CHÍ LINH (Đ. AN HẢI)
BẮC ĐẨU (Đ. QUẢNG NAM)
THĂNG LONG (LĐ. QUANG TRUNG)

HẢI ĐĂNG (LĐ
TAO PHÙNG (L
KIM SƠN (Đ. B
CAP SAINT JA
LÝ THƯỜNG K
BẾN THÀNH (L
QUANG TRUN
NGỌC HỒI (Đ.
EATAM (Đ. ĐA
NGHINH PHON

Khóa UVLDT 3 tại suối Lương Đà Nẵng

. HẢI ĐĂNG)
LĐ. TAO PHÙNG)
ẮC ĐẨU)
CQUE (Đ VŨNG TÀU)
KIỆT (LĐ. LÝ THƯỜNG KIỆT)
LĐ. BẾN THÀNH)
G (LĐ. DI LINH)
BẮC ĐẨU)
K LAK)
NG (Đ. VŨNG TÀU)

ĐINH BỘ LĨNH (Đ. SÀI GÒN)
THÁI PHIÊN (Đ. DUY TÂN)
CHI LĂNG (Đ. NON NƯỚC)
HẢI VÂN (Đ. AN HẢI)
THỦ ĐỨC (Đ. THỦ ĐỨC)
TRƯỜNG SƠN
HOA LƯ (LĐ. HOA LƯ)
SƠN TRÀ
NGUYỄN TRÃI (LĐ. NGUYỄN TRÃI)

Giupich.org
Thân tặng

14/11/2014 07:17

Tráng đoàn Lê Lợi, LD Lam Sơn hưởng ứng MOP

Hội trại Hoa nhân ái lần 21 (đền Hùng Q.9)

01/09/2014 05:36

Tráng sinh Cần Thơ và Bạch Mã tại km số 3 Đỉnh Yên Ngữa, Langbiang Đà lạt

Khóa kỹ năng kha 2014

Châu Truyền Thống mở khóa cơ bản cho Đạo Hàm Long

Tin tức đó đây

Tin buồn

NHẬN ĐƯỢC TIN BUỒN
Nhạc Mẫu Trưởng
Nguyễn Đoàn và Nguyễn Tấn Đệ
Là **Cụ Bà Trần Danh** Nhũ danh **Anna Lê Thị Mầu**
vừa được Chúa gọi về lúc 1 giờ trưa ngày 22 tháng 9 năm 2014
tại Dallas, Texas, hưởng thọ 87 tuổi.

Gia đình GVMD và GIÚP ÍCH thành thật chia buồn cùng 2 Trưởng & Tang quyến.

Thành tâm cầu nguyện cho linh hồn Cụ Bà được hưởng phúc đời đời ở chốn Thiên đường.

Tin vui

*** TÁI LẬP PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO TẠI KON TUM**

Phong trào Hướng đạo tại Kon Tum đã được anh em cựu HĐS giữ lửa từ sau năm 1975 đến nay và hiện nay đang trong giai đoạn phục hồi hoạt động. Hiện nay đã thành lập được 1 Bầy và 1 Thiếu Đoàn sinh hoạt thường xuyên, đã và đang được các bậc phụ huynh quan tâm, đánh giá cao hiệu quả về phương pháp giáo dục của Hướng đạo và gửi con, cháu vào sinh hoạt, tuần nào cũng tiếp nhận đoàn viên mới. Tuy nhiên việc duy trì hoạt động thường xuyên và có hiệu quả là sự nỗ lực của các Trưởng và sự hỗ trợ nhiệt tình của Đoàn khác và các Trưởng trong Ban điều hành. Xin sơ lược một số nét của quá trình tái hoạt động phong trào Hướng đạo tại Kon Tum:

Cựu HĐS tại Kon Tum bao gồm từ các HĐS tại Kon Tum và các HĐS đến từ nhiều miền đất nước: Gia Lai, Bình Định, Thừa Thiên - Huế, ... đang làm việc, sinh sống tại Kon Tum. Trong thời gian này anh chị em HĐ thường chỉ gặp nhau trong các dịp hiếu hỷ để ôn lại phong trào và giữ lửa. Anh em cũng thường xuyên theo dõi phong trào HĐ của các tỉnh thành khác, có liên lạc và gặp gỡ với một số Trưởng HĐ ở Đà Nẵng, Đăk Lăk, Tp Hồ Chí Minh khi có

dịp các Trưởng đến Kon Tum thăm hoặc công tác từ thiện, xã hội.

Nhận thấy rằng cũng đã đến lúc phải phát triển phong trào lên theo xu hướng chung của các tỉnh thành khác. Một số anh em tâm huyết, nhiệt tình thật sự với phong trào đã bàn bạc và quyết tâm xây dựng lại phong trào Hướng đạo tại Kon Tum.

Đánh dấu cho sự bứt phá cho giai đoạn này là sự kiện vào ngày sinh nhật BP (22/02/2014) anh em HĐ Kon Tum đã có một cuộc họp quan trọng thống nhất một số nội dung hoạt động phong trào tại Kon Tum như sau:

1. Thống nhất phục hồi hoạt động phong trào HĐ tại Kon Tum.

2. Xác định HĐ Kon Tum là thành viên của HĐVN và hoạt động theo quy chế của Ban Điều Hành HĐVN.

3. Phục hồi lại cơ cấu tổ chức của HĐ Kon Tum, cụ thể:

- Tên Đạo: Đăk Bla
- Liên Đoàn: Ngok Linh

4. Bầu Ban Điều hành HĐ Kon Tum tạm thời bao gồm Liên đoàn trưởng, Liên đoàn phó, phụ trách liên lạc, tu thư, tài chính, ...

5. Quy định lịch sinh hoạt thường kỳ của Ban Điều hành là 2 tháng 1 lần vào đầu tháng.

6. Giao nhiệm vụ các Tr trong Ban Điều hành chuẩn bị các nội dung, kế hoạch phát triển phong trào trong thời gian tới.

Anh em thống nhất chọn ngày 22/02/2014, ngày sinh nhật BP cũng là ngày phong trào HĐ Kon Tum chính thức tái hoạt động.

Các cuộc họp thường kỳ tiếp theo, anh em đã thống nhất thêm một số nội dung như:

1. Thống nhất logo Đạo Đăk Bla.

2. Thống nhất mức đóng nguyệt liễm đối với anh em.

3. Thống nhất phát triển ngành Tráng, ngành Thiếu và ngành Ấu, đặt tên Tráng Đoàn Pô Kô, Thiếu đoàn Bạch Đằng và Ấu đoàn Sao Mai.

4. Đặt may cờ Đoàn

4. Chuẩn bị Lễ Tuyên hứa đối với các Tân Tráng và phát triển Bầy.

5. Làm thẻ Bảo hiểm HĐ cho số anh em HĐ Kon Tum.

Ngày 15/3/2014, đã tổ chức Lễ Tuyên hứa cho 4 Tân Tráng theo đúng quy định.

Đã làm thẻ Bảo hiểm HĐ cho 15 người.

Trong thời gian này, anh em đã thường xuyên liên hệ và tranh thủ ý kiến của quý Trưởng trong Ban điều hành HĐVN nhất là các Trưởng trong Khối Sinh hoạt và các Trưởng ở Đoàn khác như Đăk Lăk, Đà Nẵng, Quảng Nam. Các hoạt động của HĐ Kon Tum được đưa lên facebook với tên huongdaokontum và đã được quý Trưởng trong Ban Điều Hành và các Đoàn khác động viên, khích lệ. Đặc biệt, quý Trưởng đã ủng hộ và cung cấp cho Kon Tum nhiều tài liệu để phục vụ cho sinh hoạt và hoạt động phong trào.

Ngày 06/4/2014, Bầy Sao Mai sinh hoạt buổi đầu tiên với 12 Sói con đầu tiên, đánh dấu là ngày ra đời của Bầy Sao Mai. Bầy đã hoạt động ổn định từ đó đến nay.

Ngày 8 - 9/4/2014, HĐ Kon Tum đã cử 4 thành viên tham gia Trại Về Nguồn 1 với Đạo Đăk Lăk. Trong kỳ trại này, các Trưởng Đạo Đăk Lăk đã nhiệt tình tranh thủ mở một xưởng mini ngành Ấu cho anh em HĐ Kon Tum để làm hành trang cho phát triển phong trào Ấu tại Kon Tum.

Ngày 20/7/2014, Thiếu đoàn Bạch Đằng chính thức ra mắt với 2 đội (1 nam và 1 nữ). Thiếu đoàn đã hoạt động ổn định thường xuyên, đến nay đã phát triển thêm 1 đội nam nữa.

Với quan điểm là trong thời gian giữ lửa thì các hoạt động tuỳ theo hoàn cảnh, có thể chấp nhận được. Còn giai đoạn phát triển phong trào thì mọi hoạt động phải theo đúng quy chế, đúng phương pháp. Anh em đã bàn bạc và thống nhất nội dung kế hoạch xây dựng và phát triển phong trào trong thời gian tới với những nội dung chính là Huấn luyện huynh trưởng và phát triển các ngành Tráng, Thiếu và Ấu.

Huynh trưởng là linh hồn của phong trào HĐ. Do đó điều cần thiết trước mắt là phải huấn luyện cho các Trưởng. Để thành công, Huynh trưởng phải nắm vững một số nguyên tắc chính yếu về phương pháp giáo dục đặc thù của phong trào HĐ. Anh em HĐ Kon Tum hiện nay chỉ có 3-4 người đã qua các khoá huấn luyện đến dự bị, nhưng đến nay kiến thức cũng mai một dần. Còn lại hầu hết anh em chỉ mới sinh hoạt các ngành Thiếu, Kha trước năm 1975, trong người chỉ có lửa HĐ hừng hực, còn kiến thức về

kỷ năng nắm giữ Đoàn, hoạt động phong trào với vai trò huynh trưởng thì chưa có nhiều.

Trước khi phát triển các ngành thì trước hết và cần thiết, các Trưởng ở đây phải đạt chuẩn, nghĩa là phải được huấn luyện bắt đầu từ căn bản trở lên và chấp nhận huấn luyện là thái độ đúng đắn của một huynh trưởng cầu tiến. Đồng thời sẽ lần lượt tổ chức các nghi thức phong nhậm Tráng huynh (thay Lễ Lên đường) và đặt tên rừng cho các trưởng.

Được Toán huấn luyện và Đạo Đăk Lăk giúp đỡ, đã tổ chức thành công Khoá cơ bản khu vực Tây Nguyên tại thành phố Kon Tum (Trại Khơi Nguồn) với sự tham gia của 3 đoàn: Kon Tum, Đăk Lăk và AYunpa từ 12-13/7/2014 do Trưởng HHR Huỳnh Quang Trí làm Khoá trưởng theo Chứng thư uỷ nhiệm số H12-1411 ngày 05/7/2014 của Trưởng Khối huấn luyện LT Nguyễn Văn Lộc. Khoá cơ bản lần đầu tiên tổ chức tại Kon Tum đã thành công, các Trưởng của Kon Tum đã được trang bị những kiến thức cơ bản cho hoạt động phong trào.

Lần lượt, phong trào Hướng đạo tại Kon Tum đã tổ chức thành công 2 trại cho các em là trại hè Hừng Đông (10/8/2014); Hội Bầy và trại Trăng tròn (ngày 6-7/9/2014).

Qua các kỳ trại, các Trưởng cũng đã lần lượt được tổ chức Lên đường, đặt tên rừng và các đoàn viên mới lần lượt được tuyên hứa. Các Trưởng cũng đang đăng ký tham gia các khoá huấn luyện tiếp theo để rèn luyện kỷ năng cầm đoàn như các khoá dự bị HHR, HHR, Uỷ viên Liên Đoàn Trưởng.

Có thể đánh giá chung là trong thời gian qua anh em HĐ Kon Tum đã có nhiều cố gắng để giữ lửa và phát triển phong trào. Trong quá trình hoạt động gặp rất nhiều khó khăn, khiếm khuyết trong sinh hoạt như về nghiêm phép, cách thức sinh hoạt, đồng phục, phù hiệu. Tuy nhiên các khiếm khuyết đó đã được quý Trưởng trong Ban điều hành và ở các Đoàn khác nhắc nhở và đã khắc phục dần dần. Đến nay có thể khẳng định phong trào Hướng đạo tại Kon Tum đã tái lập và hoạt động có hiệu quả, các buổi sinh hoạt của Sói con và Thiếu sinh đã được tổ chức công khai ở công viên. Phụ huynh đã bắt đầu quan tâm và tin tưởng gửi gắm con cháu mình vào sinh hoạt Hướng đạo.

Với ước vọng hoà nhập với phong trào Hướng đạo cả nước. Anh em Hướng đạo Kon Tum đã khắc phục mọi khó khăn

để phát triển phong trào với mong muốn qua phong trào Hướng đạo góp phần giáo dục thanh thiếu niên Kon Tum đạt được khả năng về thể chất, tinh thần, tri thức, cảm xúc, xã hội và tinh thần để trở thành những công dân hữu ích với phương pháp “Hướng đạo”./.

Voi Vui Vẻ - Lê Văn Quyền

Danh sách Ban điều hành tạm thời HĐ Kon Tum và các Trưởng

1. Phan Nhiều (Gấu nhanh nhẹn) - Liên đoàn trưởng
2. Hồ Công Văn (Sơn Dương năng nổ) - Liên đoàn phó
3. Lê Văn Quyền (Voi vui vẻ) - Tu thư, đối ngoại - Thiếu trưởng
4. Ngô Thị Chúc Quế (Thiên Nga yêu đời) - Akela
5. Quý Kỷ (Hươu hóm hỉnh) - Thiếu phó
6. Lê Văn Thanh (Cheo chăm chỉ) - Thiếu phó
7. Phạm Văn Hồng (Gà lý luận) - Thiếu phó
8. Huỳnh Thị Cảm - Baloo
9. Trần Thị Xuân Hương -
10. Trần Cẩm Châu (Sóc Từ tốn)

Ngoài ra còn có Trưởng Đỗ Văn Cận (Trâu nước can đảm) 71 tuổi đang hỗ trợ hết sức tích cực cho phong trào.

Cùng một số Tráng niên khác cũng thường đến sinh hoạt với Đoàn.

* "Cuốn DẤU CHÂN NGƯỜI SÁNG LẬP" do BSA tái bản giúp cho ace HDVN có để tham khảo quan niệm của BP về sự giáo dục H Đ trong mọi lãnh vực sinh hoạt, đã được phát hành tại trại HỌP BẠN THẲNG TIẾN X tại Houston do Trưởng Hoàng kim Châu đảm trách.

- Sau khi tham dự Họp Bạn Thẳng Tiến X, anh Trần túc Phong, con trai Cụ TRẦN VĂN THÂN cựu Hội Trưởng HDVN (nhiệm kỳ 1,3,4,5), và phu nhân là Chị Trần Nguyễn thanh Chi đã đến thăm Trương Tôn thất Sam tại 275/31 Nguyễn thái Sơn, Q Gò Vấp vào chiều ngày 06.07.2014.

Rồi ngày 09.07.2014, đôi vợ chồng này: Gà Thông thái & Hải Âu phi xứ Dễ thương lại bay lên Dalat thăm Sư tử Đảm đương & Gấu Tận tâm Lê Phỉ.

(Khi đọc tin này Sáo Dễ thương phải trả tiền mua GVMD14 gấp 3 lần vì có thêm 2 nhân vật rừng cho cuốn KỲ THÚ CHUYỆN TÊN RỪNG sắp tái bản mà trong đó lại có con thú thuộc loài Chim cũng cùng đức tính DỄ THƯƠNG như SDT).

* Trong dịp về thăm thân mẫu ở Nhatrang vào đầu tháng 08/2014. Trưởng Nguyễn tấn Đệ & phu nhân ghé lên xứ sương mù thăm Trưởng Tôn thất Sam vào trưa 09.08.2014; tối 10.08.2014 lại hội ngộ với Gấu Đa thiện, Sói Yêu đời & Sư tử Đảm đương tại Tp HCM.

- Sau đó trở về lại Mỹ, Trưởng Nguyễn tấn Đệ được

Trung ương Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ bổ nhiệm chức vụ National Director of Training for the BSA. Đây là chức vụ quan trọng nhất về Huấn luyện, không những điều hành việc HL Trưởng đơn vị (WB), Trưởng Huấn luyện (WBCD#LT), mà còn lo huấn luyện nghiệp vụ cho các Trưởng Chuyên nghiệp phụ trách các Trụ sở HD trên khắp HK. Đây là chức vụ cao cấp mà BSA trao cho một Trưởng HD gốc nước ngoài lần thứ nhì, sau william Hillcourt (Green bar Bill) năm 1936 khi được Trại trưởng Gilwell đề cử làm DCC phụ trách Huấn luyện WB cho BSA. Đây chẳng những là tin vui riêng của Nguyễn tấn Đệ mà còn là niềm hãnh diện chung cho HDSVN.

GVMD thành thật chúc mừng Trưởng Nguyễn tấn Đệ, cầu cho Trưởng luôn khỏe mạnh để hoàn thành công tác nặng nề được giao phó.

* Sư tử Đảm đương được SDT báo cho biết Cha Phạm Quang Hồng (Hổ Hiền Hòa) gửi biếu 10 chai rượu lễ thượng hạng của Úc Châu, STDD chân thành cảm ơn Trưởng... chúng tôi dành cho GVMD mừng kỷ niệm 85 năm HDVN để mọi người được chia sẻ hồng ân của Cha.

Trại Thắng Tiến 10 Houston Texas - Wood Badge Reunion 2014

Việc làm Thầm lặng...

Trại Họp Bạn Thẳng Tiến X đã bế mạc khá lâu, nhưng tôi vẫn còn nhận được một số email từ các nơi gửi về, trong đó có một vài anh em của GVMD thắc mắc tại sao Nguyễn Tấn Đệ là Director of Multicultural Markets của BSA, có nhiệm vụ quản lý và hỗ trợ các Hội HĐ gốc nước ngoài đang sinh hoạt trên lãnh thổ Hoa Kỳ, kể cả HĐVN ở Mỹ… vậy mà không hiện diện ở Trại Họp Bạn để giúp đỡ ace chúng ta?!

Người viết bài này xác nhận Trưởng Nguyễn Tấn Đệ chẳng những hiện diện thường trực ở Trại Họp Bạn Thẳng Tiến X mà ngay cả trong những Trại Họp Bạn trước đây hoặc những sự kiện (events) của HĐ VN hải ngoại tổ chức trên lãnh thổ Hoa Kỳ đều có Trưởng Đệ tiếp tay góp sức rất tích cực… vừa với tư cách Giám đốc Khối Đa Văn Hóa của Trung ương Hội HĐHK vừa là tinh thần giúp ích của một Trưởng HĐ gốc Việt… nên Nguyễn Tấn Đệ làm việc hết mình một cách thầm lặng ở hậu trường mà it thích lộ diện trên sân khấu hoặc chỗ đông người có quay film, chụp ảnh…

Có thể nói rằng Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại hay Hướng Đạo gốc Việt nói chung và Hướng Đạo gốc Việt ghi danh sinh hoạt với Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA) nói riêng, có được một Trưởng gốc Việt đang công tác tại Văn phòng Trung Ương của Hội HĐHK ngầm giúp đỡ tạo thuận lợi để các đơn vị gốc Việt có nhiều phương tiện trong sinh hoạt tại Hoa Kỳ là điều may mắn.

Người viết xin lược qua quá trình sinh hoạt của Trưởng Đệ trước khi nêu lên vai trò thầm lặng của Tr. ấy trong việc đóng góp vào sự phát triển của Hướng Đạo gốc Việt tại Hoa Kỳ.

Rời Việt Nam vào năm 1975 khi tuổi đời chỉ có 14 tuổi, là đứa trẻ không thân nhân, tiền bạc và sinh ngữ, có thể nói rằng Tr. Nguyễn Tấn Đệ là một trong những người may mắn, khi đến Hoa Kỳ được sự giúp đỡ của các Hội đoàn và nhiều người để có thể theo đuổi việc học với khả năng sinh ngữ không có, có cơ hội tham gia sinh hoạt Hướng đạo và đạt đẳng thứ cao nhất dành cho một Hướng Đạo sinh là Hướng Đạo Đại Bàng. Tốt nghiệp đại học vào năm 1984, có việc làm với Hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ tại Nam California, sau 10 năm làm việc, Tr. Đệ đã được chuyển về văn phòng Trung ương của BSA làm việc cho đến hôm nay; trong quá trình làm việc với văn phòng Hội, hầu như vai trò nào cũng liên quan đến các sắc dân thiểu số ghi danh sinh hoạt với BSA, có giai đoạn đảm trách vai trò trong Ban Huấn

Luyện của Hội đặc trách Huấn luyện cho các thành viên chuyên nghiệp làm việc cho BSA.

Người viết biết Tr. Nguyễn Tấn Đệ kể từ năm 1997 khi đồng ý giúp Tr. Nguyễn Thế Thanh trông coi thiếu đoàn khi thành lập Liên đoàn Hoa Lư tại Orange County, Nam California. Năm 1998 khi tham dự trại Thẳng Tiến 6 mới có cơ hội tiếp xúc nhiều hơn và cũng từ thời gian đó, người viết mới bắt đầu phục vụ trong toán huấn luyện của Châu Orange County cho đến năm 2000, Tr. Đệ mời tham dự vào Toán vận động thành lập Ủy Ban Quốc Gia Hướng Đạo gốc Việt đồng thời chuẩn bị tổ chức khóa Huy Hiệu Rừng đầu tiên dành cho Hướng đạo gốc Việt với thủ bản Huy Hiệu Rừng Thế Kỷ 21 sau khi có 3 khóa thử nghiệm dành cho các cấp của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ, Khóa Huy Hiệu Rừng được mang tên Tùng Nguyên IV do Tr. Đệ đảm trách Khóa trưởng là khóa Huy Hiệu Rừng đầu tiên được xử dụng với thủ bản mới.

Vì là một Trưởng chuyên nghiệp, làm việc trong văn phòng TƯ Hướng Đạo Hoa Kỳ lâu năm, Tr. Đệ có rất nhiều giao hảo với các Miền, Vùng, Châu trên toàn lãnh thổ Hoa Kỳ qua việc thực hiện các chuyến công tác thường xuyên đến các nơi, nên khi các trại Họp Bạn Thẳng Tiến 6, 7, 8 và 9 do các đơn vị gốc Việt tại các địa phương tổ chức trại Họp bạn đều cần sự chấp thuận của văn phòng Châu trước khi tổ chức thì vai trò của Tr. Đệ đối với ban tổ chức chỉ trong phạm vi thủ tục hành chánh giữa ban tổ chức và văn phòng Châu, đồng thời Tr. Đệ xử dụng những tiện nghi, phương tiện nếu có thể giúp cho Ban Tổ Chức chu toàn vai trò của mình, giúp ấn loát các băng nhạc, CD, DVD các bài hát sinh hoạt để phổ biến trong các trại Thẳng Tiến.

Thẳng Tiến X là một kỳ trại được Đại Hội Đồng tại Thẳng Tiến IX vào năm 2009 đồng ý trao cho Miền Trung Hoa Kỳ tổ chức, Thẳng Tiến X là kỳ trại có thời gian chuẩn bị lâu nhất là 5 năm kể từ trại Thẳng Tiến IX, cũng là kỳ trại được đặt dưới một Ủy Ban gọi là Ủy Ban Thẳng Tiến do Ban Thường Vụ quyết định và bổ nhiệm. Do đó, trại Thẳng Tiến X sẽ chính thức do Hội Đồng Trung Ương / Hướng Đạo Việt Nam tổ chức, do vậy, trại Trưởng Thẳng Tiến X do Ủy Ban Thẳng Tiến quyết định chọn chứ không do các đơn vị trong Miền bầu như các kỳ trại Thẳng Tiến trước, nên theo dự trù, Ban Tổ Chức trại Thẳng Tiến X có ý định hoàn toàn độc lập trong phương diện tổ chức trại không phụ thuộc vào hai Hội Nam Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ.

Ban Tổ Chức Thẳng Tiến X kỳ này đã có kế hoạch trong giai đoạn đầu là sẽ tổ chức tại một khu đất trại tư nhân có tên là Gordon

Ranch thuộc thành phố Richmond (cách Houston khoảng 30 phút lái xe), vào giờ chót khu đất được bán cho chủ khác nên không thể tổ chức trại được, thời gian chỉ còn 8 tháng để tìm một đất trại có thể tổ chức trại Họp bạn quả rất khó đối với mọi người, cuối cùng Ban tổ chức đành chọn đất trại Camp Strake nơi đã tổ chức Trại Thẳng Tiến VII vào mùa hè năm 2002 (mặc dù đất trại này cũng đã được bán nhưng đến cuối năm 2014 mới thuộc về chủ tư nhân).

Vì thời điểm quá cấp bách, Châu Sam Houston không thể chấp thuận đồng tổ chức nên đã chuyển về văn phòng Hội dưới trách nhiệm của Tr. Nguyễn Tấn Đệ đại diện cho văn phòng của Hội, từ đó, Tr. Đệ chính thức đại diện cho BSA đối với Ban Tổ Chức qua Ban Thường Vụ đồng thời là đồng cố vấn của trại, tuy vậy, Tr. Đệ luôn cố gắng tạo mọi phương tiện cho BTC trong việc điều hành trong phạm vi thủ tục, hành chánh và đất trại, do vậy, trong suốt quá trình trại, trại sinh có thể thấy vai trò của Tr. Đệ như một vị kiểm lâm (quản lý) của trại như những tiện nghi của trại, những vấn đề liên quan đến đất trại từ văn phòng, nhà vệ sinh, vật dụng cần thiết kể cả liên quan đến hỏa đầu quân của trại.

Có thể nói, sự khéo léo của tr. Đệ là biết xử dụng, điều động, nhờ vả… đến nhiều người (kể cả người viết) để công việc giúp trại đạt kết quả dù ở hoàn cảnh nào, thời gian nào và công việc như thế nào, tất cả đều có thể giải quyết trong tinh thần tạo mọi thuận tiện để mọi người có được một kỳ trại thật lý thú và trọn vẹn, vài điển hình cho những việc làm của Tr. Đệ trong thời gian trước, trong và sau trại Thẳng Tiến X được người viết ghi nhận như sau:

- Cân bằng ngân sách dựa trên số trại sinh tham dự để thỏa thuận với đất trại qua Châu Sam Houston, hợp đồng với nhà hàng Kim Sơn trong việc cấp thức ăn hàng ngày cho trại, cùng làm việc với những kiểm lâm trách nhiệm của trại trong vấn đề phòng ốc, nhà vệ sinh, khu sinh hoạt…
- Đại diện BSA gửi văn thư đến các Hội Hướng Đạo các quốc gia có trại sinh gốc Việt tham dự như Úc, Canada và Pháp…
- Liên lạc với NRA (National Rifle Association – Hiệp Hội Súng Trường Toàn quốc) cung cấp dụng cụ, nhân viên để thực hiện chương trình bắn súng các loại cho trại sinh.
- Bảo đảm trách nhiệm bảo hiểm và tại nạn cho 2500 trại sinh

Tóm lại, trải qua hơn 30 năm làm việc cho BSA từ cấp thấp nhất tại văn phòng Châu đến hiện nay là người trách nhiệm toàn bộ vai trò huấn luyện của cả thiện nguyện cũng như chuyên nghiệp các

cấp trong hệ thống chương trình của Hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ, với những vai trò mà Tr. Nguyễn Tấn Đệ đã từng đảm trách, việc đóng góp và hỗ trợ các đơn vị gốc Việt sinh hoạt trong BSA sẽ giúp rất nhiều cho sự phát triển của phong trào Hướng Đạo không chỉ đối với BSA mà còn cho Hướng Đạo Việt Nam sau này nữa.

Khi bài viết chuẩn bị gửi theo yêu cầu, người viết được biết một buổi họp giữa các Trưởng đơn vị gốc Việt và Châu Trưởng Châu National Capital thuộc Miền Đông Hoa Kỳ có cuộc họp mặt để thảo luân, chuẩn bị cho trại họp bạn Thẳng Tiến XI vào mùa hè năm 2018, một ban tổ chức lâm thời đã bắt tay vào việc dù thời gian còn hơn 3 năm nữa, bài học từ các trại trước thật sự được áp dụng?

Lý Nhật Hui

Nhờ Hướng đạo, một trẻ lạc loài trở nên người thành đạt

Tôi biết Nguyễn Tấn Đệ từ những năm giữa thập niên 1990 khi Đệ đến Houston để giúp thành lập liên đoàn Hướng Đạo Pháp Luân. Từ đó, tôi có rất nhiều cơ hội gặp, làm việc và dự trại cùng Đệ - là một Trưởng Hướng Đạo chuyên nghiệp của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ đã giúp cho nhiều đơn vị Hướng Đạo Hoa Kỳ gốc Việt Nam có phương tiện hoạt động và tham gia vào các sinh hoạt chung của Phong Trào. Tính tình vui vẻ, tháo vát, giải quyết công việc nhanh và hợp lý là những đức tính nổi bật của Đệ. Tôi muốn viết đôi điều về Nguyễn Tấn Đệ để tỏ lòng ngưỡng mộ đối với một thiếu niên Việt Nam đầy nghị lực và khả năng trên bước đường phụng sự giới trẻ tại Hoa Kỳ.

Nguyễn Tấn Đệ, một thiếu niên mới 14 tuổi, phụ việc tại một bệnh viện để kiếm sống, đã rời Sài gòn bằng tàu hai ngày trước khi thành phố này mất vào tháng tư 1975. Đệ đến trại tỵ nạn ở Hoa Kỳ một mình đơn độc, không gia đình, không bạn bè và không biết một chữ tiếng Anh. Đệ cho biết là **"Mọi người đều hết lòng giúp đỡ Đệ, đặc biệt là Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ, tổ chức YMCA và giáo hội Methodist".** Đấy chính là lý do khiến Đệ quyết định dành cả cuộc đời để phục vụ cho người khác. Và đó cũng là lý do tại sao Đệ đã trở thành một Trưởng Hướng Đạo chuyên nghiêp của Hội Hướng Đạo Hoa kỳ cho đến ngày nay. Nói về cơ may Đệ thường nhắc "**Chuyện này chỉ có thể xảy ra ở Hoa Kỳ. Không có một nơi nào mà một**

thiếu niên không gia đình, không học vấn, phải tự lo miếng ăn từ lúc 11 tuổi lại có thể có một cơ hội như vậy. Tôi là người may mắn”. Đệ cũng không quên những ngày của tháng tư: **“Hai ngày sau khi tôi rời Sài gòn, thành phố lâm vào tình trạng vô cùng khủng hoảng, khó có thể mà lên tàu được*”.*** Số phận đưa đẩy, Đệ tới được Phi Luật Tân, ở trong trại tỵ nạn trên đảo Guam, sau đó đến trại tỵ nạn Fort Idiantown Gap mới lập tại quận hạt Lebanon thuộc tiểu bang Pennsylvania, nơi đây Đệ sống hòa nhập vào với hàng nghìn người dân tỵ nạn Việt Nam và Cam Bốt.

Có lần Đệ kể rằng: “**Đệ bỏ học từ năm lớp sáu mà chẳng có một chữ tiếng Anh nào trong đầu, nhưng khi đến được Hoa Kỳ thì Đệ học tiếng Anh rất nhanh vì muốn hội nhập vào với môi trường sống mới.”** Việc tham gia sinh hoạt Hướng Đạo đã giúp Đệ thăng tiến nhanh hơn. Đệ đã nhận được huy hiệu Hướng Đạo Đại Bàng trong một buổi lễ do thiếu đoàn 46 tổ chức trực thuộc giáo xứ Covenant United Methodist vào năm 1978 tại quận hạt Lebanon, tiểu bang Pennsylvania. Trưởng William O. Weik là người đã trao huy hiệu Hướng Đạo Đại Bàng cho Đệ. Trong những năm ở đại học, Đệ đã ghi danh tham gia vào chương trình hoạt động nhân đạo của người Hoa Kỳ để giúp đỡ những bạn trẻ làm việc cho các hội từ thiện. Kết quả là anh nhận đươc một học bổng của đại học Salem University thuộc tiểu bang West Virginia. Và trong khi đang theo học, anh vô cùng sung sướng được nhập tịch Hoa Kỳ.

Scouting News

De Nguyen, son of Mr. and Mrs. George Brightbill, 771 Hill St., received the Eagle Scout award at a Court of Honor held by Troop 146 in Covenant United Methodist Church Saturday evening.

He was introduced to Scouting at Indiantown Gap Military Reservation on his arrival from Vietnam. He joined Troop 46 in November of 1975. He advanced through the Scouting ranks and has held the positions of patrol leader, senior patrol leader and is now assistant junior scout master.

A junior at Lebanon High School, he also attends the Vocational Technical School, and is a member of the Lebanon High School soccer team.

He attended Camp Bashore in 1976-1977, and served on the camp staff in 1978. In 1978 he also attended the Philmont Scout Ranch and was crew chief for his group. A member of Wunita Gokas Lodge, Swatara Chapter, he serves as treasurer of the group.

Members of the court of honor, all Eagles, were David Solo, William S. Weik, Robert Noll, Dennis Brode and John Blouch, all of Troop 146. Also in the court were Eric Landis, of Explorer Post 45 and Richard Rudegeair.

The Eagle badge was presented to him by William O. Weik, scoutmaster. For his Eagle service project, Nguyen refinished the totem poles at Camp Bashore. The poles were originally made by the late Wayne Allwein, ranger of the camp.

De Nguyen
New Eagle Scout

Hỏi về cuộc sống tại Hoa Kỳ, Đệ không ngần ngại trả lời: “**So với những nơi khác, đời sống ở đây, như vậy là đáng quý lắm rồi**,”. Đệ rất hăng hái và tích cực phổ biến những chương trình sinh hoạt Hướng Đạo đến cho mọi người – từ những gia đình khá giả ở các vùng ngoại ô cho đến những di dân sống ở trong các nông trại và cả những người đang hưởng sự trợ cấp chỗ ở trong thành phố. Đệ tin

NORTHWEST Plus

FORT LAUDERDALE NEWS/SUN-SENTINEL ■ WEDNESDAY, JANUARY 11, 1989

Top Scout

De Tan Nguyen found help as a teen from the Boy Scouts. Now a district executive, Nguyen works with Scouts like William Roef, left, Daniel Still and leader Chip Putman.

Page 10

Serving Coconut Creek, Coral Springs, Margate, North Lauderdale, Parkland and Tamarac

rằng ngày nay giới trẻ cần được hướng dẫn về những bài học đã được dạy trong Hướng Đạo như lòng yêu nước, đức tính tự tin, khả năng lãnh đạo để trở thành những công dân tốt. Cuộc đời của Đệ gắn liền với Hướng Đạo khi Đệ cho biết: **"Tôi quyết định làm việc cho Hướng Đạo vì nhận ra rằng mình được trưởng thành trong môi trường tốt đẹp đó. Đệ thấy rằng Hướng Đạo toàn làm những điều tốt nên tôi phải làm việc cho Hướng Đạo để phục vụ tha nhân"**. Ông John Erickson là giám đốc của trung tâm Professional Development (1995-2005) đã nói về Đệ như sau: "**Tôi biết Đệ trong tám năm nay, tôi đánh giá cao về sự cống hiến của anh đối với Phong Trào Hướng Đạo. Anh đến đất nước Hoa Kỳ một mình trong khi gia đình còn ở lại Việt Nam. Hướng Đạo đã giúp anh hòa đồng vào đời sống và đã tạo cho anh cái cảm giác rằng Hướng Đạo chính là gia đình thứ hai của mình. Anh đã đáp lại bằng sự giúp đỡ người khác như Hướng Đạo đã từng giúp đỡ anh, sự cống hiến của anh còn nhiều hơn những gì mà chúng tôi mong đợi. Anh là một nguồn cảm hứng về tinh thần phục vụ tha nhân".** Đệ cũng mang lại rất nhiều điều lợi cho các đơn vị Hướng Đạo Hoa Kỳ gốc Châu Á và các sắc dân khác. Sự hăng hái và nhiệt tình, làm việc không biết mệt mỏi của Đệ đã để lại một ấn tượng tốt đẹp cho Phong Trào. Nếu có một ai đó có dịp gặp một Trưởng Hướng Đạo và hỏi xem họ có biết ai là người Việt Nam ở trong Hội Đồng Quốc Gia Hướng Đạo Hoa Kỳ hay không thì người đó sẽ chẳng ngạc nhiên chút nào khi họ nghe nhắc đến tên Nguyễn Tấn Đệ. Vì Đệ đã từng huấn luyện họ tại các trung tâm đào tạo Trưởng chuyên nghiệp hoặc tại các cơ sở của Châu (Council). Đời sống của Đệ hết sức sôi động vì Đệ luôn luôn giữ đúng Luật và Lời Hứa Hướng Đạo và hết

lòng giúp đỡ mọi người.

Đệ và Trưởng Abdullah Rasheed, đặc trách vùng Á Châu Thái Bình Dương. Ảnh phải: Đệ và Trưởng Kim Kyu Young, đặc trách vùng Á Châu Thái Bình Dương. Ảnh dưới: Đệ và Trưởng Castillo, phụ tá cho hai Trưởng Abdullah Rasheed và Kim Kyu Young trong các nhiệm kỳ của hai Trưởng này.

Nguyễn Tấn Đệ được đề bạt giữ vai trò Giám Đốc Huấn Luyện Toàn Quốc kiêm Giám Đốc Trung Tâm Huấn Luyện Trưởng Chuyên Nghiệp của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ vào tháng 9 – 2014. Công việc của Đệ là huấn luyện về phương pháp lãnh đạo cho các Trưởng thuộc toán huấn luyện tại Scouting University. Trách nhiệm của Đệ là bảo đảm cho các Trưởng này có đầy đủ khả năng và tư cách để quản lý và điều hành công việc. Anh truyền đạt toàn bộ nội dung huấn luyện đến cho các Trưởng Hướng Đạo tự nguyện cũng như chuyên nghiệp. Toán công tác của Đệ cũng có nhiệm vụ soạn thảo thủ bản mang tính cách chiến lược và phương pháp thực hiện nhằm thăng tiến toàn bộ công cuộc huấn luyện cho Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ.

Ảnh trái: Toán công tác phụ trách các chương trình thể thao tại trại họp bạn HĐTG 2007 tại Anh Quốc với các Trưởng Nguyễn Việt, Trần Gia Phú, Đậu Hữu Hiệp, Lý Nhật Hui. **Ảnh phải:** Hội thảo tại Philmont, New Mexico với các Trưởng Cao Ngọc Cường, Nguyễn Minh Nguyệt, Hoàng Kim Châu, Đậu Hữu Hiệp, Trần Công Hoàng, Trần Gia Phú.

Đệ khởi sự làm Trưởng Hướng Đạo chuyên nghiệp vào tháng 6 – 1984 với vai trò Đạo trưởng (district executive) tại Van Nuys thuộc tiểu bang California. Tháng hai – 1987 Đệ được bổ nhiệm làm Châu trưởng vùng South Florida tại Miami Lakes, thuộc tiểu bang Florida. Tháng 1 – 1990, anh phụ trách quản lý một khu vực rộng lớn của một Châu gồm 4 đến 12 Đạo để sau đó là giám đốc đặc trách trông coi về đất trại của Châu trong phạm vi quận hạt Orange County tại thành phố Costa Mesa thuộc tiểu bang California. Tháng 12- 1994 anh là thành viên đầu tiên trong Hội Đồng Quốc Gia và rất thành công trong vai trò phụ tá phát triển Hướng Đạo đô thị.

Ảnh trái: *Cùng với Trưởng Carlos Gutierrer đến thăm Trưởng Cung Giũ Nguyên nhân sinh nhật thứ 98 tại Nha Trang.* ***Ảnh phải:*** *Với Trưởng Mai Ngọc Liệu tại Hoa Kỳ.*

Tháng 6 – 2002, anh làm việc tại trung tâm Professional Development. Tháng 9 – 2008 anh trở thành giám đốc đặc trách phát triển Hướng Đạo sắc tộc và đa văn hóa cho đến khi anh nắm giữ chức vụ hiện tại vào tháng 9 – 2014. Vợ của Đệ là Lan cùng hai cô con gái Davina và Leeza hiện sống tại thành phố Coppell, Texas.

Đệ đã từng là Hướng Đạo Đại Bàng, một thành viên của liên đoàn Đại Bàng Quốc Gia, giám đốc khóa huấn luyện Bằng Rừng, thành viên của hội đồng Rừng Hướng Đạo Hoa Kỳ. Hiện nay là giám đốc trung tâm Professional Development thuộc học khu Westlake, Scouting University. Học khu Westlake thuộc Scouting University nằm cách văn phòng trung ương Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ 14 dặm. Trung tâm này là một cơ sở hiện đại đã từng huấn luyện hàng nghìn Trưởng chuyên nghiệp và hiện giờ cũng đang huấn luyện hàng nghìn Trưởng tự nguyện ở nhiều trình độ khác nhau, từ ngành Ấu, ngành Thiếu cho đến ngành Thanh. Trung tâm đã trải qua một quá trình lịch sử và có truyền thống tốt đẹp kể từ năm 1925.

Chắc chắn Nguyễn Tấn Đệ sẽ tiếp tục theo con đường đã chọn là gìn giữ và phát huy di sản quý báu và truyền thống tốt đẹp đến cho những Trưởng tự nguyện cũng như chuyên nghiệp để xây dựng vững mạnh một tập thể Hướng Đạo với danh vang là đã có một công cuộc huấn luyện tốt nhất của Phong Trào.

Hoàng Kim Châu
Texas

Vietnamese Scout Leaders Training - Jan. 25, 2014

Với TTK tổ chức HĐ thế giới Moreillon và Trưởng Vĩnh Đào. Với Trưởng Eric Khoo, chủ tịch vùng Á Châu TBD 1998

BBT: Năm 2010, sau khi thăm Trại BR Tùng Nguyên VI tại Goshen Scout Reservation, STĐĐ ghé thăm BS Tùng—Gấu Đa đoan Đạo Trưởng HĐ VN ở WASHINGTON DC… trong dịp này tôi được đưa đi thăm nhiều nơi, mà thích thú nhất là Thư viện của Quốc hội HK… nơi được khen tặng là Thư viện đầy đủ nhất Thế giới… vào đó sách như cây trong rừng, như cát trong sa mạc, nội đọc danh mục thôi thì có lẽ mất cả năm cũng chưa hết, vô lẽ vào thư viện mà như cưỡi ngựa xem hoa rồi đi ra thì sợ người ta cười… sực nhớ từng nghe kể trong thư viện này có lưu trử tiểu sử các Eagle Scouts của BSA… bèn nhờ người hướng dẫn đưa đến khu vực đó. Đọc trong danh mục các sách HĐ, thấy có cuốn EAGLE SCOUTS IN ACTION, tôi bèn mượn xem qua mục lục, thấy trong phần Flying Higher—Beyond the ordinary ở trang 77 có tên một HĐ Đại bàng người VN là Nguyễn tấn Đệ… hình thì dưới cựu Bộ Trưởng Quốc Phòng Robert M Gates ở trang 89. Tôi rất ngạc nhiên vì trong phần Flying Higher—Beyond the ordinary toàn liệt kê danh sách các danh nhân HK trong mọi lãnh vực, làm sao mà Nguyễn Tấn Đệ lại lọt được vào đây !? Cuốn sách này không phải do BSA ấn hành… chắc chắn không phải vị nể NTĐ là một viên chức của HĐ HK mà được đưa vào

danh sách chưa đầy 200 người trong số hơn 1 triệu Eagle Scouts của BSA từ khởi thủy đến nay !

Nửa tháng sau đó, khi đến thăm Trụ sở Trung ương của HĐ HK tại Dallas, tình cờ gặp vị Tiến sĩ tác giả cuốn sách nói trên cũng đang thăm Phòng Truyền thống của Eagle Scouts tại Bảo tàng của BSA, tôi bèn hỏi :

-- NTĐ là người VN nên được cử làm Director ò Multicultural Markets để phụ trách quản lý và điều hành các Hội đoàn HĐ gốc nước ngoài cũng chỉ là một Phụ tá cho Chủ tịch Hội HĐ HK mà thôi có gì mà Ông quan tâm quá mức khi đặt vào nhóm người Beyond the ordinary?

Ông ấy vỗ vai tôi một cách thân mật và bảo:

- Tuy bây giờ Đệ Nguyễn chưa có gì phi thường lắm, nhưng qua hành động và khả năng của ĐỆ tôi tiên đoán tương lai của Ông ấy sẽ ở trong nhóm này… Hãy chờ xem ! Tôi tiên đoán ít khi sai.!

Theo tôi nghĩ, ngoài tài năng và sự làm việc năng nổ được nhiều người nể phục, sự giao tiếp rộng rãi được nhiều người biết đến… là yếu tố thuận lợi trong công việc. Nhưng trong Hướng Đạo chúng ta thường nói là nhờ “Bề Trên” đồng lòng nên tát biển Đông cũng cạn… chứ nếu bỏ nhà mà đi công tác HĐ hoài về nhà bị vợ cằn nhằn và bỏ đói thì cũng hết dám tiếp tục chơi:

Trong buổi ăn cơm gia đình với Đệ khi đến thăm Dallas, tôi được gặp vị Linh Mục gốc Phi tên Patrick Olayee, Ông ấy thường đến nhà cho Nhạc Mẫu của Đệ rước lễ nên xem thân thuộc như người trong gia đình. Nghe Đệ mới đi Huấn luyện BR ở Goshen Scout Reservation hơn 3 tuần mới về, đến ngày mốt lại đi Hội thảo ở Philmont, Ông ấy nói đùa với Chị Trần thị Lan –vợ của Đệ-- rằng: “Nó đi hoài bỏ nhà bỏ cửa chẳng lo gì cho gia đình, thôi bỏ nó đi, Cha giới thiệu cho một thằng chồng khác!” Chị Lan trả lời ngay: “Công Giáo không cho phép bỏ chồng! Nếu Cha dám chuẩn thì con bỏ Ông ngay!”…Thế là Linh Mục đưa hai tay lên trời chịu thua lời trả lời quá khôn ngoan.

Hoan hô các Bề Trên của Trưởng Hướng Đạo đã tạo điều kiện cho Phong trào HĐ được phát triển nhờ các Bà đã chắp cánh cho chồng bay cao bay xa… xứng đáng với danh hiệu Flying Higher—Beyond the ordinary.

Sư Tử Đảm Đương

Trang Y học

TA VỀ TA TẮM AO TA

Hươu điềm đạm Tôn thất Hùng

Đầu năm 2012,thân phụ tôi nghe các cựu Giáo sư Đại học Đàlạt báo cho biết cựu GS. B, Khoa Vật lý, bị ung thư gan giai đoạn cuối, đã hóa trị và xạ trị ở Trung tâm Ung bướu Texas vẫn không thuyên giảm, bèn về Việt Nam để gửi nắm xương tàn nơi quê hương.

Trưởng Sư tử Đảm đương biết tôi thường đi châm cứu cắt cơn đau cho những bệnh nhân bị ung thư giai đoạn cuối mà tiêm Morphine không còn hiệu quả ,nên đã nhắn nhủ tôi nếu Chú ấy có đến nhờ hoặc mời đến chỗ Chú ấy trọ để chữa trị giùm thì cố gắng thu xếp thì giờ để châm cứu giùm. Chờ mãi hơn 5 tháng mà chẳng thấy tin tức gì,tôi bèn báo lại cho Thân phụ biết.

Thân phụ tôi bèn liên lạc với gia đình Chú ấy ở Canada thì được biết :"Khi về Việt Nam, bệnh của GS.B đã trở nặng không ăn gì nỗi, chỉ uống nước và sữa trừ cơm… nhưng cũng đi hành hương ở Miền Tây cùng với các đoàn du lịch cho khuây khỏa. Mấy người đồng hành thấy ông ấy bỏ ăn nên hỏi lý do. Khi biết ông ta bị ung thư gan giai đoạn cuối nên nuốt không nỗi bất kỳ thứ gì. Có người bảo Ông về kiếm lá đu đủ và gốc cây sả mà chữa bệnh: mỗi lần lấy 2 lá đu đủ tươi kể cả cuống đem thái mỏng và 1 gốc sả đập giập rồi bỏ vào nồi 1 lít nước đun cho sôi trong 2 giờ, ngày uống 3 lần, mỗi lần 200ml".

"Có bệnh thì vái tứ phương", vả lại các thứ ấy cũng chẳng độc hại gì, ở miệt vườn cũng dễ kiếm… nên ông ta về làm theo lời mách bảo, chừng nửa tháng sau thì bắt đầu thèm ăn và nuốt được, tiếp tục uống thì sau 3 tháng thấy cơ thể tăng cân, ăn ngủ bình thường trở lại. Mừng quá, ông ấy bèn về lại Canada và Hoa Kỳ thăm vợ con. Đến Trung tâm Ung bướu ở Texas khám lại thì các bác sĩ xác nhận khối u đã teo gần hết… làm họ rất ngạc nhiên.

*
* *

Căn bệnh quái ác của thời đại mà cả Thế giới đều bó tay,

làm sao chữa lành dễ dàng như vậy chỉ với những vị thuốc dân gian khiến tôi cũng rất ngạc nhiên… bèn lên mạng Internet tìm hiểu thì được biết:

* Tại Úc châu, năm 1978, Tập san Gold Coast Bulletin ở Queensland đã đăng tin một người đàn ông 70 tuổi bị ung thư phổi giai đoạn cuối, bác sĩ điều trị cho biết chỉ có thể sống thêm trong vòng nửa năm là cùng. Nhờ thổ dân chỉ bảo kiếm lá đu đủ sắc lấy nước mà uống. Sau 2 tháng đến khám lại thì bác sĩ rất ngạc nhiên vì khối u đã biến mất… sau đó nhiều bệnh nhân theo cách trên mà uống cũng lành.

Nhiều người ở Pottsville Beach ở Queensland cũng theo cách trên mà uống, chẳng những chữa bệnh ung thư phổi mà cả ung thư xương cũng khỏi bệnh…

* Ở Nhật Bản:

. Năm 1995 đã sản xuất chế phẩm “Bio-normaliser” từ đu đủ lên men, sử dụng cho các bệnh nhân ung thư và suy giảm miễn dịch có hiệu quả.

. Năm 2010, Noriko Otsuki đã chứng minh dịch chiết từ lá đu đủ tươi giúp tăng cường miễn dịch của cơ thể chống lại các tế bào ung thư.

* Ở Việt Nam, năm 1999, nhóm nghiên cứu của Viện Dược liệu kết hợp với Đại học Quốc gia và Học viện Quân y đã chứng minh nước chiết lá đu đủ có tác dụng ức chế tăng sinh của tế bào khối u. Họ đã chế ra thuốc Panacrin bằng cách phối hợp dịch chiết lá đu đủ với Tam thất và Trinh nữ hoàng cung. Bệnh viện K Trung ương đã cho bệnh nhân ung thư gan, dạ dày & tử cung dùng thử trong vòng 3 tháng, nhận thấy kéo dài thời gian sống tốt hơn so với những bệnh nhân không dùng thuốc trên.

*

* *

Trong bài “MÌNH VÌ MỌI NGƯỜI” ở GVMD số 5, STDĐ đã kể chuyện mách bảo cho một chị y sĩ dùng thuốc Nam chữa bệnh của bà mẹ già bị ung thư gan giai đoạn cuối đã bị Bệnh viện Ung bướu Tp HCM trả về, bằng cách cho uống thử Bạch hoa xà + Bán chi liên & cây Chó đẻ răng cưa… thế mà bà cụ sống thêm được từ 2005 đến cuối 2013 cũng là “Phước chủ may Thầy” như

người xưa thường nói. Nhiều khi thuốc dân gian mà hữu hiệu.

*

* *

Người Trung Hoa thường bảo "Dân Việt Nam nằm trên đống thuốc mà chết", còn người Việt Nam ta thường có quan niệm "Bụt chùa nhà không thiêng" nên cứ tôn sùng thuốc ngoại mà coi thường kinh nghiệm dân gian... đến khi xạ trị, hóa trị không chữa được thì đành buông xuôi cho định mệnh với sự chấp nhận "Trời kêu ai nấy dạ!" chứ không chịu phấn đấu "Còn nước còn tát" cho đến cùng.

Giáo sư Bác sĩ Nguyễn Chấn Hùng, một cựu HĐS Đạo Cửu Long, nguyên Giám đốc Bệnh viện Ung bướu Tp HCM, hiện là Chủ tịch Hội Ung bướu Việt Nam dặn rằng: "Trời kêu ai thì đừng dạ" vì bệnh ung bướu có thể trị lành nếu ta phát hiện sớm và tin tưởng có thể khỏi bệnh để nâng cao sự đề kháng của bản thân.

Chính Cụ Baden Powell cũng đã ghi nhận ý chí con người góp phần đề kháng với bệnh tật rất hữu hiệu trong mục "Tự kỷ ám thị" của Chương "Tảng đá ngầm thứ 2":

"Khả năng tự chủ của con người bây giờ đã trở thành một vấn đề khoa học. Nhiều bác sĩ đã thực hiện nhiều thành tích kỳ lạ về cách dùng sức mạnh tinh thần của chính bệnh nhân để chữa bệnh hay làm cho họ khỏi đau đớn. Chắc anh đã nghe nhiều nơi nói về lối chữa bệnh thần tình bằng sức mạnh đức tin nghĩa là bệnh nhân cứ tin chắc khỏi bệnh thì bệnh sẽ lành. Tôi nghĩ chúng ta đôi khi cũng đã có dịp thí nghiệm trên bản thân.

"Tommy Tomkins, một kỵ binh già trong đạo quân của Tôi ở Ấn Độ, bị bệnh tả gần chết, bác sĩ bảo y tá trực người bản xứ rằng nếu giữ cho tay chân bệnh nhân được ấm áp thì còn có cơ cứu được. Nhưng bác sĩ vừa quay ra, viên y tá đáng lẽ lo đi lấy túi chườm nước nóng, lại rút ống điếu từ nơi giấu kín, đến một góc phòng ngồi thanh thản hút thuốc. Tommy giận điên tiết, thề rằng nếu qua khỏi được thì sẽ xáng cho lão này một mẻ để nó nhớ đời. Anh gạt mọi ý tưởng chết chóc ra một bên và chỉ tập trung ý nghĩ vào trận đòn sửa trị lão y tá. Sức mạnh của ý chí đã giúp anh qua khỏi. (Rovering Success, trang 95).

NGỒI LẠI VỚI NHAU

(Riêng tặng các Trưởng HĐVN và báo GVMD)

Chân thật (Sincero) *Phan Bá Kiệt*

Ngồi lại với nhau ta nối tiếp mối dây

Ngồi lại với nhau thương nhớ lúc vơi đầy

Mình cùng nắm tay chung sức vì ngày mai

Hợp lực với nhau nâng lá cờ của ta

mf

Hãy bên nhau thật lòng có chi đâu giận hờn
Hãy tin nhau thật lòng có hơn thua gì đâu

mình cùng chào ba ngón
mình cùng lời tuyên hứa

1\. bắt tay trái khó phai

2\. mười điều mãi không quên. *Ngồi lại với nhau* cùng *ngồi với nhau.*

Để hết (FO)

(Có thể sửa vài từ cho phù hợp,hát nhanh,chậm tùy ý-2008)

Mục lục